

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

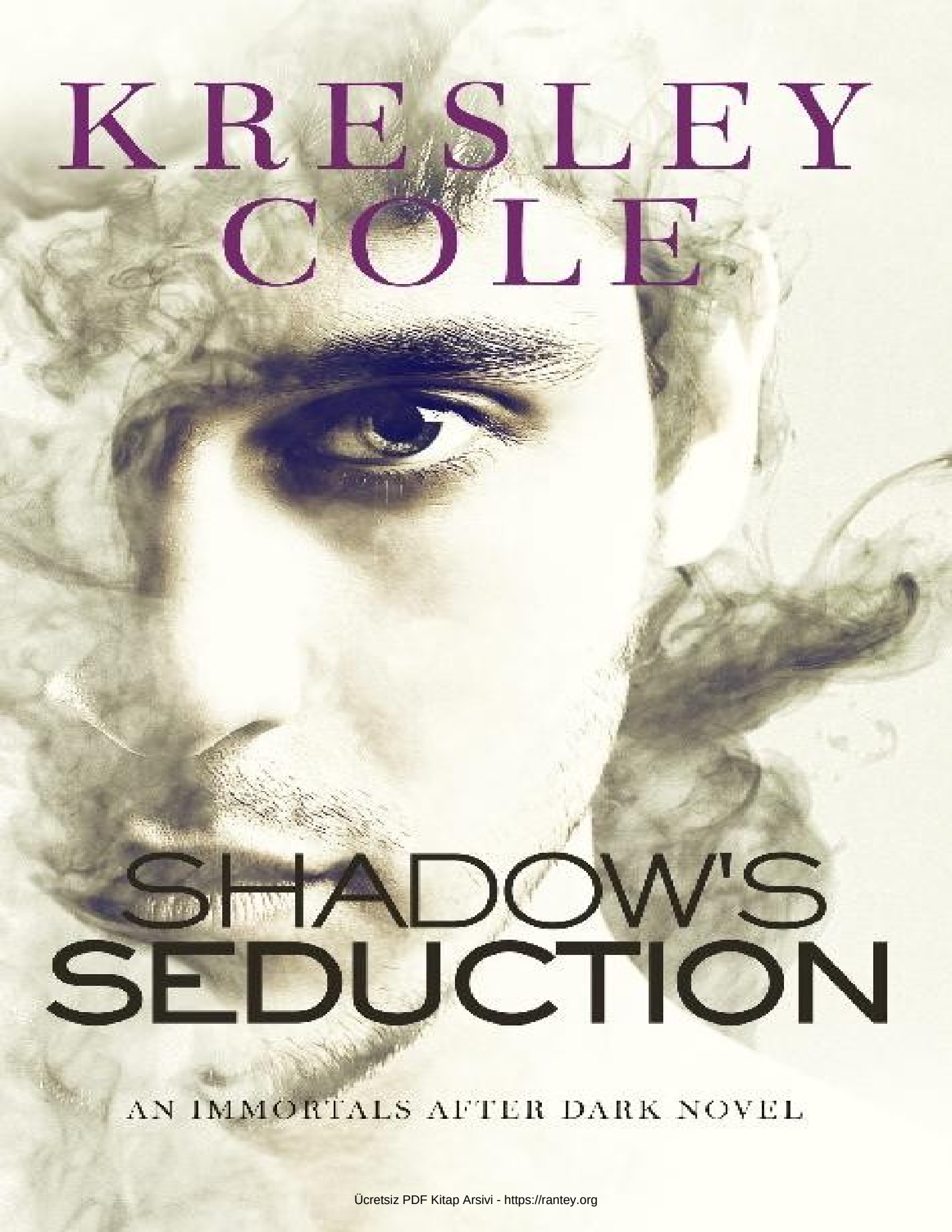
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KRESLEY
COLE

SHADOW'S
SEDUCTION

AN IMMORTALS AFTER DARK NOVEL

KRESLEY COLE

SHADOW'S SEDUCTION

Sevgili okuyucu,

SHADOW'S SEDUCTION'ı sizlerle paylaştığım için çok heyecanlıyım. Mirceo ve Caspion'un romantizmini yazmak çok keyifliydi ve benimle iyi geçinecek bir taslağa çok ihtiyacım olduğu bir dönemde geldi! Bu muhtemelen onların aşk hikâyesini Mirceo ve Caspion olmadan önce bile yıllardır kurcalıyor olmamla ilgiliydi.

1996'da ilk modern erkek-erkek aşk romanımı okuduğumdan beri onların hikayesini kaleme almayı beklediğimi iddia edebilirim. Yirmi yıl -ve birçok mutlu sonra, sonunda. . . .

ALINTILAR

YAŞAYAN İLİM KİTABI . . .

The Lore

". . ve insan olmayan bu hissedebilen yaratıklar, insanla birlikte var olan ama ondan gizli olan tek bir tabakada birleştirilecektir."

- Çoğu ölümsüzdür, yaralanmalardan sonra kendilerini yenileyebilirler.
- Gözleri yoğun duygularla ırka özgü bir renge dönüşür.

Vampirler

- Her yetişkin erkek vampir, vücudunu tamamen canlı hale getirecek, ona nefes verecek ve kalbinin atmasını sağlayacak, kan verme olarak bilinen bir süreç olan eşini bulana kadar yaşayan ölü olarak yürür.
- Eğer bir vampir doğrudan etten kan içerse, kurbanının anılarını toplayabilir. Çok fazla ısırarak veya bir kurbanı ölene kadar içmek bir vampirin gözlerinin kızarmasına ve çılgına dönmesine neden olabilir; bu durum kana susamışlık olarak bilinir.
- İz sürmek ışınlanmaktır. Bir vampir sadece daha önce gittiği yerlere iz sürebilir.
- Üç vampir grubu vardır: Forbearer Ordusu (dönüştürülmüş insanlar), Horde (kırmızı gözlü et yiyenler) ve Dacianlar (efsanevi oldukları düşünülür). . .

Daçyalılar

"Engin bir zekâya ve taş gibi bir kalbe sahip oldukları fısıldanan sis ve efsane vampirleri, İlim'i tarafsız gözlerle izler. Kadim Ev yükselene kadar bitmeyen çekişmelerle lanetlenmişlerdir. "

- Daçya'nın kapalı krallığı Kan ve Sis Diyarı'nın içi oyulmuş bir dağ silsilesinde saklı olduğu söylenir.
- Diğer vampirlerden daha güçlü ve hızlıdır, ezoterik yetenekleri vardır.

Demonarşiler

"İblisler insan grupları kadar çeşitlidir....."

- İblis hanedanlarının bir koleksiyonu.
- Çoğu iblis türü daha önce bulundukları yerlere ışınlanabilir.

Ölüm İblisleri

"Şiddet yanlısı, savaşçı ve acımasızdırlar, sürekli olarak bir sonraki cinayete ve onun getireceği güce açtırlar. "

- A şeytanilik bulunan içinde ve uzak uçak Abaddon'un.
- Yaptıkları her öldürme ile fiziksel güç toplarlar.

Katılım

"Ve öyle bir zaman gelecek ki, Lore'daki tüm ölümsüz varlıklar savaşmak ve birbirlerini yok etmek zorunda kalacaklar."

- Sürekli büyüyen bir ölümsüzler nüfusu için bir tür mistik kontrol ve denge sistemi.
- Her beş yüz yılda bir gerçekleşir. Ya da şu anda.

Hayat sadece kazanmak için doğduğum bir oyun.

-MIRCEO DACIANO, DACIA PRENSI, SON ERKEK VELIAHT
CASTELLAN EVI'NIN

Gençken yemek için dilenmekten başka seçeneğim yoktu.
Seçenekler ancak hiçbir seçeneği olmayanlar tarafından
takdir edilebilir.

-TAKIPÇI CASUS, ÖDÜL AVCISI, EBEVEYNLIK

BİLİNMIYOR

BİR

Yeni Roma Zevk Sarayı
Aylar önce . . .

"Tarzını sevdim, iblis."

Cas ılık suların içinde rahatlamak için başını henüz geriye atmıştı ki, hamamdaki diğer seslerin arasından gelen o alçak sesi duydu.

Sualtı bankında dik oturdu ve o yöne doğru baktı, buharın içinden büyük havuza baktı. Kukuletalı gri gözler ona bakıyordu.

Siyah saçlı vampir mi? Bu saraydaki hanımlar onun eski bir soydan gelen bir prens, ölçüsüz zengin ve hem erkekleri hem de kadınları cömertçe seven biri olduğunu fısıldıyordu. O bir çelişkiydi; gözleri kana susamışlığın işareti olan kırmızıdan arınmış, doğuştan vampirdi.

Prensin etrafını yaltaklanan hayranları sarmıştı; o halde neden Cas'a hitap ediyordu?

"Benim tarzım mı?" Bu gece beni izlemiş olmalı. Cas Pazartesi gecesi yüzlerce ölümsüzün katıldığı bir seks partisinden yeni çıkmıştı. Abaddon diyarına dönmeden önce biraz ıslanmak ve son bir bardak ucuz bira içmek için durmuştu.

Başarısızlığıyla yüzleşmek için. Tamamlayamadığı ilk avı.

Vampirin yüz ifadesi eğleniyordu. "Seni daha önce iş başında gördüm, tatlım."

Cas'ın yüzü bu sevecenlik karşısında ısındı. Kızarmak mı? Seks konusunda deneyimli bir iblis olarak yüzü kızarmazdı. "Elimizden geleni yaparız."

Prens güldü, kulağa hoş gelen zengin bir sesi vardı. Omuz hizasındaki siyah saçlarından bir tutam gri gözlerinden birinin üzerine düştü ve onu düzeltti. Temiz traşlı yüzü vampir solgunluğunda olsa da, yüksek elmacık kemiklerine sağlıklı bir renk gelmişti. "Büyüleyicisin, değil mi?" Kalın bir aksanı vardı. Romence mi? "Gel bize katıl."

Hamamdaki herkes -şezlonglarda, suyun içinde, hatta havada sevişen ölümsüzler- bu alışverişi izliyor gibiydi.

Benden ne istiyor? "Böyle iyiyim, teşekkürler."

Etraftan nefes sesleri yükseldi. Prensın kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. Daha önce hiç reddedilmemiş miydi? Yüzüne yayılan yavaş bir sırıtışla vampir ayağa kalktı ve havuzun karşısına doğru ilerlemeye başladı.

Terk edilmiş hayranları Cas'a öldürücü bakışlar attılar. Sanki bu ilgiyi o mu istemişti? Heteroseksüeldi, eğer Cas'ı gerçekten izleseydi prensin bunu anlaması gerekirdi.

Vampir iz sürmek yerine beline kadar gelen suda yürümeyi tercih etti. Cas'ın iki metrelik boyundan birkaç santim daha kısa görünüyordu. Cas kaslı bir yapıya sahipken, prens zayıf kaslıydı.

Diğer ölümsüzler onun hipnotik hareketlerini izledi. Masaj masasında mavi bir zalos iblisine binen bir succubus bakarken meme uçlarını cimcikledi. Prens bir perinin yanından geçerken -ki bu perinin arkasından nefes nefese kalmış bir büyücü tarafından kovalanıyordu- koluna parmak uçlarını değdirmek için gerindi.

Tipik vampir manyetizması. Bu türün üyeleri beslenmek için diğer varlıkları vuruş menziline çekerlerdi. Biyolojik bir gereklilik vampirleri Efsane'deki en büyüleyici yaratıklardan biri haline getirmiştir.

Cas'ın yanına ulaştığında, prens son derece rahat bir şekilde onun yanındaki dar bankta uzandı. "Selamlar, iblis."

Cas başını eğdi. "Seni buraya ne getirdi?"
Bu karanlık köşeye. Benimle gel.

"Sikim." Vampir, buhar ve suyun arasından görünen yarı sert şaftını işaret etti.

Cas gerildi. "Pardon?"

"Yoldan çıkmış şeyin kendine ait bir aklı var. O işaret ediyor ve ben de onu takip etmeliyim." Aşağıya bakarak kederli bir iç çekti. "Keşke bu kadar güzel olmasaydı ..."

"Asi sakin seni bana yönlendirmekle hata etti." Söyleyeceğimi hiç düşünmediğim bir cümle. Bu sınırlı alışverişte bile Cas dengesini kaybetmişti ve bir türlü toparlayamıyordu.

Prens bakışlarını kaldırdı. "Size şaka yapıyorum," dedi ve hemen ardından, "Size şaka yapmıyorum," diye ekledi.

"Ben sadece kadınları arzuluyorum, dostum."

Vampirin dudakları kıvrıldı, beyaz dişleri ve sivri dişleri ortaya çıktı. "Benim arzularım o kadar kısıtlı değil. Ama bu ihtiyaçlarımı karşılayabilecek başkaları var. Seni sadece sevişmek için aramadım."

Cas'ı becermek istemiyor muydu? Garip bir düşünce ortaya çıktı: Benim neyimi sakıncalı buluyor? "O zaman ne istiyorsun?"

"Şimdilik isminizi alayım."

İsteksizce, "Caspion," diye cevap verdi. Cas'ın birlikte takıldığı diğer erkekler -Abaddon'daki huysuz iblisler ve ödül avcısı arkadaşları- bu vampirden çok daha az karmaşık görünüyorlardı.

"Ben Prens Mirceo. Bana Mirceo deyin."

"Hangi krallığın prensi?"

"Gizli bir tane. Korkarım size daha fazlasını söyleyemem."

Bu vampir onunla oynuyor muydu? Cas'ın en yakın arkadaşı Bettina, iblis krallığının tahtının varisi olmasına rağmen, zenginlere güvenmezdi. Bettina nadir bir istisnaydı.

Mirceo, "Sadece bir yabancıyla konuşarak bile halkımın yasalarını çiğniyorum" dedi.

Cas prensin sadece konuşmak istediğinden şüpheliydi. Her zaman daha fazlasını isterler. Sanki iki hayat yaşıyormuş gibi hissediyordu: Abaddon'daki normal varlığı ve cinsellikle dolu gölge hayatı.

istismarlar. Gölge hayatında hiç kimse Cas gibi bir iblisle sohbet etmeyi umursamamıştı. "Bana katılmanın bir sebebi var. "

"Belki de bir erotik uzmanının dostluğunu arıyorumdur. Bana kendinden bahset."

Neden zamanını benimle harcasın ki? Buradaki diğerlerinin aksine Cas'ın çok az parası ve sıfır eğitimi vardı. Sokaklarda paçavralar giyerek, çöp kutularını karıştırarak ve dilenerek büyümüştü. Bir adı yoktu, bu yüzden herkes ona Dilenci diyordu.

Cas'ın bu zengin zevk yuvasına gelmesinin tek nedeni, yönetimin onu ücretsiz olarak içeri alması ve kadınların her zaman göz kamaştırıcı olmasıydı.

Vampir hâlâ seks için bir şansı olduğunu düşünüyor olmalıydı. İkisi de her an küçülüyormuş gibi görünen bir bankta soyunmadan oturuyorlardı. Cas bacağını bir santim bile oynatsa, çıplak kalçası vampirinkine değecekti. "Söylediklerimde ciddiydim, prens. İlginize minnettarım ama karşılık vermiyorum."

"Şu anda benim ilgim senin zihninde, Caspion. Bir vampirin merakına sahibim ve davranışların beni büyülüyor. Birkaç soruma cevap ver ve benimle biraz içki paylaş." Garsonlardan birine el salladı.

"Zihnim mi?" Cas sesindeki inançsızlığı engelleyemiyordu. Okuma yazma bilmediği için sadece ödül ilanlarında en sık kullanılan kelimeleri okuyabiliyordu.

"Evet, zihnin."

Gururu okşanan Cas biraz daha uzun oturdu.

Servis görevlisi geldi, Mirceo'ya özlem dolu bir bakış atan biçimli bir iblis. Vampir bu güzellikten hoşlanmış mıydı? Diğerlerine göre, buradakilerin çoğuyla birlikte olmuştu - çünkü yatak arkadaşlarını tekrarlamayı reddediyordu.

Mirceo kendisi için kan likörü ve "yakışıklı yeni arkadaşı" için sarayın en iyi iblis birasını sipariş etti.

Cas, hiçbir zaman parasının yetmeyeceği bu şarap karşısında kaşlarını kaldırdı. Çoğu iblis gibi o da birayı severdi. "Belki bir tur için kalabilirim." Evine dönmek istemiyordu.

Yine de. İliklerine kadar yorgundu, buraya gerginliğini atmak için gelmişti.

"İyi seçim." Mirceo ona övgü dolu bir gülümseme gönderdi. "Ah, tatlım, seninle birlikte ne kadar eğleneceğiz."

Nedense Cas'ın ensesinden bir ürperti geçti. Vampirin sözleri yeterince zararsızdı. Öyleyse neden bir içkiden çok daha fazlasını kabul etmişim gibi hissediyorum?

İki

Mirceo, iki altın kadehle dönen servise, "Kuzu gibi davran ve içkileri getirmeye devam et," dedi. Geçen gece unutulmaz bir oral seks yapmış olan bir fırtına iblisiydi.

Gözleri tekrar için yalvarıyordu. Gözleri "Özür dilerim." dedi, lale, ama bu olmayacak.

Sadık bir hedonist olan Mirceo'nun hayatında çok az katı ve kesin kural vardı - ama partnerlerini asla tekrar ziyaret etmedi.

Kadın gittikten sonra Caspion kadehinden bir yudum aldı ve dudaklarını yaladı. "Tanrılar aşkına, bu çok yumuşak. Bir servete mal olmuş olmalı."

O dudakları tekrar yaladığını görmek için gerçek bir servet harcayabilirim. "Zamandan çok altına sahip bir vampirim," dedi dalgınca, bakışları Caspion'un kusursuz yüz hatlarında gezinirken

- Gece mavisini gözler, yontulmuş çene ve çene hattı, öpmek için yapılmış bir ağız.

Ve o boynuzlar! Parlak kehribardan bir taç gibi güzel başı boyunca geriye doğru kıvrılıyorlardı, dikkatsiz sarı saçları ve güneşin öptüğü teni için mükemmel bir tamamlayıcıydılar.

İblisin kule gibi yükselen vücudu, Mirceo'nun şimdiye kadar gördüğü en görkemli beden olarak seks ve güç yayıyordu.

Kendi görkemli formu dışında. Onu istiyorum.

Seks partisinin başlarında, Mirceo üçüncü partnerini -hoş bir şekilde açgözlü bir succubus- kazıklıyordu ki iblisi fark etti. "Sarışın kim?" Erkeğin kendi partnerini memnun etme ve kontrol etme şekli büyüleyiciydi.

Succubus, nefes nefese kalışları arasında, "İz Sürücü Caspion... bir ölüm iblisi," demişti.

Bir süre sonra Mirceo'nun hedonist arkadaşlarından biri onun bakışlarının tekrar tekrar iblisin üzerinde toplandığını fark etmiş ve şöyle demişti: "Kadınların gözdesi. Şöyle diyelim: burada giriş ücreti ödemeyen tek erkek o."

"Herhangi bir erkeğin gözdesi mi?" "İnatla hetero."

"Öyle mi o zaman?" Mirceo gülümsedi. "Meydan okumayı severim. Fetihlerin fethi olacak." Arkadaşları bahse girmişti. Şaşırtıcı bir şekilde, bazıları Mirceo Daciano'ya karşı bahse girecek kadar aptaldı. . .

Şimdi kadehini iblise doğru kaldırdı. "Kadeh kaldıralım mı?" Caspion kendi içkisini kaldırdı. "Neye içelim?"

"Neden, dibine tabii ki."

Fincanlarını içtiler ve iblis yeniden doldurmakta gecikmedi.

Kadın tekrar ayrıldıktan sonra Caspion, "Ödemeni kabul ettim vampir. Sorularını sor."

Bu gece bu nefis baskın erkek Mirceo'ya burada başka kimsenin cesaret edemeyeceği iki şey vermişti: bir ret ve bir emir. Mirceo onun bu saygısızlığını heyecan verici buldu. "Doğrudan işimize dönelim o zaman? Pençelerimden kurtulmak için sabırsızlanacağın kadar iğrenç bir arkadaş mıyım?" O bronz göğüs kaslarını kavramam lazım. Aralarındaki altın rengi göğüs kıllarını okşarken. "Pekâlâ iblis, o seks partisinde ne düşündüğünü bilmek istiyorum. Aklının ortaklarında olmadığı kesin."

Gerginlik geniş omuzlarına yayıldı. "Hiç şikayet duymadım."

Hassas mısın, tatlım? "Kesinlikle değil. Bu da ilgimin bir parçası. Düşünceleriniz milyonlarca fersah ötede olsa da, o kadınlardan üzümün suyunu sıkar gibi orgazm çıkardınız." Mirceo'nun her zaman yaptığı gibi tüm kararları o veriyordu.

"Bazen seks sırasında aklım başımdan gidiyor." Caspion ensesini ovuşturduğunda Mirceo'nun dikkati

"Şu anda kralımız yok." Mirceo, kaplıca ve seks kokularının arasında bile Caspion'un doğal kokusundan bir parça yakaladı; yağmur damlaları ve deriyi çağrıştıran baş döndürücü bir karışım. Yağmur yağmayan bir diyardan gelen biri olarak Mirceo, iblisin kokusunu baştan çıkarıcı olduğu kadar egzotik de bulmuştu.

Caspion derin bir yudum aldı. "Madem prensisin, neden tahta geçmedin?"

"Ailemdeki diğer kişiler de en az benim kadar hak iddia ediyor. Bizi yönetebilecek başka biri daha var, gerçek varis." Eski Düşman Lothaire, üç bin yaşında bir vampir. "Ama gözleri kırmızı." Yarı Horde, yarı Dacian'dı.

"Kana susamışlıktan."

"Gerçekten de öyle." Mirceo kadehini yudumladı. "Bu konuda çıldırmış durumda. Benim özel krallığımda, etten içmek iğrenç bir tabu olarak kabul edilir. Doğal olarak bu konuda durmadan fanteziler kuruyorum." Caspion'un nabız noktası bakışlarını çekti ve iblis bunu fark ederek kalın bir şekilde yutkundu. "Akrabalarım ve ben bu konu üzerinde düşünmeye ve yakında karar vermeye karar verdik." Mirceo tereddüt etmeden Lothaire'in göreve getirilmesi yönünde oy kullanacaktı. Hiçbir şey Dacia'nın kan dökme tabusunu kırmızı gözlü bir kral kadar yıkamazdı. "Verdiğim detaylar sizi tatmin etti mi?"

Caspion başını salladı. İçkisi ona vuruyor gibiydi. Pahalı şarapların etkisine alışık olmasa gerek. "En eski arkadaşım - bir Sorceri/iblis buçukluğu- bir Vrekener çetesi tarafından saldırıya uğradı." Duygusallıktan simsiyah kesilmiş gözleriyle, "Saldırı şimdiye kadar gördüğüm her şeyden daha vahşiydi; zar zor hayatta kaldı. Altmış gün boyunca, o iyileşirken başucunda oturdum. Altmış gece boyunca, ona saldıranları avlamak için dünyalara açıldım." Sesi bir arkadaştan daha fazlası gibi geliyor. "Ben bir ödül avcısıyım, ama o kanatlı şeytanlar benden saklanıyor, yüzen inleri sürekli hareket ediyor. Bugün aramayı bırakmam emredildi."

"Üzgünüm, Caspion. Bunu kabul etmek zor olmalı. Yardımcı olabileceğim bir şey varsa söyleyin."

"Neden?" İblis kurnazlaştı. "Beni tanıımıyorsun."

Doğru. "Bunu açıklayamam ama sana karşı bir yakınlık hissediyorum." Belki de Caspion'la arkadaş kalmaya devam edecekti, birbirlerinden ayrıldıktan sonra bile. Her şeyin bir ilki vardır. "Bu alışılmadık bir şey." Bu erkeğın yanında olmak onu aynı anda hem uyarılmış hem de tatmin olmuş hissettiriyordu. Canlanmış ama yine de rahatlamış.

"Sıra dışı mı? Buranın gözdesisin. Herkes senin ilgini çekmek için yarışıyor. Birçok kişiyle yakınlık hissettiğınızı söyleyebilirim."

Mirceo ona bir sırıtış attı. "Demek beni fark ettin?" Caspion kaşlarını çatarak fincanına baktı.

"Evim bir cennet olsa da kurallarla dolu, bu yüzden başkalarının arkadaşlığından hoşlanıyorum. Ama hiçbir seninki kadar değil." Yalan değil.

"Bundan şüpheliyim," dedi iblis, kişiliğinin bir başka ilgi çekici yönünü ortaya çıkararak: güvensizlik. Bu kudretli sarışın Adonis savunmasızdı. Bu durum Mirceo'da ona sarılma, onu kendine yakın tutma isteğı uyandırdı.

Korumacılık mı? Hiç benlik değil. Kendisini sadece Kosmina'ya, çok sevdiğı küçük kız kardeşine karşı korumacı hissedirdi. Dünyalardaki diğer varlıkların hepsi onun gözünde cehenneme gidebilirdi.

"Söylediğın her şeye neden inanayım ki?" Caspion sordu.

"Neden inanmayasın ki? Ayrıca, hatırlayın ki doğuştan

Benim gibi bir vampir yalan söylemekten acizdir." Mirceo iblisin nefes kesici yüzünü inceledi. "Benimle benzer bir yakınlık hissetmiyor musun?"

Garip bir şekilde Cas'ın hoşuna gitti. Ya da belki de şimdiye kadar içtiğı en yumuşak ama en güçlü biranın etkilerinin tadını çıkarıyordu. Ne de olsa neden sofistike bir vampir prensle arasında bir bağ hissetsin ki? "Cinsel bir yakınlık değil ama."

Mirceo parmaklarını kadehinin kenarında gezdirdi, siyah pençeleri Cas'ınkilerden daha kısa kesilmişti. "Yani sen

hiç bir erkekle birlikte olmadım."

Başını iki yana salladı. "Bana göre değil."

"Bir yudum içene kadar benim de değildi." Mirceo bir yudum aldı, sonra dudağındaki bir damla kanlı bal likörünü yaladı.

Cas gözlerini kırpıştırarak kendine gelene kadar bu manzara karşısında donup kalmıştı. Bu yoruma nasıl cevap vermeli? Anlıyorum. Çok iyi. Paylaştığın için teşekkürler.

Vampir merhametli bir şekilde başka bir konuya geçerek, "Peki senin avını ne yapacağız?" diye sordu.

"Yapabileceğim bir şey yok. Emirlerime uymalıyım." Bettina'nın koruyucularından biri ve Abaddon'un vekil yöneticisi olan Raum, yönetimi devralmaları için en iyi savaşçılarından oluşan bir kadro göndermeye yemin etmişti. "Kendimi başıboş buluyorum."

"İntikamını almak istediğin bu kadın bir arkadaştan fazlası mı?" "Güzel ve yetenekli olmasına rağmen - o bir kuyumcu Onu asla bir kız kardeştan fazlası olarak görmeyeceğim." Cas onu keşfetmesi için ölümlüler dünyasına götürmüş, beyzbolun ne olduğunu ve nasıl araba kullanılacağını öğretmişti.

Ancak son zamanlarda, onunla yaptığı ziyaretler giderek garipleşmeye başlamıştı. Korkunç yaralarına nasıl tepki verdiğinden utanıyor, daha şeytani olmayı diliyordu. Daha güçlü. Yine de narin buçukluk hiçbir zaman iblis kanı taşıyor gibi görünmemiş ya da davranmamıştı. "Onu on yıldan uzun bir süredir tanıyorum, on beş yaşımdan beri."

"Yirmi beş yaşında mısın? Benden beş yaş daha gençsin. Tamamen ölümsüz müsün?"

"Yeni geçiş yaptım." Cas'ı artık başını kesmekten başka bir şey öldüremezdi.

"Ne yazık ki ben de tam arkanızdayım. Kalbim yıllardır yavaşlıyor, yakında atmayı bırakacak." Bir erkek vampir geçiş süreciyle birlikte bir tür yürüyen durağanlığa girerdi - kalp atışı, solunum ve cinsel yetenek uykudaydı - ancak vampir Gelini tarafından uyandırılabilirdi. "Dinle." Mirceo konuşmayı birkaç dakikalığına durdurmak için bir elini kaldırdı, sonra göğsünü işaret etti. "Kalbim tüm bu süre boyunca hareketsizdi. Sanırım birkaç ayım daha var."

Artık sevişemem - eşimi bulana kadar," diye ekledi karanlık bir şekilde. "Yürüyen bir ölü olma ihtimali yeterince talihsiz, ama beni canlandırması için bir yabancıya bağımlı olmak? Sonra da benden ona sadık kalmamı bekleyecek." Ürperdi. "Yani benim avantajım tek bir ortak. Sonsuza kadar."

"Tanrım, bekârlık konusunda seni anlıyorum dostum." Bugünlerde Cas'ın aklını başında tutan tek şey seks gibi görünüyordu. Sorun paraydı. Cas her mekâna bedava giremiyordu.

Bir oyuncunun hayatı yoksul bir hayattı. Abaddon'daki yavruların çıraklık eğitimlerini finanse etmek için harcadığı meblağlardan bahsetmiyorum bile.

"Tek eşlilik konusunda sempati duymuyor musunuz? Bunu dayanılmaz bir zorluk olarak görüyorum."

"Dişimi bulduğumda, son nefesime kadar ona sadık kalacağım." Cas genç olmasına rağmen şimdiden onu ve ona vereceği yavruları özlüyordu.

"En azından o zamana kadar sikişmeye devam edebilirsin. Senin sikin için görünürde bir son yok."

Cas, "En azından sen döl akıtmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorsun," diye karşılık verdi. Bir erkek iblis, kaderindeki kişiyi elde etmeden önce orgazm olabilirdi ama eşinin bedeninde iblis mührünü kaybedene kadar meni salgılayamazdı. "Neden tek eşliliğe bu kadar karşısın?"

"Yırtıcı doğam beni sürekli yeni fetihler peşinde koşturuyor. Zaten yakaladığınız bir avın peşine düşer miydiniz? Bir avcı çoktan öldürdüğü bir yaban domuzunun peşine düşer mi?" Mirceo iç çekti. "Kalbim durduğunda zaten bir önemi kalmayacak. Ama o zamana kadar deli gibi sevişmeye, zamandan çok altına ve cesareten çok bilgeliğe sahip bir vampirin alabileceği her kötü zevkin tadına bakmaya niyetliyim."

Güzel olmalı.

"Bana katıl, tatlım. Benim ikramım. Dünyaları dolaşacağız, kadınları ve içkileri paylaşacağız. Seni bu geceki ilişkiyi uysal gösterecek alemlere götüreceğim. Seni tanrılarla tanıştıracam ve anlamsız bir hedonizm içinde yuvarlanacağız."

Cas'ın son iki ayından sonra, bu kulağa çok cazip geliyordu. Eğer şımarık prens ödeme yapmak istiyorsa, belki de Cas sadece keyfini çıkarmalıydı. Ama önce bir şeyi netleştirmeliydi.

beni baştan çıkarmayı düşünüyorsan, bu olmayacak. Asla başka bir erkeği arzulamayacağım."

Cas'ın bakışlarını tutarak, "Benim yanımdayken istemediğin hiçbir şeyi yapmayacaksın," dedi. Vampir daha yakına eğildi. "Hedonizmin özü bu değil mi? İstedtiğin her şeyi yapmak ve istemediğin hiçbir şeyi yapmamak?"

Cas başka tarafa bakamıyordu. Bu kadar yakından, Mirceo'nun gözlerini çevreleyen siyah bir halka gördü. Büyüleyici " Yani

Neden ben? Bu varlıklardan herhangi biri az önce yaptığınız teklife balıklama atlardı."

Vampirin dudakları kıvrıldı. "Bir partnerin bedeniyle yaptığın şey ancak sanat olarak kabul edilebilir. Genç iblis, beni sanatın hamisi olarak gör. "

ÜÇ

Prens ona ciddi bir ses tonuyla, "Zamanımız yaklaşıyor, Caspion," dedi.

O ve Cas ölümlüler dünyasındaki bir asma köprünün kulesinin tepesinde oturuyorlardı. Suyun yüzlerce metre yukarısında, sis örtüsünü seyrediyorlardı. Her zamanki gibi ikisinde de birer matara vardı.

"Ama sadece birkaç hafta oldu." Söz verdiği gibi, vampir Cas'ın gözlerini yeni ve göz kamaştırıcı bir dünyaya açmış, onu erotik balolardan iğrenç zindanlara kadar her yere götürmüş, bir yandan da en güzel lezzetleri ve içkileri tattırmıştı. "Bu acele niye?"

Üç aylık yaşamlarını bu üç haftaya sığdırmışlardı, nadiren uyuyorlardı ve birbirlerinden ayrılamaz hale gelmişlerdi. En azından çoğunlukla iştahları ve tercihleri uyuşuyordu. Mirceo bir erkekle de bir kadınla olduğu kadar kolay yatardı. Tercihi yoktu.

Cas, "Kalbin hâlâ atıyor." dedi. Ara sıra. "Hâlâ alınacak zevkler var." Cinsel olmayanlar bile.

Cas ve Mirceo, sarhoş kavgaları ve dünyevi fahişelerle uğraşarak geçirdikleri gecelerden sonra, gün boyunca birbirlerine sırlarını anlatarak konuştular. . . .

Mirceo: "Ben bir Dacian'ım. Gizli Kan ve Sis Diyarı'ndan geliyorum." Gerçek bir efsane olduğu varsayılan Dacianların diğer vampirlerden daha güçlü, daha hızlı ve daha acımasız olduğu söylenir. "Kale muhafızlarının başıyım ama çok az sorumluluğum var çünkü kara taştan kale kralsız boş duruyor."

Cas: "Ailemin kim olduğunu bilmeyen bir sokak yetimiydim." Utanç, geçmişini ortaya çıkarmasını engellemiştir.

"Kendime ödöl ilanlarından temel kelimeleri okumayı öğretsem de, hiç kitap okumayı denemedim bile" diye itiraf etmişti.

Ondan sonra vampir her sabah ona kitap okumaya başlamıştı. Cas bu rahatlatıcı sükunetten, eğlenceden çok daha fazla hoşlanıyordu. . .

Prens iç geçirdi. "Kız kardeşimi ve evimi özledim. Ayrıca yeni bir kralın taç giyme meselesi var."

Çılgın olan mı? Tanrı yardımcıları olsun.

Mirceo Cas'a baktı. "Gittiğimde beni özleyecek misin?" Vampirin gri gözleri suyun üzerindeki sise karışmıştı. O sis gibi Mirceo da Cas'ın derisinin altına, iliklerine kadar işlemişti.

"Yapacağımı biliyorsun." Cas hiç olmadığı kadar mutluydu. Aralarındaki temel farklılıklara rağmen kişilikleri zahmetsiz bir gelgitle birbirine geçmişti. "İçgüdülerim seni yakınımnda tutmamı söylüyor."

Birlikte geçirdikleri zamana gölge düşüren tek bir şey vardı. Mirceo'nun baştan çıkarıcı güçlerini onun üzerinde kullanmayı bırakmasını diliyordu. Tüm vampirler doğaüstü bir cazibeye sahipti ama Mirceo'nunki neredeyse karşı konulmazdı. Aralarındaki bağın böyle bir dikkat dağıtmaya ihtiyacı yoktu.

Mirceo gerçeküstü manzarayı seyretmek için döndü. "Neden bu kadar bağlı hissettiğimize dair bir teorim var."

Cas da öyle. Kaderin ona efsanevi bir dostluğun temellerini attığına inanıyordu; Cas'ın yoksun olduğu her şeyi telafi etmek için: anne-baba, ev, yemek. En eski anısı, açlık sancılarına karşı midesini tutmasıydı. "Bana teorini anlat."

"Küçük kız kardeşime ne kadar taptığımı biliyor musun?"

"Evet." Vampir sık sık ondan bahsederdi. Ebeveynleri başka bir kraliyet mensubu tarafından öldürüldükten sonra Mirceo Mina'nın tüm dünyası olmuştu, Mina da onun.

Mirceo tekrar ona dönerek, "Caspion, sanırım sen onun eşi olabilirsin," dedi.

Cas'ın nefesi kesildi. Bu Mirceo'nun kader kardeşi olduğu anlamına geliyordu. Tabii ya!

Mirceo, sevgili kız kardeşini kimsenin hak edemeyeceğini düşünüyordu.

-Altı yaşındaki utangaç bir şeytan olduğundan beri onu o büyüttmüştü ama Caspion en yakın olanıydı.

"Ailenle kadersel bir bağ mı?" İblisin yüz ifadesi heyecanla aydınlandı. "Sonunda bağlantımızı açıklayacak bir şey."

"Başka hiçbir şeyin yapamayacağı bir yerde mi?" Mirceo mırıldandı. Bir Dacia prensi olarak hiç en iyi arkadaşı olmamıştı. Bu bağla bir ilgim olabileceğini umuyordum.

"Yanlış söyledim." Caspion matarasından bir yudum aldı. "Sadece türlerimiz, geçmişlerimiz, mesleklerimiz ve ... istasyonlarımız gibi pek çok farklılığımız olduğunu kastetmiştim. Bizi birbirimize bağlayan pek bir şey yok."

Ama birbirimizin cümlelerini tamamlıyoruz. Zihinlerimiz senkronize olmuş gibi görünüyor. Birbirimize güveniyoruz.

Caspion'a olan sevgisi tersinden daha mı derindi? Nasıl? Mirceo herkes tarafından sevilirdi, krallığında kutlanırdı. Ve diğer ülkelerdeki sosyal çevresinde. Ve dünyanın dört bir yanındaki zevk saraylarında. "Her halükarda, Mina artık reşit." Dişiler erkeklerden daha önce tam ölümsüzlüğe ulaşmış, üstelik kan verme draması da yaşanmazdı. Mina birkaç ay önce, tam da yirmi bir yaşına bastığı sıralarda geçiş yapmıştı. Her zaman cebinde taşıdığı bir fotoğrafını çıkardı. Caspion'a uzatarak, "Prenses Kosmina'yı takdim edebilir miyim?" dedi. Güzel Mina bu benzerlik karşısında utangaç bir

Gülümse.

"Büyüleyici." İblisin göz bebekleri bu manzara karşısında büyüdü. "Ama kendimi hiç bir kraliyet mensubuyla birlikte görmemişim. Bu kadar üstün biriyle." Caspion sınıfsal ayrımlara Mirceo'nun tanıdığı herkesten daha fazla önem verirdi ama asla yaltaklanmaz ya da yalvarmazdı.

"Üstün görölmek onu eğlendirir. Ölümüne utangaç ve pasiftir, bir yabancıyla göz göze gelemes."

"Pasif bir kadın bana çok yakışır."

Mirceo'nun daha bir ay önce bu iblisle yatmayı ve bahsi kazanmayı planladığına inanmak zor. Şaka benim üzerimde. Caspion, olası kader kardeşi, resmen menüden çıkmıştı.

Yazık oldu. Mirceo, Caspion'u gerçekten baştan çıkarabileceğinden ve onu bitiş çizgisine sürükleyebileceğinden şüphelenmeye başlamıştı. İblis, Mirceo erkeklerle yattığında ona katılma arzusu göstermese de bundan hiç hoşlanmıyor gibi de görünmüyordu. "Temel olarak, o da benim gibi çekingen biri - kılıç dövüşü dışında. Mina bir silah metresi."

"Kulağa inanılmaz geliyor." Caspion emin olmayan bir ifadeyle Mirceo'ya baktı. "İsimsiz bir iblisin sevgili kız kardeşinle eşleşmesi hakkında ne hissedersin?"

Mirceo gözlerini devirerek onu köprüden aşağı itti.

Mirceo'nun maskaralıklarına alışkın olan iblis basitçe yerine geri döndü. Benzerliğe dikkatini veren Caspion, "Ona karşı bir şeyler hissediyorum. Bir his." Mirceo'ya yürek parçalayan çocuksu gülümsemesini gösterdi. "Kız kardeşin konusunda bana yardım et, biz de sana bir sürü yeğen verelim." İblis Mirceo'ya düzinelerce çocuk istediğini söylemişti: Benden önce bir soyum olmasa da, benden sonra gelecek bir soyum olursa kaderi bu konuda affedebilirim. "Onunla ne zaman tanışabilirim?"

"Bir sorun var. Dacia'dan ayrılması onun için çok tehlikeli." Diğer topraklardaki bir veba salgını dışı vampirleri, hatta tamamen ölümsüz olanları bile yok etmişti. "Ve gizli diyarımıza gelip geçen ziyaretçilere izin vermiyoruz. Yeraltı dünyamızda sonsuza dek kalmayı kabul etmediğiniz sürece girişiniz reddedilecektir."

"Orada kapana mı kısılacığım?"

"Daha da kötüsü. Gidebilirsin ama gidersen amcam Trehan tarafından avlanırsın." Mina ve Mirceo çok gençti

Trehan, Viktor ve Stelian amca dedikleri büyük kuzenlerine kıyasla. "Sadece ölmek için gidersin."

"Sizin bölgenizin hemen dışında beş dakikalığına onunla buluşamaz mıyım?"

Mirceo portreyi geri aldı. "Dışarı çıkmayı çok istese de buna asla izin vermeyeceğim." Onu kaybetme düşüncesiyle ürperdi.

"O zaman başka ne seçeneğim var?" Caspion dedi ki. "Burada bir şeyler dönüyor. İçgüdülerim gitmemi söylüyor ve ben onlara güveniyorum." Omuzlarını dikleştirdi. "Bu riski almaya hazırım."

"Kararını bir gece boyunca düşünmeni istiyorum."

İblisin yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Düşünecek ne var? Hangi erkek güzel eşiyile tanışmak için acele etmez ki?"

"Dinle beni dostum" -Mirceo Caspion'un bakışlarını kendi bakışlarıyla sabitledi- "yapacağın seçim ebedi hayatının geri kalanını etkileyecek."

DÖRT

Kan ve Sis Diyarı

İblis resmen menüye geri döndü.

Mirceo, Caspion'un Dacia'daki ilk haftasının sonunda, "Sana bir sürprizim var," dedi. Mirceo'nun neredeyse boş kraliyet şatosu kadar yüksek olan uçurumun tepesindeki geniş villasının balkonunda durdular.

O ve Caspion uykulu diyarı incelerken ve kristal kadehlerden içerken Mirceo iblisin yağmur ve deri kokusunun tadını çıkardı. Onu ısırılmamak için elimden geleni yapıyorum.

"Sürpriz mi?" Caspion bir içki alarak dalgınca sordu. Mina'ya karşı kardeşçe bir yakınlıktan öte bir şey hissetmediğini keşfettiğinden beri hayal kırıklığıyla sarsılıyordu. Bettina'ya karşı olduğu gibi, Mina'ya karşı da korumacı bir his beslediğini itiraf etmişti.

Ama Mina'nın kaybı kardeşinin kazancıydı. Mirceo iblisle yatabileceğine ikna olmuştu. Geçen hafta boyunca Caspion'un ona olan saygısının derinleştiğine yemin edebilirdi. Küçük ipuçları Mirceo'yu umutlandırıyordu.

İblisin gözlerinde bir farkındalık parıltısı. Uzun bir bakış. Kokusunda bir değişiklik.

Caspion ne zaman şehvetli olsa, yağmur ve deri ipliği deriye doğru daha fazla eğilirdi; Mirceo bunu fark etmişti -ikisi birlikte yalnız kaldıklarında.

Yine de zamanı tükeniyordu -kalbi yavaşlamaya devam ediyordu- bu da iblisle daha fazla adil oynayamayacağı anlamına geliyordu. Bu gece olacak. "Evet, özellikle dişe dokunur bir sürpriz."

Caspion kayıtsız bir ses tonuyla, "Sürprizlerin hep öyle oluyor," dedi. Yaşadıkları sefahatle daha da az ilgileniyor gibiydi.

Mirceo'nun da ilgisi azalmıştı. Eskiden Caspion'u başkalarıyla sancı çekerken izlemeyi severdi ama son zamanlarda sadece tatminsizlik yaşıyordu. İblise sordu: "Kafanın içinde neler oluyor?" Mirceo'nun giderek artan şehveti sadece Caspion'un zihnine duyduğu hayranlıkla eşitti.

Hangi gölgeler gizleniyordu? Hangi gizli arzular açığa çıkmamıştı?

Kendini bu erkeğin her sözüne asılı buldu.

Caspion'un gözlerini mutsuzluk kapladı. "Burası bir mucize ve ben burayı gören birkaç yabancından biriyim. İsimsiz bir iblis için hiç de fena değil." Caspion, Mirceo'nun lüks konutunu ilk gördüğünde, değerli bir şeyi kırmaktan korkarak yakasını çekiştirmişti.

Böylece Mirceo, Caspion ona o çocuksu sırtışından bir parça verene kadar paha biçilmez vazoları parçalamaya koyulmuştu. Daha sonra iblis, Mirceo'nun kitap koleksiyonuna huşu içinde bakmıştı. Caspion onun zenginliğini hiçbir zaman kıskanmamış olsa da, "Bunların hepsini okudun mu?" diye sorduğunda iblisin gözlerinde keskin bir kıskançlık yanmıştı.

Mirceo zaten ona okumayı öğretmeyi planlıyordu. "Öğrendim," diye cevap verdi. "Ve sana söz veriyorum, benim parlak dostum, sen de okuyacaksın. "

Mirceo şimdi başını eğdi. "Akşam yemeğinde pek bir şey yemedin."

Caspion krallıkta bulunan abartılı lezzetler karşısında şaşırmıştı, ta ki burada kalıcı evleri olan diğer yerlilerin sayısını görene kadar. Ayrıca, vampir gençleri topraktan gelen yiyecekleri yiyordu. Omuz silkti. "Açlıkla geçen onca yıldan sonra, iştahsız olabileceğimi hiç düşünmemiştim."

Mirceo açlıktan ölmeyi hayal bile edemiyordu. Daçya'da kraliyet hayatı ne kadar tehlikeli olursa olsun, o ve Mina hiçbir şey istememişlerdi.

Caspion'un hoşnutsuzluğu, tıpkı kız kardeşinininki gibi, onun üzerinde de ağırlık yapıyordu. Aklından çılgınca bir fikir geçti. Ya iblis benim eşimse? Aynı cinsiyetten çiftler duyulmamış şeyler değildi.

Mirceo kalbi tamamen durana kadar bunu bilemezdi. Eğer sonra yeniden başlarsa... "Şu anki güçlü yakınlığımız hakkında herhangi bir teorin var mı?"

Caspion balkon korkuluğuna yaslandı. "Efsanevi dostlukların nesiller boyunca aktarılan hikâyeleri vardır. Ozanlar onlar hakkında şarkılar söyler. Senin ve benim böyle bir dostluğu paylaştığımıza inanıyorum."

Mirceo daha yumuşak bir ses tonuyla, "Evet, bu fikri sevdim," dedi. Kendi zorlama fikrinden daha mantıklı gelmişti. Otuz yaşında bir vampirin eşini bulmak için ne gibi bir umudu olabilirdi ki? "Ama burada mutlu değilsin?"

Caspion geniş omuzlarını kaldırdı. "Bir risk aldım. Aynı bilgi verilse, bu riski yine alırdım."

"Ben bunu sormadım."

"İçgüdülerim beni buraya çekti." İblis içgüdülerine Mirceo'nun kendi içgüdülerine güvendiğinden daha çok güveniyordu. "Ama önce Bettina'yı kontrol etmediğim için pişmanım. Buraya gelmek acelecilikti. Kendimi o kadar kaptırdım, belli bir geleceğe o kadar tünel vizyonla baktım ki, benim için en önemli olan şeyleri göremedim."

Mirceo onun için en önemli şey olmak istiyordu. Kahretsin, neden diğerleri gibi bana yaltaklanmıyor?

Caspion sözlerine şöyle devam etti: "Hâlâ savunmasız ve şimdi onu koruyamıyorum." Sise dönüşme yeteneği olmadan iblis krallıktan çıkış izni alamazdı. "Her seferinde aylarca uzaklara gitmeme alışkın ama ben ayrıldığımda işler değişmişti."

"Ne demek istiyorsun?"

"Eski şeytani yöntemlere geri dönmekten bahsediliyordu." Mirceo'nun sorgulayan bakışları karşısında Caspion, "Onu en güçlü talip kimse onunla evlendirmek," diye açıkladı.

"Böylesine barbarca bir planı kabul etmeyeceğine eminim."

Caspion, "Gardiyanları ikna edici olabilir," dedi.

"O zaman gidip ona göz kulak olabilirim. Onu düzenli olarak kontrol edeceğim."

Hayal kırıklığı iblisin dudaklarını inceltti. "Bu aynı şey değil." Caspion bir Lykae kadar sadıktı.

"Bir yolunu buluruz. . . ." Mirceo, villanın içinden gelen kadınsı kahkaha sesiyle sözlerini yarıda kesti. "Şimdilik şimdiki zamanın tadını çıkaralım. Eğlencemiz geldi."

Gece bulanıklaşıyor.

Mirceo'nun sürprizi, evlerini Daçya'da yapan üç büyüleyici periydi; soluk kızıl saçlı, zeytin tenli bir esmer ve kıvrımlı bir sarışın. Flört, alay ve içkiden sonra beşi kendilerini Mirceo'nun devasa yatağında bulmuştu.

Ama Cas'ın akli başka yerlerdeydi. Dış dünyayı bir daha asla göremeyeceğini henüz kabullenmemişti. O zamana kadar düşüncesizce bir şey yapma Tina.

Cas'ın yaptığı gibi değil. Evet, buraya gelme kararını düşünmek için bir gece ayırmıştı ama o geceyi Kosmina ile bir gelecek hayal ederek geçirmişti. . . .

Mirceo'nun perilerden biriyle şakalaşması onu düşüncelerinden uyandırdı. Prens her zamanki gibi dikkatini kızıl saçlı kıza vermişti. Mirceo dışının şakacı alayına gülünce Cas'ın dikkati dağıldı, diğer ikisi üstlerini çıkarırken fark etmedi bile.

Cas haftalarca Mirceo'nun müsait olan her güzelle yatmasını izlemişti -hatta kadınları bile paylaşmışlardı- ama Mirceo'nun o kızıl saçlıdan zevk alması Cas'ı nedense rahatsız etmişti.

Kara tahtadaki pençeler gibi. Cas bu gece çok içtiği için miydi?

Prens onu kaşlarını çatarken yakalayınca Cas bakışlarını kaçırdı ve dolgun bir göğsü yoğurmak için iri memeli esmere uzandı. Bu zevk onun şaftını kanla doldurmalıydı, ama o ...

. işaretlendi. Hatta iblislerin sevdiği boynuzlarını bile okşadı. Öyleyse neden bu gecenin çoktan bitmiş olmasını diledi? Elini bıraktığında Mirceo'nun dikkatini üzerinde buldu.

Aralarındaki hava gergin görünüyordu. Farkındalık diken diken olmuştu. Mirceo'nun bağımlılık yapan kokusu -biraz kan kokan sandal ağacı- neden daha önce hiç dikkatini çekmemişti? Cas onun vampir bedeninin yaydığı ısıyı neden hiç fark etmemişti?

Kızıl saçlı kadın birbirlerine baktıklarını fark etti. "Siz ikiniz öpüşmelisiniz."

Mirceo ses tonunda bir gülümsemeyle, "Ne kadar ilgi çekici bir fikir, lale," dedi. Vampir yatağın ayak ucunda onun yanına oturmak için ilerledi.

"Pek sayılmaz," dedi Cas. "Ben sadece dişilerden zevk alırım."

Esmer kadın ayağa kalktı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Hiçbir şey bizi siz iki erkeksi tipin dudak dudağa gelmesinden daha fazla memnun edemez."

Sarışın da ayağa kalkarak Cas ve Mirceo'yu yatakta bıraktı. Dayanışma içinde diğer iki nimfle birleşti.

Mirceo yine güldü, Cas'a o zengin, gırtlaktan gelen sesi ikram etti. "Bu sadece bir şaka, tatlım. Hanımlarımızı gıdıklayacak bir şey. Beklentiyle ıslandıklarının kokusunu alabiliyorum."

Kızıl saçlı, "Belki de iblis avcısı zevklerine sandığımız kadar güvenmiyordur," dedi.

Cas kaşlarını kaldırdı. "Kendime çok güveniyorum." Cinselliği hakkında iki şey biliyordu. Her zaman kadınlara ilgi duydum ve hiçbir zaman erkeklere ilgi duymadım. Peki Mirceo'nun vampir karizması neden her geçen gün daha da güçleniyor gibiydi?

Belki de Cas dudaklarını Mirceo'nunkilere bastırmalıydı - prence karşı giderek artan bu saplantıdan kurtulmak için.

Ellerini göğsünün önünde kavuşturan kızıl saçlı kadın, "Lütfen. Sonsuz hayatımızın geri kalanı boyunca hatırlayacağımız bir şey."

Cas şaka yapmak için Mirceo'ya döndü. "Sevişmek için pek çok şey yaptım ama-"

Vampirin ağzı onunla buluştu.

Cas'a hisler hücum etti, omurgasında elektrik çatırdadı. Çok fazla, çok ... Geri çekilmek için gerildi ama Mirceo dilini Cas'ın ayırık dudakları arasına daldırdı.

Fuuuck. Dilleri birbirine değdi. Cas'ın başı döndü.

Dur. Ne halt ediyorsun sen? DUR.

Vampir parmaklarını Cas'ın saçlarının arasından geçirerek onu daha da yakınına çekti. Mirceo'nun şehvetli ağzından ayrılmak imkânsız gibi geliyordu. Bir tür delilik onu ele geçiriyordu! Kendini, sivri diliyle geçici bir hareket yaparken buldu. Sonra bir tane daha. Neden duramıyorum?

Prens boyun eğdi, araştırmasına izin verdi. Mirceo'yu tatmak.

Bunu keşfetmek. Vampirin dudakları onun dudaklarının altına teslim oldu.

Merak Cas'ı bir kez daha yalamaya itti. Bir yudum. Bir tat daha, sonra buna bir son verecekti. Bu yabancı kuyuya bir kez daha dalacaktı.

Ama çok geçmeden şehvet merakını bastırdı. Ağzını vampirinkinin üzerine eğerek daha fazlasını talep etti. Dilleri birbirine dolandı, nefesleri düzensizleşti. Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor.

Cas kıkırdayan kadınların yatak odasının kapısını arkalarından kapattıklarını belli belirsiz fark etti.

Uyandı, zihni tekrar çevrimiçi olmak için mücadele ediyordu. Mirceo'nun iniltisi onu tekrar öpücüğün içine çekti.

Sadece son bir tat. . . .

BEŞ

Cas vampirin yanına yığıldı. Yatağa yayılmış, nefes nefese yatıyorlardı, ikisi de hâlâ giyinikti.

Cas bir kolunu yüzüne attı. Az önce ne olmuştu öyle? Ter vücudunu kapladı. Şok onu tüketmişti.

Mirceo'ya bakmak için kolunu kaydırды. Prens kendini beğenmiş bir sırıtişla ve memnuniyet dolu bir sesle gerindiğinde Cas'ın kafasında tek bir kelime uçuştı.

KAÇIŞ.

Dikine ateş etti. Az önce Mirceo ile çıktım.

Prensin gülümsemesi soldu. "Bu o kadar da önemli bir şey değil, Caspion. Sadece bir eğlence. Sadece bir zevk." Elbette onun için sadece bir zevkti.

Cas kendini haşlanmış ve savunmasız hissederken -sanki tüm vücudu yeni bir yaraymış gibi- Mirceo değişmemiş, kendinden başka hiçbir şey sunmamıştı.

"Pantolonlarımız hâlâ üzerimizde." Vampir, gözlerinde bir parça eğlenceyle, "Gerçi benimki meni dolu," dedi.

Sarhoş edici kokusu Cas'ın sikiinin daha fazlasını istemesine neden oldu.

Mirceo onun üzerinde nasıl bir güce sahipti?

Vampir onun yüz ifadesinde her ne gördüyse, doğrulmasına neden oldu. "Rahat ol dostum."

"Rahat mı?" Cas bir başkası için hiç bu kadar şehvet duymamıştı. Sadece kadınları arzularken nasıl olmuştu da Mirceo'yu arzulamaya başlamıştı? Bekle. . . Cas'ın gözleri kısıldı. "Beni büyüledin amına koyayım." Seçim hakkımı elimden alıyorsun!

Mirceo'nun kaşları birbirine çatıldı. "Caspion, ben yapmadım. O yeteneğe sahip değilim."

"Öyle olmalı. Ben heteroseksüelim. Neden başka bir erkek isteyeyim ki?"

"Çünkü zihinlerimiz senkronize. Çünkü birbirimizi önemsiyoruz. Arkadaşlığımız daha da büyüdü."

"Hayır, bu açıklamıyor ..." Patlayan şehvetim. Her konuda kontrol isteyen bir erkek olan Cas için bu durum dehşet vericiydi. Daha fazlasını söylemeye çalıştı ama boğazı çok daralmıştı.

Nefes alamıyorum. Bakışlarını kaçırdı. KAÇIŞ.

"Sakin ol iblis ve bunu bir düşün. Buradan ayrılamazsın. Amcam Trehan seni bulacak ve öldürecek. O ölümü cebinde taşıyor."

Trehan Daciano. Cas asırlık Gölge Prensi'yle bu hafta tanışmıştı. Gaddar, güler yüzlü suikastçı silahını her zaman yanında taşırdı - hilal şeklinde çapraz siperi olan bir kılıç - ve bu konuda çok yetenekliydi.

Ama Mirceo ayrıntıları açıklamazsa, o ruhsuz piç önemsiz tek bir iblisi nasıl bulabilirdi? Cas evine dönebilir ve hayatının bir kısmını geri kazanmaya çalışabilirdi.

ŞİMDİ KAÇIN.

Mirceo avuçlarını kaldırdı. "Sana yardım edebilirim. Bunu anlamam için bana zaman verin. Sana yardım etmeme izin ver."

"Trehan'a nerede yaşadığımı söyleme, Mirceo." Cas izini sürmek için gerildi. "Yaptıklarından sonra bunu bana borçlusun." Beni akılsız bir köle yaptın. Seçim hakkımı, kontrolümü elimden aldın.

Mirceo'nun gri gözlerini hüznün doldurdu. "Biri gittiğinde anlıyorlar. Trehan seni şafaktan önce bulup öldürecek-" Cas ışınlanarak uzaklaştı. Bir an sonra Abaddon'daki küçük çatı katında cisimlendi. Ne yaptım ben? Terden sıırıslam olmuş bir halde kapısına yaslandı, kusmak üzereydi. Paranoya onu boğazından yakaladı. Şafaktan önce beni öldürmek mi?

Hayır, hayır. Mirceo Mirceo amcasına Cas'ı nerede bulacağını asla söylemezdi. Kahretsin, Mirceo onu hiç dinlemedi, muhtemelen Cas'ın Abaddon gibi geri kalmış bir boyuttan geldiğini bile bilmiyordu.

Pençelerini kapıya geçirerek bu geceyi sindirmeye çalıştı. Mirceo ile gelmişti, bildiğinden daha zor bir şekilde.

Mümkün. Ve ben hala onu arzuluyordum-

Yakındaki bir caddeden kargaşa sesleri geliyordu. Bir pencereye geçti ve dikkatle dışarı baktı. Bir ay önce terk ettiği bataklık mezarası çeşitli Lorean'larla doluydu.

Turistler gibi etrafta dolanıyorlardı. Neden biri ziyaret etsin ki?

Burası mı?

Sokağa doğru ilerledi ve bir sülün bacağını kemiren ferin bir iblisle konuştu. "Bu kadar çok kişiyi buraya getiren olay nedir?"

"Eski Demir Ring'de ölüm maçı turnuvaları," dedi erkek heyecanla. Abaddon'un meşhur kafes arenası yıllardır kullanılmıyordu. İblis bir ısırık daha aldı ve "Yarışmacılar - iblisler, troller, Lykae'ler, aklınıza ne gelirse - Lore'un dört bir yanından ışınlanıyorlar. Ödül düşünüldüğünde anlaşılabilir bir durum."

"Hangisi?" Cas sordu ama içinde bir kuşku vardı. Abaddon'da başkalarının uğruna savaşabileceği sadece iki şey vardı.

"Kim kazanırsa tüm bu şeytan krallığının tacını alacak! Oh, ve prensesin elini." Erkek bir kemik tükürdü ve yürümeye devam etti.

Bettina, hayır. Lanet olası bir trol onun elini kazanabilirdi! Gardiyanları bunu kabul edene kadar gözünü korkutmuş olmalı.

Turnuvaya katılabılırdim. Onu kurtarabilirdim. İzlendiğine dair bir his ensesindeki küçük tüyleri diken diken etti. Abaddon'da bir katil çoktan serbest mi kalmıştı? Sabaha kadar yaşarsam katılabilirim. . . .

ALTI

Kayıp Yıllar Düzlemi'nden önceki son
karakol Birkaç ay -ya da yüzyıllar?

Mirceo ava çıkmıştı.

Dumanlı, kaba saba meyhanede ilerlerken kendi kendine sırıttı. Ben, Mirceo Daciano, kaderimin peşindeyim.

Ama iyi bir nedeni vardı. Çoğu vampirin aksine, eşinin kimliğini kan verme işleminden önce biliyordu ve kaderin onun için yaptığı seçimden çok memnundu.

Haftalar önce, kalbi bir daha çıkmamak üzere göğsünde durduğunda, Mirceo yeni kralın fey kahini Balery'yi ziyaret etmiş ve ona eşiyle ne zaman tanışacağını sormuştu. Kemiklerini kırptıktan sonra ona göz kırpmış ve Mirceo'nun hayatını sonsuza dek değiştirecek dört kelime söylemişti: Onunla zaten tanıştın.

Onu. Balery'nin kime atıfta bulunduğuna dair hiçbir soru işareti yoktu.

Çoğu zaman bir erkeğin eşi bir dişi olur. Ama her zaman değil.

Caspion'la eşleşmesi ona çok zekice gelmişti. Mirceo'ya hiçbir şey bu kadar mantıklı gelmemişti; bu da tek eşlilik ve eş olma konusundaki çekincelerinin azaldığı anlamına geliyordu.

Sırtışı derinleşti. Artık sisteme inanan biriyim.

Caspion bir keresinde ona şöyle sormuştu: "Hangi erkek güzel eşiyle tanışmak için acele etmez ki?" Aynen öyle, iblis. Aynen öyle. Mirceo kendini adamaya hazırdı.

Şimdi tek yapması gereken Caspion'u bulmaktı. Mirceo, teneke bir kemanın dayanılmaz sesini duymamak için etrafı taradı.

Kalabalık bir taverna. Neredesin sen? . . ?

Caspion'un Kayıp Yıllar Düzlemi'ne -zamanın farklı aktığı vahşi, savaşın parçaladığı bir boyuta- bir tür sürgüne gitmeyi planladığını duymuştu.

Yürüyen ölü bedenimin üzerinden.

Ayrılıkları yeterince uzun sürmüştü. En iyi arkadaşını geri istiyordu - bu arada ilişkilerinin birkaç parametresini de genişletiyordu.

Sayırsız ölümsüzden gördüğü tüm ilgi dolu bakışları görmezden gelerek omuzlarını dikleştirdi ve yakında kanının akacağına inanmakta güçlük çekti. Eşini görür görmez kalbi güm güm atmaya başlayacaktı. Ciğerleri nefesle dolacak ve kaya gibi sertleşecekti. . .

Ama kalabalığı gözden geçirirken, nadiren de olsa bir şüphe fısıltısı yükseldi. Ya Caspion, Balery'nin bahsettiği erkek değilse?

Hayır, hayır. Mirceo Mirceo, Caspion'un eşi olmasını istiyordu. Dolayısıyla kader de buna uyacaktı. Onun için işler böyle yürüyordu.

Peki ya iblis aralarındaki bağa inatla direnirse? Ve Trehan, Mirceo'nun Caspion'la olan şansına onarılamayacak kadar zarar vermiş olabilirdi. Hem iblis hem de Trehan, Abaddon'un meşhur Demir Yüzüğü'ne girmişlerdi ama sadece biri çıkabilmişti.

Mirceo buradaki varlıklar arasında iblisi görmedi. Garip. Kullandığı yer belirleme kristali Caspion'un bu yapının içinde olduğunu göstermişti. Mirceo'nun duyuları bir iblisinki kadar keskin olmasa da nefes aldı. . . .

Caspion'un unutulmaz kokusunun ince ipliğini yakaladı-

İşte orada! İblis gölgeler içindeki bir masada tek başına oturmuş, düşüncelere dalmıştı.

Mirceo'nun kaşları birbirine çatıldı. Caspion çok değişmiş görünüyordu. Dikkatsiz, dağınık saçları daha uzundu ve normalde temiz tıraşlı olan yüzünde şimdi altın rengi bir gölge sakal vardı. Gece mavisi gözleri daha bilgili görünüyordu.

Vücudu ve kabuk rengindeki boynuzları da büyümüş görünüyordu.

Görünüşü daha sertti. Daha karanlık.

Abaddon'daki o turnuva Caspion'a bir şeyler yapmış, onu değiştirmişti.

Mirceo göğsüne baktı. O da değişmek istiyordu ama kalbi hareketsizdi. Ciğerleri nefes almıyordu. Aleti puding gibi sertleşmişti.

Hayır. Caspion olmalı. Bir yumruğunu göğsüne vurdu. Haydi, kalp... uyan!

Hiçbir şey.

Buna rağmen ve Patronlar hepsi etrafta,
Mirceo ovuldu onun üyesi. Sertleş,
seni hain şey.

Bir seğirme bile yok.

O sırada Caspion'un dizine tünleyen dolgun esmer bir iblis de ona katıldı. Mirceo kaşlarını çattı. Dişi, Mirceo'nun kendisinin de sık sık karşılaştığı bir ifadeyle sarışın Adonis'e bakıyordu: Bu gece güzel külotumu giydim, hadi sevişelim.

İblis Kayıp Yıllar Düzlemi'ne gitmeden önce son kez mi yattı?

Mirceo bir kıskançlık dalgasını bastırdı. Caspion'la tanışmadan önce bu boğucu duyguyu hiç tatmamıştı.

İri yarı, kibirli bir meyhaneci Caspion'un masasına yaklaştı ve fıçı büyüklüğündeki bir tankarddan demli demli içki döktü.

Esmeri yolundan çeken Caspion ayağa fırlayarak onu iyi bir ıslatmadan kurtardı. "Ne yaptığına dikkat et," diye homurdandı deve.

İnanılmaz bir şekilde, bu erkek Caspion'dan en az bir karış daha uzundu. "Yoksa ne olur?" diye tersledi.

Her iblis türünün boynuzları farklıydı. O dev bir Taş iblis mi?

Caspion'un boynuzları saldırganlıkla dikleşti. "Geri çekilmen gerek." Elbette bir taş iblisiyle kavgaya tutuşmazdı. O cins, kasları gerilene kadar

vücutları taş gibi oldu. Caspion o erkeğe bir yumruk atsa elini kırardı. "Bu gece bunu benimle yapmak istemezsin."

"Ne yapacağım? Kızını tekmeleyip fahişeni mi çalayım? Belki de yapmak istediğim şey budur."

Konuşmalar azaldı, keman sustu. Kavga çıkacağını hisseden taverna müdavimleri daha iyi bir manzara için birbirleriyle yarıştı.

Devin kule gibi arkadaşları onun arkasında sıralandığında Mirceo kalabalığın arasından geçerek kendi arkadaşını destekledi.

Caspion tehditkâr bir ses tonuyla deve şöyle dedi: "Senin tipini biliyorum. Sevişmek için hiçbir umudun olmasa da, egemenliğini ortaya koymaya ihtiyacın var. Bağırmaya, nefes nefese kalmaya, bir şeyler hissetmeye ihtiyacın var. Ama bu dövüş sana aradığın şeyi vermeyecek."

Taş iblisin kaşları birbirine yaklaştı. Sebebini anlamış gibi görünerek boştaki elini kaldırdı ve geri çekildi.

Hayal kırıklığı sesleri meyhanede dalgalanıyordu.

Caspion kadına döndü-

Dev tankardını fırlatarak Caspion'un göğsünü ucuz birayla ıslattı, sonra da dövüşmek için gerildi.

Caspion hâlâ saldırıyordu, yumruğu esrarengiz bir hızla parlıyordu. Devin çenesiyle birleşti.

İblisin yüzü taş gibi çatladığında Mirceo'nun dudakları aralandı.

Dev sırt üstü yere yığıldı; bilinci yerinde değildi ve kırılmıştı. Arkadaşları Caspion'a şaşkın bakışlar fırlattıktan sonra fareler gibi dağıldılar.

Muhteşem erkek! Caspion'un nemli gömleği esneyen kaslarına yapışmış, gözleri vahşetten kararmıştı.

Bana bak, iblis. Elbette Mirceo'nun kalbi böyle bir savaşçıyla karşılaştığında yerinden fırlayacaktı!

Caspion dövüşü kazanmış olmasına rağmen, Mirceo'ya doğru döndüğünde daha da gerginleşmişti. Karmakarışık saçları gözlerinden birinin üzerine dökülmüştü ve sabırsızca geriye taradı. Gözleri buluştu. . . .

Hiçbir şey.
Mirceo'nun uykudaki kalbi çöktü.

YEDİ

Cas, taş iblis yere düştüğü anda Mirceo'nun kokusunu almıştı.

Uzun zaman sonra, eski arkadaşını görmek bile Cas'ı sersemletmişti.

Vampir meyhanenin ortasında duruyordu, duruşu kibir ve zarafetin eşit bir karışımıydı. Deri pantolon ve trençkot giymişti ama üzerinde gömlek yoktu. Sadece Mirceo gibi bir prens böyle görünebilirdi. Buradaki ayaktakımı arasında, gerçek olamayacak kadar mükemmel bir melek gibi görünüyordu.

Düşmüş bir melek; Cas'ı süzerken Mirceo dilini bir dişinin üzerinde gezdirdi.

Cas, karşılaşmalarının Mirceo'nun cazibesini soğutup soğutmayacağını ya da daha da alevlendirip alevlendirmeyeceğini merak etmişti. Vampirin için için yanan ifadesi aklında hiçbir şüphe bırakmamıştı.

Bunca zaman sonra bile o bakış Cas'ı etkilemişti. Bu sırtan prensi yaptıkları için öldürebilirdi. Hâlâ yapmakta olduğu şey için. Mirceo'nun Dacia'daki o son geceden kalan muhtaç iniltileri ve terk edilmiş sözleri Cas'ın kulaklarında sonsuza dek çınladı: Bunu hayal etmiştim, güzelim. Sür beni! Kullan beni, iblis. Gelmek için kullan beni.

Cas iblis dişlerini gıcırdatarak meyhaneden çıkışa doğru ilerledi, varlıklar yolundan çekiliyordu. Vampirin yanından bir kez daha bakmadan geçti, sonra kapıyı iterek açtı ve menteşelerinden söktü.

Dışarıda, bir izleme platformunu çevreleyen cılız bir çitin yanından geçti. Aşağıdaki vadide Kayıp Yıllar Düzlemi'ne, nam-ı diğer Poly'ye açılan bir kapı vardı. Boyutlar arasındaki büyük yarık, hoş bir karşılama ile parıldıyor, hiçbir ipucu vermiyordu.

Gündüzleri bunaltıcı, geceleri tüyler ürpertici ve şiddetle dolu bir cehennem çukuru.

O izlerken, Loreanlar geçitten diğer tarafa adım attılar. Tanrılar hepinize yardım etsin.

Gecenin soğuk havasını içine çeken Cas, çarpan kalbini kontrol etmekte zorlanıyordu. Sandal ağacının kokusunu almıştı ki, hışırtılı bir ses duydu: "Arkadaşın için tek kelime etmeyecek misin?"

Cas'ın omuzları gerildi. Arkadaş mı? Daha çok hain gibi. Mirceo'nun amcasına aracılık edeceğine inanmıştı. Onun yerine, şımarık prens suikastçıya Cas'ı nasıl bulacağını söylemiş olmalıydı.

Trehan, Cas'ın Dacia'dan kaçtığı gece Abaddon'a inmişti.

Mirceo çitin yanında ona katıldı ve geçitten dışarı baktı. "Bir taş iblisi kırdığına inanamıyorum. Seni dövüşürken izlemeyi hep sevmişimdir -yanında savaşmadığım zamanlarda- ama az önce yaptığın şey muhteşemdi."

Dövüşten önce Cas düşüncelerine dalmış, hayatından neden tatmin olmadığını merak ediyordu. Cebinde bozuk para, elinde bir içki ve karakoldaki lojmanına dönmeye hazır dolgun bir esmer vardı. Hayat güzeldi.

Peki göğsündeki bu boşluk neden hafiflemiyordu?

Dişi tam onun tipiydi - cömert kıvrımlara ve itaatkâr bir mizaca sahip, kendisine hükmetmesine izin vermekten çok mutlu olacak güzel bir iblis. Yine de Cas deneyimlemeyi düşündüğü şey için sıfır beklenti hissetmişti.

Hayat gerçekten de iyiydi -tüm varlığını değiştirmek için kıcını yırtarak çalışmıştı- peki ne zaman iyi hissettirecekti?

Belki de Demir Halka'da kaybettiği onurunu geri aldığında? Cas Mirceo'ya döndü. "Beni burada nasıl buldun?"

"Kayıp Yıllar Düzlemi'ne -kendini cezalandırmak için gittiğinizi duydum ve son bir kez bu karakolda duracağınızı düşündüm."

Biraz geç kaldınız, prens. Cas zaten yüzyıllardır oradaydı, şimdi geri döndü. Bir ölüm iblisi olarak, her öldürüşünden güç alıyordu.

Poly; sonunda Trehan'la tekrar dövüşmeye hazırdı. Cas'ın Dacia'ya bir meydan okuma göndermek için bir yola ihtiyacı vardı.

Bu da Mirceo'nun varlığının aslında bir nimet olabileceği anlamına geliyordu. "Her z a m a n k i gibi haklıydım," diye devam etti vampir. "Ben iyiyim çünkü onlardan zevk alıyordum."

Cas başını salladı. "Beni kadınlarla izledin."

"Birbirimizi izledik. Ve sonra öpüştüğümüz gece vardı."

O gece Cas'ı yıllardır mahvetmişti! Mirceo'dan önce ya da sonra başka bir erkeği arzulamamıştı. "Bana neden burada olduğunu söyle."

"Bir teoriyi test ediyorum." Vampirin bakışları yükseldi. "Şu muhteşem boynuzlarına bak, Caspion."

Mirceo'nun adını söyleme şekli, dudakların boğazında gezinmesi gibiydi ve Cas'ın nabzının hızlanmasına neden oldu. Lanet olsun, bu adam onun üzerinde nasıl bir etki bırakmıştı? Onunla ölene kadar savaşacağım!

Mirceo o hipnotize edici sesiyle devam etti, "Onların doğrulup kabarmasını seyretmeye bayılırdım, bu manzara karşısında kendimden geçerdim. Hâlâ onları öpmenin hayalini kuruyorum. Onları yalamayı. Seni kucaklarken onları kavramayı, senin o ağız sulandıran şaftına binmeyi."

Lanet olası baştan çıkarıcı vampir! Cas şimdi bu görüntüleri sonsuza dek zihninde canlandıracaktı. "Ne istiyorsun?" diye sordu, kelimeleri utanç verici derecede kalındı.

"Aramızda olanları hâlâ inkâr ettiğin için mi Uçağa gidiyorsun? Bunun seni ne kadar etkilediğini biliyorum."

"Suikastçı amcanın turnuvada yaptıkları beni etkiledi!" Cas, Bettina'nın kaderindeki kişi olmadığını bilmesine rağmen, onu daha korkunç katılımcılardan kurtarmak için turnuvaya katılmıştı.

Tek bir sorun vardı: Trehan Daciano, Bettina'daki eşini hissetmişti. Acımasız suikastçı da içeri girmişti.

"Turnuva gerçekten o kadar kötü müydü? Çok mücadele ettin ve sonuna kadar gitmeyi başardın. İnsanlar seni sevdi."

Cas yumruklarını sıktı.

"Erken bir maçı kazanmanı gizlice izledim. Tüm iblisler jartiyerlerini sana fırlatmış, ilgini çekmek için çılgık atıyorlardı. İlk başta, seni kıskandığımı ve kendim için istediğimi düşündüm. Sonra o dişilere her gülümsediğinde kıskandığımı fark ettim. Belli ki onların hayranlığından zevk alıyordun."

"Oh, hoşuma gitti. Halkım tarafından saygı görmek ve tapılmak bana inanılmaz iyi geldi." Kalabalıklar onun için tezahürat yapmış, adını haykırmıştı. Beggar'ı küçümseyen aynı iblisler Cas'a Abaddon'un ilk oğlu diyorlardı! Ta ki final raundu onu Trehan'la karşı karşıya getirene kadar. "Ama sonra amcan ringin zeminini yüzümle sildi!"

Trehan bilinmeyen kişiler tarafından zehirlenmişti ama Cas ve Bettina'dan şüphelenmiş olmalıydı. Gölgeler Prensi öfkesinden Cas'ı yok etmişti.

Hafızasında o maçı kesitler canlandı.

Trehan beni Demir Halka'nın kenarına savurdu. Kafatasımın içinde paslı bir çivi kırıldı. Akıl almaz bir acı. Görüşüm kararıyor. Vampir bir sonraki saldırısını nereye yapacak? Göremiyorum! Kalabalığın gürültüsünden duyamıyorum! Körü körüne saldırıya uğruyor, karşılık vermekten aciz. Dayak devam ederken kemiklerin kırılması. Ve devam etti. Kan ve aşağılanma içinde boğulmak. Bile. Kendi halkım Trehan için tezahürat yapıyordu.

Sonunda bittiğinde, sağır edici bir sessizlik hüküm sürmüştü. Sonra Dacian herkesin önünde Bettina'dan vazgeçmiş ve Cas'ı "galip" olarak bırakmıştı.

Abaddonae, ölümüne bir maçta birinin ölmesi gerektiğine inanıyordu. Bunun yerine Trehan onu utanç içinde yaşamaya terk etmişti. . . .

Mirceo, Cas'ın öfkesinden hiç de rahatsız olmuş görünmüyordu. "Amcama karşı kendini nasıl savunabilirsin ki? O kanlı bir Dacialı ve senden bin yıl daha yaşlı." Artık değil. "Trehan'ın yaptıklarından pişman olduğunu söylesem yardımı olur mu?"

"Sebebini gördü mü?"

"Duymadınız mı? Kötü niyetli bir silahtarın kan mayasına zehir kattığını keşfetti. Trehan ve Bettina barıştı ve artık mutlu bir evlilikleri var."

Abaddon Kralı Trehan mı? Allah kahretsin! Cas sonunda düşmanının yenecek kadar güçlenmiş olsa da, Bettina buna dayanabilecek miydi?

Mirceo sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi, "Amcam narin gelini için endişeleniyor. İkiniz kavgaya ederseniz parçalanır." Ve o zaten çok şey yaşamıştı.

Yani bunca yüzyıldan sonra intikamını öylece bırakacak mısın? Kafatasına saplanan çivinin verdiği acı, Yüzük'ün içinde ve dışında onu takip eden utancın yanında hiçbir şeydi.

Cas iyileştikten sonra turnuvarın ödül törenine katılmak zorunda kalmıştı. Sessiz, asık suratlı Abaddonae'ye bakarken, aklından tek bir düşünce yankılanmıştı: Hayatım boyunca nefret ve küçümseme gördüm ama böylesini hiç görmemişim.

Tacı kabul etmiş ve tek başına yönetmesi için Bettina'ya geri vermişti. Bundan sonra gitmekten başka ne yapabilirdi ki?

Cas'ın oradaki durumu bu kadar kısa sürede değişmeyecekti ama o değişmişti. Daha güçlü, daha varlıklı ve daha akıllıydı, hatta kendi kendine okumayı bile öğrenmişti. Cas hayatı üzerinde her zamankinden daha fazla kontrole sahipti.

Sonraki adımlarını sakın bir mantıkla düşünecekti. Trehan'ı nasıl bulacağını artık biliyordu; daha zamanı vardı. Her iki durumda da Cas'ın Mirceo'ya söyleyecek başka bir şeyi yoktu. "Hayatımdan çıkmayı istiyorum."

Mirceo bir adım daha yaklaştı. "Bu mümkün değil." Cas'ın kokusunu açgözlülükle içine çekti.

Vampirin gözleri sanki şimşek çakmış gibi irileşti. Sonra daha da açıldılar. Başını geriye doğru eğdi ve gökyüzüne doğru, "Tanrılar, teşekkürler!" diye mırıldandı.

Cas kaşlarını çatı, sorusuna engel olamadı: "Tanrılara ne için teşekkür ediyorsun?"

Mirceo sevinçli bir ifadeyle ona baktı. "En büyük dileğim gerçek oldu." Açlık dolu alçak bir ses tonuyla, "Ah, tatlım, seninle birlikte ne kadar eğleneceğiz," diye ekledi.

Cas çok uzun zaman önce söylediği o sözleri hatırladı. Daha önce olduğu gibi ensesinden bir ürperti geçti.

Mirceo'nun davranışları karşısında şaşkına dönmüş bir halde, tozlu karakol otelindeki lojmanına kadar iz sürdü.

Tek başına, hızla atan nabzını sakinleştirmek için mücadele etti. Sen daha akıllısın.

Daha güçlü. Odaklanmış. Kontrol sende.

Banyoya doğru ilerledi, sıırılsıklam gömleğini çıkardı, teni demle yapış yapış olmuştu. Suyun alabildiğince soğuk olduğu duşu açtı ve ardından çağlayanın altına girdi.

Cas artık kolayca kandırılabilir bir yavru değildi, o halde Mirceo'ya karşı duyduğu çekim neden hâlâ devam ediyordu? Hatta daha da şiddetlenmişti! Diğer vampirler yıllar boyunca onu büyülemeye çalışmış ve başarısız olmuşlardı.

Ama sonra, hiçbiri Daçyalı olmamıştı.

Cas, Poly'deki yatağında sonsuz kez uzanmış, Dacia'daki o son geceyi tekrar tekrar yaşamıştı. Kendisini ele geçiren çılgınlığı, arkadaşını sıkıştırmaya ve ikisi de boşalana kadar sikini vampirinkine sürtmeye zorlayan o ilkel şehveti yeniden yaşamıştı. Kullan beni, iblis-

"Senin için sırtını yıkayabilirim." Mirceo?

Cas dişlerini göstererek, "Beni burada nasıl buldun?" diye tersledi.

Mirceo bakışlarını kaldırarak, "Önemli değil," dedi. "Seninle konuşmam gereken acil bir mesele var. Söyleyeceklerim hoşuna gitmiyorsa, o zaman saçma sapan kefaret gezine çıkabilir, yıllarını cehennemde geçirebilirsin."

Cas acı bir kahkaha attı. "Öyle mi?" Bu karakoldan temelli ayrılmaya hazır, yıkanmaya devam etti. "Tartışacak bir şeyimiz yok. Hiçbir şey."

"Ne söyleyebileceğimi hiç merak etmiyor musun?"

"Hayır," diye yalan söyledi. Küçük banyoda Mirceo'nun kokusu zihnini aydınlatarak onu sardı. Şaftı gittikçe

Mirceo'nun Cas'ın kafasını en son siktiği zamandan beri olduğundan daha sertti.

"Bu diyardan ayrılmak için özel bir acelen varmış gibi görünmüyor." Mirceo sesini alçaltarak, "Beni terk edeli haftalar oldu. Bu yeterince uzun bir süre." Duşa doğru yaklaştı. "İçten içe öyle olduğunu biliyorsun. Yolculuğun hakkında kararsızsın, değil mi tatlım? Seni buraya demirleyen bir şey mi var? Belki de benden bu kadar uzağa gitmeye çekiniyorsun?"

Cas, Mirceo'nun gözleriyle buluşmak için duş kabininden dışarı eğildi. "Seni kibirli pislik. Bu diyara yeni dönüyorum. Beş yüz yıldan fazladır yoktum. Seni hiç düşünmeden beş yüzyıl."

SEKİZ

BOM BOOM BOOM . . . BOOM . . .

Mirceo'nun kalbi tekrar çarpmaya başladı. Sonra tekrar. Ve tekrar. İblis beni kana buladı.

Yürüyen ölü varlığı ne kadar dehşet verici olsa da, bu yeniden uyanış oldu Mucizevi! Onun Akciğerler genişletilmiş Nefes almak için, şaftı kanla doluyordu. Diğerlerinden, yakında eşiyle birlikte tohumunu kaybetmek için akılsızlaşacağını biliyordu.

Mirceo bu yeni değişiklikleri zorlukla düşünebiliyordu ama Caspion az önce gittiğini söyleyip sonra geri mi dönmüştü? "Bunu anlamam için bana bir dakika izin verin." Gözlerini yukarıda tutmaya, Caspion'un vücudunun engebeli düzlemlerinden aşağı süzülen suyu takip etmemeye çabaladı. Mirceo aşağı bakarsa tüm kontrolünü kaybedebilir ve bu iblisin üzerine düşebilirdi. "Burada sadece haftalar geçmesine rağmen yarım bin yıldır mı uzaklardaydın?"

Caspion'un cevabı alaycı bir gülümsemeydi.

"Anlıyorum." Daha önce aynı yaşlardaydılar. Ölümsüz iblis daha yaşlı görünmese de Caspion'un Mirceo'dan elli yıl daha yaşlı olduğu anlaşılıyordu. Ne kadar sıra dışı. "Dönmek için şimdi bir neden mi seçtin? Beni özleme sınırına ulaştığın için mi?"

"Geri döndüm çünkü yüzyıllar boyunca ödülleri topladım ve öldürmeler yaptım. Artık istediğim her şeyi yapabilecek ve sahip olabilecek kadar güçlü ve zenginim."

Seksi iblis! Bu yeni, sert kenarlı karanlık Mirceo'nun arzusunu daha da körükledi.

Caspion duşu kapattığında Mirceo bir havlu almak için iz sürdü ve havluyu uzattı. Gözler yukarı! "Bana olan ilginiz konusunda bu kadar yanılmış olabilir miyim?" diye sordu.

Olmamıştı. Şu anda aralarında bir kimya kıvılcımı vardı.

Peki Mirceo'nun eşi bu kadar uzun süre onsuz nasıl yaşamıştı?

İblis havluyu onun elinden kaptı. "Benim hakkımda tamamen yanılmışsın."

Mirceo onun yalan söylediğini anlayabiliyordu. Bu bir ilkti. Ne yazık ki Caspion, eşcinsel ilişkiler hakkında çağdışı görüşlere sahip olan arkaik bir iblisler âleminden geliyordu. Mirceo biraz direniş olacağını tahmin etmişti.

Ne de olsa Caspion bir yetim olarak büyümüş, hayatı boyunca sadece iki şeyin özlemini çekmişti: saygı ve bir aile. Bir erkek eş, Caspion'a hiçbir evlat getirmeyecekti -ve geri kalmış Ölümsüzlerin iblis egemenliğinde utançtan başka bir şey getirmeyecekti.

Caspion, Mirceo'yu erkeklerle yattığı için asla yargılamamış olsa da, iblisi birbirlerine duydukları bariz özleminden alıkoyan şey bu tür görüşler olmalıydı.

Başka ne gibi bir engel olabilir ki?

Caspion kurulanmaya başladı, bronzlaşmış teninin altında gergin kasları esniyordu. Gözler yukarı! Yukarı! Caspion'un devasa penisi yarı sertti ve hareketleriyle birlikte sallanırken bakmamak imkânsızdı. Damarlı ve gül rengi bir tacı olan bu penis, iblisin kökünün dibindeki altın rengi kılardan gururla çıkıyordu. Benim güzel, altın Adonis'im.

Mirceo'nun dişleri o et için zonkluyor ve yeni nefesleri sığlaşıyordu. Kendisine uzun zamandır düşündüğü bir soruyu tekrar sordu: İblisi nasıl baştan çıkarabilirim?

Caspion havluyu beline düğümledi. "Gözüm görmesin seni sülük."

Sülük mü? Eşim artık daha yaşlı bir erkek. "Eğer gerçekten gitmemi istiyorsan, buna değecek bir şey yap. Benimle bir gece geçir." Her zaman diğer erkeklerle birlikte olmuştu ama Caspion'un ne kadar baskın olduğu düşünüldüğünde Mirceo bu kılıcın üzerine düşeceğini anladı. "Eğer hâlâ benimle bir şey yapmak istemiyorsan, seni bir daha asla rahatsız etmeyeceğime dair İrfan'a yemin ederim," diyerek büyük bir risk aldı. İrfan'a edilen yemin bozulamaz bir yemindi.

"Seni asla sikmeyeceğim vampir. Ben o şekilde yaratılmadım."

Mirceo, kalbinin her yeni atışında Caspion'un inatçı inançlarına karşı daha da sabırsızlanıyordu. Eğer Mirceo'nun eşi iblis ise, muhtemelen bunun tersi de doğrudur.

Mirceo, Caspion'un iblis mührünü bir vampirin bedeninin derinliklerinde kaybedeceğine inanıyordu. Benimkini. "Kaderindeki kişinin dişi olacağına hâlâ inanıyor musun? Aramızdaki beş yüz yıl boyunca onu bulamadın mı?"

"Binlerce yıl bekleyen iblisler tanıyorum. Bu benim için de olacak."

Oh, var. "Biraz acelem var, tatlım." Mirceo'nun nefesleri düzensizleşmişti. Göğsü patlayacakmış gibi hissediyordu, kontrolü paramparçaydı. "Adil bir şekilde dövüşemeyeceğim." Gerekli olan her şeyi, elindeki her silahı kullanacaktı. Birlikte geçirdikleri aydan bir anı canlanınca bir dişini yaladı.

Bir grup seks partisinde Caspion ve Mirceo, Horde vampirinin kanlı dişlerinden başka bir şey kullanmadan partnerlerini birbiri ardına çılgınca orgazm etmesini sarhoş bir şaşkınlıkla izlemişlerdi.

Mirceo Caspion'a mırıldandı, "Tanrım, keşke ısırarak artık tabu olmaktan çıksa. Bunu deneyimlemek için yanıp tutuşuyorum. Tek bir et tadı için anılarımı riske atabilirim."

Caspion gözlerini sahneden ayıramıyor gibiydi, çelik gibi kaskatı kesilmişti. "Kimse ona karşı koyamaz."

Mirceo kulağına fısıldadı, "Seni böyle içmeliyim. Bahse girerim ben doymadan seni boşaltabilirim."

Boğazını temizlemek zorunda kalan Caspion, "Aynı anda boynuzlarımı da tutarsan, seni durduramayabilirim bile," diye şaka yaptı.

Şimdi Mirceo düşündü: Kulağa bir plan gibi geliyor. İlk ısırığı.

Caspion gözlerini kıstı. "Adil dövüşmek mi? Sen neden bahsediyorsun?"

Sonunda iblisin sıcak şarabını içmek için ... Mirceo onun arkasına ışınlandı ve Caspion'un başını geriye çekmek için iki eliyle boynuzlarını kavradı. Bronz teni Mirceo'nun zonklayan dişlerini eldiven gibi sıyrarak iblisin boynunu deldi. "Uhn!"

"Lanet olsun, vampir???"

Mirceo emdi. Sıcak, ıslak bir cennet buldu.

"Ahhh!" Caspion'un ciğerlerinden Mirceo'nun hassas dişlerini titreten bir feryat yükseldi.

İblisin zengin kanı, onunla ilgili diğer her şey gibi enfesti. Mirceo'nun damarlarını yakıyor, genişletiyordu - sanki iblisin özü ona akın edene kadar hiç yaşamamış gibi.

Onu sonsuza dek içeceğim.

"Ah, tanrılar! Bunun için seni öldürürüm!" Caspion, Mirceo'nun saçlarını kavramak için geriye uzandı. Ama iblis onu uzaklaştırmak yerine Mirceo'nun dişlerini daha da derine itti. "Tadını çıkar, sülük." Caspion'un kalçaları sallandı. "Son kez bedenimden besleniyorsun."

Mirceo havluyu koparmak için bir boynuzunu serbest bıraktı. Elini Caspion'un kalçasına dolayarak arkadaşının shaftını kavradı. Granit kadar sertti. İblisin boynuna doğru hırladı.

Caspion yenik bir iniltiyle onun pençesine sarıldı. "Boşalt beni, seni pislik. Boşalt beni, boşalt beni." Her itişte, Caspion'un yontulmuş kıcı sıkıştı.

Mirceo şişmiş sikini ona doğru bastırdı. Caspion'un içine girmek için yanıp tutuşsa da şansını bu şekilde asla zorlamayacaktı. Yüzünde bir gülümsemeyle pantolonunun içine doğru dökülmeyi planlıyordu.

İblisin deri kokusu başını döndürdü; boğucu kanı onu sarhoş etti. Mirceo emdi, öğüttü, arkadaşını becerdi. Basınç arttıkça arttı. Caspion'un kalın, damarlı boyuyla ona vurduğunu hayal etti-

Tamamd

ır.

Bitti.

Mirceo tohumunu tutamadı, tüm cinsel kontrolünü kaybetti. Organı pantolonunun içine döl pompalamaya başladığında, başını geriye atmak için ısırığını bıraktı. Boşalırken tavana doğru böğürdü, o kadar güçlü fışkırıyordu ki huşu içinde ürperdi.

İblis ona karşı gerildi ve bağırdı, "Ah, tanrılar, tanrılar. Gelmek üzere! TANRILAR!" Çubuğu ona karşı haşlanmaya başladı.

Sürtünme arttıkça Mirceo'nun avuç içi. Caspion'un göğsü nefes alıp verirken kabarıyor, nefes alışları boğuklaşıyordu.

Mirceo kulağını törpüledi, "Yumruğumu sik, güzelim. Benim için sert gel."

Caspion'un siki Mirceo'nun pençesinde nabız gibi atarken, kuru iblis salınımıyla doruğa ulaştı. "SİKTİR! GELİYOR!" Tekrar tekrar orgazm olan Caspion, tavandan toz yağana kadar küçük odayı sallayan acımasız şeytani kükremeler çıkardı. . . .

Mirceo bu anın sonsuza dek sürmesini istiyordu. Bu yüksek seviyeden aşağıya doğru sürüklenirken, eşinin son salınımını sağdı, sonra tembelce iblisin yarı sert şaftını okşadı.

Caspion, Mirceo'nun aldığı zevkin bir kısmını bile hissetmiş olsaydı, iblisin ona doğrudan aşık olması gerekirdi.

Cas iki büklüm oldu ve kendini vampirin pençesinden kurtardı. "Şimdi öleceksin." Bu sırtan sülükten beyni dışarı çıkmadan önce de nefret etmişti.

Cas, Mirceo'yu fayans döşeli duvara doğru iterken bile, bir parçası utanç verici bir gerçeği kabul etti.

Bu şekilde serbest kalmak için yarım bin yıl beklemişti.

Ondan nefret ediyorum! Cas yumruğunu geri çekip Mirceo'nun fazlasıyla mükemmel yüzüne indirdi ve ardından gelen acı homurtusunun hoşuna gittiğini söyledi. Peki neden yumruğunu çekmişti?

Vampirin dudağından kan aktı. Benim lanet k a n ı m !
Delinmiş boynundan çalınmış.

Mirceo dudaklarını yalayarak bir gösteri yaptı. "Ambrosia. Seni sonsuzluğa kadar emeceğim, tatlım."

"Bana bir daha asla öyle deme!" Mirceo'nun çenesine bir yumruk daha indirdi.

Vampir darbeyi gururla kabul etmiş görünüyordu. "Eşim fena halde güçlendi. Harika bir çift olacağız."

Neden bahsediyordu? Cas tüm gücüyle yumruğunu savurdu-

Mirceo yan tarafa doğru ilerledi.

Cas duvarda bir delik açtı. "Lanet olsun!" Yumruğunu geri çekti, sonra da vampiri yakalayarak karnına yumruklar indirdi.

Mirceo sonunda Cas'ı gafil avlayarak tam boynuzunun yanından vurdu. Vampirin eli kırıldı. "Ah, lanet olsun!" Cas'ın kafası vurulmuş bir davul gibi çınladı. Öfke dolu bir böğürmeyle, Mirceo'ya doğru hamle yaptı ve onu kapıdan yatak odasına doğru sürükledi. Yere düştüklerinde Cas, Mirceo'nun yan tarafını yumrukladı.

Mirceo homurdanmalar arasında, "İkinci raunda hazır mısın tatlım?" dedi.

Cas kaşlarını çatı. Aleti daha da sertleşiyor, Mirceo'nun sert üyesine karşı zorlanıyordu. Ne oluyor bana böyle? Çılgınlık onu ele geçiriyordu! Tıpkı Dacia'daki o gece gibi.

"Şaşırtıcı değil, çünkü biz arkadaşız."

Cas'ın kanı dondu. Duyduğu şey doğru olamazdı: Mirceo'nun gürleyen kalp atışları. Ve vampir nefes alıp veriyordu. "Ben yokken kanın akmış."

İkisi de Mirceo'nun kalbinin yakında duracağını ve cinsel yeteneğinin de onunla birlikte sona ereceğini biliyordu. Şimdi vampirin vücudu uyanmıştı.

Mirceo başını salladı. "Bu gece kana bulandı. Senin tarafından."

Cas serbest bırakıldığını ile yayılmış Parmaklar, sonra ayağa kalkmak için geriye doğru iz sürdü.

"Bu ne tür bir numara?"

"Hayır hile." Mirceo yaladı onun kanlı Dudaklar tekrar ve mırıldandı, "Mmmm."

Bu tadına doyumaz ses Cas'ın çubuğunun sarsılmasına neden oldu ve Mirceo

o.

Vampir kanın içinden sırttı. "Sadece ben değilim eşleşmemizden etkilenen biri." Ayağa kalktı ve kıyafetlerini düzeltti.

"Seninle eşleşmiyorum!"

"Hayır mı?" Mirceo, Cas'ın kendisine doğru gerilmiş gibi görünen ereksiyonuna baktı. "Şu inci gibi sakızlara bak.

benim için yapıyorsun."

Cas artık yabancı olan üyesine bakakaldı. Pre-cum gerçekten de tahta boncuk boncuktu, daha önce hiç görmediği bir manzaraydı. Meni dökmeye en çok yaklaştığım andı.

"Tohumunun tadının neye benzeyeceğinin kokusunu alabiliyorum, güzelim. Beni uzaklaştırman gerekecek."

Cas nefesini tutamadı. Böyle bir şey olamazdı. "İkimiz de erkeğiz."

"Bazen bu şekilde oluyor. Ben kendi adıma, kaderin benim için seçtiği eşten daha mutlu olamazdım. Ve sen de açıkça benden etkileniyorsun."

Cas kaç kez merak etmişti: Neden sadece Mirceo? Neden başka erkekler yok? "Çünkü sen ... beni büyüledin!"

"Bir kez daha: Benim böyle bir yeteneğim yok. Doğaüstü bir şekilde seksi olduğum için beni suçlayın - suçlandığım kadar suçluyum - ama ben zihin kontrolcüsü değilim."

Cas'ın direndiği vampir cazibesi aslında bir eşe duyduğu çekim miydi? Hayır. Bunu reddetti. "Bunca zaman benim olduğunu nasıl bilmezdim?"

"Varlıklar farklı türlerden olduğunda, bazen çiftleşme içgüdüğü her ikisi de olgunlaşana kadar tetiklenmez." Kahretsin, bu doğrudu. "Kalbim durana ve ölümsüz olana kadar ben değildim. Ama o zamana kadar sen çoktan gitmiştin."

Çoğu vampirin kalplerinin donmasıyla kanlarının akması arasında asırlar geçirdi. Doğal olarak şımarık prens bu uzun kuraklıktan kurtulmuştu! Her şey hep onun kucağına düşmüştü.

Ben değil. Tüm hayallerinden vazgeçmek mi? Mirceo'nun fetihlerinden biri olmak için mi? Mirceo'nun ardında bıraktığı kırık kalpleri görmüştü. Cas da onlar gibi prensle bir gece daha geçirmek için yalvaracak mıydı?

O zaman hep bir dilenci olarak kalacaksın, Cas.

Asla. "Ben senin eşin olabilirim ama sen asla benim olmayacaksın."

Mirceo omuzlarını dikleştirerek, "Bağlanana kadar rahat etmeyeceğim. Bekâretimi alacaksın ve karşılığında bana iblis mührünü vereceksin." Yüzü dövülmüş olsa bile, prenlere özgü kibrini yeniden kazanmıştı. "Yeni varoluşuna alışman için sana zaman vereceğim. Ama şunu bil tatlım: Seni öyle bir boşaltacağım ki taşakların merhamet dileyecek."

Cas'ı istemsiz hırlamasının utancından kurtararak ortadan kayboldu.

DOKUZ

Castle Dacia
Kan ve Sis Diyarı

Bir sonraki alacakaranlıkta Mirceo, eğitim avlusuna bakan galeride gezindi ve kız kardeşini kılıç taliminde izlemek için bir oyuğa yerleşti.

Gururu onu boğuyordu. Müthiş hızını ve sivri kulaklarını uzak bir fey atasından miras almıştı ama yeteneklerini sürekli eğitimle kazanmıştı. Çok geçmeden Mina büyük Trehan'a bile meydan okuyabilecekti.

Bu geniş mağaranın tepesindeki koruyucu elmas, başıboş krallığın üzerine filtrelenmiş güneş ve prizmalar yayıyordu. Işıklar Mina'nın üzerine düşerek beyaz-sarı saçlarını aydınlatıyordu. Hepsi de kendisinden çok daha iri olan erkekleri bir bir yenerken mavi gözleri odaklanmış bir şekilde parlıyordu.

Caspion'un gece mavisini gözleri varken, Mina'nınkiler daha açık, kristal gibi bir buz mavisiydi.

Mirceo bir zamanlar bu ikisinin bir çift olabileceğini düşündüğüne hâlâ inanamıyordu. Onun zarif hareketlerini izlerken, zihnini buluşmalarına geri götürdü.

"Rahibe, Caspion'u takdim edebilir miyim? O benim en iyi ve en değerli arkadaşımdır."

İblisin sıra dışı yakışıklılığı karşısında kızardı ve kekeledi, Caspion'un bakışlarıyla bir bakıştan fazlasını karşılayamadı.

"Caspion, bu prenses Kosmina."

Prenses elini uzattığında iblis elini tuttu ve sırtına bir öpücük kondurdu. "Memnun oldum prenses."

Yanakları hiç bu kadar kızarmış mıydı? "Evet. Bir zevk." Mirceo ne kadar utanmazsa o da o kadar utangaçtı.

Mina'nın dili tutulmuş ve çok sevimli olmasına rağmen iblisin gözleri parlamıyordu. Caspion'un ifadesi en iyi şekilde düşkün olarak tanımlanabilirdi.

Mina'nın antrenmanı sona erdiğinde, çeliğin son çınlaması avluda yankılandı. Mirceo'nun bakışlarını üzerinde hissetmiş olmalıydı. Yüzü parlayarak ona baktı. Kılıcını bir hizmetkâra fırlatarak Mirceo'ya doğru ilerledi. "Kalbin atıyor!"

Onu kollarının arasında döndürdü. "Öyle, sevgilim Mina! Bu dönüm noktasının gerektirdiği her şeyin tadını çıkararak kana bulandım." Hızı artık onunkiyle yarışlıyordu, duyuları her zamankinden daha keskindi. Kafasının kesilmesi ya da filtrelenmemiş güneş ışığı dışında çok az şey onu öldürebilirdi ve daha da hızlı yenileniyordu. Önceki geceden kalan yaraları sadece birkaç saat içinde iyileşmişti. Caspion'un kızıl ambrosia'sının da buna yardımcı olduğuna şüphe yoktu.

Kendini sise dönüştürmek -sadece Dacialıların sahip olduğu bir yetenek- çok daha kolay olacaktı ve eşini de dönüştürebilecekti.

"Şimdiden!" Ağabeyinin yanında hiçbir çekingenlik ya da beceriksizlik yaşamadı. "Ne kadar şanslısın. Çok daha güçlü müsün?"

"Yüz katıyla."

"Demek Caspion'du! Biliyordum." Mina'nın masum gözleri Mirceo'nun ötesine baktı. "Nerede o?"

Benimle değil. Henüz değil. "Yürüyüşe çıkalım mı?"

Kız hevesle başını salladı ve arnavut kaldırımlı sokaklardan birinde gezinmek için kale çevresinden çıktılar.

Birkaç dakika sonra Mirceo itiraf etti: "Caspion benimle eş olma fikrine biraz direnç gösteriyor. Beni biraz reddetmiş olabilir."

Sarı kaşları birbirine yaklaştı. "Ama benim onun eşi olmam fikrine karşı çıkmadı."

Mirceo kuru bir ses tonuyla, "İnan bana, keşke senin ablan olsaydım dediğim anlar oluyor," dedi.

"Türümü önemsemediğini kastetmiştim. Ya da diyetimi."

"Hayır, vampirlik engel değil." Öyle olmalı

Şanslıymış. Caspion'a sahip olabilmek için Mirceo yemek yiyecek ve bir iblis gibi yaşayacaktı - her ne kadar sinir bozucu bedensel fonksiyonlarını geri kazansa da ve kan ve ısırmayı çok özlese de. Tanrım, ısırmayı özlerdim. "Ancak erkekliğim ..."

"Lütfen yanlış anlama kardeşim, ama erkekliğin dışında her şeyin mükemmel olsaydı, tatlı Caspion'un seni reddedeceğini sanmıyorum."

Mirceo kaşlarını çattı. "O zaman bu mantıkla benim kusurlu olduğumu mu söylüyorsun?"

"Ben sadece başka faktörlerin de söz konusu olabileceğini söylüyorum."

Bir nefes verdi. "Belki de değiştiremeyeceğim tek şeye sarılıyorum - çünkü değiştirebileceğim şeyleri değiştirecek cesaretim yok."

"Bu bir insan olarak evrimleşmek anlamına gelir." Böylesine masum bir kadın için Mina şaşırtıcı derecede keskin olabiliyordu. "Bunun için de çalışmak gerekir."

Belki Mirceo biraz daha az kibirli olabilir. Belki biraz daha az kibirli. İşleri daha ciddiye alabilir.

Ne kadar sıkıcı olurdum! "Lanet olsun ona, kendimi seviyorum. Tek istediğim onun yanında olmak. Gelişmiş arkadaşlığımıza geri dönmek."

"O zamandan beri çok şey oldu." Daha alçak bir sesle ekledi: "Demir Yüzük'teki yenilgisiyle birlikte. Trehan'dan çok nefret ediyor olmalı."

"Yaşadığı sınavlardan sonra eşim kendini sürgüne göndermiş olabilir. Kayıp Yıllar Düzlemine."

Mina'nın nefesi kesildi. "Orada ne kadar kaldı?"

"Benden uzakta beş yüzyıl geçirdi." Mirceo acısını gizleyemiyordu. İblis tüm düşüncelerini ve rüyalarını işgal etmişti ama Caspion arkasına bile bakmamıştı.

Mirceo'nun aklında gidip o yeri görmek vardı. Caspion orada bu kadar uzun süre kaldıysa, gerçekten ne kadar kötü olabilirdi?

"Beş yüz yıl mı? Çok mu değişmiş?"

"Onunla sadece birkaç dakika geçirdim - kanama beni delirtti - ama Caspion'un çocuksu cazibesinin sonsuza dek kaybolduğundan şüpheleniyorum. O daha keskin ve bir şekilde daha karanlık." Yine de daha az çekici değil. Tam tersi.

"Ah, Mirceo, ne yapacaksın?"

"Bu gece ona gideceğim. Onu yıpratmaya çalışacağım." Ben, Mirceo Daciano, diğerinin peşinden nefes nefese koşacağım. Solucan nasıl da dönmüştü!

"Ona sadık kalacak mısın?" "Tamamen."

Kaşlarını kaldırdı.

"Sadakatimden şüphe mi ediyorsun, kardeşim? Sırf daha önce hiç tek eşli olmadım diye mi?" Mirceo, başkalarının onun iştahını yalnızca bencil fetih ihtiyacının yönlendirdiğine inanmasına izin veriyordu. İyi bir fetih hoşuna gidiyor muydu? Elbette; kim hoşlanmaz ki? Ama onun durumu bundan daha karmaşıktı.

Bir partnerin yanında, onu ele geçiren açıklanamaz bir endişe, bir başkasının pençelerinden kaçma ihtiyacı olmadan hiç uyanmamıştı.

Caspion onu sahiplendikten sonra paniğe kapılmayacağı kesindi. Aralarındaki bağ Mirceo'yu bundan kurtaracaktı. Kader onları birlikte istiyordu.

"Yeni kardeşime iyi davran." Mina'nın gözleri sempati doluydu. "Başından çok şey geçti."

"Bu yüzden bana ihtiyacı var." Daçya krallığının kalbi olan Castellan Hanesi'nin son üyeleri olarak Mirceo ve Mina, kaleyi ve içindeki herkesi korumakla görevlendirilmişti. Belki de başkalarıyla ilgilenme ihtiyacı içlerine işlemişti.

Mirceo yeni eşini korumak, alnındaki endişeyi yatıştırmak istiyordu.

Mirceo ve Mina Dacia'nın kan çeşmelerinden birinin yanından geçerken, koku ona ... hatırlattı. . . "Caspion'dan içtim." Dacialıların çoğu kan içmekten kaçınırdı çünkü başkalarının hatıralarının kendi berrak ve soğuk kanlarına karışmasını istemezlerdi.

zihinleri. Tahmin edildiği gibi, yeni atanan naipleri Lothaire kan alma tabusunu reddetmişti. Aslında, çılgın kral tebaasının başkalarından içmesini bekliyordu. "Doğrudan eşimin boynundan aldım."

Mina skandala uğramış gibi görünüyordu. Ne yazık ki Lothaire sadece birkaç aydır kraldı ve devrimler zaman alırdı. "Caspion'un anılarını görecektir misin?"

Rüyalarına girecek, bilincine sızacaklardı. "Umarım öyledir." Mirceo'nun zihni zaten hiçbir zaman berrak ve soğuk olmamıştı. "Eşim hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek istiyorum."

"Onu kazanmak için stratejiniz nedir?" Dövüş taktikleri konusunda uzman olan Mina, hayata genellikle bu gözle bakardı.

"Kıskançlığıyla oynamak mı? Ona birlikte ne kadar eğlendiğimizi hatırlatmak mı?" Bir avcı olan Caspion ödül toplamayı severdi; belki de Mirceo ile bu ilgi üzerinden bağ kurabilirlerdi.

"Trey Amca'nın scry kristali sende mi?"

Mirceo elini ceketinin cebine attı, parmak eklemleri tılsıma değdi. "Dün gece kullandım." Trehan, Caspion'a duyduğu öfkeden o kadar pişman olmuştu ki Mirceo'ya paha biçilmez kristali kullanmayı teklif etmişti.

Mirceo, Caspion'u dünyanın herhangi bir yerinde bulabilse de, alışkanlıklarına bağlı bir yaratık olan iblisin bu gece nerede olacağına dair iyi bir fikri vardı.

Mina, "Eşinin kimliğini Trey Amca'ya söylediğine hâlâ inanamıyorum," dedi.

Yüzyıllar boyunca gıybet çatışması Daçya kraliyet ailesinin başına bela olmuştu. Mirceo ve Mina'nın ebeveynleri de bu çatışmalarda hayatını kaybetmişti. Şimdi ise barış hüküm sürüyordu; Lothaire'in getirdiği bir başka değişiklik. Mirceo, "Sürekli sırtıma bir kılıç saplanmasını beklememek güzel," dedi. Kişiliği paranoya tarafından şekillendirilmişti.

Bu soluklaştığında, hedonizm hoş bir alternatif olmuştu.

O ve Mina her biri kendi düşüncelerine dalmış, rahat bir arkadaşlık içinde yürüyorlardı. Yüzünü güneşe doğru kaldırdı.

Elmas filtreli güneş ışığı. Vampir cenneti. Tek eksiği Caspion'du.

Mirceo göz ucuyla Mina'nın bir dişiyle alt dudağını endişelendirdiğini gördü. Bakışları onun yüzüne kilitlendi. "Aklında ne var kardeşim?"

Yanakları kızardı. "Bende bir şeylerin ters gittiğini her zaman anlayabilirsin."

Çünkü on beş yaşından beri onu o büyütmüştü. "Devam et."

"Daha önce hiç yabancı bir erkekle konuşmadığımı biliyor musun?" Sanki bu bir prenses için kötü bir şeymiş gibi? "Benimle temasa geçen herkes önce incelenir, sonra da tanıştırılır. Caspion gibi."

Mirceo her gece yabancılarla yatardı. Daha doğrusu geçmişte yatmıştı. "Ne olmuş yani?"

"Lothaire Amca yine beni krallığın dışına göndermekten bahsetti."

Kral onun çok masum olduğunu düşünüyordu. Kabul, Mirceo onu korumuştı, muhtemelen çok fazla. Ama Mina'yı göndermek için

-Hayatında hiç araba ya da gökdelen görmemiş biri için bu gülünç bir durumdu.

"Bu ihtimal beni yarı dehşete düşürüyor, yarı heyecanlandırıyor," dedi Mina, mavi gözleri parlayarak.

Mirceo başını salladı. "Bu çok tehlikeli. Öteki Diyar'da ölümcül bir vebanın hâlâ yayıldığını unutuyor musun? Orada vampir olmamasının bir nedeni var." Veba özellikle kadınları çok kötü etkiliyordu.

Mina, "Ama sisin içinde kalırsam, ondan etkilenemem," diye belirtti. "Senin ve diğerlerinin her zaman yaptığı gibi dışarı çıkar ve gizlice araştırırdım. Sonsuza dek gözlemllemek için, asla müdahale etmemek için."

Mirceo bu kuralı, uyguladığından çok daha fazla kez çiğnemişti. "Kesinlikle hayır."

"Ama Lothaire Amca sınırlarımızı açmamızın ve diğer Lorealılarla etkileşime geçmemizin zamanının geldiğini söylüyor."

Diğer radikal değişikliklerin yanı sıra, çılgın kral tüm seyahat kısıtlamalarını gevşetmişti. Hatta Daçya'nın gizlilik perdesini kaldırmayı ve krallığı saklandığı yerden çıkarmayı planlıyordu.

"Bu benim konuyla ilgili son sözüm, kardeşim. Lothaire ile konuşacağım." Mirceo bu fikirden hiç hoşlanmamıştı. Dacianolar krallığa hükmetmesi için hakiki varisi getirmiş olsalar da, üç bin yıllık Kadim Düşman ele avuca sığmaz olduğunu kanıtlamıştı. "Bir şekilde onun mantıklı düşünmesini sağlayacağım. Ya da gerekirse kraliçemizi ikna edeceğim." Lothaire'in vampir eşi Elizabeth eski bir insandı, ölümsüz kıldığı çivi gibi sert bir dağ kızıydı.

Kavgalarından birinde Lothaire'in neredeyse kafasını koparmasının üzerinden çok zaman geçmemişti - ki Lothaire'i tanıyan biri için bu haklı bir tepkiydi. İyileştikten sonra kral kendi kalbini kesmiş ve öpücük olarak ona postalamıştı. O da orta parmağını kesmiş ve selam olarak geri yollamıştı.

Kırmızı gözleri neşeyle parlayan Eski Düşman bir keresinde kur yapmalarını özetlemişti: "Dram vardı."

Eğer bu ikisi arkadaşlık sorunlarını aşabildilerse, Mirceo ve Caspion da aşabilirdi. Mina'ya "Elizabeth bu konuda beni destekleyecektir." dedi.

Lothaire "cehennem zebanisi" kraliçesine tapıyordu ve onun üzerindeki etkisi çok büyüktü. Mirceo onları daha bu sabah kalenin gölgeli köşelerinden birinde birlikte görmüştü. Lothaire, Elizabeth'in gözlerinin içine bakarken onun vizon rengi saçlarını kulağının arkasından okşamıştı. "Sen her şeysin," demişti basitçe.

"Ben de senden hoşlanıyorum Leo" diye iç geçirdi.

Mina sokakta durdu. "Kardeşim, lütfen sadece olasılığı düşün." Gözleri parlıyordu. "Sanki burada yavaş yavaş ölüyormuşum gibi hissediyorum."

"Orada çabucak ölmenin aksine mi?" Onu kaybetme düşüncesiyle ciğerleri kasılır gibi oldu. Buna dayanamazdım. Sadece siyah pençelerini göğsüne saplamaktan kendini alıkoydu.

Annesini ve babasını çok severdi. İlk zamanlarında müthiş ölümsüzler olmalarına rağmen, kolayca yok olmuşlardı.

Mirceo sevdiği birini daha kaybetmeden Mina'yı zindana kapatacaktı. Onun bakışlarını sabitledi. "Sözlerimi unutma Kosmina Daciano, yüzyıllar boyunca bu krallıktan ayrılmayacaksın. "

ON

Yeni Roma Zevk Sarayı

"Hangi dişiyi istersiniz efendim?" diye sordu vampir/fey buçukluğu olan saray tedarikçisi Cas'a. "şu kanepedeki ikisi hariç hepsi müsait." Bir çift iri memeli, kızıl saçlı periyi işaret etti. Tam Mirceo'nun tipi.

Onu düşünmeyi bırak.

Cas bugün meşgul olmaya çalışmış, Poly'ye gitmeden önce kurduğı ıraklık eğitimlerini kontrol etmişti. Artık Abaddon'da daha fazla yavruya fayda sağlamak için istediğı kadar fon sağlayabiliyordu.

Bazı nedenlerden dolayı, Mirceo'ya o kimsesiz çocuklarla çalıştığından hiç bahsetmemişti.

Dur. Düşünmeyi. Hakkında. Onu. Söylemesi yapmaktan kolaydı; Cas vampirle ilk kez tam da burada, yirmili yaşlarındayken uğrak yeri olan bu yerde tanışmıştı - sadece aylar önce bu düzlemde.

Kalan dişilerin sırasına baktı. İblisler, succubae, periler... Sonunda gölge hayatının bedelini ödeyecek parası vardı ama yine de tek düşünebildiğı Mirceo'nun taşakları merhamet dileyene kadar onu boşaltma sözüydü.

Ve böylece Cas'ın şaftı kıpırdadı. Bütün gün Mirceo'nun onu nasıl bulacağını merak etmişti. Kanlı bir vampir, kaderindeki kişiden ayrılmayı hafife almazdı.

Cas hâlâ eski arkadaşının kanına girdiğine inanamıyordu. Ya da vampirin onu ısırdığına! şimdi kibirli prens anılarını hayal edebiliyordu. Her aşağılayıcı anı.

Dün gece Cas aynada boynundaki iyileşmekte olan ısırığa bakmış, hastalıklı bir tutsaklıkla izini sürmüştü. Bir bakıma Mirceo onu işaretlemiş, bu da Cas'ı hem çileden çıkarmış hem de tahrik etmişti.

Tekrar tekrar okşadı, o aletin ona dayattığı zevke karşı dişlerini sıktı. Odaklan, Cas.

İblisler, succubae, periler ... Yine de bu gülümseyen güzelliklerden hiçbiri ona seslenmedi-

Tanıdık bir koku Cas'a çarptı. Mirceo burada mıydı? Yine beni kovalıyordu!

"Sizinle burada karşılaşmak ne hoş," dedi vampir salona girerken. Daha da dar deri bir pantolon ve dişlerini ön plana çıkaran, vücuda oturan beyaz bir gömlek giymişti.

Dün gece içime itilenler. Cas kaya gibi sertleşti. "Burada eğlenmeme engel olmayı mı düşünüyorsun?"

"Seni durdurmak mı?" Mirceo ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Ben kendim için buradayım. Yedekte iki dişi var. Artık beni kanlandırdığına ve bedenimi bir kez daha uyandırdığına göre eski eğlencelerimin tadını çıkarabilirim. Yani, bana bak Caspion" -kendini işaret etti- "birileri tüm bu mükemmelliğin tadını çıkarmalı." Çok sinsi, çok baştan çıkarıcı.

Cas'ın kalbi kulaklarında çarpıyordu.

Vampirin bakışları Cas'ın kasıklarına kaydı, sonra tekrar yukarı baktı. "Dikkatli ol tatlım, gözlerin öfkeden kararıyor."

Cas dişilerin fısıldaşmalarını duydu:

"Mirceo'nun kanı çoktan aktı!"

"İblis ve vampir eş oldu!" "İddialarını görmeyi çok isterdim." "O sandviçte reçel olmak için!"

Hiçbir şey talep edilmemişti! Satıcıya dönen Cas, "Bunları ben alayım," dedi. Dikkatsizce el sallayarak mor saçlı bir succubus ile kara gözlü bir periyi gösterdi, sonra da Mirceo'ya bir bakış attı.

Mirceo bunu bir sırtışıla maskeleymeden önce vampirin yüz ifadesinin incinmiş olduğuna yemin edebilirdi. Cas soğuk bir tavırla ondan uzaklaştı ve kadınların onu koridorda bir odaya götürmesine izin verdi. Lüks odanın içinde büyük boy bir yatak ve pelüş bir divan vardı. "Yatağa geçin hanımlar. Siz ikiniz benim için başlayın."

Divana oturdu, seksin içinde kaybolmak istiyordu. Ama gülümseyen çiftin öpüşmeye başlamasını izlerken düşünceleri dağıldı ve onun yerine Dacia'daki o uğursuz gecenin anılarında kayboldu. . . .

Bir tat daha, sonra buna bir son verecekti. Bu yabancı kuyuya bir kez daha dalacaktı. . . .

Ama çok geçmeden şehvet merakını bastırdı. Ağzını vampirinkinin üzerine eğerek daha fazlasını talep etti. Dilleri birbirine dolandı, nefesleri düzensizleşti. Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor.

Cas kıkırdayan kadınların yatak odasının kapısını arkalarından kapattıklarını belli belirsiz fark etti.

Uyandı, zihni tekrar çevrimiçi olmak için mücadele ediyordu.

Mirceo'nun iniltisi onu tekrar öpücüğün içine çekti.

Sadece son bir tat . . .

Cas'ın içinde yabancı bir duygu karışımı kabardı. Şehvet. Özlem. Şefkat saldırganlıkla savaştı.

Çok fazla saldırganlık var. Bunu kontrol etmeliyim! Mirceo'yu kontrol etmek için. Arkadaşını alt ederek vampirin bileklerini başının üstünde sabitledi.

Mirceo dilini emdiğinde, Cas'ın zihni düşüncelerden arındı; tek yapabildiği her yakıcı hissi hissetmekti.

Boynuzları daha önce hiç olmadığı kadar ağrıyordu. Dişleri bile ağrıyordu. Kara pençeleri keskinleşti ve onları Mirceo'nun etine batırıp vampiri kendi kullanımı için sabit tutma dürtüsüne kapıldı.

Cas'ın kontrolü sarsıldı, bu zevkle başa çıkamadı. Mirceo'nun bileklerindeki tutuşunu gevşetti, ama sadece

Vampirin zayıf kalçaları. Öpüşürken hırlayan Cas, aletini Mirceo'nunkine sürtmeye başladı.

Prens kalçalarını yukarı doğru iterek Cas'la buluştu. Akılsız gibi görünerek pençelerini Cas'ın sırtına geçirdi ve şeytani saldırganlığını körükledi.

Öpüşüyorlar... öpüşüyorlar, çırpınıyor ve kıvranıyorlar, kalçalarını itiyor, siklerini sallıyorlardı. Basınç arttı. Cas'ın aleti zonkluyordu. Acı. Mutluluk. Acı. Mirceo'nun çaresiz inlemelerinin her biri acımasız yoğunluğu artırıyordu.

Mirceo onun dudaklarına karşı, "Pantolonuma dökülmek üzere! Sakın durma!" Cas başını geriye çekerek vampirin sancılarına tanık oldu. Mirceo'nun için için yanan gri gözleri ihtiyaçtan siyaha dönmüştü. "Bunun hayalini kurmuştum, güzelim. Sür beni! Kullan beni iblis. Gelmek için kullan beni. Yap hadi. Ah, tanrılar, YAPIN _"

Mirceo'nun sırtı eğildi. "AHHHH!" Başını sallayarak boşalmaya başladı; Cas kokusunu alabiliyordu.

Vampirin sıcak, kremsi tohumu.

Bu koku Cas'ı uçurumun kenarına fırlattı. Bu erkekle daha önce hiç olmadığı kadar sert bir şekilde doruğa ulaşacaktı. Kalbi gümbür gümbür atarken, sanki bir darbe alacakmış gibi gerildi.

Serbest bırakılması bir patlamaydı.

Başını geriye attı ve tavana doğru kükredi. Mutluluk, kafa derisinden kıvrılan ayak parmaklarına kadar vücudunun her santimetresine yayıldı. Zihni tersine döndü. Kalbi göğsünde.

Zevk onu yenmişti. Avcı öldürülmüştü. . . .

Cas başını sertçe salladı. Bu takıntıyı yen. Seks bir metre ötede onu çağırıyordu. Bu geceki dişileri yavaş yavaş altmış dokuz yapmaya başlamıştı.

Bir çift fahişenin birbirlerine oral seks yapması normalde onu da katılmaya teşvik ederdi. Ama bu manzara onun heyecanını yatıştırmaya yetmedi.

İki seçenek var: Ya biseksüelim ya da Mirceo bir şekilde beni büyülüyor. Poly'de Cas, erkeklerle karşılaşmıştı.

Diğerleri onu çekici buluyor ve hiçbir şey hissetmiyordu. Yine de Mirceo'nun dölünün kokusunu hatırlamak bile sikiinin zonklamasına neden oluyordu.

Vampirin sesi koridordan duyulduğunda kafasını çevirdi. Yakındaki bir kapı açılıp kapandı. Mirceo'nun alçak sesli, aksanlı sözleri yan odadan geldi.

Duvarın diğer tarafında iki periyle yatıyor olacaktı.

Harcadığını duyacak mıyım? Şu kadınların çığlıklarını?

Lanet olsun ona! Cas, Mirceo'nun bunu mahvetmesine izin vermeyi reddetti. Nefes nefese kalan iki fahişeye yatakta katılacak, onları o kadar uzun ve yüksek sesle alacaktı ki vampir, Cas'ın ondan sonsuza dek kurtulduğundan asla şüphe etmeyecekti. . . .

ON BİR

Planım istediğim gibi gitmiyor.

Mirceo, eşinin bir başkasıyla birlikte olduğu düşüncesiyle çılgına dönmüş bir halde volta atıyordu. Başkalarıyla. Evet, iblis daha önce Mirceo gibi sayısız dişiyle yatmıştı. . .

Ama şimdi beni kana buladı. Şimdi beni hayata döndürdü.

Mirceo'nun kendi randevuları büyük yatakta çıplak yatıyor, onun davranışlarına hayret ediyordu. Yemyeşil göğüsleri ve kıvrımlı vücutları özleyeceğini düşünebilirdi - kadınları ve erkekleri eşit derecede arzulamıştı - ama şimdi tek istediği çok inatçı bir iblisti.

Mirceo gibi bir ölümsüz bile yan odadaki sesleri duymak için zorlanmak zorundaydı. Bu duvarlar tasarım gereği kalındı. Onu görmek istiyorum!

Dacianlar gizli gözlemcilerdi; bu gece Mirceo formuna geri dönecekti. Gelişmiş yeteneklerini test etmeyi planlayarak perilere, "Birazdan dönerim," diye fısıldadı. Salona doğru ilerledi, sonra sise dönüştü. Görünmez, kokusuz bir şekilde Caspion'un odasına aktı ve duvarla birleşti.

İblis bir divanda oturmuş, düşüncelere dalmıştı. Kadınların birbirlerine yaptıklarını fark etmemiş gibi görünüyordu - her ne kadar ahlaksızlıkları kaşlarını kaldırıyor olsa da.

Ah, Caspion'un yüzündeki duygu oyunu: şehvet, sefalet, sonra da öfke. İblis yumruklarını sıktı ve Mirceo'nun odasına doğru bakarak ayağa kalktı.

Onu harekete geçirecek bir şeye ihtiyacım var. Ama ne? Ah, evet . . . Girdiği gibi görünmez bir şekilde geri çekilerek kendi odasına döndü. "Hanımlar," dedi perilerine, "eğer ikinizden biri beni eğlendirebilirse altın olarak bir servet ödeyeceğim." O

sıkılmış bir esneme numarası yaptı. "Güldür beni." O ve Caspion ne zaman dışarıda eğlenmeye çıksalar, genellikle saatlerce gülerlerdi. Caspion bir keresinde sarhoşken şöyle demişti: "Gülüştünü seviyorum vampir. İçimi okşuyor." İblis şimdi Mirceo'nun eğlendiğini duysaydı...

Su perilerinden biri meydan okuyarak müstehcen bir şiir okudu. Mirceo güldü. Yüksek sesle.

Beş ... dört ... üç ... iki-

Caspion ortaya çıktı ve Mirceo'ya doğru hamle yaparak onu havada takip etti. Birdenbire, nemli gecede sarayın dışındaydılar. Etraftaki yemyeşil tepeler çiğle kaplıydı. Ağaran ay tepelerinde ağır ağır sallanıyordu.

Caspion onu dış duvara doğru iterek tuğlaları çatlattı. "Bunun için seni öldürebilirim!"

Mirceo, "Beni tek başına yakalamaya mı karar verdin?" diye söylendi. İlk kez kendisini alt edebilecek bir savaşçıdan, bir Dacialıdan etkilenmiş ve ona boyun eğdirmişti. Şaşırtıcı bir şekilde, bu düşünce Mirceo'yu taş gibi sertleştirdi.

Kim bilebilirdi ki?

Caspion'un arkasında bir saray nöbetçisi kargaşayı kontrol etmek için dışarı çıktı ama Mirceo onu eliyle uzaklaştırdı. Dikkatini tekrar iblisin üzerine vererek, "Tek yapman gereken sormaktı," dedi.

"Zevk aldığım her şeyi mahvetmek mi istiyorsun? Neden?"

"En son ne zaman zevk aldın?" diye sordu vampir. "Beni o dişilerin elinden aldın çünkü başkalarıyla olmamı kıskanıyorsun!"

Ben . . . ben.

Nasıl? Bu derin sahiplenme duygusu ne zaman ortaya çıkmıştı? "Bana eşim dedin ama kanın akmaya başladıktan bir gün sonra geneleve geri döndün! Tam da beklediğim gibi."

"Çünkü burada olacağını biliyordum, seni hödük ve seni kıskırtmak istedim." Ay ışığı vampirin yüzünde parıldadı.

ve gözleri. Açık renk irislerinin etrafındaki siyah halka büyüdü, oniks griyi bastırdı.

Beni büyülüyor.

Cas tüm yeni gücünü bu erkek karşısında çaresiz kalmak için mi kazanmıştı? Asla. Cas dişlerini gösterdi. Boynuzları yarı şehvet, yarı öfkeyle doğruldu.

Mirceo'nun kaşları birbirine yaklaştı. "Kahretsin, şeytani bir hal aldığı anda sikimi sertleştiriyorsun."

Cas hırladı. Adamın ellerinin vampirin ensesini yakalamak için uzanışını şaşkınlıkla izledi.

Ve sonra öpüşüyorlardı, dişler gıcırıyor, diller birbirine dolanıyordu. Çılgınlık. Cas bu çılgınlığı nasıl da özlemişti! Bundan ne kadar nefret ediyordu! Zihni dolaşmıyordu; her ayrıntının aşırı farkındaydı, vampirin tepkilerine lazer gibi odaklanmıştı.

Öpüşmelerine hiç ara vermeyen Mirceo, Cas'ın fermuarını karıştırarak aralarına uzandı. Gecenin serinliğinde Cas'ın pantolonunu dizlerine kadar itti. Sonra da kendi pantolonunu.

Isı onu yaktığında Cas sarsıldı; çıplak shaftları temas etmişti. Mirceo nefesini kaybederken o da tıslayarak nefes aldı - birbirleri için nefes bile alıyorlardı!

Mirceo her ikisinin de aletini ellerinin arasına aldı ve birlikte okşadı. Bu hisler alışılmadıktı. Ama çok güzeldi.

Mirceo'nun uzunluğunun kendisinininkine bastırıldığında nasıl görüneceğini hayal etti ve

Vampirin demir pençesi.

Mirceo'nun prekuması mıydı? Yoksa benimki mi?

Prens öpücükler arasında, "Beni kıskançlıktan delirtiyorsun!" diye itiraf etti.

Cas, Mirceo'nun saçlarını kuyruğundan çekip kurtardı, sonra parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Kıskançlığa alış - çünkü bu ateş bu gece geçtiğinde, kadınlarla birlikte olacağım."

Mirceo bir dişini Cas'ın şahdamarına geçirdi. "Buna asla izin vermeyeceğim."

Cas başını arkaya yatırdı ve gökyüzüne baktı. "Ve sen beni durdurmayı mı düşünüyorsun?"

"Ne zaman bir dışının içinde olsan, ben de olacağıma dair Lore'a yemin ediyorum."

Cas'ın göğsünden bir hırıltı daha yükseldi. Mirceo'ya baktı. "O zaman seni bir yere zincirleyeceğim, sülük. Benim kullanımım için bir tutsak. Seni utanç verici küçük sırrım olarak saklayacağım."

"Eğer lütfen dersem, tatlım? O zamana kadar, sadece dişilerle misilleme yapmayacağım, erkekleri de alacağım. Daha önce hiç yapmamış olsam da, erkeklerin beni almasına izin vereceğim."

Cas'ın görüşünü bir sis kapladı. Prensın bekaretini talep eden başka bir erkek mi?

Mirceo onu çok iyi okudu, bıçağı çevirdi. "Ne zaman seninle benim hakkımda fantezi kursam, genellikle altta kalan ben oluyorum, bu yüzden biraz deneyim kazanmalıyım."

Altta. Sikişmek. Vampirin zarif kaslı vücudunun derinliklerine gömülüyor.

Cas, Mirceo'nun saçlarını yumruğunun etrafına doladı. Sesi tanınmaz hale gelince ısırarak, "Hayır. Bir. Seni alır. Seni."

"Senden başka kimse yok mu?"

Cas tek bir hamleyle vampirin sırtışını silebilirdi. "Bir keresinde bana gücünü dengelemekten nefret ettiğini söylemiştin.

seks sırasında. Ben kanlı bir Dacialıyım; hayal edebileceğiniz her şeyle başa çıkabilirim. Her türlü iğrenç fantezi senin olabilir."

Onu eğebilir, solgun kalçalarını kavrayabilir ve hemen şimdi içine sokabilirdim. Mirceo bunun için inlerdi. Ona dölleri verebilirdim.

Boşalmak mı? Mirceo mührünü kıracak mı?

O zaman Cas bu bağı kabul etmek zorunda kalacaktı! "Seni asla sikmeyeceğim," diye yemin etti, pençelerini Mirceo'nun çıplak kıkına batırırken bile. Başka birini pençelemeye asla cesaret edemezdi.

Prens inledi. "İblis, daha fazla."

Cas onu daha sıkı kavradı. Çılgınca itişip kakıştılar ve

Mirceo tüm bu süre boyunca şaftlarını birbirine kenetledi.

Isı yayıldı. Sürtünme yakıyordu ama Cas bir türlü doyamıyordu. "O kadar iyi ki!" Boynuzları ve siki ağrıyordu. Dişleri. Bir iblis erkeği iddia sırasında eşini ısırırdı. Bakışları Mirceo'nun boynuna kaydı.

Vampir fark etti. "Üzerimde iz bırakmak ister misin, güzelim? Beni sahiplenmek?"

"İstedığınız kadar hayal kurun; asla gerçekleşmeyecek."

"Bunun hayalini kuruyorum. Bugün senin enfes aletini emdiğimi hayal ederken okşadım. Fantezimde seni o kadar derine çektim ki altın buklelerin burnumu gıdıkladı." Merhamet! "Aklın başından gidene kadar durmadım. Ta ki sen kendini tutamayıp beni en iyi dönemindeki bir iblis gibi becerene kadar."

Serbest kalmasının peşinden giden Cas daha sert itti. "İçimi öyle bir karıştırdın ki!"

"Boşalmadan hemen önce dudağımı deldim ve senin kanın için emdim. Çünkü ona asla doyamayacağım." Mirceo'nun başı öne doğru fırladı.

Azı dişleri Cas'ın boynuna battı. "Ahhh!" Zevk patladı. Bu ısırık ona hükmetmiş, onu sarsmıştı. Damarları kavurucu bir sıcaklık hissediyor, kanı serbest bırakılmak için kaynıyordu. "Son kez tadını çıkar, sülük-"

Mirceo berbattı.

Cas'ın gözleri yuvalarından fırladı. Çok ... lanet ... güzel.

Vampir ısırığıyla hırladı, zayıf vücudu gerildi.

Cas'ın gözleri, siklerinin üzerinden ıslak bir sıcaklık fışkırdığında açıldı. "Uhn! Sıcak dölünü hisset!" Aklını kaçırmış bir halde Mirceo'nun sıkı, kaygan kavramasını becerdi. "Kokusunu alıyorum!" Cas orgazm olmaya başladı, shaftı Mirceo'nunkine karşı sarsılıyordu. "Geliyorum... GELİYOR!"

Cas başını geriye atıp gece gökyüzüne doğru böğürdüğü sırada vampir ısırığını bıraktı. "Evet, evet, EVET!" Titreşimler onu ele geçirdi. Tekrar ve tekrar, zevkin son damlasına kadar sağlamak için itti.

Mutluluk ve merak Cas'ı yüzdürdü.

Sadece vampir onu sürüklenmekten alıkoydu.

ON İKİ

Artçı titremeler iblisin güçlü bedenini sarstı.

Mirceo ona sarıldı ve her birini onunla birlikte yaşadı. Nefesleri senkronize bir şekilde yükseliyor, kalpleri ritmik bir şekilde çarpıyordu.

Bu yakınlığın tadını çıkarırken göz kapakları kapandı. Bugünlerde, her parçası bu inatçı iblisin her parçasıyla temas etmedikçe mutlu olamayacaktı. Uzuvarının birbirine dolanmasını, kan ve dölün paylaşılmasını istiyordu.

Caspion son bir şaşkın iniltiyle Mirceo'nun kulağına ve boynuna sokuldu, yavaşça itmeye devam etti.

Mirceo'nun penisi aşırı hassastı, bu yüzden elini biraz gevşetti ama iblisin hırlamasıyla parmaklarını tekrar sıktı. Sırıtarak, "Aşağıda yaptığım pisliği yalayarak temizleyeyim mi tatlım?" diye mırıldandı.

Gerilim Caspion'un üzerine çöktü, büyü bozuldu. Yakında iblis ondan uzaklaşacak, suçlamalarda bulunacak, apaçık olanı inkâr edecekti.

Belki de Mirceo, Caspion'un bağımlılığının kendisinininkiyle eşleştiğinden emin olmalıydı. İblis kendini uzaklaştırdığında Mirceo kendi tohumu için onun sikinin başını kaydırıldı. İblis'e kaçırdığı şeyin tadına bakma zamanı. . . .

Pantolonunu hâlâ sert olan şaftının üzerine çeken Caspion, dizleri bükülmüş gibi görünerek duvara doğru tökezledi.

Mirceo anlamıştı. Kan içerken onu dik tutan tek şey dişleri olmalıydı. Şimdi kendi pantolonunu bile zar zor yerine oturabiliyordu.

Caspion oturmak için aşağı kaydı, Mirceo da ışınlanarak iblisin kucağına oturdu. "Bana bak güzelim." Mirceo bir parmağını çenesinin altında kıvırdı.

Caspion'un fırtına mavisi gözlerinde kızgınlık parıldıyordu. "Bu raundu sen kazandın. Daha ne istiyorsun?"

"Bir şeyi düşünmen için. Tüm dünyalarda senden başka hiçbir varlık benim üzerimde hak iddia edemeyecekse, o zaman bu beni ne yapar? ?"

Benimkini.

Sinsi vampir! Mirceo, Cas'ın sahiplenme duygusuna ses vererek bu tür düşüncelere kapı açmıştı.

Made

n.

Made

n.

Mayı

n.

Mirceo, Cas sanki yüksek sesle konuşmuş gibi, "Hı-hı. Seninki.

Kader bizi birleştirdi, iblis. Çekime teslim ol."

"Asla."

"O zaman bana son bir öpücük ver." Mirceo eğildi ve Cas'ın dudaklarına tembel, ıslak bir öpücük kondurdu.

Ona karşı koyamayacak kadar zayıftı. Dün gece Cas'ın beynindeki ve vücudundaki alışılmadık yollar ilk kez açılıyor gibiydi. Bu gece de farklı değildi. Çılgınlığa yeniden başlamak üzereyken Cas kendi kanının ve başka bir şeyin, nefis bir ipliğin tadını aldı. . . .

Başını çekti. "Seni pislik!" Mirceo'yu üzerinden itti ve ayaklarına doğru yürüdü. "Tadına bakayım diye dudaklarını dölünle mi boyadın?"

Mirceo yerdeki yerinden sırtıttı, gözleri dans ediyordu. "Evet."

"Beni ele geçirmek, içime sızmak istiyorsun."

Mirceo ayağa kalktı. "Bana yaptığın gibi."

Eğer vampir aslında onun eşiyse ve Cas onu sahiplenmeyi reddederse, iblis içgüdüleri daha da

patlayıcı, kabaran saldırganlığıyla hızla büyüyordu. Şimdiden kontrolden çıkmış hissediyordu. Tehlikeli.

İşler nasıl bu kadar çabuk değişmişti? Bu âlemde birlikte gülüp eğlenmelerinin üzerinden sadece aylar geçmişti; Mirceo sabahın köründe ona kitap okuduğundan beri.

Cas değişmişti; Mirceo değişmemişti. ..değişmemişti.

Vampir onu bu duruma zorlamıştı. O prens hiçbir seçeneğe sahip olmamanın, tek bir sonuca mahkûm olmanın nasıl bir şey olduğunu hiç deneyimlememişti.

Çaresiz olmak.

Cas'ın tüm eylemleri tek bir amaca yönelikti: kendi kaderi üzerinde kontrol sahibi olmak. Yetim kaldığında hiçbir seçeneği yoktu. Sadece karnını doyurmak için, hiçbir çocuğun düşünmemesi gereken şeyler yapmak zorunda kalmıştı. Başkaları yoksulluğu yüzünden onu küçümsediğinde hiçbir seçeneği yoktu.

Şimdi Mirceo onu bir kez daha sıkıştırıyordu. Ya vampirin yaptığı numaraların ona ne yaptığından haberi yoktu ya da bencil prensin umurunda değildi.

Cas volta attı. "Senden nasıl kurtulacağımı söyle."

"Yaptım. Bedenime sahip çık ve eğer beni hâlâ istemiyorsan, Lore'a yemin ederim ki seni bir daha asla rahatsız etmeyeceğim."

"Böyle bir şey olmayacak," dedi Cas, Mirceo'nun teklifini kabul edip mührünü kaybetmesi gerekip gerekmediğini düşünürken bile. O zaman yavruları olacak bir dişi bulabilirdi.

Başka bir erkeği becerebilir miydi? Mirceo'nun içine girme fikri bile vücudunu titretiyordu. Cas o akılsız öfkelerinden birine kapılırsa, bir kalp atışı içinde prensin içinde olurdu. O vampirin iniltilerini çıkarır, ona hükmedebilirdi.

Kibirli prensi ellerinin ve dizlerinin üzerine koymak. Ne kadar savunmasız bir pozisyon. Cas avucunun içini şaftının üzerine sürttü.

Mirceo'yu almakla ilgili tek fiziksel sorunu neydi? Cas erken gelmesinden korkuyordu. "Sadece gitmeni istiyorum."

"Peki ya fikrini değiştirirsen? Beni nasıl bulabilirsin ki?"

Bir iblis daha önce bulunduğu yerlere ışınlanabilse de, bir tür ezoterik Daçya büyüü krallığın konumuyla ilgili anıları silikleştiriyordu. Cas gibi bir iz sürücü bile Dacia'ya bir daha asla ulaşamazdı. O lanetli yere nasıl döneceğini hatırlamak istediğinden değil!

"Caspion, pişmanlığa saplanıp kalırsın."

"Amcan bana suikast düzenlemek için yola çıktığında gösterdiğin pişmanlığı ben de göstereceğim. Uyarın için teşekkürler!"

Gri gözleri kısıldı. "Seni gitmeden önce uyarmıştım, tatlım. Hem de Dacia'ya gitmeden önce! Ama ölüm tehdidi seni yavaşlatmadı, değil mi? Çünkü aramızda olanlar o kadar güçlüydü ki hissettiklerinden kaçmak zorunda kaldın."

Cas buna itiraz edemezdi. "Diyelim ki bu doğru. Arkadaşın için hoşgörü talep edebilirdin."

"Ah, dostum? Halkımın kanunlarına ihanet eden kişi mi? Her halükarda, hoşgörü istedim. Bunun için yalvardım. Ama hiçbirini kabul edilmedi. Bu yüzden, seni korumak için ne gerekiyorsa yapmayı planlarken bile istifa etmiş gibi davrandım."

Eğer doğruysa -ki doğuştan vampirler yalan söyleyemezdi- bu haber Mirceo'ya duyduğu öfkenin en azından bir kısmını yatıştırmıştı. Bunca yıl Cas bu yükü taşımıştı.

Dağıldıkça yerini uyuşukluk aldı.

"Trehan o gece senin için geldiğinde ben çoktan Abaddon'da seni savunmaya hazırdım," dedi Mirceo. "Sabaha kadar lanet olası bir genelevde kaldın."

Cas'ın dudakları aralandı. O da oradaydı. Mirceo büyük Gölge Prensi'ne meydan okumayı mı planlamıştı? Bu da Mirceo'nun hayatını tehlikeye atmaya niyetli olduğu anlamına geliyordu. Benim için.

"Ama amcam sana ulaşamadı çünkü Bettina'yı hissetti ve dikkati dağıldı. Sonra da turnuvaya katıldı." Ona göre Trehan binlerce kişinin önünde sisini terk etmiş, krallığına sırtını dönmüştü. "O noktadan sonra hiçbir şeye müdahale edemedim."

"Bana hatırlatma." Bu turnuva kuralları ring içindeki ve dışındaki tüm davranışlarını yönetmişti. "Trehan'ın benimle dövüştüğünü gördün mü?" Hayır de.

"Hayır, yapmadım. Diğer amcalarım ve ben yeni kralımızı Lore'un her yerinde kovalıyor, onu ve eşi Kraliçe Elizabeth'i korumaya çalışıyorduk." Mirceo ensesini ovuşturarak, "Ama bunu duydum," diye ekledi.

Cas'ın yüzü kızardı. "Abaddonae bana asla aynı gözle bakmayacak. Trehan beni onurlu bir ölümden mahrum etti." Kendini sürgüne gönderdiğinden beri Cas hâlâ krallığının insanlarıyla yüzleşmeye hazır değildi.

Yine de Bettina'yı özlüyorum. Onu yüzyıllardır görmemişti.

"Onurlu bir ölüm mü?" Mirceo alay etti. "Ölüyken onurun tadını çıkaramazsın."

Cas onunla tartışmaya zahmet etmedi; Mirceo gibi şımarık bir prens bunu asla anlamazdı. "Trehan'a senin eşin olduğumu söyledin mi?"

"Ben yaptım."

Cas'ın en büyük düşmanı artık onun en büyük zayıflığını biliyordu. "Peki bunu nasıl açıkladın? Benden Gelinin olarak mı bahsettin? Beni böyle mi tanıtacaktın?"

"Yanaklarındaki kanın yükseldiğini görüyorum." Mirceo sabırsızlıkla nefes verdi. "Türümüz her zaman kapsayıcı olmuştur ve şimdi terminolojiyi güncelliyoruz. Erkek ya da dişi, eş eştir," dedi. "Ayrıca, Dacia'nın bir prensi olarak - ki sen zaten öylesin, sadece kader bağımız sayesinde -Başkalarıyla tanıştırılmayacaksınız. Onlar size takdim edilecek, çünkü siz artık krallığımızın kalbi olan Castellan Hanesi'nin bir asilisiniz."

"Ben mi? Bir prens mi?"

Mirceo başını salladı. "Evimizden geriye bir tek Mina ve ben kaldık.

Sana ihtiyacımız var, Caspion-"

"Kapa çeneni." Farkındalık Cas'ın ensesindeki ince tüyleri kaldırdı. Genelevi çevreleyen tepeler çok sessizdi. Böcekler ve gece yaratıkları sessizliğe gömülmüştü. Etrafı inceledi.

arazide. Vampirler birer birer uzakta belirdi.

"Kaba olmana gerek yok, seni hödük." Mirceo içini çekti. "Ama mecbur kalırsam, topuzunla birlikte terbiyeni de parlatırım."

Cas gözlerini devirdi. "Vampirler bize yaklaşıyor." Tehdit yayıyorlardı. M kemmeldi. Biraz hayal kırıklığı yaşaması gerekiyordu.

Mirceo havayı içine çekerek aynı kokuları yakaladı. Sırıtarak, "Kan döktüğümüz geceleri hatırlıyor musun tatlım?" dedi.

"Bana  yle demeyi kes!"

Mirceo rahatsız olmadan, "Yeni rakiplerimiz Horde vampirleri gibi kokmuyor. Forbearer'lar olabilir. Kral Lothaire, kralları Kristoff'u kaçırıp hapsettiğinden beri benim için burada olabilirler."

Bekle, Lothaire? "Eski Düşman, ailenizin ta  giydirdiğ  kral mı?" Her şeye rağmen, Lothaire gaddar olduğu kadar dengesizdi de.

"O gerçek varis."

"Tanrı aşkına, Lothaire neden Kristoff'u ka ırsın ki?"

Omuz silkti. "Amcamın satranç oynayacak birine ihtiya ı vardı." "Senin lanet ailenin tamamı deli."

"Haklısın. Sanırım hapsedilme olayı Kristoff'un Lothaire'in baba tarafından gizli üvey kardeşi olmasından da kaynaklanıyor. Horde tarafından. Bildiğimiz kadarıyla, bu Lothaire'in bağ kurma yöntemi olabilir." Daha da ciddile en Mirceo, "O Forbearer'ların kılıçları olacak, bizim ise yok," dedi.

Cas dişlerini ve pençelerini göstererek, "Yakında bir kılıcım olacak," diye alay etti.

"Evet, elbette." Mirceo çenesini yukarı kaldırdı. "Ben de öyle yapacağım."

Yarım düzine vampir on be  adım ötede belirdi, kaba bir yarım daire oluşturdular, silahlarını kaldırdılar. Açık renk gözleri vardı. Forbearer'lar. D n  m   insanlardan oluşan bu tarikat, etten asla kan içmemeye yemin etmişti.

Birliğ n lideri olduğu anlaşılan en iri erkek, "Tahmin edildiğ  gibi Mirceo Daciano en sevdiğ  yere geri döndü.

eğlence."

"Benim tahmin edilebilir olduğumu mu ima ediyorsun?" Mirceo burnunu çekti. "Ne kadar seksi değil." Hiçbir şey için endişelenmiyor muydu?

Cas yeni gelenleri uyardı: "Bu gece bana meydan okumak istemezsiniz."

"Seninle kavgamız yok, iblis." Lider kılıcını Mirceo'ya doğrulttu. "Biz sadece vampiri istiyoruz."

Cas'ın boynuzları dikleşti, dişleri uzadı. Sadece vampiri mi istiyordu? Şeytani içgüdüleri vahşice patlak verdi. Bu altısı Cas'ı öldürmeye çalışacak, sonra da Mirceo'yu etkisiz hale getirip onu canlı ele geçireceklerdi. Nefes aldığım sürece olmaz. Hepsini katledeceğim.

Mirceo kibirli bir tavırla kaşlarını kaldırarak, "Benden ne istiyorsun?" dedi.

"Bize Dacia'ya giden yolu göstereceksin."

"Kesinlikle yapacağım kuzum." Mirceo'nun dişleri ve pençeleri keskinleşti, gözleri karardı. "Tek yapman gereken gelip beni almak."

ON ÜÇ

Forbearer'lar ayrılır, üçü iblise saldırırken diğerleri Mirceo'yu hedef alır.

Bu üçlünün en büyüğü Mirceo'ya doğru hamle yaparak kılıcını savurdu. Islık çalan kılıcın altından eğilen Mirceo, hızını kullanarak diğer ikisinin etrafında manevra yaptı.

Birinin sırtına yumruk atarak erkeğin omurgasını kırdı ve silahını yere düşmeden yakaladı. Forbearer'ın kafasını kopararak kalan çiftle karşı karşıya geldi. Biri hamlelerini telgrafla bildirerek küstahça saldırdı; Mirceo soğukkanlılıkla onu indirdi. Üçlünün sonuncusuna karşı kılıcını kaldırarak Caspion'a bir bakış attı.

İkinci kurbanının kafasını koparıırken iblisin yüzünün yarısından kan fışkırdı. Caspion vampirin kılıcını ele geçirdi, sonra da kafası kopmuş cesedi kullanarak üç Forbearer'dan sonuncusunun önünü kesti.

İblisin gözleri obsidyen siyahıydı, kasları şişkin, sinirleri kırbaç ipi gibiydi.

Tanrım, şuna bakın. Mirceo huşu içinde baktı. O da benim kadar muhteşem.

Caspion öncekinden çok daha fazla güven ve cesaret, hatta bin kat daha fazla vahşet gösterdi. Bu düşmanlar eşini tehdit ettiği için mi?

Bu fikir Mirceo'ya lezzetli bir adrenalin patlaması yaşattı- "Dikkat et!" Caspion bağırdı.

Mirceo bir kılıç darbesinden kaçarak iz sürdü, sonra saldırganın boynuna doğru savurdu. Bir kafa uçup giderken ve ceset yere yığılırken çenesine ıslak bir sıcaklık sıçradı. Mirceo'nun rakiplerinin işi bitmişti ama iblisin bir tane kalmıştı.

Göz ucuyla Caspion'un bir şey fırlatacakmış gibi yana doğru döndüğünü gördü. Kan donduran bir kükremeye kılıcını savurdu ve havada bir uçtan bir uca yuvarlanmasına neden oldu.

Tam bana doğru.

Silah Mirceo'nun başının yanından hızla geçerek saçının bir tutamını kesti. Etrafında döndü.

Güm. Kılıç, Mirceo'nun arkasında beliren başka bir Forbearer'ın gözüne saplanmıştı ve silahını darbe için kaldırmıştı. Kılıç ustası saklanmış, zamanını bekliyor olmalıydı.

Mirceo erkeğin boynuna doğru hamle yaptı ve başsız beden yere düştü. Lanet olsun, bu çok yakındı.

Caspion'a baktı. Kılıcı olmayan - iblis Mirceo'yu korumak için onu feda etmişti - Caspion boynuzlarını kullanarak son Forbearer'ı kazığa oturttu.

Sonra iblis dişleri ve pençeleriyle bir bulanıklık içinde erkeğin üzerine indi. Caspion sonunda geri çekildiğinde, başı kesilmiş ceset ayaklarının dibine yığıldı. Caspion neredeyse sonradan aklına gelmiş gibi, elinde tuttuğu kesik başı bir kenara fırlattı.

İblis başka gizli tehlikeler için havayı kokladı. Tatmin olmuş bir şekilde Mirceo'ya döndü ve kolunu ağzına götürerek kan ve ter bulaştırdı.

Mirceo'nun bağırsakları istekle sıkıştı.

Derin nefesler alarak birbirlerine baktılar. Mirceo söyleyecek bir şeyler aradı. Seni mantığın ötesinde arzuluyorum iblis. Hayır, çok ağır. Kibar bir şey söyle. "Bravo, tatlım." Elindeki kılıcı attı. "Çetelene ekleyeceğin daha fazla ölüm seni daha da güçlü kılacak."

Caspion bir anda önündeydi, eli Mirceo'nun boğazına sarılmıştı. İblis onu boynundan tutup havaya kaldırdı. "Daha fazla güce ihtiyacım olduğunu mu sanıyorsun? Poly'de senin hayatında öldürebileceğinden çok daha fazla düşman öldürdüm, sülük."

Mirceo nefesini tuttu, "Doğru dedin."

Caspion'un işi bitmemişti. "Gelecekte, lanet olası düşmanlarını derhal ortadan kaldıracaksın. Anladın mı beni? Onlarla oynamayacaksın. Bir daha düşündüm de, en başından beri izlerini sürüyorsun."

Benim için endişeleniyordu. Mirceo nefes alamıyordu; dudakları hâlâ sırtıyordu.

"Neden sana bir şeyler açıklamakla uğraşıyorum ki?" Caspion onu uzağa fırlattı, ama Mirceo kendini düzeltmeye çalıştı ve ayaklarının üzerine düştü.

İblis ceketinin cebinden bir şişe çıkardığında, Mirceo iblis birasının kokusunu tanıdı. Ucuz bir şey de değildi. Caspion yüzyıllar boyunca gerçekten servet biriktirmiş miydi?

Yazık oldu. Mirceo iblisi şımartmaya bayılırdı. Boynunu ovuşturarak, "Geçmişte, o zaman izimi sürmemi hiç beklemiyordun, hatta bana esrarengiz bir dövüşçü olduğumu bile söyledin." Ailedeki tek yetenekli kılıç ustası Mina değildi. Tüm Dacialılar silah konusunda yetenekliydi ama Mirceo sırf ona ayak uydurabilmek için bir uzman olmuştu. "Peki ne değişti? Belki de eşin için endişeleniyordun?"

"Sen benim eşim değilsin!" Matarasından bir yudum daha aldı.

"Endişenizi nasıl açıklıyorsunuz? Senin kadar güçlü olmayabilirim iblis, ama ben bir Dacialıyım; kendi başımın çaresine bakabilirim."

"O zaman neden arkanı kollaman için sana bağlamak zorunda kaldım?"

Ya sizi uyarmak için burada olmasaydım?"

"Dikkatimin dağılması senin hatandı." Mirceo'nun bakışları onun üzerinde dolaştı. "Erkeğimin büyüsüne kapılmıştım. Dövüş stilin eskisinden farklı."

"Zaman içinde oldu. Ne olmuş?"

"Ayrıca daha saldırgandın - çünkü içgüdülerin beni koruman için çığlık atıyordu."

Haklı olduğu için ona lanet olsun. Mirceo için duyduğu korku onu sarsmıştı. O gizli Forbearer arkasında belirlediğinde ...

"Ama zamanla bu içgüdülere alışacaksın ve biz de olağanüstü bir takım olmaya devam edeceğiz." Mirceo katliamı işaret etti. "Etrafımıza bir bak iblis. Bu işte başarılı olabiliriz."

"Neye?"

"Birlikte yaşam. Ve tüm bunlar." Gözleri ışıltılı, "Sonsuzluğun geri kalanını kavga ederek ve sevişerek geçirelim" dedi.

"Hayattan bundan daha fazlasını isteyebileceğim hiç aklına geldi mi? Uzun zamandır çocuk özlemi çekiyorum. Eğer seni kendim olarak kabul edersem, bu umudumdan sonsuza dek vazgeçmiş olacağım."

Mirceo ona göz kırptı.

"Bencil sülük! Bu yönünü hiç düşünmedin mi?"

"Otuz yaşındayım; genel olarak çok az şey düşünürüm." Cas'ın iğrenmiş bakışları karşısında Mirceo gözlerini devirdi. "Bazılarımız aniden beş yüzyıl yaşlanmadı."

"Kendi ailemi kurmak istediğimi biliyorsun. Bundan yeterince sık bahsettim. Benden sonra gelecek bir sıra mı? Zil çalmak mı? Bu senin için sadece haftalar önceydi!"

"Sadece bu fikri aşacağını düşünmüştüm. Birlikte başka ilgi alanları bulabiliriz."

"İnanılmaz. Başka ilgi alanların var mı? Sikişmek ve dövüşmek mi?" Vampir alaycı bir bakışla, "Belki," dedi.

"Kendinden başka kimseyi düşünmüyorsun! Seninle nasıl arkadaş olabildim? Geleceği düşünmeyen bencil bir oyuncudan başka bir şey değilsin. . . ." Mirceo tekrar tekrar tükürürken sözlerini yarıda kesti. "Beni dinliyor musun ki?"

"Yanlışlıkla bir başkasının kanını tattım. İğrenç!"

Cas alaycı bir kahkaha attı. "Benimkiyle şımarıyorsun. Seni bundan mahrum bıraktığımda canın daha da yanacak."

Mirceo bir avucunu ağzına götürdü. "Beni yaşam kanından mahrum bırakmak seni zevkten mahrum bırakırken, bunu esirgeyecek misin?"

Cas'ın bu konuda bir itirazı yoktu; kan vermek zevkti. Boynundaki iyileşmekte olan yaralar boştu.

-Sanki teni bir kez daha delinmek için can atıyordu. Doldurulmak için. "Hiç kan alma deneyimi yaşamamış olsaydım, etkisini bilemezdim. Ama sen beni ısırmaya zorladın!"

"Bunun en iyi anım olmadığını kabul ediyorum." Mirceo uzun saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Kanamamanın pençesindeydim."

Cas yine zamanlamaya hayret etti. Bu kadar genç bir erkeğin eşini bulduğunu hiç duymamıştı. "Etimden içtin, geçmişimi hayal edecek misin?" Dilenci adında açlıktan ölmek üzere olan küçük bir çulsuz olarak.

O zamanlar, saatlerce utançla kavrulacak kadar gururu vardı.

Cas yedi yaşında bir yavruyken kendi kendine ettiği yemini hatırladı: Bir gün, artık paçavra giymek ya da dilenmek zorunda kalmadığımda, kendime yeni bir isim vereceğim, gururlu bir isim.

Başarmıştı. Başarmış ve sözünü tutmuştu. Ama öncesini asla silemezdi. . .

Çıplak ayaklarına değen karın ısırtığı. Ev dediği izbe yer. Amansız açlık. Başkalarının acımasızlığı: Eğer bu ziyafeti istiyorsan, Dilenci, biraz baharatla yemelisin.

Mirceo, Cas'ı elleri ve dizleri üzerinde hıçkırır hıçkırır ağlayan bir yavru olarak görür müydü?

"Muhtemelen yaparım," dedi Mirceo. "Senin sağlam, sıcak damarlarından birine girdiğimden beri."

"Buna hakkın yoktu!" Sakinleşmek için nefes alarak, "Büyük Daçyalıların etten içmediğini sanıyordum," dedi.

"Lothaire'i kral yapana kadar bilmiyorduk. O çok ilerici. Tüm krallığımız dramatik bir şekilde değişiyor."

"Benden başka kaç kişiyi daha sarhoş ettin?" Cas büyüdü Mirceo'nun o dişleri bir başkasına batırma fikri midemi bulandırdı.

"Hiç kimse. Yalnızca eşimden içeceğim."

"Ah, dostun için dişlerini ağzında tutacaksın. Ama aletini pantolonunun içinde tutar mısın?"

Omuzlarını dikleştirdi. "Evet."

"Sıkılıp yoldan çıkmadan önce bu ne kadar sürerdi? Her zaman yaptın. Eşine sadık kalma ihtimalinden bile korkuyordun."

"Senin gibi bir eşim olacağından şüphelenseydim, hemen atılırdım."

Gümüş dilli vampir. "İlk konuşmamızda tek eşliliğı dayanılmaz bir zorluk olarak tanımlamıştın. Bunu çoktan kesilmiş bir yaban domuzunu takip etmeye benzetmiştin, hatırlıyor musun?" Mirceo'nun bakışlarını sabitledi. "Unutuyorsun, seni tanıyorum."

"Benden çekinmenizin nedeni bu mu? Yoksa erkek olduğum için mi?"

Cas burun kemiğini sıktı. "Bu kadar basit olmasını isterdin, değil mi? O zaman kendi başarısızlıklarına bakmak yerine tüm suçu bana atabilirsin. Sorunun özellikle senden kaynaklandığını hiç düşündün mü? Belki de penisinizin olmasına itiraz etmiyorumdur. Belki de aletin sana sahip olmasına itiraz ediyorumdur."

Mirceo kaşlarını çatı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Ben yaşlı bir iblisim, kendi yolumda ilerliyorum ama evrim geçirebilirim. Eğer hayalimdeki eş bu fiziksel pakette gelseydi" -Mirceo'yu tepeden tırnağı süzdü- "kaderimi mutlulukla kucaklardım. Ama sen benim hayalim değilsin.

Asla da olmayacaksın. Bunu ne kadar çabuk anlarsan, kendini o kadar çok acıdan kurtarmış olursun." "Hayaller değişebilir. Bunu herkes kadar iyi biliyorum. Bir zamanlar zaman, seni ikna edeceğim."

"Zamanında mı?" Cas bakışlarını daralttı. "Beni nasıl bulup duruyorsun?"

"Bu saraya döneceğini tahmin etmiştim. Ama her ihtimale karşı Trehan'ın scry tılsımı bende." Mirceo pantolonunun cebinden yüzlü bir kristal çıkarıp gösterdi. "Bu onun soyundan -Gölge Evi'nden- nesilden nesile aktarıldı. Seni Abaddon'da bu şekilde buldu."

Kristal, Cas'ın bakışlarını üzerinde tutuyordu.

"Seni haftalarca bulamayınca, amcam paha biçilmez kristali bana emanet etti, çünkü nasıl

Benim için önemlisin. Sana davranış şekli yüzünden kendini kötü hissediyor. İkiniz karşı karşıya geldiğinizde zehir etkisi altında olduğunu hatırlayın."

Eğer o kristal olmasaydı, Trehan Abaddon'u asla bulamaz ya da turnuvaya katılamazdı. Cas kazanabilir, arkadaşıyla evlenebilir ve halkı tarafından sevmeye devam edebilirdi. Onu küçümseyen boyutun kralı olabilirdi.

Bunun yerine, beş yüzyıllık cehennemden tam da şımarık, ahlaksız bir prensin onu takip etmesi için geri dönmüştü - aynı lanet kristali kullanarak!

Cas'ın eli onu kapmak için ileri fırladı. Lanet olası varlığımın baş belası! Dişlerini göstererek yumruğunu vücudundaki tüm yeni güçle sıktı.

Mirceo'nun inanmayan gözleri önünde Cas o şeyi ezdi, parçaladı, sonra da parıldayan tozları gece rüzgârına bıraktı. "Şimdi beni bulmaya çalış." Işınlanarak uzaklaştı.

Forbearer kalıntıları arasında terk edilen Mirceo, kopmuş bir kafayı yumrukladı. Lanet olsun! Bir şekilde arkadaşıyla arasındaki mesafeyi kaybetmişti ve scry kristalini de sonsuza dek kaybetmişti.

Caspion'un yerini şimdi nasıl bulacaktı? Neyse ki Mirceo bir dâhiydi ve bir çözüm bulacaktı. Çok yakında.

O zamana kadar ne yapacaktı? Tıpkı Mina'nın söylediği gibi Caspion'un da Mirceo hakkında başka çekinceleri vardı. Bir nefes verdi. Bir insan olarak evrimleşmek mi? Başka bir yolu olmalıydı. . . .

Aha! Bir fikirle harekete geçerek Dacia'ya, kalenin derinliklerindeki bir laboratuvara kadar iz sürdü.

Büyük bir ocak ateşi, gizemli büyü malzemeleriyle kaplı çalışma tezgâhlarını aydınlatıyordu. Beherlerden sarı dumanlar yükseliyordu. Kurutulmuş hayvan parçaları ve bitki demetleri raflardan sarkıyordu.

Mirceo etrafına bakındı ama kimseyi göremedi. "Balery! Neredesin? Yardıma ihtiyacım var!"

Koyu renk saçları tepesinde düğümlenmiş, güzel, sivri kulaklı bir fey arka odadan çıktı. "Yine ne var?" Ellerini bir iş önlüğüne sildi ve yeşil balçık lekeleri bıraktı. "Bağırma konusunda Lothaire'den de betersin." Balery bir karışımçı ve kahindi; her zaman yanında taşıdığı kâhin kemikleri kesesi kemerine takılıydı.

Bana dostumu anlatan kemikler. "Bu çok acil! İblisim yavru istiyor. Senin ya da tanıdığın birinin beni bir yılığına dişı yapabileceğini sanmıyorum."

Kumral gözlerini devirdi. "Bunu yapmanın daha kolay yolları var, vampir."

"Nasıl? Söyle bana." Ellerini tutma isteğini bastırdı; Balery'nin zehirli bir cildi vardı. "Lütfen."

"Bir yumurtaya ihtiyacın olacak."

"Evet! Bir yumurta." Durakla. "Bir yumurtayla ne yaparım?" Mirceo şüpheyile gözlerini kıstı. "Ne tür bir yumurta?"

Tavana bakarak, "Erkekler" diye mırıldandı. Ona tekrar baktı. "Bir vampir ya da iblis yumurtasına ihtiyacın olacak. Ya da herhangi bir tür, gerçekten. Ama bir devinkine değil. Yiyecek masrafları," diye ekledi bilerek.

"Diyelim ki bir tane bulabildim. O zaman ne olacak?"

"Birazcık büyümle iblisin tohumu ya da senin tohumun -ya da bir parça- yumurtayı dölleyecek. O zaman bir sonraki adım için hazır olacaksınız: Neşe yumağınızı taşıyacak bir dişı bulmak."

Bir kadın mı? Mina bunu yapardı! Dişiler her zaman bebek sahibi olmayı severdi.

"Türe özgü bir gebelik döneminden sonra, siz ve eşiniz yavrulara sahip olacaksınız."

"Bunu daha önce yaptın mı?"

"Tabii ki." Alaycı bir ses çıkardı. "Gerçekten de otuz yaşında bir gençsiniz, prens."

İç çekti. "Ben de buna inanmaya başlıyorum."

"Bazı kaderli çiftlerin üremesi için fazladan bir adım gerekir. Siz ve eşiniz ilk değilsiniz ve son da olmayacaksınız."

Mirceo kendisini ve Caspion'u yeni yürümeye başlayan bir yavrunun ebeveynleri olarak hayal etti ve sırttı. Ne olasılık ama! "Kulağa mükemmel geliyor. Bu soruna altın dökmek ve tüm parçalarını devretmek istiyorum." Elini görkemli bir şekilde salladı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Laboratuvarımdan çık, Mirceo! DIŞARI!"

"Bekle, bekle! Şaka yapıyordum. Çoğunlukla. Ciddiyim, eşime ihtiyacı olan her şeyi vermek için dağları yerinden oynatırım. Peki bir yumurtayı nasıl alabilirim?"

"Buralarda bir yerlerde birkaç tane olmalı." Birkaç çekmeceyi açıp kapattı.

"Henüz bir tanesine ihtiyacım yok. Mührü hâlâ onda." Kristal olmadan Mirceo, Caspion'a bu iyi haberi vermek için onu bulamazdı bile. Ah, ama Mirceo iblisin çıkarlarını biliyordu. İz sürücüyü takip edecekti.

Işınlanabilirsin dostum ama saklanamazsın.

"Mührü mü?" Balery söyledi. "Bu konuda sana yardımcı olamam. İblis mührünü taktığında gel benimle konuş."

Caspion Mirceo'yu ele geçirdiğinde boynunu ısırarak ve şeytani izini sonsuza dek bırakacaktı. Çok yakında. "Yapacağım. Teşekkür ederim, Balery!" Ona bir öpücük kondurdu. Sonra Mina'nın sütlerine doğru ilerledi ve "Kardeşim, küçük bir iyiliğe ihtiyacım var" diye seslendi.

ON DÖRT

Delirmek. . . Son dört gündür Cas hiçbir şeye odaklanamıyordu.

Sahilde saklandığı yerdeki yatağın üzerine oturarak başını ellerinin arasına aldı. Sanki Poly'ye geri dönmüş, saatlerin cehennem gibi yavaş geçişine katlanıyormuş gibi hissediyordu.

Okurken kendini kaybetmeye çalışıyordu ama konsantre olamıyordu. Mirceo'nun buraya gelmesini bekleyip duruyordu ama bu artık imkânsızdı. Cas'ın Gizli Denizler'deki ücra bungalovundan kimsenin haberi yoktu ve Mirceo'nun kristali de yoktu.

Cas neden o şeyi çalmak yerine yok etmişti?
Ne kadar aptalca ve kontrolden çıkmış!

Belki de şeytani saldırganlığı çoktan artmıştı - çünkü kaderindeki kişiye sahip çıkmayı reddetmişti.

Hayır, bununla savaş. Mirceo eşini Cas'ta bulmuş olabilirdi ama bu tam tersinin doğru olduğu anlamına gelmiyordu.

Peki Cas neden bağırsakları düğümlenmiş gibi hissediyordu?
Komodinın üzerindeki bira şişesine uzandı. Mantarı dişleriyle çekerek sıvıyı yudumladı ama hiçbir şey Mirceo'nun dudaklarındaki tatlı tohumunun anısını silemezdi.

Bu tat Cas'ın zihnini yakmış ve o zamandan beri istenmeyen düşünceleri körüklemişti. O tohum sadece benim için. Şimdi bile pençeleri keskinleşiyor, boynuzları düzeliyordu. Mirceo'yu kana bulayıp hayata döndürmüştü. Vampirin bedeni bana ait.

Bununla savaş. Cas bir ya da beş fahişeden yararlanmayı düşünmüştü ama Mirceo'nun sözleri içinde yankılanmaya devam ediyordu.

kafasını: Sen ne zaman bir dişinin içinde olsan, ben de olacağıma dair Efsane'ye yemin ederim. . . . Erkeklerin beni almasına izin vereceğim.

Ya sülük gerçekten de aletini pantolonunun içinde tutuyorsa? Cas'ın kaçamaklarını duyarsa, Mirceo bu saçma yeminin şartlarına uymak zorunda kalacaktı.

Başka bir erkeğin Mirceo'yu becermesiyle sonuçlanabilecekken Cas nasıl olur da bir başkasını becermekten zevk alabilirdi?

Kıskançlık ona gol attı. Ayağa fırladı ve ağrıyan boynuzlarını duvara çarparak odayı saran diğer deliklere yenilerini ekledi. "Bunun için onu öldürmeliyim!" Bu vampir onun içini öyle bir karıştırmıştı ki.

Şehvetli, gülen Mirceo. Alaycı gri gözleri ve şeytani tavırlarıyla.

Cas avucunun içiyle sert şaftını ovuşturdu. Teni her yerinde gergin, uzuvları ağırlaşmıştı. Farkına vardı: Mirceo'nun iki kez beslenmesi Cas'ın vücudunda değişikliklere yol açmış, daha fazla kan üretmesine, bir vampirin açlığına uyum sağlamasına neden olmuştu. Cas'ın damarları dolup taşıyordu. Böyle bir fazlalık, sikiinin titanyum bir çubuk gibi sert kalması anlamına geliyordu.

Ben lanet bir ev sahibiyim. Kontrol edemediği bir sonuç daha! Bağırarak duvarı yumrukladı ve bir delik daha açtı.

Klostrofobisi arttı, boğazı sıkıştı. Bir işe ihtiyacım var. Dikkatimi dağıtacak herhangi bir şey. Cas bir palto ve kılıç kemerini kaptı, sonra New Orleans'ta ödül avcılarına hizmet veren bir taverna olan Kızıl Bayrak'a gitti. İçeridekilerden birkaçını tanıdı.

Bir grup aslan değiştirici ve bir çılgına arka tarafta zar attırıldı. Birkaç duman iblisi ateşin önünde dinleniyordu.

Cas bara giderken, ödül ilanlarıyla kaplı uzun bir duvarın önünden geçti. Birisi Lore'un herhangi bir yerinde bir ödül teklif ettiğinde, bir kopyası gizemli bir şekilde burada ve diğer benzer işletmelerde belirliyordu. Eğer bir avcı bir poster indirirse, poster her yerden kaybolur ve ölüm cezasına çarptırılması halinde görevi tamamlamak zorunda kalırdı.

Ödeme ve zorluk açısından çeşitlilik gösteren işler, cansız bir nesneyi bulmak gibi basit bir şeyden, Poly'deki aşılmaz kalesinden bir büyücüyü yakalamak gibi en uç noktalara kadar uzanıyordu.

Cas bu gece buradan ayrılmadan önce zorlu bir av seçecekti ama çok zorlu değil, aklını toparlayana kadar değil.

Barda otururken, bu işe başlangıcını, on iki yaşındayken karşılaştığı o meşum KAYIP posterini hatırladı. Kelimeleri çıkaramamıştı ama diğer çocukların yüksek sesle okuduğunu duymuştu. Bir asilzade minyatür cehennem köpeğini kaybetmişti, Cas'ın gecekondü mahallelerinde dolaşırken fark ettiğı başıboş bir köpekti bu.

Yeterince kolaydı. Cas, cehennem köpeğini sahibine teslim etmiş ve daha önce hiç görmediğı kadar çok para toplamıştı. Kayıp hatıraları ve evcil hayvanları bulma konusunda yetenekli olduğunu keşfetmişti. İki yıl içinde öyle bir üne kavuşmuştu ki -Dilenci adının yerini İz Sürücü almıştı- diğer avcılar onu bu tavernaya, "büyük liglere" kadar takip etmişti. Ödül avcılığı. . . .

Şimdi de meyhanenin kır saçlı iblis barmeni ayaklarını sürüyerek geldi. "Ne zaman geleceğini merak ediyordum." Emekli bir avcı ve Cas'ın fiili akıl hocası olan Leyak, buranın ilan duvarı kadar demirbaşydı. "Brew, evlat?" Çoğu ölümsüzün aksine, kır saçlı Leyak yavaş yavaş yaşlanmaya devam ediyordu, yüzü yıpranmış ve boynuzları aşınmıştı. Soyunda bir yerlerde bir insan atası olmalı.

"Her zaman." Leyak pahalı bir şarap doldurduğunda Cas, "Bir şey mi kutluyoruz?" dedi.

İblis gözlerini devirdi. "Sanırım artık bolca altının var."

"Nasıl yani?"

"Poly ile bağlantılı neredeyse tüm ödül ilanları saniyeler içinde o duvardan kayboldu. Bu işten para kazandığınızdan şüphelenmiştim."

Doğru. Lorean serserileri sık sık o boyutta saklanırdı. Oradaki sefil bir avcı barı Cas'a yeni bildirimler sağlamıştı. Ağdaki bir örümcek gibi onları teker teker topladı.

"Hiçbir şey seni geçemez." Yıllar önce, kartal gözlü avcı Cas'ın afişleri okuyamadığını fark etmişti. Leyak onunla alay etmek yerine, yorum yapar gibi birkaç tanesini yüksek sesle okumuş, diğer avcıların bunu bilmesine asla izin vermemişti.

Cas gibi on dört yaşında bir çocuğun seçtiği ilk canlı ödölü alabileceğine inanan tek kişi Leyak olmuştu. Daha sonra yaşlı iblis, "O izi bir Caspion kaplanı gibi takip ettin, evlat!" demişti.

Cas bu ismi beğenmiş ve sahiplenmişti. . . .

"Herhalde iş aramıyorsun," dedi Leyak şimdi. "Bak evlat, insanlar çok para kazandıklarında emekli olmak denen şeyi yaparlar."

"Meşgul olmaya çalışıyorum." Cas içkisinin tadına bakarken düşünceleri Mirceo'ya döndü. Ya vampirin peşinde başka Forbearer'lar da varsa? Mirceo, Dacia'nın dışına o ailedeki diğer herkesten daha fazla seyahat ediyordu - dönüşmüş insanların meydan okuyamayacağı kadar güçlü olan Trehan'ı saymazsak.

Forbearer'lar Mirceo'yu nerede arayacaklarını biliyorlardı. Emirleri başka bir güç gönderecekti. Ve bir tane daha. Mirceo asla güvende olmayacaktı. Ya çoktan yakalanmışsa?

Onu bulabilir miydim? Cas'ın avlanma içgüdüğü yandı-

"Dün gece bir adam senden ismen bahsetti," dedi Leyak. "Bir vampir."

Cas iblisin sözlerinin uyandırdığı heyecan dalgasına lanet okudu. "Öyle mi?"

"Açık gözlü biri. Bir sülük için oldukça çekici."

Mirceo hayatının her alanına sızmayı mı planlıyordu? Cas'ın pençeleri daha da uzadığında, onları avuçlarının içine batırdı. Acının ısırtığı, vampirin beslenmesini, tüm bu fazla kanı boşaltmasını istemesine neden oldu. "Bunun bir sürpriz olduğunu söyleyemem. Beni arıyormuş."

Leyak gözlerini kırptırdı. "Nerede olduğunu sormadı. Sadece kapıdan içeri girmek için senin adını kullandı."

Cas'ın üzerine bir ürperti çöktü. "Bir işi kabul ettiğini mi söylüyorsun?"

Leyak'ın bakışları, eski bir ilan göze çarpacak kadar eksik olduğu poster duvarına kaydı. "İş kabul ettiğini söylüyorum."

ON BEŞ

"Ne oluyor vampir?" İblis, Mirceo geldikten bir nanosaniye sonra onu Kızıl Bayrak'ın dışına itti.

"Bir sorun mu var tatlım?" Mirceo bu avcıların bu gece geri döneceğini yeterince bildiğinden emin olmuştu.

Caspion onu serbest bıraktı. "Ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok!"

Mirceo t r e n ç k o t u n u düzeltti. "Gergin görünüyorsun." Hafif bir ifade.

İblisin kasları düğümlenmiş, dişleri sıkılmıştı. Aleti yarı sertti ve büyüyordu. "Gergin mi? Gergin mi???"

"Gerçekten de." Ama Caspion'un yüzünde yorgunluk vardı. Ayrı geçirdiğim bu dört gün sadece benim için zor olmadı. Mirceo kilosunu koruyabilmek için Caspion'a ait olmayan kan bardaklarını yutuyordu. Genç yaşında, beslenememek onu çok etkiliyordu. "Kendini toparlamak için biraz zaman istersen, içeride halletmem gereken bir iş var."

Caspion ona şaşkın bir bakış attı. "Hiçbir yere gitmiyorsun."

"Değil miyim?"

"O duvardan aldığınız her ödülü tamamlamak zorunda olduğunuzu biliyor muydunuz? Eğer başaramazsan, diğer avcıların hepsi peşine düşecek. Seni öldürmek için."

"Birisi bunu ima etmiş olabilir." Mirceo parşömeni indirdikten sonra. Komik, beyler, gerçekten komik.

Caspion elini yüzünde gezdirdi. "Bu meyhaneye geleceğini nereden bildin?"

"Bir keresinde bahsetmiştin." Burayı avcılar için bir buluşma yeri ve takas yeri olarak tarif etmişti. Mirceo'dan beri

Caspion'u bulmak için hiçbir alternatifi olmadığından, kendi tuzağını kurmuştu.

"İşi görelim." İblis parmaklarını şıklattı. "Şimdi."

"Huysuz bir hödük olmaya gerek yok." Mirceo siperinden bir poster çıkarıp açtı. "İzin verin de okuyayım-"

Caspion parşömeni kaptı. "Artık okuyabilirim."

"Benim parlak dostum." Caspion, Mirceo'nun ani gülümsemesine iki kez baktı. "Beni gururla dolduruyorsun. Bütün o kitapların senin tarafından okunacağını söylemiştim. Sadece ben sana öğretmeyi düşünmüştüm."

Yakasını çekiştirerek sert bir ses tonuyla, "Kendim öğrendim," dedi.

Mirceo içini çekti. "Sana her zaman hatırı sayılır zekân için iltifat etmedim mi?"

İblis kaşlarını çatı. "Buna geri dönebilir miyiz?" Sonra okudu:

ARANIYOR!

Ölü ya da diri

Adham "Silt" Harea, Kumun Sorceri Kralı

**Katil, yamyam, yeminini bozan, karanlık ayinlerin
davetçisi ve kanun kaçağı**

Son görüldüğünde: Kayıp Yıllar Uçağı

**Ödül: Gardiyanlar tarafından
sunulan kırk ejderha altını**

Caspion'un dudakları aralandı. "Nasıl olur da ... neden bunu seçtiniz?"

Çok paralı ideal bir iş gibi görünüyordu ki iblis bu konuda her zaman endişe duymuştu. En azından geçmişte. "Çünkü Poli'yi ziyaret etmeye hevesliyim." Arkadaşının uzun zamandır benden uzakta yaşadığı yeri görmek için.

"Sadece Poly," diye düzeltti Caspion. "Bir ödülün izini sürmekle ilgili ilk şeyi bilmiyorsun."

"Bu doğru. Keşke bir scry kristalim olsaydı." Çenesine vurdu. "Ah, bekle. . ."

"Bunu ve daha fazlasını hak ettin."

Omuz silk. "Kristalin kullanımını benden çaldığına göre, bana ipleri göstermelisin. Bu seferki büyük ödemeyi bölüşebiliriz. Ejderha altınının ne kadar değerli olduğunu biliyor musun?"

"Paraya ihtiyacım yok, sülük! Poly'de çok para kazandım." "Kesinlikle, oradaki araziye biliyorsun."

Caspion bıkkın bir sesle, "Bu işin hâlâ ilanda olmasının bir nedeni var," dedi. "Bu imkânsız."

"Birlikte çalışırsak rastgele bir büyücü bulabileceğimize eminim." Ayrıca Mirceo kendini eşine kanıtlama şansı için yanıp tutuşuyordu.

"Onu zaten bulabilirim. O yerde yüzyıllar geçirdiğimi ve diyardaki en büyük ödülün habersiz olduğumu mu sanıyorsun?"

"O zaman neden sahiplenmediniz?"

"Posteri indirmeden önce okudun mu?" "Elbette." Ödülü ve yeri not etmişti.

"O büyücünün ini hem fiziksel hem de mistik olarak korunuyor. Kimse orayı koruyan canavarları savaşıp geçemez ve büyücülük kimsenin onların izini sürmesini engeller."

Mirceo trençkotundan kan likörü şişesini çıkardı. "Açıkla."

"Harea'nın piramit kalesi, ışınlanmayı engellemekle yükümlü olduğu devasa bir vadinin ortasında yer alıyor. Bunu deneyen herkes başarısız olur, sonra da kum tarafından yutulur. O vadi aynı zamanda Wendigoların toplandığı yerdir. Açlıktan ölenler. Yüzlercesi var."

Wendigo'lar zombiler gibiydi ama yıldırım hızındaydılar. Mirceo sadece bir tanesinin ölümsüzlerden oluşan tüm yerleşimleri yok ettiğine dair hikâyeler duymuştu. "Onlarla başa çıkabiliriz. Ben usta bir kılıç ustasıyım, unuttun mu?"

"Sadece vuruş menziline girmek için Wendigolardan kaçmanız, ardından piramidi çevreleyen kum arazisini geçmeniz gerekir. Orası gulglarla dolu, yaşayan bataklık tuzakları."

"Sesleri korkunç geliyor. Ama bölgede keşif yapabilir, yerlerini belirleyebilir ve onlardan kaçınabiliriz."

"Yapabilirsin. Ama gulglar kendi bölgelerinde hareket ederler. Avlarının kokusunu alıp ona saldırabilirler. Diyelim ki onları canlı geçtiniz - tek bir kez bile ışınlanmadan - yine de kale ve kum scyllaları etrafındaki mistik bir sınırla yüzleşmek zorunda kalırsınız."

"Bilmek istiyor muyum ki?"

"Onlar piramidin altında yuva yapan devasa dokunaçlı yaratıklar. İzinsiz giren biri çok yaklaşırsa, dokunaçları yüzeye fırlar ve dikkatsiz kişiyi yenmek üzere aşağı sürükler. Sindirim başlamadan önce kumun içinde boğulmanızı umuyorlar."

Mirceo daha hoş senaryolar duymuştu. "Bu kalenin aşılmaz olduğuna inanmakta zorlanıyorum. Ben geçilmez bir diyardan geliyorum." En azından Lothaire kapıları ardına kadar açma sözünü yerine getirene kadar. "Görünürde bir hedef varken, bu güvenlik önlemlerini aşabilecek büyücüler ve cadılar vardır."

Cas başını salladı. "Bariyerleri geçebilecek olanların çoğu geçemeyecek."

"Neden?"

"Kardeşlerinin büyülerine duydukları saygıdan dolayı. Ayrıca, bu altıgen kesiciler muhtemelen kendi başlarına da ödül koyacaklar. Hiçbiri Gaolers'la yüzleşmek istemiyor."

"Onları bu kadar korkutucu yapan ne?" Mirceo sordu. "Tipik bir Lorean çetesi gibi görünüyorlar."

"Onlar bir tür İrfan devriyesi olarak görev yapan yarı tanrı hayaletleri. Bulaşıcı Loreanları karantinaya alırlar, dünyamız hakkında kanıt yayınlamak üzere olan insanları yakalarlar ve kötü ölümsüzleri ömür boyu sürecektir işkencelere gönderirler."

"Bulaşıcı Loreans mı?"

Caspion başını salladı. "Vebaya yakalanmış vampirler, hortlaklar, zombiler. Wendigoların ölümlüler dünyasını istila etmemesinin bir nedeni var."

"Bu ödüller nereden alınıyor?" Mirceo sordu.

"Kimse kesin olarak bilmiyor ama bazıları ölümsüz bir hapishaneden söz ediyor."

Mirceo kaskatı kesildi. "Ölümlüler amcamı böyle bir yere koydular." Lothaire gibi kadim bir ölümsüz bile oradan zar zor sağ çıkabilmişti.

"Bunun bütün bir boyut olduğu düşünülüyor, ancak kimse varlığını doğrulayamıyor veya inkar edemiyor. Sonuç olarak: Gaoler'lar temas etmek isteyeceğiniz türden varlıklar değildir."

"Onlarla yüzleşmekten korkmuyorum. Hiç kötülük yapmadım. Aşırı miktarda kötülük de yapmadım." Mirceo omuz silkti. "Ödülümün önündeki bazı önemli zorlukları özetlediniz. Giderek bu operasyon -ya da biz ödül avcılarının deyimiyle operasyon- bir soygun gibi görünmeye başlıyor. Şansımıza, ben pek çok yeteneği olan bir vampirim. Hatta cinsel olmayanları bile."

"Dinlemiyorsun. . . ." Caspion burun kemiğini sıktı.

"Bu konuda nasıl bu kadar çok şey biliyorsun?"

"Son beş yüzyıl boyunca, ne zaman bir avcının Harea'nın peşine düştüğünü duysam, girişimi incelemek için o vadinin kenarına kadar gittim. Wendigolar çoğunu yok etti. Geri kalanları da Gulglar. Sadece bir tanesi -kanatlı bir volar iblisi- piramidin mistik bariyerine yaklaştı. Scyllalar onu yakaladı. Bunların hepsi yetenekli avcılardı, çoğu tanıdığım adamlardı. Denemelerini ve ölmelerini izledim. Ve şimdi siz de bu ava katılmalısınız yoksa öldürüleceksiniz!" Bıçakladı

parmaklarını karmakarışık saçlarında gezdirdi. "Mirceo, ben sadece

bunu senin için düzelteceğim."

"Yani her iki durumda da lanetlendim mi?" Caspion,

"Evet," diye homurdandı.

"İşte, işte." İblisin omzunu sıvazladı. "Eğer zamanım kısıtlıysa, gitmeliyiz. Son bir macera!"

Caspion'un gözleri büyüdü. "Seni düşüncesiz, aceleci çocuk, ölmeye mi heveslisin?"

"Bunu biraz düşündüm." İblisin inanmayan bakışları karşısında, "Tüm güvenlik protokollerinin yanından geçip gitmeyi planlıyorum. Tek tehlike can sıkıntısından ölmek olacaktır."

"Kibirli sülük. Sen neden bahsediyorsun?"

"Bir büyücü 'efsanevi' bir türün yeteneklerine karşı koruma sağlayacak kadar ileri görüşlü olabilir mi? Dacianlar kendilerini sise dönüştürebilirler. Artık beni kana buladığına göre, seni de dönüştürebilirim."

Caspion'un dudakları bir nefesle aralandı.

Mirceo onun tepkisi karşısında sırtıttı. "O kadar da düşüncesiz bir sülük değilim, değil mi?"

Şaşkınlığını üzerinden atarak, "Eğer o Forbearer çatışmasında yaptığın gibi odağını kaybetseydin, ölmüş olurdun. Seni her zaman koruyamayacağım."

Mirceo omuzlarını dikleştirdi. "Kendimi koruyacağım, iblis. Unutuyorsun, senden izin istemiyorum. Seni davet ediyorum, kendi operasyonum için. Belki de başka bir avcı davet etmeliyim?" Tavernanın girişine doğru döndü.

Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkaran iblis, önünü takip etti. "Kaleye bir şekilde girsek bile büyücüyü zapt etmemiz gerekecek ve Harea sıradan bir Poli savaş lordu değil. Büyüsünü azaltacak mistik kısıtlamalarım var ama onu zincirleyene kadar risk altındayız."

"Hangi güçlere sahip?"

"O Sorceri Kum Kralı, yani kumun her zerresini kontrol ediyor. İnanın bana çok fazla

Poly'de mühimmat. Ve o çok eski -bazıları onun büyücülüğünün büyük piramitleri yarattığını söylüyor."

"Ağır toplara benziyor. Neyse ki biz de öyleyiz. Sen beş asırlık bir ölüm iblisisin ve ben de bir Dacian'ım, bu kadarını söylemek yeterli. Durdurulamaz olacağız."

"Bu konuda gerçekten ciddisin." Uzun bir nefes veren Caspion, "Peki. Sana yardım edeceğim, kışını bir kez daha kurtaracağım."

Bir yanı Caspion'un bunu kabul etmesine şaşırmıştı. "Mükemmel."

İşaret parmağıyla Mirceo'nun yüzünü gösteren iblis, "Orada kimseyle konuşma. Kimseye bakma. Hiçbir şeye dokunma."

"Evet, efendim!" Mirceo gülümsemek için kendini zor tuttu. "Başka bir emrin var mı?"

"Evet. Lanet bir gömlek giy."

ON ALTI

Poly'deki rüzgarlar deriyi kemiğe kadar soyabilirdi.

Mirceo'nun çıplak göğsü bunu kesmeyecekti.

Vampir vücuda oturan siyah gömleğini giyip geri döndüğünde Cas'a muzip sırıtışını gösterdi. "Geçer miyim?" diye sordu, seksapelinin fazlasıyla farkındaydı.

Cas onu bir silah gibi kullanırken görmüştü. "İşe yarayacaksın," dedi umursamaz bir tavırla, ama aleti sadece bu sırıtış yüzünden kıpırdanmıştı. "Poly'nin gece ve gündüzünü bu alemden tahmin etmek imkansız. Öğle güneşine doğru ilerliyor olabiliriz, bu yüzden önce sizi bir sığınağa kadar izleyeceğim." Oradaki birkaç bar, Mirceo için en az güneş kadar ölümcül olabilecek ölümcül varlıklarla doluydu, bu yüzden Cas onu eski evine götürmek zorunda kalacaktı. "Beklememiz gerekebilir."

Poly'yi daha fazla beklemek mi? Cas tam da o cehennem çukurundan kurtulduğunu düşünürken, tekrar içine çekildi.

Bunu gerçekten yapacaklar mıydı? Başka seçenekleri yok gibiydi. Seçeneklere saygı duyan bir erkek için Cas'ın hiçbir seçeneği yoktu çünkü Mirceo böylesine pervasızca davranmıştı. Yaşı düşünüldüğünde beklenen bir şeydi bu.

Cas o ödülü istiyor muydu? Tabii ki istiyordu. Ama Mirceo'nun dövüşünü izlerken neler hissettiğini de hatırladı. Çok fazla risk. Teslimiyetle nefes vererek vampirin kolunu kavradı ve onu Poly'nin kuzey dağlarındaki ıssız bir mağaraya ışınladı.

Cas onu serbest bıraktı ve karanlıkta bir fenere doğru ilerledi. Işık kasveti kovalarken, Mirceo'nun gözlerinden etrafı görmeye çalıştı.

Alan sade ve askeri bir hassasiyetle düzenlenmişti. Bir duvarda silah ve teçhizat sandıkları sıralanmıştı. Turba

Bir diğesinde kütükler sıralanmıştı. Yatak, yükseltilmiş bir kaya rafının üzerine yığılmış kürklerden oluşuyordu. Yakındaki ateş çukurunun yanında, duman lekeleri mağaranın tavanına kadar uzanıyordu.

Dışarıda rüzgâr uğulduyor, kapı görevi gören branda kanadını kırbaçlıyordu. Caspion kanadı takip ederek dışarı baktı. "Gece oldu ama yeterince geç değil." Dönüp bir sandığın üzerine oturdu. "Bir saat içinde yola çıkacağız."

Vampir mağaranın içinde dolaştı. "Burası kamplarınızdan biri miydi?"

Mirceo gibi zeki bir erkek bu ziyaretten Cas'ın özel hayatına dair ne gibi bilgiler edinebilirdi? "Evim evim güzel evime bakıyorsun."

"Yüzyıllardır bu kasvetli küçük mağarada mı yaşıyorsun?" Şımarık prensin ses tonu dehşet vericiydi.

"Senin aksine, benim fazla bir şeye ihtiyacım yok." Cas az şeye alışkındı.

"Eşyaları neden burada bıraktın?" Vampir sandıklardan birine doğru ilerledi ve kapağını açtı.

"Bir cıvata deliği olması her zaman iyidir."

Sandığın içindekiler Mirceo'nun gözlerini açtı. "Ne çok kitap var." Birkaç tanesine göz gezdirdi.

Vampir Cas'a bir gün okuyacağına söz vermişti. Cas ona inanmış, öğrenmek için kışını yırtarak çalışmıştı. İblisçe bile okuyabiliyordu.

Mirceo, Cas'ın bir zamanlar prensin kendisine okuduğu tüm unvanlara sahip olduğunu fark edecek miydi?

Eğer öyleyse, Mirceo bu konuda bir şey söylemedi, sadece bagajı kapattı. Ama ruh hali daha hafif görünüyordu. "Ne yedin?"

"Avlayabildiğim her şeyi." Çoğunlukla sürüngen yaratıklar.

"Peki ya dişiler?" Mirceo uyku paletinin üzerine çöktü.

Cas kaç kez vampiri o kürklerin üzerinde, onun kullanımı için orada hayal etmişti? Hükmetmem ve kontrol etmem için. Dikkatini dağıtmak için ateş yakmak üzere biraz çıra ve birkaç turba kütüğü aldı. "Dişiler azdı." Cas'ın sekse olan iştahı gelişmekte olan

güçlüydü ama bunun için çok az çıkış noktası vardı. "O karakol meyhanesinde bulunmamın bir sebebi vardı."

Mirceo'nun dudakları inceldi. "Seni bu kadar sofı biri olarak düşünmemiştim."

"Her şey eşit olduğunda, konfordan hoşlanırım. Ama Poly bunlardan çok azını sağlıyor."

"Gerçekten uzak durmak istemiş olmalısın. Benden."

"Her şey seninle ilgili değil, sülük." Ama bu işin büyük bir parçası değil miydi?

"O zaman bana bu kefaretin ne hakkında olduğunu söyle."

"Güçlenmek ve talihimi aramak istedim." Abaddon' d a n ayrılmadan önce, Bettina'ya söz vermişti: Her şeyi yapacağım

-Bir daha asla böyle bir yenilgi tatmayayım diye. "Belli bir servet biriktirene ve öldürene kadar kalacağıma dair kendime söz verdim. Bu hedeflere ulaşmam beş yüzyılımı aldı."

Cas'ın sağına bakan Mirceo, "Beni mi düşündün?" diye sordu.

Bazı dakikalar diğerlerinden daha az. "Belki ara sıra." Cas onu kaybedene kadar aralarındaki ilişkinin basit dostluğunu ne kadar özleyeceğini anlamamıştı. Her zaman en iyi arkadaşını özlemişti.

Ama geceleri, bu mağarada yalnızken, düşüncelerinin daha da karardığını fark etmişti.

Öpüşmelerinin anısına mastürbasyon yapmanın yanı sıra, Mirceo'yla ilgili iğrenç fanteziler de kuruyordu. Cas kendini okşayarak kemiklerini eritiyor, zevk ve hayal kırıklığıyla bağırıyordu.

Burada içtiği son içkiyi hatırladı.

Cas pantolonunun bağını çözdü ve Mirceo'ya emmesini emretti . Prens dizlerinin üzerine çökerken gri gözleri dans ediyordu.

. ...vampirin sıcak ağzını kullanarak ...Mirceo'ya dölünü vererek .

. .. vampir onun hakkını alıyor ve Cas'ın sikini ısırıyor. . . .

Bu fantezi onu öyle bir doruğa ulaştırmıştı ki sırtı eğilmişti.

Cas sertleşen aletini gizlemek için ceketini aşağı çekti.
Yüce Tanrılar. İğrenç.

"Sadece ara sıra mı, iblis?" Mirceo'nun sözleri Cas'ı anılarından kopardı. "En azından ikimizden biri yalan söyleyebilir. Bahse girerim beni düşünmüş ve bu kürklerin üzerinde ağız sulandırıcı aletini okşamışsındır." Mirceo parmaklarını en üstteki kürkün üzerinde gezdirdi, solgun vampir teni ipeksi siyahın üzerinde belirgindi.

Merhamet. O maharetli parmaklar sadece birkaç gece önce Cas'ın şaftını çevrelemiş, Mirceo'nunkine doğru zorlamıştı. O meni kayganlığındaki kavrama . . .

"Senin olduğumu daha ne kadar inkâr edeceksin?" Mirceo sordu. "Ön spermini gördün. Benim için olduğunu biliyorsun."

"Peki neden pre-serum üreteyim? Seni hamile bırakamam."

Vampirin ifadesinde kızgınlık parladı. "Seksin iyi olduğu tek şey yumurtlamak mı? Çünkü dünyadaki tüm dişileri etiketlediğinde düşündüğün son şey buydu. Ayrıca, bana tohum vereceksin çünkü bu bizi birbirimize bağlayacak. Tıpkı kan paylaşmanın yaptığı gibi."

Cas, Mirceo'nun içine girdiğini hayal etmemek için ne kadar çabaladıysa, görüntü o kadar canlandı. Hayal kırıklığı kaynadı. "Yani hiç çocuğum olmamasını hiç düşünmeden kabul mü etmeliyim?"

"Mührünü kırmadan kimseyi hamile bırakamazsın ve bunu bensiz yapamazsın. Her halükarda, ben senin eşin olsam bile çocuk sahibi olmamız için bir yol buldum. Ama muhtemelen beni dinlemeyecek kadar inatçı olacaksın."

"Bana bunun nasıl mümkün olabileceğini söyleyin."

"Sizin ya da bizim döllememiz için bağışlanmış bir yumurta kullanacağız."

Mina bizim için seve seve bir bebek taşıyabileceğini söyledi."

"Yani sadece Dacia'da kapana kısılmakla kalmayacak, hem kapana kısılacak hem de hamile kalacaktı."

Sertleşti. "Kapana kısılmadı."

"Uh-huh. Onu sonsuza kadar kapalı tutamazsın."

Mirceo'nun gözleri duygusallıktan simsiyah oldu. "İzle beni. Onu Dacia'nın zindanına kilitleyeceğim."

krallığın korunması."

Cas kaşlarını kaldırdı.

Mirceo nefesini bıraktı. "Bu hassas bir konu. Lothaire onu eğitim için öteki topraklara göndermeyi ima ediyordu. Sisin içinde kalırsa vebadan korunabilir ama pek çok şey ters gidebilir. Konsantrasyonunu kaybederse ya da çok yorgun düşerse ... ya da Forbearer'lar onu bir şekilde bulursa ..." Sanki en kötü senaryoları hayal ediyormuş gibi görünüyordu. Sonunda, "Onu göndermeden önce Lothaire'in lanet olası kellesini alacağım," dedi.

İyi şanslar, seni aceleci genç sülük. Lothaire var olan en uzun ömürlü vampirlerden biri olduğu söyleniyordu - bu da onun şeytani derecede güçlü olacağı anlamına geliyordu.

Mirceo başını öne eğerek, "Şimdiden Mina'ya karşı koruyucu hissediyorsun, değil mi?" dedi. Hissediyorum. "Beni istediğin kadar küçümseyebilirsin ama artık onun kader kardeşi sensin. Ve o da senin kardeşin olmaktan heyecan duyuyor. Ailen daha da büyüdü."

Cas kayıtsız bir ses tonuyla, "Her zamanki gibi gümüş dilli," dedi ama vampir onu düşünmeye sevk etmişti. "Yumurta nereden gelmiş olabilir?"

"Amcamın içkici ve kahini Balery'de biraz var." "Düşmana hizmet eden bir fahişeye güvenmemi mi bekliyorsun?"

Benim bir yavruma mühendislik yapmak için mi?" "Evet. Çünkü ona güveniyorum."

"Peki sen benim ebeveynlik ortağım olur musun?" Cas alay etti. "Tanrılar senin gibi bir babaya sahip olan tüm yavrulara yardım etsin."

"Kalbine kazık saplandı, iblis." Tüm ışık Mirceo'nun gözlerini terk etti ve Cas onu geri istedi. "Hiç kimse beni senin gibi yaralamadı."

Mirceo ona her zaman soğukkanlı, duyguları kurşun geçirmez biri gibi gelmişti. Vampirin umursamaz görüntüsü daha hassas bir benliği mi saklıyordu?

"Seninle tanışmadan önce dünyalara çocuk getirmeyi hiç düşünmemiştim," dedi Mirceo, Cas'ın bakışlarını tutarak, "ama seninle bir şey yaratma ve sonra onu koruma fikri,

beni derinden etkiliyor. Bu değerli bir çaba olurdu, değil mi? Tatmin edici bir Şey?"

Vampirin sözleri onu Şaşırtmıştı. Ya Mirceo bir Şekilde ortak bir geleceğe sadık ve bağlı kalabilirse?

"Sıkılmadan önce bu seni ne kadar meşgul ederdi? Çok sayıda eşi yakıp kl ettiğini gördüm. Sonsuzluk için yeterli değilsin ve ben de eşimden daha azını kabul etmem."

"Ortak sayısı konusunda beni suçlayacak kadar yzszsn. Kemerindeki çentikler sonsuz olmalı."

"Evet, ama yatak arkadaşlarımın daha fazlasını aramadığından emin oldum. nemsiz, yoksul bir iblis olduğum için genelde sorun olmazdı. Ama senin gibi zengin bir prens olunca, insanlar hayal kurmaya başlıyor. Yatağa girdiğin her ruh senden daha fazlasını istiyordu ama sen onlara o bakışı atıyordun-"

"Ne bakışı?"

"İyi olmuş bakışı. Onlarla daha fazla bir Şey yapmak istemediğini söyleyen bakış." Cas kendisini de bu sayının içinde görebiliyordu, vampirin eşsiz seksapeli yüzünden sonsuza dek mahvolmuştu. Ya rüya görmeye başlarsam? "Gzn hep bir sonraki fetihteydi."

"Sen nasıl değiştiysen, ben de öyle değiştim." Mirceo'nun sesi kendinden emin geliyordu. "Ben buna hazırım. Sadece senin inatılığın bizi geride tutuyor."

"Bunca yıldır duyduğum en genç çiftleşmiş erkeksin. Ama eşini erken bulmak iyi bir Şey değil. Çoğu lmszn bu tür bir bağlılıkla yüzleşmeden önce yüzyıllar geçirmesinin bir nedeni var - çünkü gençken bununla başa çıkmaya hiçbir Şekilde hazır değiller."

"Lanet olsun sana iblis, başkalarını istemiyorum!" Mirceo'nun zarif parmakları kürkleri kavradı - Cas'a sonsuza dek işkence edecek bir başka görsel. "Onları arzulamıyorum ya da onlara ihtiyacım yok." Vampir yalan söyleyemezdi, bu yüzden söylediklerinde ciddi idi. şimdilik. Gelecekte prensin bakış açısı değişecekti. "Castellan Hanesi'ni birlikte bytebiliriz."

"Dacia'ya yolculuk konusunda seni dinledim, çünkü o noktaya kadar beni kandırmıştın. Şimdi ne düşündüğümü merak ediyorum. Ben -isimsiz bir ölüm iblisinden doğan, atalarından söz edilemeyecek bir soydan gelen- o kutsal Daçya salonlarında hoş karşılanır mıydım? Eğer buna gerçekten inanıyorsan, kendini kandırıyorsun demektir." İkisinin asla çalışmaması için bir neden daha. Cas ayağa kalktı ve birdenbire çok küçülen mağarada huzursuzca volta attı.

Mirceo kaşlarını çatarak onu izledi. "Deniyorum Caspion. Sadece ihtiyacın olan şey olmak istiyorum."

"Böyle şeyleri zorlayamazsınız. Bazen bazı şeylerin olmasına izin vermeniz gerekir."

"Söylemesi kolay . . ."

Mirceo'nun onu dinlemesine ihtiyacı vardı. "Burada, avlar arasındaki yorucu molalarda, zamanın daha hızlı geçmesini isterdim." O kürklerin üzerine uzanmış, mağaranın tavanının her nüansını ezberlemiş, zihni dönüp durmuştu. Ne zaman başıboş bir Wendigo kapağın önünden geçse Cas bu sürprizi memnuniyetle karşılıyordu. "Dünyadaki hiçbir çaba bir iblisi bu kadar kızdıramazdı. Sonunda kendimi bırakmayı öğrendim. Acıya katlanmak ve kaderimi kabullenmek zorundaydım."

"İçinde senin olmadığın bir hayatı asla kabul etmeyeceğim," dedi Mirceo. "Artık geçerli olmayan nedenlerle bizi reddediyorsun. Neden? Belki de bana olan inancın eksik değildir. Belki de kendine olan inancın eksiktir."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Üzerinde düşün. İmkânsız ödülümüzü topladıktan sonra tartışırız." Mirceo kılıç kemerini ve trençkotunu çıkarıp bir sandığın üzerine attı.

Cas boğazını temizledi. "Ne yapıyorsun?"

"Bir süreliğine yerleşiyorum." Ellerini başının arkasında birleştirerek kürklerin üzerine uzandı.

Yatağındaki vampir. Desire, Cas'ın sırtında bir kırbaçtı.

"Keşke zaman öldürmek için yapacak bir şeyimiz olsaydı."

Mirceo'nun sesi oldu Tembel, baştan çıkarıcı.

Bu cinsel gerginlik cızırdadı

Aralarında. "Üstümü değiştirebilirim ve sen de patlamak üzereymişsin gibi görünüyorsun."

"Çünkü beni bir konukçuya dönüştürüyorsun!" Cas kan verebilirdi ama bu sadece bir süreliğine yardımcı olabilirdi. Bir konukçu ne zaman kan kaybetse, vücudu kanı bir vampire verdiğini varsayıyor, bu yüzden de fazla kan ürettiyordu.

Ve şu anda Cas'ın aşırılıkları beyninden uzakta, kasıklarına yerleşmişti. Bu haldeyken işine nasıl konsantre olacaktı? Üzerindeki kanı ve baskıyı atması gerekiyordu.

Cas'ın bakışlarını tutan Mirceo mırıldandı, "Beni beslemeyecek misin Caspion? Bunu senin için iyi yapacağım."

Sonunda Mirceo sormuştu. Bu prensi kim reddedebilirdi ki? "Tamam. Akşam yemeğini benden yiyeceksin. Ama bunu benim yöntemimle yapacağız." Mirceo Cas'ı manipüle etmişti; neden sayısız fanteziden birini gerçekleştirmek için vampiri kullanmasıydı?

İfadesi parlayan Mirceo onun önünde durmak için ilerledi. "Aklında ne vardı?"

"Sana eşimden ne beklediğimi göstereceğim." Kontrolü geri almak. Prense hükmet. "Ve, sülük... bundan hoşlanmayacaksın."

YEDİ

Caspion daha da yaklaştı. Şişmiş boynuzları dikleşmiş, gözleri kararmıştı. Dişleri bile uzamıştı. Çok hınzırca şeytani. "Bir süreliğine sana sahip olacağım. Çünkü ben ortaklarıma böyle yaparım." Mirceo'nun kulağına, "Sana sahip olacağım çünkü sen bir prensisin ve sanırım bir parçam bu yüzden senden nefret ediyor. Bir parçam sana diz çöktürmek istiyor."

Bu karanlık düşünceler Mirceo'yu hiç olmadığı kadar sertleştirdi. Pre-cum pantolonunun içini ıslattı.

Caspion'un şaftına uzandı ama iblis bileğini yakaladı. "Ah-ah. Kontrol bende. Kılıcımı çıkar."

Mirceo merakla kaşlarını kaldırarak Caspion'un yıpranmış kılıç kemerini çözdü, sonra da fırlatıp attı.

İblis ödül olarak siyah bir pençeyle kendi boynu boyunca bir çizgi kesti. "Gel, tadına bak."

Mirceo hevesle dilini sürmek için eğildi. Dudaklarından bir inilti kaçtı.

"Kanım seni yönetiyor, değil mi?"

Eğer bu Caspion'un Mirceo'yu korkutup kaçırma fikriyse... iblis için başarısızlık çok yakındı. "Böyle bir şey yok."

"Ve beni ısırarak?"

"Elin dişlerime değdiğinde cenneti görüyorum."

Caspion kalın kalın yutkundu. "Gömleğimin düğmelerini aç."

Mirceo, iblisin kaslı gövdesini ortaya çıkarmak için kumaşı iyice açtı. Sarı göğüs kılları ateş ışığında parlıyordu. Onunla ilk tanıştığım andan beri burnumu sokmak istemiştim. Mirceo şimdi bunu yapmamak için çaresizdi, yüzünü ona sürtüyor, zevkle içine çekiyordu.

Caspion nefesini tısladı, sonra göğüs ucunun üzerinde bir çizgi kesti. "Em, vampir."

Mirceo ağzını kızıla bastırmak için eğildi. Emerken dili sert küçük noktayla oynadı ve iblisin homurdanmasına neden oldu.

Caspion diğer meme ucunun üzerine bir çizgi çekerek Mirceo'yu oraya da çekti. Emmeyi tekrarlayan Mirceo'nun kendisine sunulan tatlı şaraptan neredeyse başı dönüyordu.

"Kanım için ne yapardın?" Caspion, sesi alçak bir gürültüyle talep etti.

Sersemlemiş olan Mirceo, "Ne olursa" diye fısıldadı.

"Bunun için yalvarırdın - tıpkı seni becermem için yalvardığın gibi.

Sana iddialı ısırığımı vermek için."

Caspion'un onu işaretlemesi fikri Mirceo'yu daha da sertleştirdi. "Gerekirse yalvarırım. Senin tarafından ele geçirilmeye ihtiyacım var." İlle de içine girilmesini istemiyordu ama Caspion'a sahip olmak için elinden geleni yapacaktı. Belki Mirceo sonunda onu ara sıra almaya ikna edebilirdi. "Bu sadece bir zaman meselesi, iblis." Caspion ne kadar uzun süre beklerse, o kadar kontrolden çıkacaktı. "Kader sadece bu kadar süre direnmene izin verecek."

Mirceo'nun ensesini sıkan Caspion eğildi. "Kapa çeneni." Sert dudakları Mirceo'nun dudaklarını kavradı, sivri dili onu arıyordu.

Mirceo onunla buluştu ve öpüşürken inledi. İblis kanın tadını alabiliyor olmalıydı ama bu onun ateşini dindirmedi. Caspion'un saldırganlığı hissediliyordu ve giderek artıyordu. Teması derinleştirdi, Mirceo'nun dizlerinin bağı çözülene kadar bu öpücüğü sahiplendi.

Pençelerini iblisin geniş omuzlarına geçirdi. Mirceo zorlu bir Dacian olmasına rağmen, kendini bir meşeye yapışmış sarmaşık gibi hissediyordu.

Tam tamamen teslim olduğu anda iblis kaçtı. "Beni tamamen bücktün!" Caspion pantolonunu çözmek için aşağı uzandı. "Seni istemekten daha iyisini biliyorum." Deriyi kalçalarından aşağı itti.

Mirceo konuşmak için boğazını temizlemek zorunda kaldı.
"Ama ben

. . ." Yeni bir kan kaynağının kokusunu alarak sözünü kesti.

Caspion çenesini sıkarak onu aşağı bakmaya zorladı. İpeksi sarı buklelerin arasından iblisin kalın çubuğu Mirceo'ya doğru uzanıyordu, sanki bir ısırık için kendini sunuyordu.

Dar bir dilim boyunu süsledi. Yüce Tanrım! Caspion ona şaftından içirir miydi?

Yap beni, diye içten içe yalvardı Mirceo. Ah, tanrılar aşkına, yap beni. Kan, belirgin damarlar boyunca nabız gibi atarken ve o kesiğin üzerinde boncuk boncuk toplanırken, eşinin üyesine baktı. Geniş başı gül kırmızısıydı ve her zamankinden daha fazla kanla doluydu.

Hiç bu kadar mükemmel bir şey görmemiştim. O yazı tipinden beslenmek. . . ? Mirceo'nun dişleri zonkladı.

Mirceo'nun başındaki baskıyı artıran Caspion, "Dizlerinin üstüne çok prensim," dedi.

Gri gözlerinde şehvet kaynayan Mirceo yere düştü. Cas onun hemen kana saldırmasını bekliyordu ama vampir acele etmedi.

Kontrol Cas'da olmasına rağmen Mirceo korkmadı. Prens ona sırtarak yontulmuş yüzünü Cas'ın şaftının diğer tarafına sürttü.

Mutluluktan başı dönen Cas, kelimeleri boğuk boğuk söylüyordu: "Sen . .

. daha önce hiç sakso çektin mi?"

Mirceo başını salladı. "Ama korkmayın; ben her çabamda mükemmelim."

Cas kibirli vampirin kulağına vurdu. Mirceo gülerek

Cas'ın taşaklarını emzirmek için eğildi. "Siktir!"

Daha fazlası için kalçalarını oynattı.

Mirceo sırtarak Cas'ın uzun aletini aşağı doğru çekip ucundaki döllerini yaladı. Ama sonra şaka Mirceo'nun üzerindeydi, çünkü tadı açıkça prensi öldürdü. Mirceo'nun gözleri

Cas kendiliğinden boşaldığını düşündü-

Vampir inleyerek Cas'ın aletini ağzının ıslak sıcaklığına gömdü. Cas'ın çıplak kığını pençeleyerek onu daha yakına çekti ve emerken zeki dilini oynattı.

Mirceo'nun başını kavrayan Cas sikini daha da derine soktu ama vampir daha fazlası için inlemeye devam etti. Daha önce hiç kimse onu bu kadar çok yutmamıştı! "Uhn! Hepsini al." Kendini durduramayan Cas, Mirceo'nun dudaklarının arasına girerek prensin ağzını sikmeye başladı. Cas daha hazır olmadan taşakları yukarı kalktı. Titremeler omurgasına tırmandı, ayak parmakları kıvrıldı.

Mirceo geri çekilerek, "Ah-ah. Henüz değil, sevgilim." Dilinin ucunu yarığa daldırırken kendi pantolonunu yırtarak açtı.

Cas sadece şaşkınlıkla bakabildi. "Daha fazlası için aç mısın?"

Kibirle parlayan Mirceo, "Her zaman. Ben şımarık bir prensim." Dişlerini Cas'ın sert etine geçirdi.

Ve dünya döndü.

SEKİZ

İblisin şarabı dilini yıkadı. Mirceo boğucu tattan boşalmamak için mücadeleye ederek emmeye başladı.

"Yüce Tanrılar!" Caspion zevkle inledi. "İç beni. İç beni."

Mirceo beslenirken gözlerini bu tanrı gibi erkeğe dikti. Caspion çok vahşi bir savaşçıydı, özünde bir alfaydı ama savunmasızdı. Ayaklarının dibinde diz çökmesine rağmen Mirceo hâlâ güce sahipti.

Hepinize sahip olacağım. Bir gün. . . .

Şimdilik kendini Caspion'un can damarlarında, çaresiz tepkilerinde, çılgınca ihtiyaçlarında kaybetti. İblisin çubuğu dişlerinin etrafında zonklarken, Mirceo hemen dökülmemek için kendi üyesine dokunmaya cesaret edemedi.

İblis ona kaşlarını çatmış, kaybolmuş bir bakış attı. "Dilinin üzerine boşalacağım, vampir."

Mirceo, Caspion'un ağır taşaklarını kavrayıp çekiştirerek iblisin bir çığlık atmasını sağladı. Kana karışmak üzere daha fazla ön sperm ortaya çıktı.

Nefis. Mirceo'nun işi bitmişti. Şaftından yükselen kendi tohumunun baskısına dayanamadı. Titreyen elini indirdi ve kendini kavradı.

Tek bir yumruk darbesi.

Caspion'un inlemelerinin müziği eşliğinde, iblisin botlarının arasından geçirmeye başladı. Meni kumun üzerine fışkırırken, Caspion'un sikinin etrafında hırlayarak dişlerini daha da derine yerleştirdi.

İblis homurdandı, "Dölünün kokusu beni çıldırtıyor!" Doruğa ulaşmaya başladı, shaftı Mirceo'nun içinde titreşiyordu.

aç ağız. "Beni bitirdiniz. BENİ BİTİRDİN!" Başını geriye attı ve mağara etraflarında titreyene kadar kükredi.

Vampir sevgi dolu bir yalamayla ısırtığını bıraktı.

Fanteziden çok daha iyiydi. Bacakları kemiksiz kalan Cas tökezleyerek yatağına döndü ve kürklerin üzerine yayıldı. Öfkesine sarıldı, onu körüklemek istiyordu ama tek hissettiği huzurdu. Vücudu süzülüyor, coşku onu uyuşturuyordu.

Mirceo onun yanına uzandı, başını Cas'ın göğsüne yasladı, uzun siyah saçları dalgalanıyordu. Sıcacık nefesi Cas'ın nemli teninde gezindi.

Ya prens benimse?

"Şu güçlü kalp atışını dinle," diye mırıldandı Mirceo. "Bunu sevdiğini istediğin kadar inkâr edebilirsin ama vücudun farklı bir hikâye anlatıyor."

Vampirin sarhoş edici kokusu -andal ağacı ve biraz da kan- Cas'ın zihnini aydınlattı. Bu kokuyu daha fazla içine çekebilmek için kendi nefeslerini sığlaştırdı.

Mirceo'nun kişiliğinde olduğu gibi, alttan alta bir ateş akımı ile kışkırtıcı bir alaydı.

Cas uzun siyah saçlarına baktı. Daha önce de tutmuştu ama nasıl bir his olduğunu fark etmemişti. Göründüğü kadar yumuşak olabilir miydi? Parmakları Mirceo'nun saçlarının arasından geçerek bunu öğrenmeye karar verdi.

İpek gibi yumuşak. Cas'ın memnuniyetten gözleri doldu. Mağaranın tavanındaki nüanslara boyun eğmişlik ve mutsuzlukla değil, göğsünün içinde tutuşan kırılğan bir umutla baktı.

Kendisine bu oyun sonrasını keşfetmek için birkaç dakika tanıdı. Her zaman boşalır boşalmaz partnerinin yatağından fırlardı. Huzursuz Mirceo da öyle yapmıştı. Yine de şimdi ikisi birlikte tembellik ediyordu.

Dışarıda rüzgar uğulduyordu. İçeride ateş çıtırdıyordu. Sonsuza kadar böyle yatabilirdim.

Aklından geçenleri okuyan Mirceo, "Bu neredeyse bizi buraya getiren salınım kadar iyi. Kim bilebilirdi ki?"

Gerçekten kim? Çok iyiydi. "Ertesi sabahtan önce hep iyi ayrılıyorsun."

"Bir gece önce ne kadar sarhoş olduğuma bağlı. Ama senin dediğine gelirsek, ben pek sevişme sonrası erkeği değildim. Seksten sonra hep panik hissederdim. Nedenini bilmiyorum."

Cas yaptı. Çünkü Mirceo bağlanmaktan korkuyordu. Korku Cas'ın umudunu söndürmüş, kendini koruma içgüdüğü yükselmişti. Bu durum basit bir denkleme indirgenmişti: Eğer onu kendim olarak kabul edersem ve o da beni reddederse, o zaman yok olurdu.

Daha basitçe: Mirceo eşittir kıyamet.

Cas başını sertçe salladı. Önümüzdeki birkaç saat içinde hayatta kalamazlarsa bütün bu acıların bir anlamı kalmayacaktı. Avlarına odaklanması gerekiyordu, yoksa onları öldürtecekti. "Seninle yukarı. Biraz lojistik konuşmalıyız."

Mirceo içini çekti. "Pekâlâ." Ayağa kalktı ve giysilerini düzelitti. Yatağın karşısındaki sandıklardan birine oturup saçlarını deri bir kravatla arkadan bağladı.

Cas pantolonunu hâlâ şiş olan aletinın üzerinden yukarı çekti. O diş izlerine bir anlık bakış bile Mirceo'yu neredeyse kürklerin üzerine düşürüyordu. Odaklan! "Bizi daha ne kadar sis formunda tutabilirsin?" Gömleğinin düğmelerini ilikledi.

"Tek başıma, süresiz olarak. Seninle, bilemiyorum. Yarım saat diyelim."

"O zaman ... yapmalıyız." Vampirin mağaranın zemininde bıraktığı kalıntıları görünce sözünü yarıda kesti. Opak kuma karşı sedefli tohum. Perçin-

Mirceo üzerine daha fazla kum atarak onu gömdü ve Cas'ın bakışını kırdı. Gözleri neşeyle parlayarak, "Mecburdun, yoksa asla konsantre olamazdın ve bazılarımız burada profesyoneliz," dedi.

Vampirin haklı olmasından nefret eden Cas dikkatini toplamakta zorlandı. Nerede kalmıştık? Ah, yarım saat. "Bu süre bütün Gulg vadisini geçmemiz için yeterli olmayacak.

Ama ben

onları geçmek için bir fikrim var." Cas olumsuz bir durumu olumluya çevirebilirdi. Planını açıklamadı ve Mirceo da görünüşe bakılırsa ayrıntı istemeyecek kadar ona güveniyordu.

"Sizce büyücü posterdeki tüm bu şeylerden suçlu mu?"

Cas avucunu kaldırdı. "Ah-ah. Umurumuzda değil. Kim, ne zaman, nerede ve ne kadar dışında hiçbir detayla ilgilenme," diye talimat verdi, sanki prens gerçekten de yeni av ortağıymış gibi.

"Harea'yı biraz olsun merak etmiyor musun?" Mirceo sordu. "Ya da sempatik? Kulağa hayattan daha büyük geliyor."

"Hiç de değil. O sadece bir iş."

"Madem Gaolers bu kadar heybetli, neden büyücünün peşinden kendileri gitmiyorlar?"

"Bilmiyorum," dedi Cas. "Bazıları tüm boyutlara giremediklerini söylüyor."

"Hiçbir iletişim bilgisi vermediler. Ödemeyi nasıl alacağız?"

"Sanırım büyücüyü takip ediyorlar. Harea Poly'den ayrılır ayrılmaz yeni yerini hissedeceklerdir. Onu Kızıl Bayrak'ın arkasına götüreceğiz ve onları orada bekleyeceğiz." Cas tekrar kapağa yöneldi ve dışarı baktı. "Vakit geldi." Geri döndü ve bir sandıktan malzemeleri aldı: büyük bir muşamba, mistik bağlar ve gözlerini ve yüzlerini örtmek için iki uzun rulo bez.

Mirceo kılıcını ve trençkotunu giydikten sonra cebinden bir çift eldiven çıkardı. "O zaman gidelim."

"Bu şekilde dışarı çıkamazsın. Daha fazla korumaya ihtiyacın var." Cas ona bir rulo fırlattı.

Vampir bezi yakaladı ve gözlerini kırptırarak ona baktı.

Cas kendininkini çözdü. "İzle beni. Başından başlıyor. Bu ince tül kısmı gözlerinin üzerine koyacak." Ucunu boynuna düğümledi.

"Biraz yardım edin. Bu konuda beş asırdır pratik yapmadım."

Cas kaşlarını çatı. "Şimdi de ben mi seni giydireceğim?"

"Tam tersini tercih ederdim ama evet, yardıma ihtiyacım olacak. İlk denememde oral seks tekniğimde ustalaşmış olsam da, kusursuz yüzümü riske atmamayı tercih ederim."

Cas, "Kibirli sülük," diye mırıldanarak ona doğru ilerledi ve malzemeye uzandı.

Mirceo'dan sıcaklık yayılıyordu, genç vampir her zamanki gibi sıcak kanlıydı.

Cas ona bu sıcaklığın bir kısmını vermişti. Onu besledim. "İşte." Malzemeyi Mirceo'nun başının etrafına sarmaya başladı ve vampirin alnındaki bir tutam saçı düzeltmek zorunda kaldı. Ne kadar yumuşak olduğunu bilmemeyi tercih ederim.

Cas, ince kısmı Mirceo'nun ağır ağır kapanan gri gözlerinin üzerine hizaladıktan sonra kumaşın geri kalanını Mirceo'nun boynuna doladı ve vampirin adem elması sallanınca neredeyse gülümseyecekti.

Üzerlerindeki baskıyı atmış olsalar da aralarındaki kimya daha da artmıştı. Ya o benimse? "İşte," dedi Cas sert bir sesle, ellerini indirerek. Genç Mirceo'yu tehlikeye attığına hâlâ inanamıyordu. Başka seçeneğim yoktu. Arkadaşının ölüm emrini engellemenin tek yolu buydu. "Dikkatini ver ve tetikte ol, tamam mı?" Teslimiyetle nefes verdi. "Hazır mısın?"

Mirceo sesinde bir sırtışıla, "Ben hazır doğdum, tatlım," dedi.

Cas gözlerini devirdi.

NINETEEN

İblis Mirceo'yu bir kanyonun ağzına kadar takip etti. Kum yüklü rüzgârlar uğulduyor, bulut şeritlerini kovalıyordu. Ay gölgeleri değişen kum tepelerinin üzerinde yarışlıyordu.

Birkaç fersah ötede Harea'nın kalesi uzanıyordu; birkaç pencere aralığından sızan sönük ateş ışığıyla devasa bir piramit. Önünde daha küçük yapılar ve bir çevre duvarı vardı.

Mirceo çevrelerine şaşkınlıkla baktı. Eşi beş asır boyunca bu çorak topraklarda kalmayı seçmişti. Benimle olmaktansa.

Mağarada paylaştıklarından sonra bile gelecekleri hakkında şüpheyeye düşmüşlerdi. Ya Caspion bu zevki Mirceo'nun bir zamanlar seksi gördüğü gibi gördüyse?

Sadece bir orgazm ticareti olarak.

Ya o ve iblis bu ilişkiyi yürütemezse? Caspion yüzyıllar boyunca herhangi bir ilişkiye giremeyecek kadar mantıksızlaşmış olabilirdi. Tanrı aşkına, Mirceo'dan kurtulmak için paha biçilmez bir tılsımı parçalamıştı.

Belki de yeterli değilimdir.

Onun tedirginliğini hissetmiş gibi görünen Caspion tekrar ona baktı. "Ne?"

"Mağaranın kötü olduğunu sanıyordum."

Başlarındaki sargılara rağmen Mirceo iblisin kaşlarını çattığını fark edebiliyordu. "Bu operasyon hakkında tereddütlerin mi var?"

"Operasyonla ilgili değil," diye mırıldandı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, bir gün beni hiç şansımız olmadığına ikna edebileceğin anlamına geliyor." Birbirlerine baktılar. Ne düşünüyor bu adam?

"Not edildi."

Ciddi misin, iblis? "Tüm söyleyeceğin bu mu?"

"Eğer önümüzdeki birkaç saat boyunca odaklanmazsak, birileri ölecek. Ya da daha kötüsü."

"Daha mı kötü?"

"Sonsuza kadar bir Wendigo olarak mı yaşamak istiyorsun?" Bu yaratıkların tek bir ısırtığı ya da çizdiği bir ölümsüzü bile dönüştürebilir. "Şimdi, keskin görün." Caspion ellerini yüksek sesle çırpmaya başladı.

"Kusura bakma iblis, sana işini nasıl yapacağını söyleyecek biri değilim ama bu Wendigoları çekmez mi?"

Daha fazla alkış. "Aynen öyle."

"Ah. Yani Lore'da bu yaratıklardan oluşan bir lejyonun dikkatini gönüllü olarak çeken ilk kişi biz mi olacağız?"

"Evet."

Mirceo omuz silkti. "Pekâlâ." İblis bunun yapılması gerektiğini söylediyse, öyle olsun. Kılıcını salladı ve Caspion'un yanındaki yerine geçti. "İleri!"

Bir Wendigo kanyondan çıkıp onlara doğru ilerlerken kırmızı gözleri uzakta parlıyordu. Onu bir başkası takip etti. Ve bir başkası. . . .

Uzun, gergin yüzleri, damlayan dişleri ve hançer gibi pençeleri vardı. Gri derilerinin üzerinde yağlı saçlar uzuyordu. Solmuş, kamburlaşmış bedenlerine giysi kalıntıları yapışmıştı - çünkü bir zamanlar bilinçli varlıklardı.

Wendigo'lar hücumla geçtikçe, kum tepelerinin arkasından onlara daha fazlası katıldı ve sayıları çığ gibi büyüdü. Düzinelercesi. Yaratıklardan oluşan bir duvar yaklaşık yüz metre öteden yaklaştı.

"İleri mi?" Caspion kılıcını çekip kurtararak sordu. "Bunu çizdiğim için deli olduğumu düşünmüyorsun değil mi?"

Seksen adım ötede . . .

"Delilikle cesaret arasında ince bir çizgi vardır. Sana her konuda güveniyorum-ilişki konuları hariç. O zaman bana boyun eğmelisin."

Elli adım ötede . . .

Caspion dalgayı taradı. "Eğer bunu atlatırsak, tavernadaki avcılar bu kadar çok Wendigo'yu alt ettiğimize asla inanmayacaklar. Yüz tane olmalı." Saldırı pozisyonundaydı, kılıçla çok rahattı.

Mirceo'nun bakışları yiğit iblisin formunda oyalanacaktı ama o bile yaklaşan tehdidi ciddiye almak zorundaydı. "Hikâyemizi anlattığımda anlayacaklar. Yalan söyleyemeyeceğime göre."

Otuz adım ötede . . . Yaratıklar yaklaştıkça, sert rüzgârlar onların pis kokularını yok edemiyordu.

Caspion ona bir bakış attı. "Akıllı olan her ölümsüz bu noktada kaçıp giderdi."

"Gitmek mi?" Mirceo alay etti. "Her zaman senin yanında savaşacağımı biliyorsun, iblis. Her halükarda, bu şimdiye kadar çıktığım en iyi randevu."

"Randevuda değiliz."

Mirceo güldü.

On adım ötede . . .

Caspion en yakındakine saldırdı ve kafasını kesti. Yaratığın kahverengi kanı rüzgâra karıştı. Mirceo sıradakini yakaladı ve Wendigo'yu o kadar hızlı kesti ki, ceset devrilene kadar kafası yerinde kaldı.

Mirceo Caspion ile bakıştı. Güzel. "Berabere kaldık ihtiyar. Ama bahse girerim ben senden daha fazla düşüreceğim."

Sesi neşeli çıkan iblis, "Oh, sıra sende, sülük! Bir aptal ve onun parası ..." Bir tane daha indirdi. Ve bir üçüncüsünü. Ama gelmeye devam ettiler.

Mirceo mücadelenin içine girerek meşgul oldu. Kısa süre sonra altışar kişi kalmışlardı. Cesetler yığılmaya başladı, vücut parçaları dövüş alanını dolduruyordu.

"Bastığın yere dikkat et! Bir kafaya takılıp düşme."

"Kafa demişken" -Mirceo iri yarı bir Wendigo'nun kafasını kesti- "Sonsuza kadar her gece senden bu şekilde içeceğim."

Caspion öldürücü darbeyi indirirken, "Böyle bir şey olmamalıydı," diye mırıldandı.

"Eminim bu zevkten pişman değilsindir." Mirceo başka bir Wendigo'ya saldırdı ve onu düşürdü.

İblis onunkini de düşürdü. "Pek çok erkek oral seks yaptığına pişman olamaz. Ama bu seninle tekrarlamak istediğim anlamına gelmiyor."

Lout!

Çok geçmeden yaratıklar etraflarını sardı. Mirceo ve Caspion, kavgalarda sayıca üstün olduklarında sık sık yaptıkları gibi sırt sırta verip içeri çekildiler. Mirceo iblisin ataklarını ve kaçamak hareketlerini her zaman tahmin edebiliyor, onunla bir ritim tutturabiliyordu.

Savaşmaya devam ederken bile Caspion, "Olanlar hiçbir şeyi değiştirmez. Buna izin veremem."

"Bu her şeyi değiştirir! Benimle dört kez geldin. Benim seni arzuladığım kadar senin de beni arzuladığını söyleyebilirim. Başka her şey halledilebilir." İhtiyacın olan şey olmayı öğrenebilirim. Mirceo iri bir erkeği öldürdü.

Caspion özellikle kavgacı bir tanesine saldırdı. "Yani yönetilebilirim demek istiyorsun." Ölü Wendigo'lar etrafa saçılmıştı; yaşayanlar onlara ulaşmak için katledilenlerin üzerinden tırmanıyordu.

"İkimiz de yapabiliriz. İlişkiler uzlaşma üzerine kurulmaz mı?"

Slash.

Dilim. "Senin gibi şımarık bir prens uzlaşma hakkında ne bilir ki? Ne zaman herhangi bir konuda bir santim bile vermek zorunda kaldın?"

Salıncak. "Senin için hazır olduğumu biliyorum."

"Her şeyin ötesinde"-jab-"Sadık bir eş istiyorum." Caspion jilet gibi pençelerden kaçtı, sonra da vurdu. "Doğru olabileceğini düşünebilirsin ama kesin olarak bilmek için çok gençsin."

Mirceo dönerek başka bir hedef aramaya başladı. Caspion da onunla birlikte yer değiştirerek aynı şeyi yaptı. Etraflarındaki başsız Wendigo'lar seğiriyordu; sayıları yüzden fazlaydı ama artık onlara saldırmıyorlardı.

Caspion kılıcındaki kanları temizledi, sonra silahını kınına

soktu. Ceketinden katlanmış bir muşamba çıkardı. Ne zaman

kumun üzerine yaydı, Mirceo uçmasını engellemek için bir köşeye bastı.

Caspion homurdanarak teşekkür etti ve bir Wendigo le ini üzerine çekti.

"Ah, anlıyorum." Mirceo kılıcını temizledi ve kınına soktu. "Onları gulg yiyeceği olarak kullanmayı planlıyorsun." Eldivenlerine   krederek en yakındaki cesedi kaptı ve diğerinin yanına fırlattı.

 alı ırlarken Caspion, "Orada iyi i  çıkardınız," dedi.

Mirceo sırtmasına engel olamadı. İblisi etkilemek için yaptığı plan i e yarıyordu!

Başsız cesetlerden oluşan bir yığın topladıktan sonra, Caspion'la birlikte mu ambanın bir köşesinden tutarak cesetleri kumların üzerinde sürüklemeye ba ladılar. Pis koku mide bulandırıcıydı.

Vadinin derinliklerine doğru ilerleyip kaleye daha da yakla tıklarında Caspion, "Vurma sesini dinleyin," dedi. "Bu bir gulg'un çene kemiğinin açılması."

" ok hoş."

"Ve takip edemeyece inizi unutmayın. Bu o kadar doğal bir şey ki refleks olarak deneyeceksiniz."

"Anlıyorum. Sadece referans olsun diye soruyorum, bir gulg öldürmem gerekirse nereye saldırırım?"

"B i l e m e z s i n . Beyninin yüzeyin çok altında olması gerekiyor."

Sarsıntılar Mirceo'nun botlarını titretmeye ba ladı. Sa ında mı? Bir cesedi bile inden ve bile inden yakalamış, bir hedef bekliyordu.

TAK TAK TAK.

Di lerle dolu dev bir a ız geni  e açılmış, koku mu  hava yayıyordu. Uzun, yılanı bir dil gulg'un sümüksü ağzında kıvrılıyordu. Mirceo Wendigo'yu fırlattı ve çeneler kapandı. Gulg bir kez daha alçaldı.

"İyi i ," diye seslendi Caspion. Hızlarını arttırdılar. Bir sonraki gulg Caspion'un tarafındaydı. Bir Wendigo daha fırlattı.

ÇAP! A ız kapandı.

Birbiri ardına bir gulg yüzeye çıktı, her biri yeme iyle yatı tı.

"Bu işe yarıyor!" Mirceo bir teklif daha savurdu. "Bölgeleri nerede bitiyor?"

"Şu kırmızı kayaları görüyor musun?"

Mirceo rüzgâra karşı gözlerini kıstı ve biraz ötede bir sıra kayayı seçti. Muşambanın üzerinde kalan birkaç Wendigo'ya tekrar baktı. "Tükeneceğiz."

Başını salladı. "Kıçını kaldırmaya hazır ol. Lanet olası gölgem gibi üzerimde kalacaksın, vampir."

Mirceo eşarbının arkasından sıırttı. "Sonsuza dek, iblis."

Caspion yemlerinin sonuncusunu da kullanır kullanmaz Mirceo'yla birlikte havalandılar. Önce sağa, sonra sola saptılar, esneyen ağızlardan ve şaklayan çenelerden kaçtılar.

Kollarını havaya kaldıran Mirceo iblisin hemen arkasındaydı ve onu kaosun içine doğru takip ediyordu.

Bir rüzgâr fırtınası başlamış, her yere kum savurmuştu. Yüksek toz şeytanları dönüyordu. Etraflarında: TAK TAK TAK TAK TAK TAK TAK TAK. Rüzgarlar sesleri bozdu. Kum tepeleri, bronz bir denizin üzerindeki dalgalar gibi tepeye çıkıp devrildi.

Onu göremiyorum!

Caspion bağırdı, "Her yerdeler! Benimle kal!"

Mirceo iblisin sesini takip etti. "Arkadayım!" Gulg ağızları sayıca toprak parçalarından fazlaydı. O ve Caspion yaratıkların hareketlerini tahmin etmeye çalışarak sıçradı ve savruldu.

Caspion sürekli arkasına bakıyordu. "Daha hızlı, vampir!" "Gözler ileri, iblis!"

"Neredeyse açıktayız-" ŞAK ŞAK ŞAK. Caspion'un ayağı tam açıldığı sırada bir boğazın üzerine indi. Dudakta sallanıyor, kolları sallanıyordu. Mirceo Caspion'a ulaşamadan bir dil iblisin bacağını yakaladı ve çekti.

Caspion o şeyin içinde kayboldu!

Mirceo dişlerle kaplı kenara atladı. Geniş boğazda, iblis bir bacağıyla kendini destekliyordu; diğer bacağı karşı tarafa sıkışmış, yaratığın

çenesini açtı. Caspion pençelerini çoktan gulg'un dilini koparmak için kullanmıştı.

Mirceo hiç düşünmeden Caspion'un pozisyonunu taklit etmek için aşağı indi. İkili, çeneleri açmak için bacaklarını uzatarak sırt sırta gelene kadar manevra yaptı. "Şimdi ne olacak iblis?"

"Bana bunu soracağından korkuyordum."

Mirceo başını geriye doğru eğdi. "En azından işler daha kötüye gidemez-"

Gulg bir fincan tabağı gibi dönmeye başladı.

Caspion, "Hala bunun en iyi randevu olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu.

"Bunu nasıl aşacaksın?" Mirceo'nun midesinden akan kan döne döne kafasına hücum etti.

"Aşağıda, bir çene kası var. Eğer onu kesebilirsek ..." "Bu şekilde mi yürüyeceğiz?"

"Planımız bu."

Baş dönmesi hüküm sürüyordu ama Mirceo Caspion'a inanıyordu. Onlara. Birlikte çalışarak çene kasına yaklaştılar. Ama aynı zamanda altlarında bir çöp sıkıştırıcısı gibi açılıp kapanan boğazına da yaklaştılar.

Mirceo iki şişkin tendonun birleştiği yeri gördü. "Neredeyse ona ulaşabilirim." Silahını serbest bıraktığında, o şey daha da hızlı döndü. Mirceo bir çığlık atarak kılıcını savurdu ve tendonları kopardı. Gırtlığın o tarafı sarktı.

Gerginlik ortadan kalkınca Mirceo ve Caspion sıkıştıkları yerden düştüler. İblis pençelerini ete geçirdi, bir eliyle tutunurken diğer eliyle Mirceo'yu yakalamaya çalıştı.

"Tuttum!" Mirceo kılıcını almak için saplamıştı, şimdi ondan sallanıyordu. Boğaz, ayaklarını içine almak üzereydi.

Caspion, "Seni buradan dışarı atacağım! Eğer bu şeyi yukarıdan açık tutabilirsen, ben de yukarı sıçrayabilirim."

"Yap şunu." Mirceo, Caspion ile kollarını kavuşturdu. İblis'e ağırlığını vererek serbest eliyle kılıcını aldı. Bakışları buluştu.

İblis onu ivme kazanması için salladı ... sağa ... sola
... "GIDİN!"

Mirceo yukarı doğru uçtu ve dudağın üzerine yuvarlandı. Gergin tarafı açmak için kılıcını kullandı. "Hadi iblis! Şimdi!"

Caspion iki elinin pençeleriyle boğaz duvarını kazdı, dizlerini yukarı kaldırdı ve botlarının parmak uçlarını dikti. Vücudu gerildi. Dişlerini sıkarak sıçradı.

Mirceo'ya doğru fırladı. . . durmadı . . . sadece gelmeye devam etti . . . Mirceo'yu yakaladı ve ikisini de kumun üzerine savurdu.

"Ne oluyor, iblis?"

Yukarı tırmandılar. Caspion onları kırmızı kayaların ötesine götürmüştü! Peşlerinden hiç gulg gelmiş miydi?

Ağızlar havayı emerek ve birbirlerine çarparak dönüp duruyordu. Ama o sınırdaki durmuşlardı!

"B a ş a r d ı k , vampir!" Caspion sırtına bir tokat indirdi.

Mirceo nefesleri arasında, "Bağ kurduğumuzu söyleyebilir miyim?" dedi.

Bir iblisin kalbine giden yol avdan geçer.

"Al." Caspion dışarı çıkarken Mirceo'nun kılıcını bir şekilde kapmıştı.

"Teşekkürler." Bir kez daha kılıfına soktu.

Kaleye bu kadar yaklaşmışken rüzgâr biraz hafiflemişti. Caspion atkısını çıkardı, Mirceo da öyle yaptı.

"Pekâlâ, sülükçük" - iblisin parlayan mavi gözleri yanlardan kırıştı - "güvertedesin."

YİRMİ

Gerçekten hayatta kalabiliriz! Cas ve vampirin ölmeme ihtimali vardı. Heyecanına engel olamayarak Mirceo'nun omzunu sıktı. "Bu iş sende."

O yaratığın içine hapsolmuşken aklından geçen düşünceleri görmezden geldi ve onları derinlere gömdü. Eğer o ve prens gecenin geri kalanında da yaşarlarsa, Cas onları gözden geçirecek ve işleyecekti.

Şimdilik dikkatini işine verdi. "Sanırım piramidin tepesindeki şu ateş ışığı büyücünün kişisel odası. Bizi oraya sokabilir misin?"

"Yakında öğreneceğiz."

"Ön taraftaki nöbetçi kulübesini görüyor musun?" Cas onu işaret etti. "Scylla dokunaçları onun hemen ötesinde ortaya çıkacak. Kalenin dış duvarı mistik bariyeri işaret ediyor. Umalım da sisini etkilemesin."

"Yoksa bedene dönüşüp yaratığın dokunaçlarının içine mi düşeceğiz?"

"Bingo. İşin zor kısmı içeri girmek olacak; muhtemelen doğrudan kaleden dışarı ışınlanabileceğiz."

Mirceo onun eline uzandığında Cas tereddüt etti. Muhafazakâr Abaddon'da iki erkeğin el ele tutuştuğunu hiç görmemişti.

"Şaka mı yapıyorsun?" Mirceo talep etti. "El ele tutuşmak tabu mu - sikinden kan emdikten sonra mı?"

Cas iniltisini bastırmak zorunda kaldı. Hatırlatmayın bana. Mirceo'nun elini kabul etti, ellerinin uyuşma şekline kaşlarını çattı. Ben onun için doğduysam, Mirceo da benim için mi doğmuştu? "Şimdi ne olacak?"

"Şimdi konsantre oluyorum," diye cevap verdi Mirceo, sesi kısıktı. Derin bir nefes aldı, sonra gözlerini kapatarak nefesini verdi. Kalp atışları

geçti.

Kahretsin, Cas başka bir erkeğin elini tutmaktan hoşlanmıyor değildi, ama bu yeniydi. Istakozu ilk kez tattığı zamanı hatırladı. Harika kokuyordu, yumuşak eti tereyağıyla parlıyordu ama bilmediği bir şeyi denemekte tereddüt etmişti.

Cas kendi yöntemlerine alışmıştı ama vampir onun bütün bu değişiklikleri hiç düşünmeden kabul etmesini bekliyordu. Sıcaklık artmaya başlamış, dikkatini dağıtmıştı. Hava daha mı nemli olmaya başlamıştı? Sis yükselmiş, etraflarını sarmıştı.

Rahatlatıcı bir sıcaklık hissi Cas'ı sardı, sanki bu buhar kümesi tüm endişelerini köreltmmişti. Dünyanın geri kalanı arka planda erimişti -oradaydı ama orada değildi. Rüzgârın sesi bile bastırılmıştı. Vücutları silik, ışıltılı hatlara dönüştü. "Yani bu gerçekten oluyor mu?" Ben sisten başka bir şey değilim.

"Kader senin artık bir Dacian olduğunu söylüyor, yani bana katılabilirsin. Birbirimizi görebilir, duyabilir ve hissedebiliriz ama Daçyalı olmayanlar bizi tespit edemez. Teorik olarak."

Bu kozanın içinde sadece ikisi vardı. Cas daha önce hiç kimseye olmadığı kadar vampire bağlandığını hissetti. Tadını çıkaracak zamanı olduğunda kendisinin de böyle sarılıp sarmalanmasını diledi. "İtiraf etmeliyim ki bu çok kullanışlı bir beceri." Birlikte başka hangi işleri başarabilirlerdi?

"Hazır mısınız?"

Cas, Mirceo'yu taklit etti: "Ben hazır doğmuşum, tatlım." Vampir, "Şeytani hödük," diye mırıldandığında sırıttı.

Yukarı doğru süzölmeye başladılar, yerden gittikçe uzaklaşıyorlardı. Cas bir kahkahayı bastırmak zorunda kaldı. İnanılmazdı! Bir bulut gibi yükselmeye devam ederken, o sınıra doğru ilerlediler.

Daha yakın . . . daha yakın . . . daha yakın . . .

İşte-

Dokunaçlar yerden fırlayarak onlara doğru fırladı.

Oh, sik beni! Pullu yılan gibi kollar etraflarına sarıldı-

Onlar aracılığıyla. Bedenlerimiz aracılığıyla!

Cas bir şekilde çılgınlığını bastırdı. Altına işlemek üzereydi - Mirceo nasıl bu kadar sakin ve odaklanmıştı? Prens çelik gibi bir kararlılıkla yoluna devam etti.

Scyllas'ın menzilini aşmışlardı! Cas mırıldandı, "İyi oyundu, vampir. Daha önce kimse bu kadar uzağa gidememişti."

Mirceo tepki vermedi, işine dalmıştı.

Yükselmeye devam ederek piramidin tepesine yaklaştılar. Onları içeri sisle sokabilecek miydi? Her şey bu adıma bağlıydı -yaptıkları tüm çalışmalar, Cas'ın yüzyıllar boyunca farkında olmadan yaptığı tüm hazırlıklar.

Yaklaştılar ... sonra taşın içinden geçtiler. Cas'ın duyuları karardı, bir anlığına kör olmuş ve pamuk içinde boğulmuş gibi hissetti. Sonra ... titreyen ışık?

Yüce Tanrım, Harea'nın kalesine girmişlerdi!

Demek burası kötü şöhretli Kum Kralı'nın iniymiş. Ateş geniş odayı aydınlatıyordu. Duvarlar altın yaldızlı, ocak yakutlarla kaplıydı. Ateşin önünde küçük bir araba büyüklüğünde bir akrep uyuyordu. Daha fazla güvenlik mi?

Devasa bir yatak mermer zeminin birkaç metre üzerinde yükseliyordu. İçinde bir düzine çıplak kadın, tek bir erkeğin etrafında uyukluyordu.

Büyücü.

O da çıplaktı ve büyük bir afyon piposunun yanında sızmıştı. Uyuşturucunun kokusu hâlâ havaya yayılıyordu.

Mücevherlerle süslü bu kadınlar onun kişisel haremi olmalıydı. Cariyeler her şekil, boyut ve renkteydi; mor, siyah, beyaz, mavi... Tıpkı bir Miss Lore yarışması gibi. Mirceo'nun bakışları bu güzelliklerden herhangi birinin üzerinde miydi?

"Temiziz," diye fısıldadı Cas. "Ben Harea'yı alacağım. Sen de akrebi al. Ama dikkat et."

Mirceo onları katı hale getirdikçe, yerçekimi onları ağırlaştırdı, vücutları yeniden kütle kazandı. Dünya aniden eskisinden daha sert ve soğuk göründü. Mirceo onu serbest bıraktı, sonra ikisi de kılıçlarını çekti.

Akrep hemen canlandı. Onların kokusuyla tıslayarak pençelerini kırdı ve etli iğnesini havaya kaldırdı. Asidik zehri damlayarak zeminde delikler açtı. Mirceo yarattığı savuşturmak için keskin dumanın içinden geçti.

Dişiler yatakta kıpırdanmaya başlayınca Cas kılıcının ucunu Harea'nın çenesinin altına soktu. Yine de büyücü en ufak bir kıpırdanma bile göstermedi. Mirceo için endişelenmek Cas'ın dikkatini dağıtmıştı.

Akrebın kuyruğu müthiş bir hızla ileri atıldı ama Mirceo da bir o kadar hızlıydı ve kılıcıyla darbeyi engelledi. Vampir kılıcını sanki vücudunun bir uzantısıymış gibi kullanıyordu. Tanrım, nasıl da hareket ediyor. . . .

Mirceo akrebin başını hedef aldı; akrep kılıcını pençeleriyle savuşturarak kuyruğunu sapladı. İğne Mirceo'nun bacağına saplandı-

Cas bir nefes bile alamadan vampir süzülerek yoldan çekildi ve iğnesi çizmelerinden birinin birkaç santim ötesinde yere çarptı.

Mirceo o anda kılıcını savurdu. Kuyruk yere düştü, kıvranıyor ve asit salgılıyordu. İki pençe darbesini savuşturduktan sonra kılıcının ucunu akrebin kafasına sapladı.

Yaratık yenilmişti, Mirceo Cas'a o akıl karıştırmacı sırtışını gösterdi.

Odaklan. Daha fazla cariye uyandığında Cas mavi bir zalos iblisine döndü. "Harea'yı yakalamak için buradayız. Sanırım doğru büyücüyü bulduk."

"Uh-huh." Harea'nın götürülmesine ya da evcil akreplerinin uyutulmasına hiç üzülmeyişi gösterdi. "Muhtemelen uyanmayacaktır. Bir alemdeydi." Başını eğdi. "İçeri nasıl girdiniz? Yıllardır başarısız girişimleri izledik."

"Nasıl?" Mirceo yatağa doğru adım atarak cevap verdi. "Biz yakında efsaneleşecek bir av ortaklığıyız. 'İmkânsız' bizim göbek adımız."

Bu vampirle ne yapacağım ben? Cas kemerindeki mistik bağları çıkardı, sonra da Mirceo'ya fırlattı. "Mahkûmu bağla."

Kelepçeleri elinde, vampir yatağın üzerinde diz çöktü. "Affedersiniz, laleler." Harea'ya ulaşmak için dizlerinin üzerinde güzel kadınların arasından geçerken sırtışı derinleşti. Cariyeler efendilerini korumak için savaşmak yerine kıkırdıyor ve gözlerini muhteşem Mirceo'ya dikiyorlardı.

Cas çenesini sıktı. Aklını işine verdi. Harea inanılmaz derecede tehlikeliydi.

Ya da o soysuz uyanırsa uyanacaktı.

Mirceo erkeğin bileklerini arkadan kelepçelerken Harea mırıldandı, "Büyücülük bile asamı tekrar sertleştiremez. Boru, dişiler, boru." Ama uyanmadı.

Mirceo Harea'yı çevirdi, bakışları büyücünün çıplak vücudunu taradı. Harea'nın zeytin rengi teni derinlemesine bronzlaşmıştı ve göğsünde dövmeli hiyeroglifler vardı. Mirceo'nun düz saçlarından daha dalgalı, omuz hizasında siyah saçları ve uzun, cömertçe kaslanmış bir yapısı vardı.

Harea biraz asılı değildi.

Cas vampire kaşlarını çattı. "Gözüne mi kestirdin?" dedi, ses tonundaki kıskançlığa engel olamayarak.

Mirceo ona göz kırptı ve hareme, "Hanımlar, biriniz büyücü için bir pantolon getirir mi?" diye sordu.

Bir başka çıplak carie, lanet olası kızıl saçlı bir su perisi, yataktan kayarak kalktı ve bir şeyler almaya gitti. Mirceo'ya geri dönerken vampirin gözlerini tuttu.

Ona nazik bir selam verdi. "Teşekkür ederim, lale." Harea'nın bacaklarını dar pantolonun içine geçirerek adamı giydirmeye başladı. Mirceo yüzünü erkeğin kasıklarına yaklaştırmak zorunda kaldığında Cas dişlerini sıktı.

Kızıl saçlı kadın hareme yatakta yeniden katıldı. "Eğer onu götürüyorsanız, şehvetlerimizle kim ilgilenecek?"

Mirceo pantolonunu Harea'nın penisinin üzerine bağladı, sonra Cas'a sırtıttı. "Kulağa bir ikilem gibi geliyor, değil mi?"

İblis mi?"

"Siz ikiniz biraz daha kalmalısınız." Kızıl saçlı kadının eli kalçalarının arasına daldı. "Seni öyle bir tatmin edeceğiz ki, bizden asla ayrılmak istemeyeceksin." Diğerleri cesaretlendirici sözler mırıldandı.

"Gerçekten mi?" Mirceo gözlerinde şeytani bir ışıkla konuştu. "Bize daha fazlasını anlat, Lale. "

YİRMİ BİR

"Tulip? Lale mi?" diye çıkıştı iblis Mirceo'ya. "Neden dişilere öyle diyorsun?" Kızıl Bayrak'ın arkasındaki ara sokakta Caspion hâlâ bilinci yerinde olmayan büyücüyü kirli tuğlaların üzerine bıraktı. Harea, onu Poly'den ışınladıklarında en ufak bir kıpırdanma bile göstermemişti.

Boyutlar arasındaki hava dondurucu kumdan bunaltıcı sise dönüşmüştü. Bu düzlemde, Mirceo ve Caspion'un ayrılmasından bu yana sadece birkaç saniye geçmişti.

Mirceo bir elektrik direğine yaslanmış, iblisin kıskançlığına sırtıyordu. "Çünkü bunu yaptığımda bayılıyorlar."

Gardiyanları beklerken Caspion kılıcını hazır tutuyordu. "Onları becermeye devam edecek misin? Bunu yapmana onlar da bayılıyor."

"Sadece senin için gözlerim var." Son üç gecedir Mirceo'nun eşine duyduğu hayranlık bir süre sonra . . . kahramana tapınma. Ne zaman iblisle göz göze gelse, kaderin onları bir araya getirmiş olmasından dolayı neredeyse aşağılanıyordu.

Caspion ara sokakta volta attı. "Belki de şu anda."

Böyle bir savaşçıyla kim rekabet edebilirdi ki? Bir gün Mirceo inatçı iblisi sadık olacağına ikna edecekti. "Önemsememekle sevişmek arasında fark vardır, aşkım. Bir sürü güzel benimle flört ediyordu, ben de karşılık verdim, bir dokunuşla. Kabul et, bizi oradan namusumuzu koruyarak çıkaran tek şey benim cazibemdi."

Caspion başını sertçe salladı. "Sen bir oyuncusun. Her zaman da öyle olacaksın."

"Bu kıskançlığın çok lezzetli." Mirceo alt dudağını yaladı.

İblisin bakışları ona kilitlendi. "Asla değişmeyeceksin."

"Karşılıklı atışmalar yapmak, hepsinin üstesinden gelmekten çok uzaktır."

Caspion adımlarını yavaşlattı. "Sen . . . istedin mi?"

"Hayır. Hiçbir şekilde." İkisi de yalan söyleyemeyeceğini biliyordu.

"Ya Harea? Ağzını büyücünün aletine ısırmadan yaklaştıramazdın." Caspion'un öfkeli ifadesi Mirceo'nun ayak parmaklarının botlarının içinde kıvrılmasına neden oldu.

"Bir kez daha: Eşimi yalnız istiyorum."

"Harea'yı neden giydirdin?"

"Yapılacak iyi bir şey gibi görünüyordu. Şeytan, birkaç ay önce onun gibi bir hedonistle arkadaş olabilirdik. Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, seni kıskandırmaya çalışıyordum."

"Belki de kıskanmıyorum. Belki de kızgınlım çünkü kaderimiz olduğu fikrini ortaya atıp duruyorsun ama davranışların bunu hiçbir şekilde desteklemiyor. Saçmalıklar için çok yaşıyım."

"Öfkeniz şaşırtıcı değil. Eşine sahip çıkmadığın sürece şeytani öfken daha da artmaya devam edecek." Başparmağıyla kendini işaret etti. "Beni sahiplenmek."

"Eğer benimsen."

"Uh-huh." İblis savaşımadan ölmeyecekti. Ama bu sorun değildi. Mirceo her zaman iyi bir fethin tadını çıkarmıştı. Caspion'u ilk başta sadece bir fetih olarak görmüştü. Bir gün Mirceo bu bahsi açıklamak zorunda kalacaktı. Ve iblisin Dacia'daki son gecesi hakkında.

Ama şimdilik . . . "Peki ya sen? Cariyeleri arzuladın mı?"

Açıkça yalan söylemek istiyordu. Ama Caspion duygularını inkâr ettiği zamanlar dışında Mirceo'ya karşı hep dürüst olmuştu. "Neden olmayayım ki? Ben çiftleşmedim."

Saptırma! "Bu basit bir soru. Bunlardan herhangi birini ya da hepsini istediniz mi?"

"Aklım işimdeydi." Mirceo'nun sırtışı yayılırken Caspion'un kaşları daha da çatıldı.

"Doğru. İşe geri dönelim. Gaolers geldiğinde ne yapacağımıza dair bir planımız olmalı mı?"

"Evet, planımız şu: Birakalım konuşmayı Caspion yapsın."

Mirceo sahte bir selam verdi. İblis, canavarın doğası gereği aşırı otoriter olabiliyordu ama neyse ki Mirceo'nun daha rahat bir mizacı vardı. Gençken olduğumdan çok farklıydı.

Aksi takdirde o ve Caspion asla başaramazdı. Mirceo şimdi başaracaklarına her zamankinden daha çok inanıyordu. Evet, dostunun ev dediği cehennemini görmek kendine olan güvenini sarsmıştı. Ama ikisi inanılmaz güçlülere karşı zafer kazanmıştı. Mirceo ağırlığını koymuş ve bir varlık olabileceğini göstermişti-

Harea kustu. Dudaklarından sokağa kusmuk fışkırdı. Ve hâlâ uyanmamıştı. Büyücü kaşlarını çatarak mırıldandı: "Ejderha nefesi. Kıyamet. Nightside gerçek."

Mirceo kıkırdadı. "Sanırım o hareme bir iyilik yaptık." Nefesleri yoğunlaşıp duman püskürmeye başlayınca sustu. Bu sıcak havada mı? "Caspion?"

İblisin uyanık bakışları çevrelerini taradı. "Görüyorum."

Mirceo geri adım atarak ara sokağın ötesindeki daha geniş yan sokağa baktı, gözleri fal taşı gibi açıldı. Bir çöpçü başının üzerinde bir teneke kutuyla hareketsiz duruyordu, kamyonun sıkıştırıcısı aniden sessizleşti. "Zaman duruyor." Şoför camından kahve döküyordu - sıvı havada asılı duruyordu - o sırada olduğu yerde donup kalmıştı.

Caspion başını salladı ve Mirceo'ya doğru uzandı. "Bana daha yakın ol vampir."

Sorun değil. Dört erkek ortaya çıktığında iblisin tarafına doğru ilerliyordu. Yıpranmış siyah pelerinler giyen fantazmlar hayalet atların üzerinde oturuyordu.

The Gaolers.

Merhaba, gelecekteki tüm kabusların yemi. İlk bakışta iskelet gibi görünüyordlardı. Ama sonra Mirceo, yırtık pırtık yüzlerine kafatası gibi görünmeleri için dövme yapıldığını fark etti. Bazı yerlerde mürekkepli etler gerçek kemiklerden sıyrılmıştı. Hem kendileri hem de binekleri çürüyor gibi görünüyordu. Gözbebekleri yoktu ama görme yetileri varmış gibi görünüyordu.

Caspion Mirceo'nun önüne korumacı bir tavırla yanaştı ve cesurca, "Bu büyücünün, Kum Kralı'nın başına konan ödülü talep ediyoruz," dedi.

Sonunda Harea acı dolu bir iniltiyle kendine gelmeye başladı.

Yerde kıvranırken, "Neredeyim ben?" diye mırıldandı.

Umarım hiç o kadar yükselmem. En azından Caspion arkasını kollamadan.

Harea ayağa kalkmaya çalıştı ve sonunda dik oturmayı başardı. "Neler oluyor?" Başını Mirceo ve Caspion'a doğru çevirerek, "Siz kimsiniz?" dedi. Kan çanağına dönmüş gözleri altın rengindeydi ve kırmızıya boyanmıştı.

Mirceo erkek için üzüldü. Döşemeye gömülmüş olarak uyumak, sonra da yakalanmış ve çürümekte olan tutuklularla uyanmak mı? Sert. "Ben Mirceo Daciano. Eşim ve ben seni ödül için yakaladık. Darılmaca gücenmece yok."

"Olamaz." Harea'nın başı Gaolers'a doğru kaydı. "Hayır." Büyücünün koyu teninde gözle görülür ürpertiler oluştu. Kısıtlamalara karşı mücadele etti. Avuçlarında ışık parlıyordu ama prangalar güçlerini devre dışı bırakmıştı. Hızla ayılarak Mirceo ve Caspion'la tekrar yüzleşti. "Bunun için ikinizi de öldüreceğim! Değer verdiğiniz her şeyi yok edeceğim ve sevdiğiniz herkesi öldüreceğim." Dudaklarını dişlerinden geriye çekerek tısladı, "Damarlarınızdaki kanı kumla değiştireceğim!"

"Kendime not" -Mirceo şakağına vurdu- "kum adamdan sakının."

Gardiyanlardan biri çürümüş elini kaldırdı. Avucunun üzerinde ipli bir para çantası belirdi. Tek kelime etmeden, şingirdayan torbayı Caspion'un ayaklarının dibine bıraktı.

Harea son bir kez Mirceo'nun gözleriyle karşılaştı. "Sen ölü bir adamsın." diye mırıldandı.

Gaolers -ve büyücü- ortadan kayboldu.

Yan sokaktaki çöp kamyonunun sıkıştırıcısı kükreyerek çalışmaya başladı. Caspion bastırıldığı nefesini serbest bırakarak kılıcını kınına soktu, sonra da para torbasını almak için eğildi. Metalik şingirtıya gülümseyerek ağırlığı kaldırdı.

"İşte ben buna saçma sapan bir işlem derim." Mirceo'nun düğümlenmiş kaslarındaki gerginlik azaldı. "İyi bir takım olduk, iblis."

Caspion omuzlarını kaldırdı. "Zor bir işi tamamladık." "Zor mu? İmkânsız dedin, en uzun işlerden biri- Lore'da duran ödüller. Kimsenin o büyücüye yaklaşamayacağını söylemiştin. Vesaire vesaire."

Caspion çantayı açtı ve içindekileri inceledi. "Vay canına. Bu gerçek ejderha altını."

"Bunu daha önce hiç görmemiştim." Mirceo daha yakından bakmak için iz sürdü. "Gerçekten de kırmızı." Paraların üzerine alevler resmedilmişti. "Eğer ikimizin de paraya ihtiyacı yoksa, bunları arkadaşın Bettina'ya vermelisin. Onun gibi bir kuyumcunun hoşuna gitmez mi?"

"Bunun için çıldırırdı." Tüm Sorceri'ler altına tapardı, ama Bettina iki kat daha fazla. "Onun için kendi payından gerçekten vazgeçer misin?"

"Tabii ki."

"Sana onun tutkusu hakkında söylediklerimi hatırlamana şaşırdım. Ne zaman konuyu açsam kendi küçük dünyanda gibi görünüyordun."

"Çünkü her kelimeyi hafızama kaydediyordum."

İblisin yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. "Sen . . . yalan söyleyemezsin."

"Size zihninizle ilgilendiğimi söylemiştim. Kutsal beden ve kanın sadece tepedeki kirazlar."

Caspion uzun dakikalar boyunca Mirceo'ya baktı. Bir karar vermiş gibi görünen iblis, "Sanırım kutlama zamanı geldi," dedi.

YİRMİ İKİ

"İÇ!"

Kızıl Bayrak'ın içindeki kalabalık bir masada Cas ve vampir fincanlarını kaldırdılar, sonra da boşalttılar.

Daha önce, Cas tamamlanan işler için ödül parşömenini tahtaya astığında, tüm avcılar onu ve Mirceo'yu satın almak için can atmıştı.

Cas birkaç saatliğine prensle olan geçmişini unutabilmiş ve onun arkadaşlığının tadını çıkarabilmişti. Yarının ne getireceğini bilmiyordu ama bu gece Mircea'yla gurur duymuştu, tıpkı bir dostun duyacağı gibi.

Kendine yalan söyle, Cas.

Sonuna kadar.

"Haydi vampir," dedi iblis avcılarından biri. "Büyücünün inine nasıl girdiğinizi paylaşın."

Bu profesyoneller, Cas ve Mirceo'nun yüzden fazla Wendigo'yu ortadan kaldırdığını duyunca şaşkına dönmüşlerdi. Ve bu sadece ilk adımdı.

Mirceo onlara o kibirli, seksi sırıtışını attı. "Ticaret sırrı." Kelimeleri bulanıktı, çünkü vampir iblis içkisi içiyordu.

Bu içki, tam sarhoşluk bombası patlayana kadar dengeli bir vızıltı sağlıyordu. Cas kendi tüketimini izlemeye başlamıştı. Geçmişte, tehditlerle karşılaşma ihtimaline karşı içlerinden biri her zaman biraz daha ayık kalırdı.

Daha önce Cas onu dışarı çıkarmış ve şöyle demişti: "Bize her kadeh kaldırdıklarında içmek zorunda değilsin. Ve sen de kesinlikle içmek zorunda değilsin. Her damlada seni etkiliyor."

Mirceo parmağını Cas'ın köprücük kemiğinin üzerinde gezdirerek, "Amacım arkadaşlarını etkilemek," dedi.

Zaten etkilemişti. "Çok etkilendiler. Ayrıca, senin dışında değer verdiğim tek arkadaşım Bettina."

"Arkadaş mıyız?"

"Öyle kalmaktan memnun olsaydınız, olabilirdik."

"Hmm." Bu ne anlama geliyordu? "Mağarada olanlardan sonra bile mi?"

Buna verecek bir cevabı yoktu.

"Kabul et, iblis. Benimle eğleniyorsun. Tıpkı eskiden olduğu gibi."

"Bunu inkâr etmiyorum." Vampir hayatı daha heyecanlı kılıyordu. Her saniyenin tadını daha da güzelleştiriyordu. Eğer dürüst olsaydı, Cas bunun hayatının en güzel günü olabileceğini kabul ederdi.

Eşsiz cömertlik. Eşsiz zevk.

Eşsiz dostum mu? Hayır! Hayır! Kendini korumak için hâlâ umut vardı. . . .

"Onlara benim olduğunu söyleyebilir miyim?" Mirceo sormuştu.

"Seçeneklerini açık tutmak istemediğine emin misin, lale?" Mirceo Cas'ın taşaklarını yakalamıştı.

GULP. "Sakin ol, vampir."

Mirceo, Cas'ın ayak parmaklarına kadar sallanmasına neden olan bir çekiştirme yapmıştı. "Dünyaya bunların benim olduğunu söylemek istiyorum. Hepinizin bana ait olduğunu."

Vampirin sahiplenme gösterisi olmuştu. Heyecan verici.

Şimdi bir aslan şekil değiştiren Mirceo'ya doğru eğildi ve "En azından bize kum scyllalarını nasıl geçtiğini söyle" dedi. Bu şekil değiştiren, sofistike prence sinir bozucu bir şekilde büyülenmişti.

Aslında tüm kaba saba avcılar öyleydi ve bu da Cas'ın zaten tavan yapmış olan sahiplenme duygusunun daha da yükselmesine neden oldu.

Mirceo, Cas'ın şeytani öfkesinin daha da artacağına işaret etmişti. Çok doğru.

"Önemli bir şey değildi." Mirceo omzundaki hayali tüyleri fırçaladı. "Bizim gibi ödül avcılarının hayatından bir gün."

Cas'ın dudakları seğirdi. Gece boyunca vampirin göz

kapakları ağırlaşmış, sırtışı kalıcı ve çarpık bir hal almıştı. O

böyle sevimli bir şeydi.

Başka bir avcı, "Gerçekten bir gulg içinde miydin?" diye sordu. "Gelin beyler, aramızda kim girmedi ki?" Mirceo Cas'a göz kırptı.

Büyülenmiş avcılar güldüler. Ona, Cas'ın onunla tanıştığı ilk gece prensin etrafını saran yaltaklanan grubu hatırlattılar.

"Şimdi, hanginiz o dev akrebi yok etti?" Leyak bir kadeh daha doldururken sordu.

Cas vampire doğru el salladı. "Akrep tamamen onun işiydi."

Mirceo gözleri parlayarak, "Ben de ateşle aydınlatılmış bir mağarada bir canavarla karşılaştım, kötü şöhretli tek gözlü bir canavar. Beni öldüreceğinden emindim; dişlerimle onu alt edene kadar beni dizlerimin üzerine çöktürdü."

Cas kahkahasını gizlemek için yumruğunun içine öksürdü.

Kimse bu canavar hakkında soru sormadan Mirceo onlara, "Bana av ortağımın maceralarından biraz daha bahsedin," dedi.

"İlk ödülünü aldığı anda" -Leyak duvara el sallıyordu- "henüz on dört yaşındaydı. Ama en büyük başarısı zengin bir büyücünün kızını bulmak oldu."

Mirceo, "Bunu duymalıyım," dedi. Cas, başkaları onun hakkında konuşurken vampirin her kelimeye asılı kalmasından hoşlanıyor muydu?

Cehenneme kadar yolun var. Evet. Mirceo bazen Cas'a sanki eski bir kahramanmış gibi bakıyordu; sanki vampir ondan biraz ... etkilenmiş gibiydi.

Sanki tüm hayatım boyunca böyle bir bakış için beklemişim gibi geliyor.

"En son karanlık bir ormanda görülmüş," dedi Leyak. "Savaş lordu paniğe kapılarak tüm yerleşim birimini onu aramaya gönderdi."

Avcılardan biri mırıldandı, "Yolu kirletmek. Çaylak hatası."

"Yine de Cas onun yerini tespit etti," diye devam etti Leyak. "Terk edilmiş bir trol deliğine düşmüş ve kapana kısılmıştı."

"Onu nasıl buldun?" Mirceo sordu.

Cas, "Aynı trol deliğine düştüm," dedi.

Aralarında Mirceo'nun da bulunduğu avcılar güldü.

Tanrım, o vampirin gülüşü Cas'ın içini dışına çıkardı.

Leyak başını salladı. "Yapacak bir şey yok. Caspion onun ayak izlerini binlercesi arasından tespit etti ve onu tek başına izledi."

Yeterince kolaydı. Sağ bacağı sol bacağından daha uzundu ve ayakkabıları parke yerine monte edilmişti; bu da o boyutta büyük bir zenginliğin işaretiydi.

"Bana daha fazlasını anlat," dedi Mirceo.

"Ona İz Sürücü Caspion denmesinin bir nedeni var," dedi Leyak gururla. "Her ödülü topladı, her avının yerini tespit etti."

Cas fincanının kenarından, "Kaçan hariç," dedi.

Leyak iç çekti. "Teknik olarak bir ödöl değil evlat." "Kim kaçtı?" Mirceo sordu.

"Bettina'ya saldıran Vrekener'ler," dedi Cas acı acı. "Unutma, onları asla bulamadım-"

"Çünkü uçamazsınız," dedi Leyak ve diğerleri başlarını salladı. "Onların diyarı gökyüzünde süzölüyordu."

"Belki o zaman bile başarabilirdim." Gözlerini Mirceo'ya dikerek, "Ama biri benden önce davrandı," dedi.

Vampir mırıldandı, "Trehan."

Bingo. O pislik Bettina'ya saldıranların kellelerini getirmişti. Scry kristaliyle çetenin yerini tespit etmiş, sonra da onları katletmek için bir suikastçı olarak yeteneğini kullanmış olmalı.

Morali daha fazla bozulmadan Cas ayağa kalktı. "Bu kadar konuştuğunuz yeter. Arkadaşımı eve götürmem gerek." Cas'ı yuhaladılar ama o yılmadı. Mirceo'nun koluna girerek, "Buna bir son vermenin zamanı geldi, sülük. Doyasıya içtin."

Gri gözleri Cas'ın boynuna kilitlenen Mirceo, "Asla," diye homurdandı.

YİRMİ ÜÇ

"Neredeyiz biz?" Vampir Cas'ın kumsaldaki bungalovunun etrafına baktı.

"Cıvata deliklerimden biri daha." Mirceo'nun alışık olduğu lüksten çok uzak olan bu gösterişsiz kulübede sadece bir yatak odası, bir mutfak ve bir banyo vardı. Ama güvertesi genişti ve denize doğru uzanıyordu.

"Beni başka bir sığınağa mı getirdin?" Mirceo geveledi. "O zaman ciddileşiyor olmalıyız."

"Bundan bir şey çıkarma. Seni eve kadar izleyebileceğimden değil. Hadi, seni yatırıyorum."

"Hangi tarafta uyuyorsun, tatlım? Esnek biriymdir. Eğer yeterince yer yoksa, seni üstümde uyumaya davet ediyorum."

Merhamet. "Sadece arkadaş olarak kalmayacak olsak bile, bu durumdayken senden faydalanmak istemezdim."

Mirceo ona o çarpık sırıtışını attı. "Lütfen desem?" "Sabah benden nefret edersin."

Ciddileşerek, "Senden asla nefret edemem," dedi.

Ben de seni. Cas istemiş olsa da. Bu ne kadar kolay olurdu. Mirceo'nun kendisine ihanet ettiğine inandığı zaman bile vampiri özlemişti. "Sana her damlada demin arttığını söylemiştim. Vurmak üzere. Yakında komaya gireceksin."

Mirceo gözlerini kıstı. "Bunlar duvarlardaki delikler mi?"

"Belki birkaç tane." Cas'ın daha önceki hayal kırıklığı bir ömür önce yaşanmış gibiydi. Kendisini neyin beklediğini asla tahmin edemezdi.

Vampirin tatlı, delici ısırığı. . .

Kontrolü elinde tut, Cas. Mirceo'nun paltosunu çıkarmasına yardım etti, sonra onu yatağa oturttu. "Kollarını başının üstüne koy." Mirceo itaatkâr bir şekilde itaat etti ve Cas onun gömleğini çıkardı.

"Benimle ilgilenmen hoşuma gidiyor, iblis."

Cas, "Sana göz kulak olacak birine ihtiyacın var," dedi ve sonra dilini ısırđı. Ben o erkek olmayacağım. Hemen ekledi, "Çünkü sık sık düşüncesiz bir çocuk gibi davranıyorsun."

"Haklısın." Mirceo eğildi ve bir botu çıkarmaya çalıştı, başaramadı, sonra tekrar denedi.

Cas kıkırdayarak ona yardım etmek için diz çöktü.

"Teşekkürler. Şu anda son derece karmaşık görünüyorlar."

Cas onları çıkardı. "Uh-huh." Mirceo'nun ayak bileklerinden tuttu ve vampirin bacaklarını yatağın üzerine fırlattı.

Mirceo arkasına yaslandı. "Yastık Caspion gibi kokuyor." Yüzünü yastığa gömdü ve derin derin içine çekti. Cas'a tekrar baktığında gözleri arzuyla parladı. "Rüyalarım pis olacak." Daha cazip görünemezdi. Aklından geçenleri okuyan Mirceo, "Yatağında nasıl görüdüğümü seviyorsun," dedi.

Ait olduğun yere. İç sarsıntısı. "Kibirli sülük." Yorganı Mirceo'nun çenesine kadar çekti.

Vampir onları beline kadar itti. "İnkâr etmiyorum. Artık senin olduğumu bildiğine göre, içgüdülerini daha fazla görmezden gelmen güvenli değil."

Hala umut vardı. . . .

"Akıl sağlığını korumak için sevişmeliyiz." İç çekti. "Arkadaşlarım için yaptığım şeyler."

"Bu kadar yeter."

Mirceo pantolonunu çıkarmaya başladı. "Kapalı yerde uyuyamam."

Merhamet! Cas dikkatini dağıtmak için bir battaniye kapıp Fransız kapılarını şafağın yaklaşan ışığına karşı örttü. Batıya bakıyorlardı ama işi şansa bırakmayacaktı. Yan pencere için bir battaniye daha. Odayı güneşten koruduktan sonra geri döndü.

Mirceo'nun pantolonu yerdeydi ve yorganı yine beline kadar çekmişti.

Tanrılara şükür. "Uyuman gerek."

Rahatlama vampirin bedenini ele geçirmişti ama henüz kendinden geçmeye hazır değildi. "Benimle kal."

"Sana da masal okuyayım mı sülükçük?"

"Repertuarınızda erotik olanlar var mı? Belki orijinal bir tane."

"Her şey için bir cevabınız var."

Mirceo battaniyelere el salladı. "Beni gerçekten önemsiyorsun, değil mi?"

Cas yatağın yanına bir sandalye çekti. "Sarhoş vampir arkadaşımın benim gözetimim altında kızarmasını istemediğim için mi?" Kendi çizmelerini çıkardı, sonra arkasına yaslandı. Bu gece güvertede uyuyacaktı. Mirceo'yla aynı yatakta değil. Yatakta değil.

"Annem, babam ve Mina'yı saymazsak hiç bu kadar önemsememiştim. Annem ve babam öldürüldükten sonra herkesten nefret eder oldum. Dacia'da büyümek de bu konuda yardımcı olmadı."

"Onları kimin öldürdüğünü biliyor musun?" Mirceo sadece korkak bir kraliyet mensubunun onların canını aldığını söylemişti.

"Amcam Stelian'ın babası onların kafasını uykularında kesmiş."

Cas'ın ailesini tanımaması, onları böylesine acımasızca kaybetmesinden daha mı iyiydi? "Neden?"

"Bin yıl önce, ailemizden bir prenses Dacianos'u, biz gerçek varis olan Lothaire'i taçlandırana kadar birbirleriyle savaşmaları ve kendilerini yok etmeleri için lanetledi. Nesiller boyunca Dacianos tahtı ele geçirmek için entrikalar çevirdi ve manipölasyonlar yaptı ve eminim ki ailem de masum değildi." Kendi kendine kaşlarını çatarak, "Bence Trehan, Mina ve beni korumak için Stelian'ın katil babasının peşine düştü," dedi.

"Bunların hepsi kulağa çılgınca geliyor."

"Küçük bir kızı bu tehdit altında büyüttüğünüzü düşünün. Bu yüzden Mina'ya karşı bu kadar korumacıyım. Doğduğumuzdan beri sırtımızda hedefler vardı. Ve sonra, ailelerimiz aradan çekilince, amcalarımızın köpekbalıkları gibi etrafımızı saracağından korktum."

"Daha on beş yaşındaydın." En azından kimse seni

öldürmek istememişti.
Cas o yaşlardayken. "Ne yaptın sen?"

"Çamura batmış öfkeli bir sopaya dönüştüm. Her çizgiye uydum ve gardımı hiç düşürmedim. Yirmi yaşına kadar ilk kez sevişmedim."

Cas bunu aklına bir türlü sığdıramıyordu. "Yani sadece on yıllık ortağın var." Morali bozulmuştu. Mirceo gibi bir çapkın muhtemelen sonsuza kadar durulmayacaktı. Kurşunu çıkarmayan bir tırmık asla çıkmazdı. "Peki sonra ne oldu?"

Mirceo'nun dudaklarında yumuşak, sevgi dolu bir gülümseme kıvrıldı. "Mina onları teker teker kazandı. Ordunun başındaki Viktor onu -küçük bir şeytan- oyuncak bebekleriyle parlak savaş stratejileri tasarlarırken yakaladı. Kalbini kaybetti. Sekiz yaşından itibaren kılıç taşıdığı için gölge suikastçı Trehan da kalbini kaybetti." Mirceo'nun sesi daha gururlu çıkamazdı. "Diyarın bekçisi Stelian için nöbetçi kulübesine kanlı bal likörü getirdi.

-Çünkü onun için üzülyordu. O yalnız hödükle birlikte nöbet tuttuğunu, sessizce oturup sisin süzülüşünü izlediğini itiraf etti. Sonunda hepsinin onun için öleceği anlaşıldı."

Cas bunu görebiliyordu. Çekingen, kızaran Mina insanın koruyucu içgüdülerini harekete geçiriyordu.

"Kız kardeşimin onlar tarafından tehlikeye atılmadığını anladıktan sonra gevşedim ve bir zamanlar tanıdığınız hedonist oldum."

"Siz de böyle bir koruyuculuğu ortaya çıkarıyorsunuz."

"Öyle mi? Mina ve ben türümüzün iki örneğiyiz," dedi. "Daçyalılar Trehan'ı krallığın kılıcı, Viktor'u gazabı, Stelian'i nöbetçisi ve Lothaire'i kurnazlığı olarak görür. Halkımız Mina ve beni Daçya'nın atan kalbi olarak görüyor. Bu yüzden çoğu bizi sevmemek için kendini zor tutuyor."

Buna inanmaya başladım. "Ortakların sana hep aşık oldu."

"Hmm."

"Hmmm, ne?"

"Mina'ya anne ve babamızın öldüğünü söylediğim gün, dünyada sahip olduğu tek şeyin ben olduğumu anladım. Ona annesi ve babası olacağıma söz verdim. O da

. sınırsız bir beklentiyle bana baktı ve 'Sana inanıyorum' dedi."

Tanrım, Cas bu baskıyı hayal bile edemezdi. Mirceo çok gençti.

Mirceo kaşlarını çattı. "Partnerlerim seksten sonra bana sık sık benzer bir beklenti bakışı atarlardı, sanki tüm dünyevi umutlarını bana bağlamışlar gibi. Bu sorumluluğun yükü beni panik ve kızgınlıkla doldururdu ama nedenini hiç anlamamıştım. Şimdi anlıyorum."

"Ne anlıyorsun?"

Bakışları birbirine kenetlendi. "Zaten başkasına ait olan bir şeyi onlara vermemi istediler. Benim geleceğimi istediler ama o sadece senin geleceğin."

Cas bir nefes verdi. "Yani eğer sana öyle bakarsam..."

"İblis, dünyevi umutlarını bana bağlayabilirsin" -sesi boğuklaştı- "çünkü ben zaten kendi umutlarımı sana bağladım."

Ya vampir gerçekten bir eşe farklı davranırsa?
Arkadaşlığın yolu bu değil miydi?

Mirceo'nun göz kapakları kapandı, bira çekici düşürmek üzereydi. "Caspion, bu gece seninle gurur duydum. Benim olduğun için gurur duydum."

Prens onu güçlü ve yetenekli görmeye devam ediyor, eşinin bir zamanlar ne kadar sefil bir yaratık olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Mirceo'nun kraliyet entrikalarını anlatması Cas'a kanının ne kadar aşağılık olduğunu hatırlattı.

O, olağanüstü bir diyardan gelen kadim bir soyun varisi; benim bir soyadım bile yok.

Mirceo mırıldandı, "Bayılmadan önce, benden faydalanman için sana tam izin veriyorum. Utangaç olmadığımı biliyorsun. Doyasıya bak. Dokun. Bana ne istersen yap."

Burada benim kullanımım için. Cas bütün gece yarı ereksiyon halindeydi; şimdi acı verici bir şekilde sertleşmişti.

"Ve eğer hizmetime ihtiyacınız olursa kan almaya her zaman hazırım."

Sözleri kızgınlık ve şehvet karışımı bir duygu yarattı. Vampir yine Cas'ın kontrolünü aşındırıyordu. "Bunu aklımda tutacağım." Yorganı bir kez daha Mirceo'nun çenesine kadar çekti. "Belki biraz uyurum. . . ." Kalan her şey Vücutundaki gerilim boşaldı.

Sayım için aşağı. Öyleyse bırak onu. Başka bir mülke git. Uzaklaş.

Cas adımlarını hızlandırmak için ayağa kalktı. İhtiyacı olan son şey bu erkekle daha da derine inmekti. En azından şu lanet odadan çık.

Bunun yerine sandalyeye döndü ve onu daha da yakına çekti.

Mirceo'nun dudakları ayırık, kirpikleri yanaklarına doğru kalındı. Her zaman sırtıyor ya da gülüyordu, yüz ifadesi değişkendi. Dinlenirken otuz yaşından bile daha genç görünüyordu.

Cas en başından beri Mirceo Daciano'nun yüzünü büyüleyici bulmuştu ama şu anda yüzünde onu çağıran bir tatlılık vardı.

Ne kadar süre baktığını bilmiyordu ama vampir yavaş yavaş huzursuzlanmaya başlamıştı. Pozisyon değiştirdi, sonra tekrar ve alında nem lekeleri belirdi. Biranın terlemesi.

Cas banyoya gidip bir bezi ıslattı. Dönüp yatağın kenarına oturdu, sonra bezi Mirceo'nun alnına sürdü.

Cas'ın vücutu hâlâ arzuyla titriyor olsa da, uyuyan prensle ilgilenmek zihnini yatıştırdı. Parmak eklemlerinin arkasını Mirceo'nun yanağına sürterek bu şefkati test etti.

Burada içgüdüden fazlası iş başındaydı. Mirceo'yu Dacia'da korkmuş bir genç olarak hayal ettiğinde, Cas'ın içinde şefkat ve koruyuculuk duyguları kabardı. Bu duygular ona o boğazda mahsur kaldıkları zamanki çılgınca düşüncelerini hatırlattı: Vampiri almasına izin vermeden önce bu canavarı kemiklerimde boğacağım. Mirceo için öleceğim.

Bir nefes nefese ciğerlerini terk etti. Cas artık doğru olduğunu bildiği şeyi inkâr edemezdi. O bir vampirin eşiydi ve Mirceo da bir iblisin... eşiydi.

Benimkini. Kabullenme. Bu erkek benim.

Cas onu denemeden aralarındaki bağı yüzde yüz doğrulayamazdı ama aralarındaki bağı hissetmişti. Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştı.

Bu uyuyan prens benim kaderim.

Cas uzun zamandır eşinin neye benzeyeceğini merak ediyordu. Neden Mirceo'yu keşfetmesin? Vampir ona cesaret vermişti.

Çarşafı aşağı çeken Cas, gövdesini ortaya çıkardı. Örtüyü aşağı indirerek bakışlarının Mirceo'nun zayıf vücudunda gezinmesine izin verdi.

Boğazının zarif sütunu. Bir gram bile boş eti olmayan geniş göğsü. O düz, esmer meme uçları.

Tüm bu solgun, sık mükemmellik benim.

Mirceo'nun vücudunu incelemek için kendine izin verdi - niyetle. Başka bir erkeği asla ondan zevk alma düşüncesiyle değerlendirmemişti - onunla savaşmak ya da onu öldürmek, evet, ama Mirceo ile hayalini kurduğu şeyleri asla düşünmemişti.

Vampirin boynunu öptüğünü, dişleriyle ısırıldığını hayal etti. Dudakları Mirceo'nun göğsünden aşağı iniyor, kumaşın izinden gidiyordu. O esmer meme uçlarını çiğ çiğ emerdi. Dilini o sığ göbeğe daldıracaktı. Altındaki siyah tüyleri okşayacaktı.

Cas prensle oynayacak, onunla alay edecek, ona hükmedecekti. Bu düşünceyle siki pantolonunun içinde zonklamaya başladı.

Mirceo'nun penisini ortaya çıkarmak için çarşafı aşağı doğru indirirken sesli bir şekilde yutkundu. Damarlı shaft yarı sertti, gergin tepesi ise erik rengindeydi. Vampirin boyu cömertti, neredeyse Cas'ınki kadar uzun ama daha inceydi. Sefahat günlerinde, birden fazla ölümsüz ona binerken çığlık atmıştı.

Cas yine ona niyetle baktı. Bu etin tadı nasıl olurdu? Bu uzunluğu emmek nasıl bir şey olurdu? Cas başka bir erkeği ağzıyla tatmin etmeyi hayal ederken parmak uçlarını dudaklarının üzerinde gezdirdi.

Mirceo'nun kalçalarını sıkıştırır, sonra onu saatlerce kızdırır

ve dillerdi. Çok acı çektikten sonra, Mirceo

gelmesine izin verildi.

Cas, Mirceo'nun tohumunun bağımlılık yapan tadını hatırladı ve vampiri içip bitireceğini biliyordu.

Bu fikir şaftının zonklamasına neden oldu.

Cas tam arkadaşının sikine uzanırken Mirceo ön tarafına döndü ve sırtının düzlemlerini ortaya çıkardı. Ve daha aşağısını. Cas inledi.

Hiçbir zaman bir kadının kısına kafayı takacak biri olmamıştı.

Yine de Mirceo'nun kusursuz kalçaları onu büyülemişti.

Vampirin sırtının küçük kısmı, yarlarda gölgeli oyuklarla yontulmuş kaslardan oluşan kıvrımlara doğru yükseldi. Yarıktaki et o kadar gergindi ki Cas oraya bir diş bile geçirip geçiremeyeceğini merak etti.

Kadınlarla anal seks yapmaktan hoşlanıyordu ama daha önce hiç bakire biriyle birlikte olmamıştı - kelimenin tam anlamıyla. Mirceo inanılmaz derecede sıkı olacaktı. Cas'ın yavaş gitmesi gerekecekti. Yağlama çok önemli olacaktı.

Fanteziler ortaya çıktı. Yağlanmış şaftını Mirceo'nun bakir kanalına sokmak ... uzunluğunu kabzasına kadar beslemek ... prensten inilti çıkarmak ... vampirin boynunu işaretlemek ... ilk kez eşinin içine boşalmak ...

Cas'ın göğsünden istemsiz bir hırıltı yükseldi. Mirceo'nun üzerine atılmak için sabırsızlanırken yumruklarını sıktı.

Farkına vardı: Mirceo'yu kadınlardan daha çok arzuluyordu. Diğerlerinin toplamından daha fazla. En son bir şeyi bu kadar arzuladığında, kelimenin tam anlamıyla açlıktan ölüyordu. Cas, Mirceo için açlık çekiyordu. Bu karşılaştırmayı kolay kolay yapmazdı.

Cas karşı konulmaz olana daha ne kadar direnebilirdi? Bakışları Mirceo'nun boynunun solgun sütununa kaydı. Vampirin tüm mükemmelliğine rağmen tek bir eksiği vardı.

İşaretimele.

Ya Cas önündeki şeyi ele geçirdiyse? Eşini. Onların geleceğini. Uyanır uyanmaz onu sahiplenip işaretleyebilirim.

Ama vampir daha sonra yoldan çıkarsa... Kaderdeki birinin ihanetinden daha büyük bir acı **o l m a m a l ı y d ı .**

Bir eşin ölümü mü? Bu acı kısa sürerdi çünkü bir iblis onu takip ederdi.

Yine de eşler arasındaki bağın kopması, eşi benzeri olmayan bir ıstıraba yol açtı.

Heyecanı azaldı. Prens beni kırık bırakacak.

Cas aptalca bir şey yapmadan önce, belki de Mirceo'ya erkekliğin acı gerçeklerini açıklamalıydı.

Bütünlüğü. Sonsuzluğu. Tek eşliliği. O vampiri ters yöne koştururdu.

YİRMİ DÖRT

Mirceo rüya gördü. Uyurken bile eşinin geçmişini yaşadığını biliyordu.

Yıllar önce iblisin henüz bir yavru olduğu zamanlardan, Caspion olarak bilinmeden önceki zamanlardan bir anı canlandı. . . .

Ayak parmaklarının üzerinde duran Beggar, bir barmaid yakındaki bir masaya dumanı tüten yiyecekler getirirken meyhanenin penceresinden içeri baktı.

Bunu kendine neden yapıyordu? Asla sahip olamayacağı şeyleri görmek açlığını daha da artırıyordu. Başka tarafa bak.

Bir tepsiden, kadın tabak üstüne tabak koydu. Geyik eti. Yağlı sosisler. Sulu süt domuzu ve kızarmış domuz.

Yavru dişlerinden birini daha yeni kaybetmişti ama diğer dişi, etin tadının nasıl olduğunu hayal ederken keskinleşti. Kokular ona ulaştığında ağzı sulandı. Gözleri de öyle.

Keşke o etten bir parça alabilseydim.

O iblisler -beş erkekten oluşan bir grup- çok şanslıydı. Ne zaman ve nerede yiyeceklerini seçtiler. Menüdeki sembolleri okudular, sonra da canları ne istiyorsa onu seçtiler. Ocak ateşinin yanındaki masayı isteyip istemediklerine karar verdiler.

Dilenci seçim yapmak istedi. Herhangi bir şey.

Giymek istediği kıyafetleri seçmedi; sadece sırtındaki paçavralar vardı. Hangi ayakkabıyı giyeceğini de seçmedi; hiç ayakkabısı yoktu. Kar ve buz çıplak ayaklarını ısıırıyordu.

Herkes ona Dilenci derdi, çünkü bu şekilde hayatta kalmıştı. Ama sadece geçmişte. Artık nasıl yiyecek toplayacağını da öğrenmişti.

Yanakları kızarıırken, hava biraz daha soğursa utanç verici dilencililiğe geri döneceğini kendi kendine itiraf etti. Bir gün, artık paçavra giymek ya da dilenmek zorunda kalmadığında, kendine yeni bir isim verecekti, gururlu bir isim-

İçerideki bir müşteri, boynuzları oyulmuş bir iblisle göz göze geldi.

Şimdi başım belada! Geçen hafta meyhane sahibi onu süpürgeyle kovalamıştı! Dilenci, evi olarak gördüğü arka sokaktaki sandığa doğru fırladı.

"Dur bakalım, yavru," diye seslendi bir erkek yeterince hoş bir ses tonuyla. Dilenci yavaşladı ve temkinli bir şekilde döndü.

Boynuzları oyulmuş iblis buzlu caddede ona doğru ilerliyordu. "Buraya gel, evlat." Gouge yığılmış bir tabak taşıyordu!

Yaklaşan Dilenci kaçmaya hazır bekledi.

"Sen kesinlikle pis küçük bir şeysin. Aç mısın?"

"Evet, efendim." Midesi yüksek sesle gurulduyordu ama utanamayacak kadar sersemlemişti. Sadece bir parça et... Neredeyse tadını alabiliyordu. Dilenci tabağa o kadar odaklanmıştı ki Gouge'un dört arkadaşının da meyhaneden çıktığını fark etmedi.

"Bu yemeği istiyor musun, evlat?" Gouge sordu. "Sana vereceğim."

"Yapacak mısın???" Bu onun hayallerinin ötesinde bir zenginlik olacaktı! Minnettarlık gözlerinden yaşlar akarken utandı.

"Bir şey karşılığında."

Dilenci geri çekildi. Zenginlerden nefret etmeyi öğrenmişti. Onun gibi insanlarla eğleniyorlar, sırf yapabildikleri için yoksullarla oyun oynuyorlardı. "Ne için?"

Gouge arkadaşlarıyla bir sırtış paylaştı, sonra tekrar onunla yüzleşti. "Bizi takip edin, ben de size anlatayım."

Beggar'ın tüyleri ürperdi ama yemeğın kokusu iblislerin peşinden gitmesine neden oldu. Neden gerekli olana doğru gidiyorlardı? Bundan iyi bir şey çıkmazdı.

Peki neden hala takip ediyorum?

Leş gibi kokan helanın içinde Gouge, "Bu ziyafeti istiyorsan, Dilenci, biraz baharatla yemelisin," dedi. Tabağı havaya kaldırdı.

Gözyaşları Dilenci'nin yüzünden aşığı döküldü,       bundan sonra ne olacağını biliyordu. Hayır, hayır, hayır-

Gouge tabağı ters çevirdi, değerli yiyecekler tuvalete düştü.

Sidikten çıkan buhar, yemekten çıkan buharla birlikte yükseldi.

Gouge, arkadaşlarının kahkahaları arasında, "Ben olsam bir dakika bile oyalanmazdım," dedi. "Her an ziyafetinizi daha da berbat ediyor."

Hıçkırarak ağlayan Dilenci, ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü. Bu aşığılanmayı bir daha asla yaşamayacağına yemin ederek ... yemek yedi.

Mirceo ayağa fırladı, dişleri ve pençeleri jilet gibi keskindi. Gözlerini kırpıştırdı, o pis kokulu tuvalette olmamasına şaşırması.

O pislikleri bulacak ve onları katledecekti!

Caspion şimdi neredeydi? Odayı inceledi, sonra havayı koklayarak onu aradı. Burada değildi.

Ama yakında dönecekti. Kesinlikle.

Duygularını dizginlemeye  alışan Mirceo,   n kolunu gözlerine sürterek az   nce yaşadıklarının her ayrıntısını hatırladı.

Caspion çok k     bir yavruydu, bir deri bir kemik kalmış vücudu ve paçavraları soğuğa dayanamıyordu. Mirceo artık iliklerine kadar  ş menin ve bitmek bilmeyen bir açlıkla kıvrınmanın nasıl bir his olduğunu biliyordu. Artık i kenceyi anlıyordu.

Ve sonra o iblisler bu acıyı istismar ederek daha fazlasını eklediler. O  l  iblisler. Onları sis gibi takip edeceğim ve lanet kafalarını koparacağım.

Caspion'un Abaddonae'nin saygısını arzulaması şaşırtıcı mıydı? Ya da iblisin baskın olmasına? O kadar uzun zamandır güçten yoksundu ki şimdi bir ortağı üzerinde güç sahibi olması gerekiyordu.

Mirceo o rüyayla eşinin geçmişini içine almıştı. Bir bakıma, o geçmişini kendi geçmişini yapmıştı. Hiçbir şey bu bağı koparamazdı. Yine de şimdilik yeni bilgisini kendine saklayacaktı. Caspion, Mirceo'nun hafızasını gördüğünü öğrenirse çok öfkelenirdi.

Mirceo bu sırrı da diğerlerine ekleyecekti: Bir zamanlar bir bahsin konusuydun, Caspion. Ve seni yatağa atmak için.

gizli yollara başvurdu. . . .

İblis hangi cehennemdeydi?

Mirceo ayağa kalkıp pantolonunu çekiştirirken, dün gecedan kalan bulanık parçaları bir araya getirmeye çalıştı. Caspion onun vücudunu keşfetmemiş miydi? Yoksa bu tatlı bir hayal miydi? Belki de Mirceo sadece iblisin ilgisini hayal etmişti.

Hayır, battaniyeler hâlâ pencereleri örtüyordu. Bir tanesine doğru ilerledi, kumaşın arkasından baktı ve parıltıdan irkildi. Dışarıda tam gün.

Tam olarak neredeyim? Kabuklu bir kumsal ve güneşin vurduğu turkuaz renkli bir su gördü. Kıyı şeridindeki hareket gözüne çarptı. Caspion.

Dalgaların arasından yükseliyordu, yüzmeden yeni çıkmış gibi görünüyordu.

Ve ben ona katılamam. Işık bakışlarını yaksa da Mirceo hâlâ bakıyordu.

Caspion'un yavruyken bir şekilde büyüyüp bu gururlu, muhteşem savaşçıya dönüşeceğini bilmesini diledi.

Caspion dalgaların arasından kıyıya doğru yürüdü, su görkemli çıplak vücudunun ve bronz teninin üzerinden akıyordu. Düz, gül rengi meme uçları sertleşmişti. Soğuk sudan mı? Denizin sıcaklığının Caspion'un penisi üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Yarı sert şaft her adımında sallanıyordu. Tabanındaki bukleler ışıpta altın renginde parlıyordu.

Mirceo'nun bakışları bu nefes kesici vücudun her santimini

sevgiyle incelerken kendi kendine mırıldandı. "Eşim bir

lanet tanrım."

Onu hep yakınımda istiyorum. Çocukluk acısının intikamını almak istiyorum. Onu yatağımızda, o delici gözleriyle bana bakarken istiyorum. Onun zevk çılgınlıklarının kulaklarımda çınlamasını ve kanının damarlarımı ısıtmasını istiyorum. . .

Ama iblisi rahatsız eden bir şey vardı. Caspion'un omuzları düğümlemiş, dudakları ince bir çizgi halini almıştı. Kumsalda gözden kayboldu; saniyeler sonra bungalovun banyosundaki duş akmaya başladı.

Mirceo ona katılmayı düşündü ama Caspion'un tavrındaki bir şey onu geri çekti. Pencereden döndü, bakışları komodinin üzerindeki bozuk para dolu çantaya, yani ödüllere kayd. Mirceo kutlama gecesinde yanlış bir şey söylemiş ya da yapmış mıydı?

Hayır. Nadiren hata yapardı. Yaptığında da diğerleri onu affetmeye hevesliydi.

Kısa bir süre sonra duş durdu. Caspion belinde bir havluyla yatak odasına doğru yürüdü. Mirceo'ya zar zor baktı.

"Demon, ben . . ." Sana aşık oluyorum. Seni her zaman korumam gerek-

Caspion tek kelime etmeden onu itti ve dolaptan bir kot pantolon kaptı.

"Neler oluyor, tatlım?"

Havlu düştü ve iblisin yontulmuş kıcının güneşten öpülmüş kıvrımları ortaya çıktı. Mirceo düşmemek için ayaklarını sürüyerek yürümek zorunda kaldı. O ağız sulandıran yanakları ısırarak istiyordu.

. .

Çok geçmeden Caspion pantolonunu yukarı çekti ve fermuarını ilikledi.

Siyah bir tişört giydi, sonra Mirceo'yla yüzleşti. "Konuşmamız gerek." Tavrı buz gibi kalmıştı.

"Ne oldu?"

"Bazı şeyleri halledeceğiz." Yatak odasından mutfığa doğru yürüdü. Kaba yontulmuş masaya oturarak diğer sandalyeye el salladı.

Mirceo oturdu. "Caspion, doğru olduğunu bildiğin şeyi inkâr etmeye devam edemezsin. Dost olduğumuzu biliyorsun." Şimdi iblis Mirceo'nun kendisinden olmadığını söyleyecek ve ikisi kavga edecekti-

"Gitmeni istiyorum."

"Pardon?" Mirceo donakaldı. Kahretsin, dün epey yol almışlardı! "Uyumaya gittiğim saatle şu an arasında ne oldu?" Anlama şafağı söktü. "Benim senin eşin olduğumu kabul ettin, değil mi?" Dün gece aralarındaki dinamikler değişmişti!

Caspion düşünceli bir hareketle parmaklarını dikleştirdi ama kara pençeleri jilet gibi keskinleşmişti. Mavi gözleri obsidyen rengine dönüp duruyordu. İblis kargaşa içindeydi ve sadece kontrol ediyormuş gibi yapıyordu. "Yaptım." Sonunda! "Yine de gideceksin. Yapman gereken her şeyi yapmak için bir yüzyıl alacaksın. Çizgiye uyma, sınırlar içinde yaşama. Seni baştan çıkaran herkesi becer ve hedonist arkadaşlarıyla eğlenmeye devam et. Yüz yılın sonunda, sen ve ben Abaddon'daki kalenin dışında buluşacağız. O zaman bana bağlanacaksın."

Mirceo'nun dudakları aralandı. "Bir asır arayla mı?

Delirdin mi sen?" "Tek mantıklı yol bu."

"Mantıklı mı? Vampirlerin mantıklı olması gerekir, iddia yoksunu iblislerin değil."

"Eşimi paylaşmayı reddediyorum."

Caspion'un saçmaladığı onca şeyin arasında bile Mirceo, iblisin ağzından çıkan "eşim" kelimesine bayılmıştı. "Ben de öyle. İkimiz de sadık kalacağız."

Caspion başını salladı. "Bunu yapabilecek kapasitede değilsin. En azından henüz değil. Çok genç, çok aceleci ve çok bencilsin. Sen ve ben birbirimizle çok erken tanıştık."

"Eğer eşin olduğumu biliyorsan, beni sahiplenme içgüdünü tatmin etmeden o kadar uzun süre dayanamayacağını da biliyorsundur. Çıldıracaksın."

Caspion ayaklarını sürüyerek ilerledi, çenesinde bir kas kıpırdadı. "Bırak da bu konuda ben endişeleneyim."

Mirceo da ayağa kalktı. "Bunu kabul etmiyorum. Unutun bunu."

Dudaklarını dişlerinden geri çeken Caspion, "Seni bir kez ele geçirdim mi, asla bırakmayacağım. Seni her zaman işaretleyeceğim."

Mirceo onu hiç bu kadar öfkeli görmemişti. "Ben de bunu istiyorum!" Caspion ona doğru hamle yaparak duvara yasladı. "Bir kez olsun DÜŞÜN!" diye kükredi. "Bu lanet olası bir oyun değil. Eğer ayrılmazsak, seni sahipleneceğim. İşaretimi bir kez taktın mı, bir daha asla başkasıyla yatmayacaksın. Asla başkasını ısırmayacaksın. Hayatın asla eskisi gibi olmayacak!"

"Seni hödük, hayatımın asla eskisi gibi olmamasını istiyorum! Birlikte yeni bir hayat kuracağız." Castellan Evi'ne ekleniyor. Yavrular. Bir aile. Mirceo avucunu iblisin gürleyen kalbinin üzerine koymaya cesaret etti.

Caspion yanmış gibi irkildi ama temasa izin verdi. Tanrılar, o fırtınalı gözlerden geçen duygular... ihtiyaç, umut, umutsuzluk. "Geleceği açıkça görebiliyorum vampir, çünkü seni çok iyi tanıyorum. Seni ele geçirdiğimde paniğin geri dönecek ve sen de gideceksin. O zaman ben de tıpkı diğer fetihlerin gibi olacağım, seninle bir gece daha geçirmek için her şeyini verecek olanlar gibi."

"Hiçbiri benim eşim değildi! Üstelik sen benim en iyi arkadaşımsın. Neden bana inanmıyorsun?"

"Çünkü sen bana yapmamayı öğrettin." Caspion onu serbest bıraktı ve geri çekildi. "En temel haliyle iz sürmenin ne olduğunu biliyor musun? Bir potansiyelle karşılaştığında onu fark edebilme yeteneğidir. Sende çok fazla potansiyel görüyorum vampir. Ama henüz o noktada değilsin. Şimdilik kendinin en büyük düşmanısın."

"Fikrinizi değiştirmek için ne gerekiyor?"

"Hiçbir şey. Bir sonraki adımınız ayrılmak. Aktif kalan bir ölümsüz için yüz yıl çok çabuk geçebilir."

Saçmalık. "Seni bu konuda rahatlatmak için kısa bir izne çıkacağım. Geleceğimizi her yönüyle dikkatlice değerlendireceğim. Ve dört gün sonra döneceğim."

Caspion başını sertçe salladı. "Yüz yıl-"

"Dört. Gün." Mirceo onun bakışlarını sabitledi. "Kabul et, iblis, ikimiz de bırakın bir yüzyılı, bir hafta bile ayrı kalamayız."

YİRMİ BEŞ

Bu önce iki günler . onların AYRILIK vardı
olmuştur

dayanılmaz.

Cas'ın kulaklarında sürekli alçak bir kükreme duyuluyordu. Bir yanı Mirceo'nun her şeyi düşüneceğini, henüz bağlanamayacağını anlayacağını ve uzak duracağını düşünüyor/umuyordu.

Ama Cas'ın sıcak ve acıyan bir başka yanı, vampirin iki gün içinde dönmesi için bütün karanlık tanrılara dua ediyordu.

Beni bu sefaletten kurtar. Cas ne yemek yiyebiliyor ne de uyuyabiliyordu. Sonunda kan aldirmaya başlamıştı - yenilenmenin çeşitli aşamalarındaki kesik izleri kollarını kaplamıştı- ama rahatlama kısa sürmüştü. Lavabonun giderinden akan kıpkırmızı kana bakarken, tıpkı herhangi bir besinin israf edilmesine duyduğu pişmanlık gibi, bu israftan da pişmanlık duydu. Bu ona Gouge'u hatırlatmıştı, yemek ikram edip sonra da onu çöpe atan iblisi.

Cas hiçbir şeye konsantre olamıyordu, içgüdüleri çığına dönmüştü. Dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı. Bakışları para kesesine takıldı. Cas Bettina'yı görmeye gidecek ve ejderha altınını bırakacaktı.

Keseyi ceketinin cebine sokarak, onun hafif ve havadar atölyesine girdi. Uzmanlık alanı gizli silahlar içeren vücut takılarıydı. Elbise mankenleri çeşitli parçalarla donatılmıştı. Karmaşık aletlerin bulunduğu tezgâhlar duvarlara sıralanmıştı.

Koruyucu gözlükler takan Bettina, eserlerinden birinin üzerine eğilmiş, parçayı işliyordu. Onun varlığını hissedince başını kaldırdı. "Caspion!" Açık kahverengi gözleri komik gözlüklerinin ardında parıldıyordu.

Adam kollarını açtı ve Tina kollarına koştu. "Seni özledim Tina." Onu kendine doğru çekti.

"Ne zamandır yoktun?"

"Bir süre," dedi, sonunda onu serbest bırakarak.

Gözlüklerini çıkardı. "Hadi balkonda bir şeyler içelim." Eskiden yaptıkları gibi. "Bana her şeyi anlatabilirsin."

Onu süitinin ana bölümüne kadar takip etti. Çerçevelemiş yeni bir sanat eseri - Trehan Daciano'nun kendi eliyle çizdiği karakalem bir taslak - duvarda göze çarpan bir yere asılmıştı.

O vampirden bıktım. Cas portreden Bettina'ya baktı, yanaklarındaki pembeliğe ve bakışlarındaki ışığa dikkat etti.

Mutluydu. Gölgeler Prensi onu gerçekten mutlu ediyordu.

Bir bar alanından Cas için iblis birası ve kendisi için de tatlı bir şarap doldurdu.

Ellerinde içkiler, balkonuna doğru yöneldiler. Ay gökyüzünde neredeyse dolunay halini almış, ışığı ortaçağ kasabasını saran sisin üzerine vuruyordu.

Bu ay ışığı sisi ona vampiri hatırlattı. Ne hatırlatmaz ki?

Bu uykulu mezra Cas'ın hatırladığından çok daha küçük görünüyordu. Bu iblislerin hakkımda ne düşündüğü neden umurumda olsun ki? Sanki hayatının büyük planında bir önemleri varmış gibi. Cas, Mirceo'nun hayret dolu bakışlarından, bütün bu kararsız halkın kendisi için tezahürat yapmasından daha fazla tatmin olmuştu.

Cas, eşinin yanında olması için hepsine cehenneme gitmelerini söyleyebilirdi. Eğer eşim gerçek olabilseydi.

Bettina şarabını yudumladı. "Döndüğüne çok sevindim Cas. Bu haftalarda çok şey oldu."

"Yakala beni."

"Şey ..." Bir nefes verdi. "Trehan'ın onu zehirleyen ben olduğuma inandığı ortaya çıktı - seni kurtarmak için. Dürüst olmak gerekirse, o gece ona bir kadeh şarap vermiştim ve daha önce de onu zehirlemekle tehdit etmiştim." Bundan bahsetmiyorum bile.

zehir yüzükleri tasarladığını söyledi. "Sen gittikten kısa bir süre sonra, o ve ben barıştık ve evlendik."

Hâlâ o puştan nefret ediyorum. "Abaddonae bir vampirin kralları olması hakkında ne düşünüyor?"

Koyu renk saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Şey, biliyorsun.

. ... onu ölüm maçlarında görmüşler ve ..."

"Onu seviyorlar." Abaddon'ın sloganı "Güçlü olan haklı çıkar" idi. "Cas, onu seviyorum." Gülümsemesine engel olamadı. "O da bana tapıyor."

"Neden yapmasın ki Tina? Daciano seni hak etmiyor."

Kaşları birbirine yaklaştı. "Cas ..."

Konuyu değiştirerek, "Salem nerede?" diye sordu. Onun küstah hayalet koruması.

"Benimle birlikte gizlice Dacia'ya geldi, sonra da kaçtı! Şimdi krallığın bir yerlerinde serbest."

"Tanrılar Daçyalılara yardım etsin."

"Biliyorum, değil mi? Gizli krallıklardan bahsetmişken, kısa bir süre önce Vrekener'lerle ateşkes ilan ettik."

Cas kafasını kaldırdı. "Ne oluyor be? Raum bu konuda ne dedi?" Ölüm Yiyenler'in büyük dükü boyutu Bettina'ya hevesle devretmişti.

"Pek heyecanlanmadı ama durumu açıkladığımda ikna oldu." Başını eğerek, "Buradayken onu görmek ister misin?" diye sordu.

Cas henüz onunla yüzleşmeye hazır değildi. Belki hayatında daha sağlam bir temeli olsaydı. Çiftleştim mi? Değil miyim? Bu belirsizlik çıldırtıcıydı. "Konuyu değiştirme. Bana Vrekener'lerden bahset."

"Çok şey oldu. Bana saldıran çetenin lideri onların kralıydı. Trehan o pislikleri öldürdükten sonra, yeni bir hükümdar ortaya çıktı. Thronos Talos. Eşi de bir büyücü!"

Şaşırtıcı. "Onu durdurmayı başardı mı?"

Bettina şarabını yudumladı. "Hayır, Thronos iyi bir adam. Ondan hoşlanıyorum."

Cas'ın çenesi gevşedi. Vrekener'lerin her birinden nefret etmiş ve korkmuştu.

"Bana zarar veren kral aykırı biriydi," dedi. "Diğerleri onun gibi değil."

"Bildiğimiz kadarıyla." Onlara zaman ver.

Bu konudan uzaklaşarak, "Lütfen bana ne kadar süredir yok olduğunuzu söyleyin. Yani, teknik olarak."

Birasını yudumladı. "Beş yüz yıl kadar."

Şimdi çenesi gevşemişti. "Neden ... nasıl bu kadar uzun süre uzak kalabildiniz?"

"Çünkü olan her şeyi kabullenmem için gereken şey buydu."

Yüzünde şaşkınlık ifadesi belirgindi. "O kadar da kötü değildi!"

"Onurum ve halkımızın onuru için savaştım. Sonra kaybettim. Olağanüstü bir şekilde."

"Altın aşkına, Caspion, o senden çok daha büyüktü."

Alçak bir ses tonuyla, "Artık değil," dedi.

Sustu. "Trehan'a olan düşmanlığını bir kenara bırakmalısın. O benim kocam ve sen de benim en yakın arkadaşımsın. İkinizi de kaybedemem."

"Aramızı düzeltebileceğimizi sanmıyorum." Vampirin verdiği acıyı unutabilse bile, Cas ona Mirceo'yu hatırlatacak bir Daciano'nun yakınında olmak istemezdi.

"Trey sana nasıl davrandığı konusunda kendini çok kötü hissediyor. O kavga sırasında ciddi bir toksinin etkisi altındaydı. Bu bir şey ifade etmiyor mu?"

Cas omuz silkti.

"Hatta sana scry kristalini vermeyi bile teklif etti" -artık bu bir seçenek değil- "telafi etmek için, aynı zamanda yıldız kariyerini takdir etmek için."

Bir iz sürücü olarak. Cas'ın ona saldıranların peşine düşmesi hayatının en önemli işiydi ama lanet Trehan yüzünden artık asla tamamlanamayacaktı.

Farkına vardı: Trehan sadece Bettina'nın intikamını almakla kalmamış, Dacian aynı zamanda Mirceo'nun ailesinin ölümünden dolayı Cas'ın eşinin de intikamını almıştı!

O vampirden gerçekten bıktım.

Elini onun koluna koydu. "Mirceo ile bir gelecek istiyorsan öfkeni bir kenara bırakmalısın."

Cas sustu. "Trehan sana söyledi."

"Oh, Cas, Mirceo gerçekten senin mi? İkimiz de eşlerimizi bulmuş olabilir miyiz?"

"Evet, o benim."

"Bunu duyduğumda şaşırdığımı itiraf etmeliyim. Hep kadınlarla birlikteydin, bu yüzden heteroseksüel olduğunu sanıyordum."

"Öyleyim. Ya da öyleydim. Daha önce hiç bir erkeği arzulamamıştım ama Mirceo ile . . ." Cas nefes verdi. "Ben heteroseksüel değilim. Hiç kimseyi onu arzuladığım gibi arzulamadım." Bir elini yüzünde gezdirdi. "Ateşim var sanki."

"Onu denediniz mi?"

"Hayır. Onun sadık olabileceğini sanmıyorum. Bağlanmaktan anlamıyor, bağlanmak için çok genç." O yaşta, Cas bile zorluk çekerdi ve o erkekliği arzuluyordu.

"Senden içmesine izin verdin mi? Bu iki insanı gerçekten birbirine bağlayabilir." Dudaklarında gizemli bir gülümseme belirdi.

İzin mi? İlk başta değil. "Benden besleniyor. Trehan'ın senden içmesine izin mi veriyorsun?"

Yanakları kızardı. "Tabii ki. Kan alma tabusu yüzünden ilk başta kabul etmedi ama şimdi ..."

"Beğendin mi?"

Bardağının kenarından, "Sanırım bu sorunun cevabını biliyorsun," dedi.

Cas şu anda bile kanla doluydu ve delinmek için can atıyordu. "Ama Mirceo'nun anılarıma tam erişiminin olması fikri hoşuma gitmiyor." Cas kaderindeki kişi için çekici olmayı, sonsuza dek güçlü ve cesur görünmeyi -eski kahramanı- arzuluyordu.

Mirceo'nun görebileceklerini düşündüğünde üst dudağında boncuk boncuk terler oluştu. "Ona acımaya dayanamazdım. Dünyadaki onca insan varken, o değil."

Vampirin sözleri zihninde yankılandı: Belki de bana olan inancın eksik değildir. Belki de kendine olan inancın eksiktir. Belki de öyledir.

"Ben de aynı şekilde hissediyordum," dedi Bettina. "Trehan gibi cesur bir savaşçının, Vrekener'ler saldırdığında ne kadar korkak olduğumu görmesi fikri beni dehşete düşürdü."

Cas kaşlarını çattı. "Vahşi kılıç ustalarından oluşan bir çete tarafından saldırıya uğradın!"

"Bu konuda mantıklı davrandığımı söylemedim. Her halükarda Trehan gördü ve bana acıdı. Ama bundan daha fazlası vardı. Bana çok önemli bir şeyi açıkladı."

"Tina, şu anda o sülükten bilgece sözler duymaya dayanabileceğimi sanmıyorum."

Ters ters baktı. "Laflarına dikkat et, iblis. Bahsettiğin kişi benim kocam. Mirceo'ya sülük mü diyorsun?"

"Evet. Rutin olarak."

Bunu elinin tersiyle itti. "Trehan, birini sevdiğinde onun acısını kendi acın olarak kabul ettiğini söyledi. Trehan benim için acı çekti. Mirceo da senin için acı çekecek, özellikle de senin acını ilk elden yaşayacağı için."

Mirceo onu hiç sevebilir miydi? Vampir bunu yapabilecek kapasitede miydi? "Başka bir şeyden bahsedelim. Sana göstermem gereken bir şey var." Paltosundan paraları çıkardı. "Mirceo ve ben bir ödül topladık."

Bettina'nın bakışları lazer gibi keseye odaklandı. "Altın."

"Herhangi bir altın değil." Keseyi ona uzattı.

Açtı ve içindekiler karşısında nefesi kesildi. "Vay anasını!

Bu .

. .. bu ejderha altını!" Gözlerini ona dikti. "Bu bir ödül olmalı."

"Zor bir tane, evet." Kadın keseyi geri vermeye çalıştı ama adam avucunu kaldırdı. "Mirceo bunu sana vermemizi önerdi ve ilk kez onunla aynı fikirdeyim."

"Çok teşekkür ederim! Lütfen onu da getirir misiniz, ben de teşekkür edebileyim?"

Cas tekrar kasabaya baktı. "Bunun olacağını sanmıyorum. O ve ben büyük olasılıkla bir süre için yollarımızı ayıracağız."

"Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Ona iblis arkadaşlığı hakkında bazı şeyler anlattım. Mirceo tüm sonuçları kafasına yerleştirdiğinde, o hedonist kaçıp gidecek. Güven bana." Cas, Mirceo'yla daha fazlasını ne kadar isterse istesin, vampirin değişmesini sağlayamazdı; tıpkı zamanın Poli'den geçmesini sağlayamayacağı gibi.

Dudağını çiğnedi, kaşları çatılmıştı. Benim için acıyor. Özlemim bu kadar açık mı?

Cas onu dalgınlaştırmamasından nefret ediyordu. Kendisinin de çok fazla endişesi vardı. "Benim gitmem gerek."

"Nerede? Sizinle nasıl iletişime geçeceğim?"

Fincanını bitirdi. "Yakında tekrar uğrayacağım."

Bir çuval dolusu sikkeyi eline aldı. "Mirceo'ya vermen için bunlardan bir yüzük yapabilirim."

Bağlılık sinyali vermek için mi? Cas başını salladı. "İyi bir altın israfı. "

YİRMİ ALTI

"Beni özledin mi, tatlım?" Mirceo, Caspion'un arkasından seslendi. Dördüncü gün gün batımıydı.

İblisin omuz kasları g e r i l d i . "Sen. Lanet olası. Çocuk."

"Ben de seni özledim." Geri dönmek için saniyeleri saymış, kanlı bal likörünü boğarcasına içmiş, giderek artan şehvetiyle başa çıkmış ve neredeyse hiç uyumamıştı. O geceler boyunca eşine zarar veren erkekleri avlamış, Abaddon düzleminde ölümcül bir sis gibi dolaşmıştı. Ama Caspion'un o şeytanları çoktan öldürmüş olduğunu keşfetmişti. "Bir daha asla ayrılmamak üzere anlaşalım-"

Caspion arkasını döndü, yüz ifadesi yarı öfkeli, yarı yıkılmıştı. "Söylediğin gibi yapmadın. Bazı şeyleri düşünmedin. Yoksa burada olmazdın!"

"Belli ki tam zamanında gelmişim." Aslında casusluk yapmak için on beş dakika önce gelmişti, Caspion varlığını ya da kokusunu fark etmesin diye yarı iz sürüyordu. İri iblis ellerini yumruk yapmış volta atıyordu. Sıkılmış çenesindeki kaslar kasılmıştı.

Saniyeleri geri sayan tek kişi Mirceo değildi. O izlerken Caspion yumruğunu geri çekmiş ve duvara çarpmıştı.

Sesi kısılan iblis, "Neden geri döndün?" diye sordu.

İddiaya girmek için. Mirceo vücudunu Caspion için hazırlamıştı ve cebinde bir şişe kayganlaştırıcı yağ vardı. "Bu gece avcının ayı - tesadüfen, eşim ve ben de avcıyız -Ve onunla bir randevum var." Onunla bağ kurmaya karar vermişti.

erkek zevkten daha fazlasıdır. Mirceo, iblisin tüm duyularını yiyecek, içki ve gösteriyle tatmin ederdi.

Birlikte yaşamlarının başlangıcını kutlayarak içip eğleneceklerdi. Caspion onu sahiplendikten sonra Mirceo'nun endişesi ortadan kalkacaktı. Belli ki.

Sadece boynuna bakma. Zonklayan dişlerini görmezden gel. Şu anda Caspion'dan beslenirse ikisi de boşalırdı ki bu da olmazdı. Bu gece iblisi bitiş çizgisine sürüklemek için Mirceo'nun onu sınırda tutması gerekiyordu.

"Bu lanet bir oyun değil! Bunun için seni öldürebilirim. Kararlılığımdan şüphe mi ediyorsun?"

"Hayır. Ben de benimkinden şüphe etmiyorum. Bir kez daha söylüyorum: Senden başka kimseyi istemiyorum." Caspion daha ilk karşılaşmalarında bile kırılganlığının ipuçlarını vermişti. Mirceo, eşinin geçmişini deneyimledikten sonra bunun nedenini biliyordu. İblisin kendine inancı yoktu, kendini bir prene layık görmüyordu. Bu gece onu aksi yönde ikna edeceğim. "Son birkaç gecedir dışarı çıkıp başkalarıyla yatabilirdim ama hiç ilgimi çekmedi." Olayları hafif tut. "Yine de bir şeytan gibi mastürbasyon yaptığımı kabul ediyorum." Avuçlarını havaya kaldırdı. "Su toplamadığına şaşırdım."

Zihnindeki imgeyi açıkça çağırırken iblisin dudaklarından alçak bir hırıltı çıktı. Sakinleşmek için nefes alarak Mirceo'yu serbest bıraktı.

"İtiraf et, geri döndüğüm için rahatladın." Bana aşık oluyor. Mirceo bunu biliyordu. Cazibesini konuşturduğunda ona kim karşı koyabilirdi ki?

"Bir parçam. Geri kalanı duvardaki yazıyı okumakla meşgul."

Mirceo bir tartışmanın içine çekilmeyi reddetti. "Lafı açılmışken... Sanırım delik koleksiyonuna bir yenisini daha eklemişsin. Buranın yarısı artık benim olduğuna göre, bırak artık." Çenesine vurdu. "Ama bence çoğu zaman uçurumun tepesindeki villamızda ikamet etmeliyiz."

Caspion azı dişlerini gıcırdatıyor gibiydi. "Er ya da geç anılarımı göreceksin. Bunu yapana kadar, beni bu bağlılığı gösterecek kadar iyi tanımayacaksın. Bir şey

Tanık olduđunuz Őey fikrinizi deđiřtirebilir. Bunu birkaç yűzyıl sonra mola vermek için bir bahane olarak kullanmana izin vermeyeceđim."

"Rűyamda senin geçmişini görmediğimi mi sanıyorsun?" Mirceo ne zaman birkaç dakikalığına uyuklamayı başarsa, Caspion'un Trehan'a karşı oynadığı ma da dahil olmak űzere daha fazla anı yaşıyordu.

Mirceo her dehşeti yeniden yaşamıştı. Kırılan kemikler. . başının arkasında kırılan demir çivinin beynine saplanması ... Caspion'un kendi halkının, her Őeyden çok nefret ettiği bir erkek için tezahűrat yapması. . .

Trehan onu bűtűn bir toplumun nűnde rezil etmiřti. İblis intikamını nasıl bir kenara bırakabilirdi ki? Mirceo bile o rűyadan amcasının bođazını parçalama isteđiyle uyanmıřtı.

O kprűye geldiđimizde geçeceđiz. "Belki de senin içini dıřını biliyorumdur, Caspion. Ve iřte buradayım."

İblisin ifadesini okumak zordu ama Mirceo bir tűr sınavdan geçtiği hissine kapıldı. "Varlığımdan ayrılman için sana son bir řans veriyorum." Caspion ona yaklaştı ve farklı bir Őekilde baktı.

İblis Mirceo'yu cinsel olarak mı lűyordu? Tanrılar ařkına, bırak da beni cinsel olarak lűp bisin! "Gitmek mi? Bunu neden yapayım ki? Bir randevuya ıkıyoruz. Senin için sűrpriz bir hedefim var."

Duruřundaki tehditle Caspion onun etrafında dndű. "Beni çok zorluyorsun vampir."

Mirceo onu grűř alanında tutmak için dndű. "Benden istediđin gibi, bu iliřkinin tűm sonuçlarını dűřűndűm. řimdi istediđimi yapacaksın."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Bu gece bana eřin gibi davranacaksın, hiçbir Őeyi saklamayacaksın. Ne zaman bir dűrtű ortaya çıkarsa, ona teslim olmalısın. řimdi git giyin. Seni önceden kutlamak için dıřarı çıkaracađım."

Bu İblis'in sarışın kaşlar çizdi birlikte. "Neyi kutlayacağız?"

Mirceo güldü. "Duymadın mı? Bu gece işaretleniyorum."

Cas pantolonunu bağlamak için el yordamıyla uğraştı, sinirleri bozulmuştu.

Bir Wendigo lejyonuuyla mı uğraşacaksın? Parkta bir yürüyüş. Ama bu . . .

Yakında eşine sahip olacaktı. Sonsuza kadar.

Cas karşı konulmaz olana direnmeye, inkâr edilemez olanı reddetmeye çalışmayı bırakmıştı. Sonunda iblis mührünü kaybedecek ve bu dönüm noktasını en iyi arkadaşıyla birlikte yaşayacaktı.

İnce deri pantolonunu ve işlemeli tuniğini (iblis resmi kıyafeti) giydikten sonra güverteye döndü. Mirceo denize bakıyordu, yürek parçalayan yüzü avcı dolunayıyla aydınlanmıştı.

Duygular Cas'ı sarstı, o şefkat binlerce kat geri döndü. Benimkini.

Mirceo şeytani sırıtışıyla ona döndü, ince deri trençkotu ve her kasını saran pantolonuyla zayıf ve seksiydi. Doğal olarak gömleği yoktu.

Ama Mirceo'nun sırıtışı soldu. "Yüce Tanrım. Bu gece senin kolunda olmaktan gurur duyacağım."

Başkalarının görünüşünü değerlendirmesine yabancı olmayan Cas yanaklarının ısındığını hissetti. Yüzünün kızarması ona bunu hatırlattı: "Benden içmek istemiyor musun?"

Vampir dilini bir dişinin üzerinde gezdirdi. "Ziyafetimin tadını çıkarmak için bana sahip çıkmanı bekleyeceğim."

Merhamet! Cas randevularını nasıl atlatabilmişti? Mirceo daha önce işaretlenmekten söz ettiğinde Cas neredeyse o anda vampiri yakalayacaktı.

"Ne kadar iyi olursan ol, iblis, bir aksesuara ihtiyacın var." Mirceo ceketinden bir şey çıkarıp Cas'a fırlattı.

Siyah bir domino mu?

Mirceo da benzer bir gözlük takmıştı. Renk, gri gözlerinin etrafındaki oniks halkasını vurguluyordu. Sanki bu mükemmel yaratığın herhangi bir süslemeye ihtiyacı varmış gibi. "Katılım maskeli balosu için bize davetiye attım iblis. Ama bana saat gece yarısını vurana kadar kalacağımıza söz vermelisin."

"Şüphesiz erotik bir maskeli balo. Bu nasıl iyi bir fikir olabilir ki?"

"Etrafımızdaki tüm hareketliliğe rağmen dikkatimin sadece senin üzerinde olduğunu göreceksin. Seni hala bitiş çizgisine ulaştırmam gerekiyor ve sana olan bariz takıntım bunu kilitlemeli."

Cas onun kararlılığını takdir etmek zorundaydı; amacı ne kadar yanlış yönlendirilmiş olursa olsun. Uzun süre acı çekerek nefes verdikten sonra maskeyi taktı. "Bunu yapmak zorunda mıyız?"

Mirceo dirseğini tuttu. "Gitmeliyiz." Onları puslu bir bahçeye doğru izledi.

Çok uzakta olmayan gösterişli bir saray duruyordu. Tembel müzik tınları gecenin içinden süzülüyordu. "Neredeyiz biz?"

"Lore'daki en özel yeni zevk yuvası. Gel hadi." Mirceo onunla kollarını birleştirdi.

Cas tereddüt etti, kendini yabancı hissediyordu ama sonra Mirceo onun tepkisine güldü -bu vampirin gülüşünü seviyorum- ve rahatlamaya başladı.

Giyimli hizmetkârların Mirceo'nun davetiyesini aldığı büyük girişe doğru yürüdüler. O ve Cas, farklı türlerden maskeli ölümsüzlerle dolu devasa bir balo salonuna adım attılar.

Meşalelerle aydınlatılmış alan bir renk cümbüşüydü. Çöküş tema gibi görünüyordu. Duvarlarda dev çıplak heykeller sıralanmıştı. Balo salonunun ortasına bir yüzme havuzu inşa edilmişti. Su perileri havuzun derinliklerinde oynuyor, havuza girenlerin üzerine iniyordu.

Az giyimli feyler yüksek bir tel üzerinde performans sergiledi. Bir kadın ateş yiyen ve bir erkek ateş püskürten, spot ışıklı bir sahnede erotik bir ikili oluşturdu.

Etraflarında cümbüşçüler kıyameti koparıyordu. Bir Katılım'a yaklaşan yıllarda, herhangi bir parti bir ölümsüzün son partisi olabilirdi, bu yüzden onlardan en iyi şekilde yararlanma eğilimindeydiler.

Göz kamaştırıcı gösteriler Cas'ın duyularını aydınlatıyordu. Ne zaman prensin yanında olsa, her şey daha yoğun hissediyor, duyguları ve içgüdüleri daha da güçleniyordu.

O ve Mirceo kalabalığın arasında ilerlerken, katılımcılar dönüp baktı. Vampirin cinsel cazibesi -Ve hem erkeklerden hem de kadınlardan gelen gömleksiz göğüslü bakışlar.

Gürültüden bile Cas, Prens geçerken kalplerinin hızlandığını duyabiliyordu. Pek çoğu Cas ve Mirceo'nun sevgili olup olmadıklarını tahmin ediyor gibiydi.

Cas, Mirceo'nun solgun boynunu inceleyen birkaç iblis yakaladığında -bir ısırık iddiası olup olmadığını kontrol ediyorlardı- Mirceo'nun elini kendi elinin içine aldı ve vampiri sevindirdi. Bir yanı Mirceo'yu kimsenin göremeyeceği bir yere götürmeyi arzuluyordu. Bir yanı da prensi göstermek, buradaki herkesin Mirceo'nun kime ait olduğunu bilmesini sağlamak istiyordu.

O bana mı ait? Vampir riskini bilmesine rağmen geri dönmüştü: sonsuz tekeşlilik. Mirceo, Cas'ın utanç verici anılarını çoktan görmüş gibi konuşmuştu ama belli ki bunlar ona olan saygısını azaltmamıştı.

Buna nasıl karşı koyabilirim? Prens karşı konulamayacak kadar büyüleyiciydi.

İçkiler gürül gürül akan bir şampanya fıskiyesinden akıyordu. Kan likörü ve iblis birası da vardı. Mirceo iki kadeh kaptı ve birini Cas'a uzattı. "Neye içelim?"

"Dibine kadar," diye cevap verdi Cas, onun sırtmasına neden olarak. İçkilerini bitirdiler ve birkaç tane daha aldılar.

"Unutmayın: tüm dürtülerinizin peşinden gitmelisiniz." Mirceo fincanını boşalttı, sonra bir başkasına uzandı. "Şimdi, neşelen."

Mirceo'yu memnun etme dürtüsüyle Cas'ın kadehini kaldırdı. Vampir hemen ona bir tane daha uzattı.

İçine bir kurt düştü. Cas ne yapmayı seçerse seçsin, boku yemişti. Mirceo'dan ayrılmak acı veriyordu; yakınlık da aynı şeyi yapıyordu çünkü her saniye Mirceo'nun ona ne kadar yakıştığını daha fazla hissediyordu. Ne zaman birlikte olsalar, Cas vampir kaçarsa neler kaybedeceğini anlıyordu.

Poly'de yaptığı gibi, Cas'ın da kendini bırakması, acıyı kabullenmesi ve kaderine razı olması gerekiyordu. İyi ya da kötü, erkeği kendi çocuğu olarak kabul edecekti.

"O mavi gözlerin ardında ne düşünceler saklı?" Mirceo sordu.

"Geleceğe dair düşünceler."

"Hmm. şu anın tadını çıkaramaz mıyız?"

Cas maskesini bilinçli bir şekilde düzelitti. "Deniyorum, Mirceo."

Vampir ona baktı. "Öyle olduğunu biliyorum aşkım. Ve bu benim için çok şey ifade ediyor." şehvetli dudakları kıvrıldı ve Cas'ı büyüledi. "Haydi, sana gösteriş yapmaya hevesliyim. "

Sonraki birkaç saat boyunca Cas, Mirceo'nun esareti altında daha da derine düştü. Sersemlemiş bir halde, parti boyunca baştan çıkarıcı vampiri takip etti. Mirceo Cas için ne tür bir içki seçtiyse, tereddüt etmeden içti. Mirceo ona eliyle ne yedirdiyse, itaatkâr bir şekilde yedi ve vampirin zarif parmaklarını emerek temizledi.

Mirceo hiç acımadan onu kızdırmaya devam etti. Herkesin önünde elini uzatıp Cas'ın hassas boynuzlarının şeklini çizdi. Cas dizlerinin büküleceğini düşünene kadar onları okşadı, okşadı, okşadı. "Benim muhteşem iblisim," diye homurdandı Mirceo. "Senin için çok sertim." Daha sonra, müstehcen bir skeç izlerken, vampir elini Cas'ın ön cebine soktu ve deriyi bir pençeyle keserek açtı. Başparmağını açıklıktan içeri uzatan Mirceo, ön sperm akana kadar Cas'ın frenulumunu ovuşturdu.

Cas ne zaman daha fazla dayanamayacağını düşünse, Mirceo gülüyor ve bir sonraki görüntüye ya da duyguya geçiyordu. Beni çıldırtıyor!

Boynuzları müstehcen bir şekilde parlayan Cas, "Ateşle oynuyorsun," diye onu uyardı.

Mirceo sırtıttı. "Güzel, yanığı sevdim."

Tünel görüşlü Cas eşinden başka bir şey göremiyordu. Kendini bir kelebeği kovalayan açgözlü bir canavar gibi hissediyordu.

Ve Cas bir canavar gibi Mirceo'nun vücudunun her santimini yutmak istiyordu. Onunla sevişmek için. Bakışları vampirin boğazında gezinirken, dişleri iz bırakmak için keskinleşti.

Mirceo onları ıssız bir balkona kadar takip etti. Röntgenci vampir genellikle sefahati bir noktadan gözlemlemeyi severdi.

Cas'ı bir kanepeye oturmaya yönlendiren Mirceo, sanki bin yıldır birlikteymişler gibi rahat bir tavırla kucağına yerleşti.

Mirceo önce kendi maskesini çıkardı, sonra Cas'inkini çözdü. Birlikte içtiler ve birbirlerini öpen ve okşayan diğer çiftleri izlediler.

Mirceo, "Bağlılığımı sorgulayıp duruyorsun ama bunca güzelliğin arasında bir eş aramayı özlüyor musun?" dedi.

Cas başını salladı. Mirceo'nun simsiyah saçlarından bir tutam alnına döküldüğünde ona uzandı ve ipeksi dokuyu başparmağıyla işaret parmağı arasında ovuşturdu. Sert bir ses tonuyla, "Sen etrafımdayken başkalarını görmekte bile zorlanıyorum," diye itiraf etti. Dedi canavar kelebeğe.

"İyi cevap," dedi Mirceo. "Seninle burada birlikte olduğumuza inanmak çok zor. Seni ilk gördüğüm andan itibaren daha fazlasını arzuladım."

"Duygularının daha derin olduğunu ne zaman anladın?" Mirceo gözlerini kırıştırdı. "Daha derin mi?"

Cas kulağına vurdu. "Pislik."

Vampir güldü.

O dudakların tadına bakmalıyım. Dürtü inkâr edilemezdi. Eğildi ve Mirceo'nun dolgun alt dudağını ısırды, dikiş yeriyle alay etti.

diliyle okşadı. Parmaklarını yumuşak, siyah saçlarının arasından geçiren Cas onu daha da yaklaştırdı.

Mirceo'nun ağzını aldı; bir aşık öpücüğüyle sahiplendi. Sana çok ihtiyacım var. Sana karşı iyi olacağım, vampir. Sadece bana zarar verme. Pek çok kişi denemiş olsa da, beni yok etme gücüne sadece sen sahipsin. . .

Cas geri çekildiğinde Mirceo'nun göz kapakları ağırlaşmış, dudakları kızarmıştı. "Bu iş başlamadan bitecek iblis. Hiçbir şeyi seni istediğim kadar istememiştim."

"Ve her zaman istediğini elde edersin."

"Olabilir. Ama bu gece, benim harika dostum, ihtiyacın olanı alacaksın."

"Bundan sonra geri dönüş yok, Mirceo." Sanki eşiği çoktan geçmemişler gibi. Bu bir sonraki adım, her birinin diğeri için doğduğu günden beri kaçınılmazdı.

"Anlıyorum. Bu arada, bir erkeği becermek konusunda herhangi bir çekincen var mı?" Cas'ın elini tuttu ve işaret parmağını emmek için ağzına götürdü. Mirceo'nun hıncır dili parmağı ıslatarak fiskeledi. Sonra vampir parmağını onun göğüs ucuna yerleştirdi.

Sertleşmiş yumruyu ovarken Cas'ın nefesleri sığılaştı. "Geçen gece sen bayginken vücudunu keşfettim ve gördüğüm her şey için acı çektim. Bu gece sana ne kadar çok olduğunu göstereceğim." Hafif bir çimdik attı.

Mirceo'nun gözleri doldu. "Ah, demek resmen biseksüelsin. Artık arzuların o kadar da kısıtlı değil."

"Tam tersine. Senden başka kimseden etkilenmiyorum."

Vampir ona bilmiş bir bakış attı. "Pek çok insan Mirceexual. Yalnız değilsin."

Mirceexual? Cas'ın dudakları kıpırdadı. Kesin o l a r a k bildiği bir şey vardı: Bu prensle asla sıkıcı olmayacaktı.

"Harcamayla merak ediyor musun? Demon, bu çok iyi. Taşakların çok ağırlaşıyor ve acıyor."

"Nasıl bir his olacağını hayal etmeye çalışıyorum." Gerçeklik Cas'a çarptı. Tohumumu Mirceo'nun bedeninde harcayacağım. Çok yakında. "Ve

Sen? Sana ne yapacağım konusunda herhangi bir endişen var mı?"

Sesi alçalan Mirceo, "Bir sır öğrenmek ister misin tatlım?" dedi.

Ses tonu Cas'ın kalp atışlarının daha da hızlanmasına neden oldu. "Bana böyle sorduğunuzda, tam olarak emin olamıyorum."

YİRMİ YEDİ

Ateşle oynamak.

İblis onu uyarmıştı ama Mirceo zorlamaya devam etti, eşinin artık ikisinin de umutsuzca ihtiyaç duyduğu şeyi inkâr edemeyeceği anı bekledi.

Caspion'un sırtına binerek iblisin sertleşmiş sikinin üzerine yerleşti. Mirceo'nun kendi siki o kadar sertleşmişti ki, tepesi pantolonunun kemerini aşıyordu. "Bu sırrı bilmek isteyeceksin." Caspion'un boynuna sokulmak için eğildi, tembelce tenini yaladı ve emdi. İblisin kokusu tamamen deriydi, nabzının telaşlı atışı Mirceo'nun diliyle alay ediyordu.

Karşı koyamayarak eşinin boğazına bir dişini geçirdi ve sıcak kıpkırmızı bir renk çıkardı. "Tadın beni çıldırtıyor" diye inledi.

Caspion'un pençeleri kalçalarına saplandı. "Sırrın bu mu? Bunu anladım sayılır." İblis onu büyük çubuğunun üzerinde salladı ve Mirceo'nun kıcı bunun için ağrıyordu.

"Oh, evet. Benim sırrım. . . Kaderimiz olduğunu bildiğim zamanlarda bile, hiçbir zaman kendi başıma becerilmeyi arzulamadım. Bunu istedim çünkü bizi birbirimize bağlayacağına inanıyordum. Ama son birkaç gecedir kendimi senin büyüklüğüne hazırlamaya başladım ve işler değişti. .

. . "

Mest olmuş görünen iblis kısık sesle, "Hazır mısın?" dedi.

"Kayganlaştırıcı ve kendimi senin için açacak oyuncaklarla." Caspion'un şaftı sarsıldı. "Tanrılar, bu görüntü ..."

"Duygular akıl almazdı." Mirceo onun elini tekrar kavradı ve iblisin başparmağını emerek ıslattı. Sonra Mirceo onu pantolonundan sarkan çıplak tacın üzerine yerleştirdi.

Yavaş ve kaygan daireler çizmeye başladığında Caspion'un dudakları aralandı.

Sadece bundan bile gelebilirdi. "Ve kıcıma batıyormuşsun gibi yaptığımda" - Caspion'un kulağına fısıldamak için öne doğru eğildi - "tohumum göğsümden, yüzümden, yatak başlığına kadar fıskırdı."

İblis sarsıldı. "Benimle gel." Ayağa kalkmaya çalışarak Mirceo'yu ayağa kaldırdı, sonra da elini tuttu. "Şimdi."

Mirceo iblisin dizginlerini test ediyordu; yay kırılmış gibi görünüyordu.

Caspion başladı sürüklemek onu aşağı ve Merdivenler, Sonra da kalabalığın arasından geçip, bir yandan da etraflarını taradılar.

Yalnız kalmak için bir yer mi arıyorsun? Mirceo neredeyse gece yarısına kadar burada kalmak için ısrar etmemiş olmayı dileyecekti. "Çok otoriter."

Caspion durakladı, Mirceo'ya döndü, ayak parmaklarını kıvıran şeytani saldırganlık ön plandaydı. "Evet, öyleyim." Ve şimdi nedenini biliyorum, aşkım. "Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

"Bu sorunlu görünüyor mu, tatlım?" Başı ve birkaç santimlik kısmı düşük pantolonundan dışarı taşan, gergin şaftını göstermek için eliyle işaret etti.

Caspion öne doğru uzandı ve onu özel bir tutuşla kavradı. "Benimkini."

Mirceo onun eline doğru eğildi. "Henüz değil. Ama olacak. Bitiş çizgisini benimle birlikte geçer misin?"

Curt başını salladı. Mirceo'yu tekrar sürükleyerek kalabalığın arasından geçmeye başladı.

Bu kalabalık maskeli balodaki hiç kimse Mirceo'nun başına geleceklerden şüphe edemezdi. O ve Caspion ne güzel bir çift olmuşlardı.

Aleti dışarıda bir vampir, kanarya sırtan bir kedi değiştirici ve yollarına çıkan herkese sivri dişlerini gösteren vahşi, obsidyen gözlü bir iblis.

Caspion'un devasa gövdesindeki tüm kaslar şişmiş ve boynuzları müstehcen bir şekilde çıkmıştı. Gıdıklanan birden fazla dişi onlara bakarken kendini yelpazeledi.

Mirceo ile birlikte bir koridora geldiklerinde Caspion ilk kapıyı çekip menteşelerinden sökerek açtı. Yangın

İçinde bir cehennem var gibiydi.

Odanın içinde eyerli bir sentor iki su perisi eşiyle cirit atıyordu. Bir dişi ona binerken o da diğerine biniyordu. Eyerde pommel yerine bir dildo vardı. Sentor her şahlandığında, binici su perisi aşağı yukarı kayıyordu.

Kadınlar "Mirceo!" diye seslendi.

Caspion kıskanç bir hırıltıyla onu yanına çekti.

Koridorda ilerleyip başka bir kapıyı denediler. Loş ışıklı oda boştu. Büyük, lüks yatağı pürüzsüz çarşafklar kaplıyordu ve şöminede alevler dans ediyordu.

Caspion onu içeri itti, sonra da kapıyı arkalarından kilitledi.

O kadar çok şey tehlikedeydi ki Mirceo aniden gerildi. Anal bekaretini kaybetmek konusunda değil ama ya Caspion'un bekareti değilse?

Ya onu memnun edemezsem? Mirceo neredeyse ırkiliyordu. Ya sert kalmak için kadınları düşünmek zorunda kalırsa?

İblis saygılı elleriyle yüzünü kavradı ve tekrar ağzına almak için eğildi. Dillerinin her kırbaçıyla Mirceo'nun hisleri dalgalanıyor, şüpheleri azalıyordu.

Caspion kan çıkarmak için bir dişini yaladı. Mirceo bu nefis tat karşısında inlerken, iblis onu beslemek için Mirceo'nun ağzını yavaşça dilledi.

Kanlı bir öpücüğü paylaşmak mı? Sıcak, iblis, iğrenç sıcak. Mirceo, Caspion'un iniltilerini içiyor, sivri dilini emiyordu. Daha fazla kan için açgözlüydü. Daha fazla zevk.

Daha fazla iblis.

Cas'ın uzun süredir uykuda olan bir parçası bu erkek için uyanıyor gibiydi. Bağırıyordu. Böylesine ilkel bir çekimi inkâr edemezdi, hele de kalbi prensi aynı hararetle arzularken.

Mirceo'nun ağızını, birbirleri için nefes alıp verene kadar, mutluluk içinde kaybolana kadar tuttu. Öpüşmeler arasında birbirlerinin kıyafetlerini yırttılar. . .

Cas, çıplak sikleri birbirine değince şaşkınlığını üzerinden attı. Çoktan soyunmuşlar mıydı? Geri çekildi. "Bütün gece benimle alay ettin. Beni köpürttün." Mirceo'ya, "Seninle yatağa gelmesini emretti. Şimdi."

Prens şeytani bir sırıtışla parladı. "Nasıl isterseniz." İz sürdü, sonra kasları hazır olmanın verdiği gerginlikle yorganın üzerine uzandı. "Bu gece ihtiyarın üzerine fazla gitmemeye çalışacağım."

Cas, Mirceo'nun gerçek mizahı ile duygularını maskeleyen cephesi arasındaki farkı anlamaya başlamıştı. Şu anda, Dacia'nın soğukkanlı Prensi'nin gergin olduğunu söyleyebilirdi.

Arkadaşının kalp atışlarının sesi Cas'ın içinde yeni bir şefkat dalgası yarattı. "Sana zarar vermeyeceğim, Mirceo."

"Sana güveniyorum." Vampirin gri gözleri Cas'ın vücudunu incelerken akik rengine döndü. "Tanrım, bu bronz tene ve altın sarısı saçlara bayılıyorum. Benim sarı saçlı Adonis'im. Hiçbir erkek benden daha görkemli bir eşe sahip olamaz."

"Aynı fikirde olmadığımızı kabul ediyoruz."

"Ah, gördüğün hoşuna gitti mi, iblis?" Sinsi, baştan çıkarıcı vampir.

Cas başını salladı. Benimkini. "Bacaklarını aç." Mirceo kaşlarını kaldırdı.

Cas aralarında diz çökmüş, Mirceo'nun cömert sikine, boncuk gibi kabaran ucuna bakıyordu. Şaftı yumruğuyla kavrayarak hızlanmaya çalıştı -çılgınlık içinde eşinin üzerine düşmemek için. Eğildi ve Mirceo'nun taşaklarına sokuldu, eşinin uyuşturucu kokusunu içine çekti: saf seks.

Mirceo inledi. "Beni emmek zorunda değilsin, iblis." Aksanı Cas'ın hiç duymadığı kadar kalındı.

"Zorunda mısın? Senin için açıktan ölüyorum, dostum." Mirceo'nun parlayan sik başını öptü, hevesle kremasının tadına baktı.

Prens sarsıldı ve inledi.

Mirceo'nun ön sperminin tadı fark edildiğinde Cas, "Bu gece bir ara tohumunu içeceğim, içip bitireceğim," diye homurdandı. Gözlerini Mirceo'dan ayırmadan sivri dilini geniş başın etrafında dolaştırdı. Çok gergin ve pürüzsüzdü. Çok canlıydı. Dudaklarını şişmiş ucun üzerinde gezdirdi, vampir hırıltılı bir nefes verene kadar fiske vurdu.

"Yüce Tanrım!" Mirceo izlemek için bir dirseğinin üzerinde doğruldu, gövdesinin kordonlu çıkıntıları dalgalanıyordu. "Muhteşem yüzünü görmek istiyorum." Cas'ın saçlarını geriye doğru taradı. Mirceo onun yüz ifadesinde ne gördüyse vampirin kalbinin daha da hızlı çarpmasına neden oldu.

Cas dudaklarını başının üzerine kapatıp onu kabzasına kadar emerken Mirceo, "Ah, sik beni," diye nefes aldı.

Cas, prensin kalın **aletinin** etrafında sert bir inilti çıkardı.
Yakında.

"Bunu hiç yapmadığına emin misin?"

Mirceo'nun bakışlarıyla buluşarak geri çekildi. "Her çabamda mükemmelim."

Vampir Cas'ın alnına vurdu. "Ukala herif."

Cas sırtarak geri çekildiğinde Mirceo dizlerini yukarı çekti ve Cas'ın başının arkasını kucaklarken hafifçe itti. Vampirin kalçaları kulaklarının etrafında titredi. Çoktan yaklaşıyordu. Mirceo'nun tepkilerinin tadını çıkardı. Çıkardığı alçak sesler.

Cas'ın ağzı ve boğazı onun uzunluğunu yutarken kendini tutmaya çalışmasını. Sallanırken topuklarını içeri çekişini.
Kalçalarını.

Cas parmaklarını Mirceo'nun altında gezdirdiğinde, vampirin kıcı avuçlarının içinde kıvrandı. Bu gece bu kıcı sahip olacağım. Üstesinden gelen Cas, pençelerini solgun ete batırarak eşini daha sıkı kavradı.

YİRMİ SEKİZ

Bu iblisin ilk seferi; bunu sevmesini istiyorum.

Ama ilk kez denediği bir şey için Caspion, Mirceo'yu ekseninden çıkarıyor, açgözlü çekişlerle emerken derin boğazlıyordu.

"Beni yiyip bitiriyorsun!" Kendini tutamayan Mirceo, eşinin hassas boynuzlarını kavradı, dudaklarına doğru eğildi ve diline karşı sürtündü.

"Uhn!" Caspion'un kasları gerildi, iri vücudu şeytani bir şehvetle sarsıldı.

"Daha fazla dayanamaz!" Mirceo jiletin ucunda sallanıyordu. İblis taşaklarını okşadığında, "Spermimi istiyor musun?" diye bağırdı.

Caspion geri çekilerek onu serbest bıraktı ve Mirceo'nun shaftını ıslak ve karnına doğru titreşir halde bıraktı. "İstiyorum. Ama henüz harcamayacaksın."

Mirceo odaklanmak için gözlerini kırptırdı "Ne?" Arkadaşının boynuzlarını bıraktı ve "Siktir et," dedi. Eli eğildi ve onun boyunu kavradı. "Patlamak üzereyim!"

Caspion onun bileklerini kavradı ve "O sik bana ait," diye hırladı. Seksi dişlerini gösterdi. "Çek o lanet ellerini üzerinden."

Mirceo'nun shaftı komutla sarsıldı. Hiç bu kadar sert olmamıştı!

"Şimdi, dostum."

Bir şekilde tutuşunu serbest bıraktı. Mirceo, cazibeyle mücadele etmek için kollarını başının üzerine indirdi. "İşte." Vücudu serbest bırakılmayı reddettiği için titredi. "Teslim oluyorum."

Caspion'un bakışları onu taradı. "Kendine bir bak. Sen benimsin." Elini Mirceo'nun saçlarında dolaştırıp çekiştirdi. "Adımı söyle."

"Caspion."

"Çığlık atana kadar seni becereceğim." İblis kulak memesini emmek için öne doğru eğildi. "Buradaki herkes seni kimin boşalttığını öğrenene kadar."

Mirceo bu sözler karşısında nefesi kesildi.

"Ama önce değerli eşimi hazırlamam gerekiyor." Caspion yatakta saf iblis pisliği ile yürek parçalayan tatlılığın bir karışımıydı.

"Cebimde bir şişe yağ var," dedi Mirceo, Caspion'un şişmiş siki o kadar çok pre-cum ürettiyordu ki buna ihtiyaçları olmayabilirdi. Başı Mirceo'nun kalçasına sürtünerek belirgin bir nem izi bıraktı.

İblis şişeyi aldı ve geri döndü. "Uyluklarını benim için daha geniş aç." Parmaklarına yağ döktü, sonra Mirceo'nun bacaklarının arasına uzandı. "Gergin olma."

Mirceo sırtarak gözlerini kaçırdı. "Kızaran her bakire öyle olmaz mıydı?"

"Ah-ah. Yapma bunu."

"Ne?"

"Başkalarına verdiğin yüzü bana da ver. Her şeyini istiyorum. Gerçek seni."

Mirceo kalın kalın yutkundu. İblis ona bakarken kendini savunmasız hissediyordu. Ham. Bir şekilde Caspion'un bakışlarını tutmak için kendini zorladı. Kelimeler dudaklarından döküldü. "İblis, sen olduğuna sevindim."

"Seninle ilgileneceğim Mirceo. Bu gece ve her zaman." Caspion kaygan işaret parmağını Mirceo'nun yanaklarının arasında gezdirdi, onun muhtaç kısmıyla neredeyse hiç temas etmedi.

Parmağının her geçişinde iblis biraz daha baskı uyguladı, onu zar zor yaracak kadar sertti.

Mirceo'nun hüsrana dolu iniltisi Caspion'un nefesini kesmesine neden oldu. "Benim ağgözlü oğlum daha fazlasını mı istiyor?" Mirceo'yu sabit tutmak için bir eliyle kalçasını kavrayan Caspion, parmağının ucuyla daireler çizdi.

Dönüyor ... dönüyor ... Mirceo bu enfes duygular karşısında inledi.

Sonra iblis ikinci eklemine kadar içeri daldı. En sonunda! "Daha, daha!" Bir oyuncaktan çok daha iyi.

Caspion parmağını salladı. "Her zaman." Daha fazla yağ. Daha derin penetrasyon. Başka bir parmak ilkin katıldı, içeri girdi, gerildi. "Etrafımda çok sıkı olacaksın."

İblis parmaklarını Mirceo'yu hazır hale getirmeye yetecek kadar itti ve bu arada onu eşikte tuttu. Acı dolu saatler gibi gelen bir süre boyunca sığ pompalar yaptı.

Daha fazla yağ. Daha derine. Daha fazla yağ. Daha geniş.

Mirceo nefes nefese, "Gerçek dışı hissediyorum. Bir gece seni de becermeme izin vermek zorunda kalacaksın."

Caspion kolayca başını salladı. "Elbette."

Kontrolü bana mı vereceksin? "Baskın olmana rağmen mi?"

Kaşlarını çatarak, "Eşime arzuladığı her zevki vermekten daha baskın ne olabilir?" diye cevap verdi.

Mirceo'nun göğsü bu erkek için burkuldu. Kalbi duygularla dolup taşıyordu ama bir çıkış noktası yoktu. Bir bakış paylaştılar.

Ne diyeceğimi bilemiyorum, seni ne kadar istediğimi ifade edemiyorum. Bu gerçekten sonsuza dek sürecek. Sana aşık oluyorum, iblis.

Caspion törpüledi, "Biliyorum. Biliyorum. Ben de aynı şekilde hissediyorum."

Evet, Mirceo'nun kalbi aşırı doluydu ama vücudunun her santimi boştu ve iblisin ona vermek istediği her şeye açıktı. Caspion parmaklarını çektiğinde Mirceo kendini kaybetmiş, utanmazca kalçalarını yuvarlıyordu. "Lütfen, lütfen, iblis."

Caspion bacaklarının arasına diz çöktü ve daha fazla yağ fıskırttı. O ağır uzunluğun üzerine sürmek için mi? Mirceo, altın şeytanının kendisini yağladığını görmek için ayağa fırladı. Caspion iri elini sikinin üzerinde gezdirirken kendinden geçmişti; gergin tepesi, kalınlaşmış tabanı, belirgin damarları boyunca.

"Seni çok uzun zamandır istiyordum Mirceo." İblisin boynuzları hiç bu kadar düz ve şişmiş miydi? "Sana zarar vermeyeceğim konusunda bana güveniyor musun?"

"Güveniyorum. Bu konuda sana güveniyorum. Sana her konuda güveniyorum. Her zaman güvendim."

Pazuları şişen Caspion, Mirceo'nun kalçalarını sıktı ve onu daha yakına sürükledi. Sonra uzun aletini yumrukladı. Geniş baş Mirceo'nun girişine dayandığında, iblis acı çekiyormuş gibi inledi; Mirceo temastan titreyerek haykırdı.

Caspion ucu içeri bastırırken Mirceo'nun bakışlarını tuttu. "Sen benimsin. Sonsuza dek. Gitmene asla izin vermeyeceğim." Terlemeye başlayarak, yağlı tacın tamamı Mirceo'nun halkasını geçene kadar ilerledi. "Ah! Eşim çok sıkı."

Mirceo inledi çünkü çok iyiydi. İyiden de iyiydi. Dişlerini gıcırdatarak daha da derine inen iblisin genişliğini kabul etmek zordu. Yine de Caspion derinlere indikçe Mirceo'nun içine zevk doluyordu. Mirceo'nun kendi şaftı çelik bir çubuk gibi göbeğinin üzerine çıkmıştı. Bir şey olmadan patlayacağından korkuyordu.

Dokun.

"Bunun için beş yüz yıl bekledim." Caspion birkaç santim geri çekildi ve aşağı baktı, bakışları vücutlarının birleştiği yere perçinlendi. Eğer gözler yakabilseydi ...

Mirceo kıvranıp uyum sağlamaya çalışırken iblis daha fazla yağ serpti. "Benimle savaşma," diye ısırdı. "Bırak gireyim."

Mirceo kendini olabildiğince gevşetmeyi dilediğinde, Caspion daha da içine gömüldü, sert uzunluğu Mirceo'yu gererek onu boyun eğmeye zorladı.

"İşte bu! Vampir. . boşalmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum!" Kaşları çatılmıştı, parmakları Mirceo'nun kalçalarına gömülürken güçlü göğsü kabarıyordu. Daha güçlüydü, şeytaniydi, yaşlıydı ve Mirceo'yu kazığa oturtuyordu; yine de Caspion güçsüz görünüyordu. "Bakire kışının derinliklerini istiyorum."

İblis istediğini aldı. Daha derine. Daha derine. Derin, ta ki Caspion onu kalın, nabız gibi atan bir etle doldurmuştu. "Benim!" diye kükredi zaferle.

Mirceo akılsızca bir bağırışla her şeyi teslim etti.

Gelme. Gelme. Tanrım, gelme.

Cas'ın hayatındaki hiçbir şey onu bu şehvete hazırlayamazdı. Sikinin başı Mirceo'nun girişini öptüğü andan beri eşikteydi. Omurgasındaki karıncalanmayı, taşaklarındaki ağır ağrıyı görmezden geldi. Eşimden önce gelmeyeceğim.

Vampirden herkesten daha fazla zevk almak için yanıp tutuşuyordu. hiç vardı Daha önce, için olmak ve sadece bir Mirceo hayal k u r d u . Sadece gelme. "Seni ele geçirdim. Tamamen." Sesi çıldırmış gibiydi.

"Bedeninin içindeyim. Her zaman senin bir parçan olacağım." Kalçalarını geri çekti ve itti-

Cenneti buldu. Gözleri kafasının içinde geri yuvarlandı. Benim evim. Bu vampir benim evim.

Cas tekrar etrafının farkına vardığında Mirceo hâlâ sırtını bir yay gibi germiş, şaftı aralarında zıplıyordu.

Cas'ın bakışları genişledi. "Neydi o?"

"Tekrar yap! Prostatıma vuruyorsun." Mirceo'nun siki solgun gövdesini ön spermle boyamıştı.

Şaşkına dönen Cas yavaşça geri çekildi, sonra tekrar içeri girdi. "Tam ... tam BURAYA!" Mirceo'nun başı döndü.

"İstiyorum

Bu her zaman. Sen içimdesin. Buna ihtiyacım var."

Terleyen Cas, vampiri tam o noktaya sürtecek kadar battı.

Mirceo dudağını o kadar sert ısırды ki kan çenesinden aşağı aktı. Benim çarpıcı vampir dostum. Cas eğildi ve akıntıyı yaladı, sonra Mirceo'nun ağzına götürüp ona yedirdi.

Cas kalçalarını geriye çekip sonra öne doğru yuvarlarken dilleri birbirine karıştı. Gelme, gelme! Ölçülü bir vuruştan sonra homurdanarak daha sert sikti.

Terden sıırıslık olmuşt vücuğu, Cas'ın tamamen ele geçirdiği Mirceo'nun kıcının yağlanmış kıvrımlarını tokatladı. Öpüşmeyi kesti ve kollarını dikleştirerek kendini kaldırdı. "Geri dönüş yok, vampir." Çenesini sıkarak daha sert itmek için dizlerini yatağa gömdü.

Prensin iniltisi giderek arttı. Uçurumun kenarında.

Cas da öyleydi. Hiç böyle bir baskı hissetmemişti. Her kalp atışında siki zonkluyordu.

"Gelmek üzere, iblis! Dayanamıyorum ..."

Vampirin bakışlarını tutarak, "İçine girmemi istiyor musun?" dedi. Boştaki eli arkadaşının karnında gezindi.

Mirceo beklentiyle nefes nefese kaldı. "Tanrılar evet, ver onu bana, iblis!"

"O zaman onu benden al," diye emretti Cas. "O küçük, sıkı kışınla al onu benden." Yağlı parmaklarını Mirceo'nun şaftının etrafında kıvırdı. Tam dalarken okşadı.

"Aman Tanrım! Siktir, evet!" Mirceo'nun acı çeken ifadesi yerini coşkuya bıraktı. "EVET!" Aleti sarsıldı, sonra aralarından fışkırmaya başladı - Cas'ın eli olmasa Mirceo'nun yüzünü yakalayacaktı. "ŞEYTAN!"

Mirceo'nun ciğerlerinden çığlıklar kopardı ve çubuğundan boşaldı. Her fışkıran tohumla birlikte Mirceo'nun kışı Cas'ın uzunluğu boyunca kasıldı.

Dehşet verici. Vahşi bir böğürtü çıkardı. "Seni hissediyorum!"

Hâlâ gelmekte olan Mirceo, "Beni işaretle; yap şunu!" diye bağırdı.

Cas'ın şeytani bakışları Mirceo'nun boynundaki ete kilitlendi. "Benim!" Başını öne eğdi ve dişlerini eşine geçirdi.

Onu işaretlemek. Ona sahip olmak. Onları asla geri dönemeyecekleri bir sınırın ötesine götürmek.

Mirceo kemerli ve onun altında kıvrandı. "EVET, EVET!"

Cas vampirin boğazına doğru hırladı. Acımasız bir hamleyle, sikiindeki o zonklama baskısı azaldı.

İblis mührü yok olurken, Cas'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. Bu gerçekleşiyor. Yakıcı bir meni akıntısıyla patlayarak eşini sonsuza dek sahiplendi. . . .

YİRMİ DOKUZ

Vampir onun göğsüne yaslanmış uyuyordu.

Cas, Mirceo'nun ipeksi saçlarını büyüleyici yüzünden çekerken iblis içgüdüleri rahatlamıştı.

Arkadaşım benimle. Mutlu. Sağlıklı. Güvende.

Sahiplenildi. Cas kaderlerini birlikte ele geçirmeye hazırды - bu her ne getirecekse.

Mirceo'ya, "Tanrılar senin baba olduğun tüm yavrulara yardım etsin," demişti ama şimdi fikri değişmişti. Ne de olsa Mirceo zaten bir çocuk büyötmüştü: Kosmina. Güçlüydü ve eğlenceliydi; yavrular ona bayılırdı. Onunla bir aile kurduğum için çok şanslı olmalıyım.

Cas yapıyı sağlayacaktı, Mirceo ise kalbi.

Ve bir zamanlar biyolojik yavrular çok önemli görünürken, o ve vampir bazı buluntu çocukları da yetiştiremezler miydi?

Cas'ın dudakları kıvrıldı. Bunu neden daha önce hiç düşünmedim ki? ?

Varoluşunda ilk kez huzurun nasıl bir his olduğunu anladı. Mirceo'nun saçlarına bir öpücük kondurdu ve kokusunu içine çekti.

Boşalmanın nasıl bir his olduğuna dair yaşadığı şaşkınlık, vampirle paylaştığı bağın yanında hiçbir şeydi. Cas bu erkeğe duyduğu tanrısal ihtiyacı kabul etmişti. Onu kucaklamıştı. Ona teslim olmuştu.

Az önce birbirlerini şımarttıkları saatler ateşli bir rüya gibi geçmişti. Yatakta iki, duşta da bir kez daha Cas'ı hiç bilmediği fantezilerle tanıştırmıştı.

Şimdi sonsuza dek hafızasına kazınmış bir gecenin anlık görüntülerini yeniden yaşıyordu. Nefis eşi ona biniyor, Cas'ın parmağından kan emiyor, iblis tohumunu tekrar alıyordu. Mirceo kendi menisini Cas'ın dilinin üzerine dökerken... Cas ona arkadan binerken prens yastığına doğru böğürüyordu.

Birlikte aldıkları duş da daha az hayat değiştirici olmamıştı. Mirceo çağlayanın altında arkasından kayıyor, dikkatini dağıtmak için onunla alay ediyordu. Cas avuçlarını fayanslı duvara dayamış, kışını sunuyordu ... Mirceo, vampir dibe vururken Cas'ın başını geriye doğru çekmek için boynuzlarını tutuyordu.

Delici dişler. Bir iblisin çılgınca kavrayışı altında bükülen kiremit. Kendiliğinden akan döller duvarı kirletiyor.

Bu gece -bir şekilde hem kötü hem de güzel- onları sonsuza dek değiştirmişti.

Cas'ın şehveti yeniden alevleniyordu ama genç arkadaşı mışıl mışıl uyuyordu. Mirceo'nun belli ki dinlenmeye ihtiyacı vardı. Son birkaç gündür ayrı kalmaları Cas gibi yaşlı bir iblisi bile etkilemişti.

Göz kapakları ağırlaştı. Ama tam uykuya dalacakken, bilincinin içinden başıboş bir soru fısıldadı.

Gözlerimi bir kez daha açtığımda vampir burada olacak mı?

OTUZ

Mirceo pençelerini göğsüne saplayarak uyandı, kulaklarında alçak bir inilti çınılıyordu. Kendisinininki mi?

Caspion onun yanında uyudu, kaslı kollarıyla onu sıkıca kucakladı. Cennet. Peki Mirceo neden böyle bir endişe duyuyordu?

Hayır! Dün gece her şey mükemmel gitmişti. En büyük dileğine kavuşmuştu. Caspion'a karşı uykuya daldığında, eşikle birlikte olağanüstü bir geleceğe sahip olacaklarını bilerek güvendedi.

Seksten sonra her zaman yaşadığı panik duygusu yok olmamıştı; daha da artmıştı! Düşünceleri kaos içindeydi. Belki de onu çok fazla istiyorum.

Sol kolunda, omzunun hemen altında şiddetli bir ağrı yayıldı. Başını çevirdi ama herhangi bir çürük ya da yaralanma görmedi. Vücudunun geri kalanı harika hissediyordu.

Peki onun nesi vardı? Panik atak kendini bir uzuvda hayalet ağrı olarak gösterebilir miydi?

Tekrar Caspion'un uyuyan yüzüne baktı ve bir an için paniği geçti.

I . . . I . . .

Mirceo neden düşüncesini tamamlamamıştı? I . . .

Onu arzulamak mı? Haber değil. Onu sonsuza dek istemek mi? Yine haber değil. Ona ihtiyacın var mı? Belli ki.

Caspion'un kucağından sıyrılarak ayaklarına doğru yürüdü. Pantolonunu sürüklerken Mirceo dağınık düşüncelerini toparlamakta zorlandı. Belki de tüm geleceğini vaat etmeye gerçekten hazır değildi. İstediklerini elde etmek için şeytanla bir anlaşma mı yapmıştı? Ve şimdi o şeytan onun ruhunu mu alacaktı?

Ama eğer bağıllık şüpheleri varsa, o zaman neden kalbi ona Caspion'a yakın kalmasını söylüyordu? Kaçması gerekmiyor muydu? Ve iblisle diğer karşılaşmalarında neden böyle bir şey yaşamamıştı?

Mirceo perdeli pencerelerden birine doğru ilerleyerek dışarı baktı. Turuncu avcı ayı alçalmış, arazinin üzerinde batıyordu. Güneş yakında doğacaktı.

Bakarken, fark etmesi gereken bir şeyi kaçırmış gibi hissetti - bir kelimenin dilinin ucunda olduğu ama söyleyemediği o sinir bozucu duyguya benzer bir his. Yatağın yanında volta atmaya başladı. Neyi unutuyorum ... ?

Zamanla Caspion kıpırdandı. İblis gülümseyerek uyandı ve mavi gözlerini kırıştıtararak açtı. Mirceo'ya ilk bakışıyla birlikte nefes kesici gülümsemesi soldu. "Ah, Tanrı aşkına, vampir."

"Ne?"

Doğrulup alnına dökülen sarı saçlarını taradı. "Sen Ne olduğunu biliyorum. Çoktan çıkış yaptınız."

"Tek kelime etmedim." Alnında ve üst dudağında boncuk boncuk ter vardı. Mirceo seks sırasında kendini zorlamadığı sürece terlemezdi.

"Söylemene gerek yok; vahşi bakışlı ifaden her şeyi anlatıyor."

Ne diyorsun? Açıkla bana! Anlamamı sağla.

Caspion elbiselerini yerden almak için ayağa kalktı. "Bunun olacağını biliyordum."

Şu anda bile o fiziğin görüntüsü Mirceo'nun sertleşmesine neden oluyordu. Ona sahip olmak için neler vermezdim ki?

"Yüz ifadem ne diyor?"

Caspion homurdandı, "Şişmiş." Bacaklarını pantolonunun içine soktu.

"Kelimeleri ağızma tıkıyorsun."

"Bunu yapacağını biliyordum!" İçgüdüleri çıldırmış olmalı. Tıpkı bir iblisin kaderindeki kişiyi sahiplenmek istemesi gibi, o da işaretlenmiş bir eşini kaybetmeye tahammül edemezdi. Yine de Caspion

B e l l i k i kendini kaybetmemeye çalışıyordu. "Biliyordum. Ama beni şansımı denemeye ikna ettin."

"Çiftleştığımız için, bunu hissetmeyeceğimi sanıyordum.

...

"Pişmanlık mı?"

"Pişmanlık değil." Mirceo duygularını gözden geçirdi. "Hiç pişmanlık hissetmiyorum."

"Fetihlerinden asla pişmanlık duymadın. Sadece ertesi sabahlar. Lanet olsun, sana zaman ayırmanı söylemiştim. Emin olmak için."

"Biliyorum."

"Bana sonsuzluk sözü vermiştin ama sekiz saat bile dayanamadın! Benimle, eşinle her şeyin farklı olacağını söylemiştin."

"Bu farklı. Kaygım hiç olmadığı kadar güçlü." Neden onu kıskırtıyorum?

"Seni pislik." Caspion derin bir nefes aldı ve yükselen öfkesini kontrol etmek için cesur bir girişimde daha bulundu. "Bak, bunu sindirmenin çok zor olduğunu anlıyorum. Aramızda yaşananlar akıl almazdı. Şu anda ikimiz de duygusal olarak ham ve şarj olmuş durumdayız. Ama elimizde bir şey var. Her şeyi bir kenara atma."

Caspion sakın kalmayı başardıkça Mirceo daha da telaşlandı. "Hepsini atmak mı? Bu masada mı?" Bu duyguyu durdurun!

"Olmasını mı istiyorsun?" "Hayır. Hayır!"

"Dün gece benim de ödümü kopardı ve hayatımda bunun mükemmel bir zamanlama olduğu bir yerdeyim. Senin için zamanlama daha kötü olamazdı. Ama bana güvenirsen, bunu başarabiliriz."

Mirceo'nun kolundaki acı dinmek bilmiyordu. Kaşlarını çattı.

"Beni dinliyor musun ki?" Caspion talep etti. "Uykuya daldığın saat ile uyandığın saat arasında ne oldu?"

"Ben de sana bunu anlatmaya çalışıyorum: Bilmiyorum!
Belki de . . .

. belki de birkaç günlüğüne uzaklaşmalı ve aklımı başıma toplamalıyım-"

"Hayır. Bir karar verdiniz; buna uyun. Eğer bu sabah buradan ayrılırsan, temelli ayrılmış olursun."

Temelli git. Caspion'u terk et. Mirceo'nun alarmı daha da yükseldi.

İblis gözlerini kıstı. "Benim bir anımı rüyada gördün, değil mi? Hangisi olduğunu tahmin edebiliyorum." Gözleri acıyla dolsa da yüzü kızardı.

Mirceo, "Anılarının benim yaşadıklarımla hiçbir ilgisi yok" demek istedi. Ama bu bir yalan olabilirdi. O iblislerin genç eşine nasıl kötü davrandığını düşündükçe deliliği daha da artıyordu.

"İnkâr yok. Yani anılarımı rüyada gördün. Ve onların seni etkilemediğini mi söylüyorsun?"

"Öyleler. Ama sandığınız gibi değiller." Mirceo düşüncelerini bir türlü toparlayamıyordu. Bu boğucu his bir türlü geçmiyordu. Oksijensizlikten bayılmak üzere olduğundan korkarak şakaklarını sıktı. "Ben herhangi bir karar falan vermedim."

"Bu daha da kötü! Dün gecedен sonra, daha fazlasından başka bir şeye nasıl karar verebilirsin?"

"Böyle hissetmek istediğimi mi sanıyorsun?" Duyguları Mirceo'yu boğmakla kalmıyor, bir tsunami gibi üzerine çöküyor ve onu eziyordu. Onu boğuyordu. "Nedir bu? Söyle bana!" Mirceo ilgisini kaybetmemişti, tam tersine. Bu erkeği eskisinden daha da çaresizce istiyordu. "Bana yardım et, Caspion. Lütfen. Çünkü sanırım Sanırım aklımı kaybediyorum."

"Panikliyorsun çünkü hedonist hayatının değişmesini istemiyorsun." Caspion bir elini yüzünde gezdirdi. "Kendimden başka suçlayacak kimsem yok. Sana güvendiğim için aptalın tekiyim. Senin hatalarını biliyorum ve bunun olacağını biliyordum."

Bu Mirceo'yu kızdırdı. Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim. "Çözölmemin nedeni bu değil. Beni tanıdığını söyleyip duruyorsun ama

belki de bilmiyorsun." Başı ağrımaya başlamıştı, alnının üzerinde hafif bir zonklama vardı.

"Saçmalık!" Caspion işaret parmağını ona doğrulttu. "Seni senden daha iyi tanıyorum."

Mirceo'nun başındaki acı kendi öfkesini kışkırttı. "Sadece bildiğini sanıyorsun, iblis. Benim sırlarım var."

"Ne gibi?"

"Tanıştığımız ilk gece seni arkadaştan öte bir şey olmayacağımıza inandırmıştım ama ben çoktan seni becermek için planlar yapmaya başlamıştım."

"Ve şimdi beni becerdin," dedi Caspion utanmadan.

Bunu şimdi de yapabilirim. "Arkadaşlarım, tüm fetihlerin fethi olan gururlu iblis savaşçısını baştan çıkarıp çıkaramayacağıma dair bahse girdiler."

"Arkadaşlar mı? Şu dalkavuklar mı? Biz dostuz, Mirceo. Onlar parazit. Geri dönmek için acele ettiğin hayat bu mu?"

"Hayır!" O yüzeysel, ahlaksız dünyaya geri dönmek mi? Mirceo, Caspion'la birlikte o kasvetli mağarada yaşamayı ve hayatı boyunca Wendigolarla savaşmayı tercih ederdi. Peki neden şu anda aklımı kaybediyorum? "Sadece bir süre düşünmeye ihtiyacım var."

"Bunu yapmadan önce bazı şeyleri düşünmen gerekiyordu. Olan oldu vampir. Ve -seni defalarca uyardığım gibi- geri alınamaz." Bakışları Mirceo'nun boynuna doğru yükseldi.

"İşaretin." Mirceo'nun derisi iyileşmişti ama iblisler onu hâlâ görebiliyordu.

"Sonsuza kadar takacaksın. Bu seni panikletiyor mu?"

"Hayır, ama bir şey var." Dün gece aldığı tüm kanı kusacakmış gibi hissediyordu.

Cas, "Sonsuz sayıda yeni ortak zamanla bayatlayacaktır," dedi. Birkaç yüzyıl içinde, Mirceo bir kez nasıl

vampir eşini bulmaya çalışacaktı. Ama işim bitecek. Mirceo'nun sadakatsizliğini asla atlatamazdı. Kıskançlık onu canlı canlı yiyip bitirecekti. "Benimle bir hayat dileyeceksin ve ben seni geri almayacağım."

Mirceo göğsünü ovuşturduğunda Cas için idrak şafağı söktü. "Şu anda gürleyen kalbini sakinleştirmek için söyleyebileceğim hiçbir şey yok, değil mi?"

Vampir sessiz kaldı. Rengi soluktu, yüzü mum gibiydi.

Cas, Mirceo'yu burada tutabileceğini, onu kalmaya ikna edebileceğini düşündü. Ama beni istemiyorsa... kaçmaya o kadar ihtiyacı varsa, hasta gibi görünüyorsa... "Yani şimdi benimle işin bitti mi? Bir sonraki fethe mi? Ben uzun bir çizginin sonuncusu olacağım, ardında bıraktığın tüm harap ruhlardan biri." Keder içine sızdı. "Yatağa attığın insanların rüya görmeye başlaması umurunda mı?" Kahretsin, geleceğimizi hayal etmeye başladım! "Tam tahmin ettiğim gibi, ilgini kaybettin."

Mirceo volta atıyor, daha da çok terliyordu. "Sana olan ilgimi kaybetmedim."

Demek açgözlü prens Caspion'u ve diğerlerini istiyordu. Belki de hep bunu planlamıştı, daha önce sahip oldukları yaşam tarzını sürdürmeyi ama aynı yatağı paylaşmayı. "Sırlardan bahsetmiştin, sülük. Havayı tamamen temizlesen iyi olur."

Başını sertçe salladı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Şimdi Cas, Mirceo'nun gizlediği şeyi kesinlikle duymak zorundaydı. Önünde ilerleyerek vampirin göğsünü dürttü. "Söyle bana."

Mirceo duvara çarpana kadar geriye doğru tökezledi. "Düşüncelerim doğru değil." Yüz ifadesinde tedirginlik ve kafa karışıklığı savaşıyordu. Yüksek sesle yutkundu. "Daha sonra konuşmalıyız-"

"ŞİMDİ."

Bakışlarını kaçırarak Mirceo, "O üç periye bizi öpüşmeye ikna etmeleri için para verdim," diye geveledi.

"Ne???" O gece Cas'ın tüm hayatının akışını değiştirmişti!

Mirceo'nun gözleri sanki bu sözleri söylemeye hiç niyetlenmemiş gibi irileşti. Daçya dilinde iğrenç bir küfür mırıldandı.

"Bana tuzak mı kurdun?" Cas'ın eli bu sinsi vampir tarafından bir kez daha zorlanmıştı. Seçim hakkımı elimden alıyordu! Yumruklarını sıktı. "Seni lanet çocuk. Hayatımla oynadın. Aklımla."

"Ben-ben yaptım. Yaptıklarımın pişmanım ama bunları kabul ediyorum."

"Bunu beni gitmeye zorlamak için söylüyorsun. Çünkü çekip gidemeyecek kadar korkaksın! Tahmin et ne oldu? İşe yarıyor-"

"Hayır!" Mirceo odanın çöp sepetine doğru ilerledi. Dizlerinin üzerine çökerek kan kustu.

Cas'ın ilk dürtüsü arkadaşıyla ilgilenmek oldu; bu da onu daha da çileden çıkardı. "Şu haline bak! Vücudun bize bilmemiz gereken her şeyi anlattı."

Mirceo kolunu ağzına götürdü, ardından dengesiz bir şekilde ayağa kalktı.

Cas'ın içinde kızgınlık kaynıyordu. Yeni acısını paylaşmak, vampirin bu acının bir kısmını hissetmesini sağlamak için yanıp tutuşuyordu. "Gitmeden önce bilmen gereken bir şey var. Ben de yalan söyledim, sülük. Poly'de kalmamla çok ilgin vardı. Aramızda bir bağ olduğundan şüpheleniyordum ama bunu istemedim. Seni istemedim. Seninle birlikte olmaktansa o Tanrı'nın unuttuğu çorak topraklarda kalmayı tercih ettim. Mantıklı - içgüdülerim beni amacı, azmi ve metaneti olmayan şımarık, yozlaşmış bir prensten korumaya çalışıyordu."

Mirceo'nun yüz ifadesi daha da gerginleşti. Kolunu ağzının üzerine bastırarak, iz sürerek kaçtı.

Cas yalnız olduğuna inanamayarak odanın içinde etrafına bakındı.

Sonra başını geriye attı ve kükredi.

OTUZ BİR

Mirceo uçurumun tepesindeki villasının odalarında dolaşırken zaman sanki ileri sarılmış gibiydi.

Güneş battı. Gece  okt . Şafak göründü, sadece   lene doğru yoğunlaşmak için. Alacakaranlık, neredeyse dolunay ile birlikte içeri girdi.

Tüm bu süre boyunca yaptıklarını, akıl sağlığını sorguladı. Aklının bir köşesinde olması gereken büyük bir ayrıntıyı kaçırdığı hissi gibi panik de giderek artıyordu. Yine de şimdi bu duygular, eşinden uzaklaştığı için duyduğu ıstırapla yarışıyordu.

Sanki Caspion, Mirceo'yu kendi sefilli inden kurtarmak için tapılacak bir kahraman olarak bu odaya girecekmiş gibi etrafına bakmaya devam etti. Aptallığından. Zayıflığından.

Kavgadan birkaç dakika sonra Mirceo'nun aklına bungalovun izini sürmek gelmişti ama iblisin haklı olduğunu kanıtlamaktan korkuyordu. Cesaretim olmadığını söylemiştin, inan bana! Azim mi? Burada değil, sevgilim.

Acı tekrar alevlendiğinde kaşlarını çatarak koluna baktı. Belki de Mirceo aklını kaçırıyordu. Matarasını kaldırdı ve kandan çok bal lik r ne benzeyen bir karışımı yudumlamaya çalıştı.

Kahretsin, başkalarını istemiyordu, bir sonraki fethetmek istemiyordu. Hayatlarının geri kalanı boyunca her gün ve her gece Caspion'u kızdırmak ve fethetmek istiyordu.

Peki Mirceo bunu ona neden söylemedi? Çünkü ben kendimin en büyük düşmanıyım. Caspion Mirceo hakkında bunu biliyordu. Ben neden bilmiyordum?

Saatler günleri kovalamıştı ama Mirceo duygularını çözmeye bir türlü yaklaşılamamıştı. Ona yardım etmesi için Caspion'a ihtiyacı vardı. İblis çok zeki bir erkekti. Eğer çalışırlarsa

birlikte bir çözüm bulabilirlerdi. Mirceo Caspion'a inanıyordu -tersi doğru olmasa bile.

İblis onu geri alır mıydı? Yozlaşmış bir prens. ?

Caspion'dan af dilemeye ve yardım istemeye karar veren Mirceo, bungalovun yolunu tuttu. Lütfen. Daha çok çalışacağım. Daha iyisini yapacağım. Benden vazgeçmeyin.

Caspion orada değildi. Mirceo bekledi.

Ve bekledi. O çıldırtıcı saatlerde, bir hayalet gibi arkadaşının evine musallat oldu.

Yastığın üzerindeki iblisin kokusunu içime çekiyorum.

Caspion'un pencerelerin üzerine serdiği battaniyelere bakıyordu.

İblisin bir tanrı gibi yükseldiği kıyıya bakıyordu.

Mirceo parmak uçlarını duvardaki deliklerin üzerinde gezdirerek, "Ona çok acı çektirdim," diye mırıldandı.

Caspion'un sözleri kulaklarında çınlamaya devam etti: Sen kendinin en büyük düşmanısın. . . .

İki gün geçmesine rağmen Caspion geri dönmedi.

Daha fazla hareketsiz kalamayan Mirceo, Kızıl Bayrak'a doğru ilerleyerek bara yöneldi.

"Caspion'u gördün mü?" diye sordu Leyak.

İblis kaşlarını çattı. "Berbat görünüyorsun, vampir. Kötü bir ayrılık, ha?"

Bu BARMEN yapmamıştı. olmuştur referans verme a AVLANMAK ortaklık. "Birlikte olduğumuzu nasıl anladın?"

"Görünmez bir tasma ikinizi bağlamış gibiydi."

Ve sonra Mirceo onu koparmıştı. "Buraya geldi mi?" "Oh, evet. Senden daha kötü görünüyordu. Başka bir yerde iş buldu.

boyut. Gerçekten tehlikeli bir boyut."

Mide bulantısı başladı. "Onunla birlikte olmalıyım! Bana nerede olduğunu söyle."

"Üzgünüm evlat. Bunu yapamam. Caspion senin . . . onunla oynadığını söyledi."

"Kasıtlı olarak değil! Onu incitmek için yola çıkmadım. Bir aptal gibi davrandım." Elini nemli yüzünde gezdirdi. "Lütfen bana nerede olduğunu söyle Leyak. Onu güvende tutabilirim. Kimse onu benim gibi koruyamaz. Eşimle birlikte olmam gerek."

İblis başını salladı. "Onun peşinden koşmanı, dikkatini dağıtmanı ve öldürülmesine neden olmanı istemiyorum."

Belki de Mirceo barmeni kaçırmalı ve Caspion'un yerini öğrenmek için ona işkence etmelidir. Tabii ya! Ama sonra arkadaşının bu iblisle ilgili anılarını hatırladı. Leyak, Caspion'a karşı her zaman nazik ve cesaretlendirici olmuş, onun iyiliğiyle ilgilenen ilk kişi olmuştu. O izi bir Caspion kaplanı gibi takip ettin, evlat!

Lanet olsun! İşkence yok o zaman.

Mirceo'nun bakışları duvara kaydı. İlan edilen işlerin çoğunu hatırlıyordu. Belki hangilerinin eksik olduğunu bulabilirdi.

Bir sonraki en kârlı ödül hâlâ oyundaydı. Güzel, sivri kulaklı bir dişinin boyalı resminin altında ayrıntılar vardı:

ÖDÜL:

Canlı aranıyor!

İsim: Bilinmeyen Türler:

Fey

Saç: Uzun, açık kahverengi

Gözler: Biri kehribar, biri

menekşe Boy: 1.80

Ödül: Altın olarak bir kraliçe fidyesi

Pandemonia ve Tüm Cehennemlerin hükümdarı Kral Abyssian Infernas tarafından sunulmuştur

Birkaç afiş göze çarpacak şekilde eksikti ve Mirceo elinden geldiğince bunların ayrıntılarını hatırlıyordu. Her birinin bulunduğu yere gidecekti. Avcıyı avlayacağım. . . .

Bir hafta geçmişti ve Mirceo Caspion'u bulmaya yaklaşılamamıştı.

Olabileceği daha pek çok yer vardı. Mirceo, meyhanecinin ona acıyacağını ve Caspion'un nerede olduğunu açıklayacağını umarak meyhaneye döndü.

Leyak ona acımalı. Mirceo'nun giysileri cılız bedeninden sarkıyordu. Cildi ölümcül derecede solgundu. Daha önce kendini içmeye zorlamıştı ama kan, açığını kapatmaya yetmemişti.

Bara doğru ilerlerken Mirceo ödül duvarının önünden geçti. Göz ucuyla gördüğü bir poster başının dönmesine neden oldu.

Soğuk korku kalbini kaptı. Hiç bitmeyen paniği, ciğerlerinden fışkıran sağır edici bir kükremeye dönüştü. Kolundaki görünmez yara alevlendi, bacakları büküldü. Dizlerinin üzerine çökerek yere kan kustu.

Bunu. Bunu hissettim.

Neler olduğunu anlayamadan, bir şekilde Dacia Kalesi'nin izini sürmeyi başardı. Caspion, sana ihtiyacım var! Tanrılar, eşime ihtiyacım var. Siyah taştan yapılmış taht odasının içinde, vitray pencerelerden içeri elmas filtreli güneş ışığı süzülüyordu. Yükseltilmiş bir kürsünün üzerinde, Lothaire tahtında oturuyordu, Elizabeth de kendi tahtında ona yakındı.

Herkes buradaydı. Mirceo'nun amcaları Viktor, Stelian ve Trehan. Balery bile. Elizabeth'in yüz ifadesi dalgın mıydı? Lothaire'in kırmızı bakışları her zamankinden daha ürkütücü görünüyordu.

Mirceo, Lothaire'e "Ne yaptın lan sen?" diye bağırdı.

Lothaire kahkaha attı, avluya yayılan ve her birini zincir gibi saran gür bir ses. "Ben ne istersem o, evlat. Kral olmanın avantajlarından biri."

Ve tüm dünya kıpkırmızı oldu. . .

OTUZ İKİ

Ya bir işe gir ya da delir. Bir işe gir ya da delir.

Sıkıştırılmaktan nefret eden bir erkek için Cas'ın tüm hayatı iki seçenekten ibaretti. Bu yüzden bir iş kabul etti.

On günlük çalışmanın ve başarılı bir ödülün ardından, bir sonraki görevini seçmek için Kızıl Bayrak'a döndü. İçeride her zamanki kalabalık içiyordu. Leyak barı silerken mırıldandı.

Cas, paraya çevirdiği ödülünü iliştiirmek için tamamlanmış tahtaya doğru ilerlerken, küçük bir umut kıvılcımıyla tavernanın etrafına bakmaktan kendini alamadı.

Mirceo yok. Vampir şüphesiz formuna geri dönmüş, gölge hayatının tadını çıkarıyor, hareket eden her şeyi çiviliyordu.

Bu ayrılığın şeytani içgüdülerini kontrolden çıkarmasını bekliyordu ama burada içgüdüden çok daha fazlası iş başındaydı. Cas'ın Mirceo'ya duyduğu şefkat her şeyi etkilemiş gibiydi. Öfke ve saldırganlık ham bir kedere dönüşmüştü.

Cas hayatına devam etmeyi deneyebilir. Bir dişi iblis bulup yavrulamaya başlayabilirdi. Ama o sadece vampiri istiyordu. Mirceo o sabah kaçtığında Cas'ın kalbini de yanında götürmüştü.

Cas saraydan doğrudan sahildeki bungalova kadar iz sürmüş, sonra da vampirin hatasını anlaması için tüm tanrılara dua ederek neredeyse iki gün boyunca orada kalmıştı.

Bu süre içinde Mirceo'nun af dilediğini ve ebedi bir bağlılığın üstesinden gelebileceğine yemin ettiğini hayal etmişti -oh, ve hayatının geri kalanında sadece Cas'ı becerme düşüncesiyle kusmayacağını.

Sonra Mirceo'nun onun için gelmediğini fark etti. Ve neyse ki vampiri bulamamıştı; yoksa Cas

Aşk acısı çeken bir aptal gibi peşinden gitti.

Yenilmiş bir nefes verdi. Bir işe gir ya da delir.

Leyak seslendi, "Caspion, bir kelime."

"Evet." Yaşlı avcının Mirceo hakkında onu tekrar sorguya çekmeyeceğini umarak bara doğru ilerledi. Cas son seferinde sadece, "Vampir kafamla oynadı," demişti. Ama Mirceo'nun entrikalarına ve entrikalarına duyduğu öfke hızla azalmıştı. Eğer ikisi eş olmasaydı, belki de kızgınlığı daha uzun sürebilirdi. Yine de onlar dosttu. Her şey onları bir araya getirmişti. . . .

Leyak ona bir fincan bira doldurdu. "Nasıl dayanıyorsun?"

"Daha iyi oldu." Cas, Mirceo'yla aralarının açılmasında kendi payının olduğunu kabul edecekti. Yaşadığı onca yıldan biraz olsun bilgelik -ya da disiplin- çıkarmış olsaydı, vampirin hayatından on yıl boyunca kaybolurdu.

Ama Cas ayrılamayacak kadar zayıftı. Bunun yerine, tüm seçimi, tüm yükü genç bir erkeğe yüklemişti. Sonra Mirceo panik içinde kaçtığında Cas şok mu olmuştu?

O sabah, vampirin pençe izleri kendi göğsüne saplanmıştı. Atışlarına bakılırsa, Mirceo'nun kalbi patlamanın eşiğinde olmalıydı. Cas bu paniği anlıyordu; yıllar önce kendi idamını göze alarak Dacia'dan aceleyle kaçtığında da aynı şeyi yaşamıştı. Ama o yaşta aceleci olmak doğru gelmişti.

Mirceo için de öyle.

Cas umutsuz görünmemeye çalışarak, "Uğradığını sanmıyorum?" diye sordu.

"Aslına bakarsanız, birkaç kez gelip sizi sordu, yerinizi öğrenmek istedi. Sizi de aradı."

Lanet olsun bu umut dalgasına! "Ve?"

"Birkaç gün önce buradaydı, perişan ve perişan görünüyordu."

Cas, Mirceo'yu sırtarak, partnerleriyle sevişirken ve onları ısırırken hayal etmişti. Bunun yerine, prens

Mutsuz mu? Bu Cas'ı mutlu etmemeliydi. Ama mutlu etti. Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Geri dönüp dönmeyeceğini söyledi mi?"

"Bilmiyorum. Ödül duvarında bir şey gördü ve tepki verdi."

"Ne demek istiyorsun?"

Leyak aşınmış boynuzlarından birini kaşdı. "Yani dizlerinin üzerine çöktü, acı içinde kükredi ve kan kustu. Yerden asla çıkaramayacağım bir kan."

Cas'ın pençeleri bara saplandı. "Ne gördü?"

"Afişi tam olarak göremedim ama indirmedi ya da başka bir şey yapmadı. Cehennemden fırlamış bir yarasa gibi buradan ışınlandı."

Cas panoya doğru ilerleyerek ödülleri taradı. Tanıdık bir portre dikkatini çektiğinde nefesi kesildi. Bir zamanlar bir ölümlü köprüsünün kulesinin tepesinde otururken aynı benzerliği görmüştü.

Mina. Kader kardeşim.

ÖDÜL:

Kayıp!

İsim: Prenses Kosmina Tür:

Vampir

Son görüldüğü yer: New Orleans nehir kıyısı, avcı ayının batışı

Saç: Uzun, açık sarı

Gözler: Mavi Boy:

5'5"

Ödül: Fathomless

Eski Düşman Kral Lothaire tarafından teklif edildi

Kız kardeşim! Cas posterini indir ve ayrıntıları tekrar okudu. Avcının Ay'ı mı? Tam o zaman-

Yüce Tanrılar, Mirceo sevgili kız kardeşinin tehlikede olduğunu hissetmişti!

Cas bara kadar iz sürdü. Posterini kaldırarak, "Bu buraya nasıl geldi?" diye sordu.

Leyak salladı onun Kafa. "Geldi içinde aracılığıyla ve olağan kanallar."

Dacia'ya gitmeliyim. Mirceo'ya. Gözleri kısıldı. Seçimlere saygı duyan bir erkek için Cas'ın tek bir seçeneği vardı.

OTUZ ÜÇ

Dacianolar -Viktor, Stelian, Trehan ve Mirceo- saraya geri dönmüş, kral ve kraliçeyi ve Mina'yı bulmalarına yardımcı olabilecek bir ipucunu bekliyorlardı. Günler geçmesine rağmen ondan hiçbir iz yoktu. Balery bile ondan haber alamıyordu.

"İçmen gerek yeğenim." Viktor taht kürsüsünün kenarına oturmuş, pençelerini temizlemek için bir bıçak kullanıyordu. "Yoksa asla iyileşemezsin."

Mirceo sahada bir ileri bir geri volta atarken topallıyordu. Mina'nın kaybolduğunu öğrendiğinden beri bir damla bile kan almamıştı. Kan almaması, Mirceo'nun geçen gün Lothaire'den yediği dayağın etkilerini yavaş yavaş atlattığı anlamına geliyordu.

Mirceo kralın ne yaptığını öğrenmek istediğinde, Lothaire parmaklarını dikleştirmiş, siyah pençeleri parıldamıştı. Derin sesi yankılanarak, "Kosmina'yı dünyaya gönderdim," demişti. Omuz silkti. "Ve lanet olsun ki onu yanlış yere göndermedim."

Öfkeyle dolup taşan Mirceo, kadim vampire saldırmıştı. Yarı vahşi Lothaire, Mirceo'nun kemiklerini kırarken gülerek birini hırpalama fırsatından zevk almıştı.

Lothaire'i ondan ayırmak için tüm Dacianos'un çabası gerekmişti. Mirceo'nun çenesi o kadar ezilmişti ki, Forbearer'larla girdiği çatışmayı kimseye anlatamamış, onun yerine şüphelerini yazmak zorunda kalmıştı: Forbearer'lar onu aldı. Kristoff'a karşılık.

Lothaire, Dacianos'u bu tarikatın kalesine yapılan bir saldırıda yönetmişti. Yine de Mina'dan hiçbir iz yoktu. Neyse ki Lothaire'in elinde bilgi almak için işkence edebilecekleri bir tutsak vardı. Bugün bulguları öğrenmeleri gerekiyordu.

. . .

Stelian matarasından bir yudum aldı. "Bu kırmızı gözlü piçin işi neden bu kadar uzun sürdü?"

Mirceo, Mina'yı dışarı gönderdiği için Lothaire'i öldürmek istese de, onun yanında olmadığı için kendini de bir o kadar azarlıyordu. Kralla Mina'yı yakınında tutması konusunda konuşmayı planlamıştı ama Mirceo kendi hayatına o kadar dalmıştı ki onu yüzüstü bırakmıştı.

Hayatında önemli olan tek şeyi kaybetmişti ve her iki durumda da bunu hak etmişti.

Trehan saatini kontrol etti. "Bettina'yla buluşmak için Abaddon'a gitmem gerekiyor. Hemen yola çıkmalıyım." Mirceo'nun benekli yüzüne bakarak kaşlarını çatı. "Bunların hiçbirinin olmasına gerek yoktu."

Mirceo paha biçilmez kristalin sonu hakkında itirafta bulunmak zorunda kalmıştı ve acımasızca dövüldüğü, beyni zedelendiği ve yalan söyleyemediği için istemeden de olsa Caspion'u suçlamıştı.

"Kristali yok ettiği için o iblisi öldürebilirdim," dedi Trehan, delici yeşil gözleri simsiyah parlayarak. "Eğer o olmasaydı, Mina şu anda evinde güvende olurdu."

Mirceo kristal yüzünden Caspion'dan nefret etmiyordu, çünkü bunun için kendisini de suçluyordu. Eşini o kadar agresif bir şekilde takip etmişti ki iblis kendini kaybetmişti.

Peki ne için?

Mirceo, Caspion'a ertesi sabah yaşadığı paniğin ilişkileriyle hiçbir ilgisi olmadığını ve her şeyin Mina'yla ilgili olduğunu söyleyebilmeyi diledi. Mina da aynı şekilde yaralandığı için kolunun acıdığına inanıyordu.

Trehan, amcalarına verdiği şaşırtıcı tepkiyi açıklarken, "Gelinimin Vrekener'ler tarafından saldırıya uğradığı gece, sanki bir şeyi yarım bırakmışım gibi hissederek ölü bir uykudan uyandım," demişti. Mirceo, ulaşamayacağı bir yerde dans eden bir sır gibi hissetmişti. "Bu his çıldırtıcıydı, çünkü her zaman benden bekleneni yapmıştım. Her zaman. Çok geçmeden bu his korkunç bir korkuya dönüştü. Daha sonra biz Dacianların bildiğimizden bile daha büyük yeteneklere sahip olduğumuzu fark ettim."

Lanet olsun, Lothaire daha ne kadar kalacaktı?

Mirceo elini cebine atarak parmak uçlarını Mina'nın kendisine yazdığı son mektubun üzerinde gezdirdi.

Uzun zamandır kelimeleri ezberlemişti, parşömen kanlı gözyaşlarıyla lekelenmişti:

Sevgili Mirceo,

Çok heyecan verici haberlerim var! Kral Lothaire'in resmi gözlemcisi olarak dünyaya gönderiliyorum.

Endişelerinizi dile getirdiğinizi biliyorum ama naibimizin emrine karşı gelmeye cüret edemem!

Beklenti içindeyim ve diğer ülkelerin dünyasını -doğal güzelliklerinin ihtişamını ve halklarının asaletini- görmek için sabırsızlanıyorum.

Kardeşim, kalbim uçuyor.

Lütfen görevime başlarken benim için

endişelenmeyin. Böyle bir istek

Koruyucu ağabeyim için imkansız ama dene.

Küçük kardeşin aslında oldukça yetenekli.

Bunun için sana teşekkür etmeliyim, her şey için. Mirceo'm olmadan ben ne yapardım?

Seni elmas filtreli güneşten daha çok

seviyorum, Mina D

Kadının sözleri Mirceo'nun zaten hırpalanmış vicdanına daha fazla darbe indirmişti. Yoğun programından zaman ayırmalıydı - lanet olası soysuz bir prens olmak

-Ona eşlik etmek ve ona dünyayı öğretmek için.

Masumiyetinin derecesi muhtemelen öldürülmesine neden olacaktı. Eğer diğer ölümsüzler ya da veba onu yok etmezse, o zaman ölümlüler yok edecekti.

Bu mektup onunla kurduğu son iletişim olabilirdi. Çoktan ölmüş olabilir-

Lothaire ve Elizabeth sonunda tahtlarına ışınlanarak geldiler.

Birkaç dakika sonra, iki iri yarı muhafız, prangaya vurulmuş ve ağzı kapatılmış Kristoff'la birlikte ortaya çıktı. Kan ve çürükler Forbearer kralının yüzünü ve çıplak göğsünü kaplamıştı. Muhafızlar onu dik tutmak zorunda kaldı.

Benden bile kötü görünüyor.

Lothaire mahkemeye "Bu işkenceye teslim olmadı," dedi. "Benim kanımı paylaştığı için anlaşılabilir bir durum."

Kristoff'un berrak gözleri öfkeyle kararmış, intikam vaat ediyordu.

Lothaire Mirceo'ya döndü. "Kardeşimi içeceksin ve Kosmina'yı nerede sakladıklarını öğrenmek için anılarını toplayacaksın."

"Onu içmek mi?" O erkeğin etini delme düşüncesi Mirceo'nun yeniden midesini bulandırdı.

Ne zaman birkaç dakikalığına kendinden geçse, Caspion'un av ve macera anılarını yaşamaya devam ediyordu. Her birinde Mirceo bu cesur ve yiğit iblise daha da çok aşık olmuştu.

O anıları bu yabancı erkeğinkilerle nasıl kirletebilirdi?

Ayrıca Mirceo, Caspion'a aletini pantolonunda, dişlerini de ağzında tutacağına dair söz vermişti. Kristoff'u ısırmak, Caspion'u sonsuza dek ulaşamayacağı bir yere koymak demekti.

Ama Mina'yı kurtarmak için ... Mirceo acı içinde tutsağın yanında dolanıyor, Kristoff'a yalvarıyordu: "Seni içersen tüm anılarını toplarım, o yüzden bilmek istediklerimizi söyle ve bizi bu dertten kurtar."

Ağzı bağlanan Forbearer kralı, gözlerinde öldürücü bir bakışla muhafızlara doğru savruldu. Asla işbirliği yapmayacaktı.

Mirceo kendini çelikleştirdi. Mina için. Dişlerini göstererek eğildi. . .

OTUZ DÖRT

Cas, Bettina'nın odasını izledi ve onu tırnaklarını yerken ve boşluğa bakarken buldu.

Onun gözler gitti geniş at onun
Görünüşe göre. "Cas! Mirceo ile aranızda ne oldu?"

"Açıklaması zor. Trehan nerede? Onunla derhal konuşmam gerekiyor."

"Onu her an bekleyebilirim. Ama o geldiğinde burada olmanızın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Cas posteri kaldırdı. "Kosmina gerçekten kayıp mı?"

Bettina başını salladı. "Lothaire onu Mirceo'nun haberi olmadan krallıktan gönderdi."

Cas'ın pençeleri uzadı. "O benim kader kardeşim!"

Bakışları parlayarak, "Biliyorum, Cas. Çok özür dilerim."

Parşömeni katlayıp paltosuna geri koydu. "Mirceo deliriyor olmalı." Cas'ın eşinin o sabah ve o zamandan beri her an ona ihtiyacı vardı. O gri gözlerdeki acıyı, Mirceo'nun yalvarışını asla unutamayacaktı: Yardım et bana. Çünkü sanırım... Sanırım aklımı kaybediyorum.

Yine de Cas'ın kendi güvensizlikleri vampirin tepkisini yorumlama şeklini renklendirmişti. Mirceo'nun başka bir zamandan kalma sözleri kafasında yankılandı: Belki de bana olan inancın eksik değildir. Belki de kendine olan inancın eksiktir.

Cas, Mirceo'nun kendisinden uzaklaşmak istediğini düşünmüş, genç erkeğin şaşkınlığına başka bir açıklama getirmeyi hiç düşünmemişti.

Bettina, "Durumu iyi değil." dedi.

"Mina'ya karşı ne kadar koruyucu olduğunu tahmin bile edemezsin. Onu küçüklüğünden beri o büyüttü. Tehlikede olduğunu bile hissetti."

"Trehan saldırımı olduğu gibi hissetti. Sanırım Dacianlar'da birazcık önsezi var."

Nasıl bu kadar aptal olabildim? Mirceo'nun acı çektiği, savunmasız olduğu fikri ... "Kahretsin Tina, kocan nerede? Kan ve Sis Diyarı'na ulaşmalıyım."

Geçici olarak onun koluna dokundu. "Cas, Trehan muhtemelen seni almayacaktır. Mina'nın devam eden kötü durumundan seni sorumlu tutuyor."

"Ben mi?" Cas ona baktı. "Çünkü scry kristalini yok ettim. "Çünkü scry kristalini yok ettim."

Başını salladı. "Mirceo'ya ona ne olduğunu açıklaması için baskı yaptı. Vampirler yalan söyleyemediği için de gerçek ortaya çıktı."

Cas odasında volta atıyordu. "Kristale ihtiyacımız yok. Onu ben bulurum. Onu muhtemelen Forbearer'lar aldı." Mirceo konusunda başarısız olduktan sonra. . .

"İşleyen teori buydu," dedi Bettina. "Ama Dacianolar Forbearer kalesine bir saldırı başlattıklarında onu bulamadılar. Ve kahinleri Mina'nın genel çevresini bile tarayamıyor."

Cas kaşlarını çatı. "Eğer Forbearer'lar Mina'yı almış olsalardı, o kemik silindiri onu görebilirdi." O zaman kim-? Cas kısa bir süre durdu. Kahinlerden kaçan bir varlık vardı... dişi bir vampire ilgi duyabilecek bir varlık.

The Gaolers.

Sadece suçluları toplamıyorlardı. Hasta vampirler de dahil olmak üzere, İrfan'a yönelik her türlü tehdidi topluyorlardı. Mina bu kadar uzun süre ortadan kaybolduysa, sisini terk etmiş ve bedensel olarak büyümüş olmalıydı. Bu da diğer topraklardaki tehlikelere karşı savunmasız olduğu anlamına geliyordu.

Veba gibi.

Cas o koleksiyoncuları New Orleans'a, Mina'nın en son görüldüğü yere getirmişti!

Trehan odada cisimlendi. Soğukkanlı bir kibirle yeşil gözlerini Cas'a dikti. "Tam da görmek istediğim iblis."

Cas'ın kasları gerildi, göğsü eğildi.

"Seni yanlış yola sapmış ama doğuştan kusurlu olmayan biri olarak görüyordum; ta ki böyle aptalca bir eylemde bulunana kadar. Kristal konusundaki pervasız aptallığın olmasaydı, yeğenim şu anda hakkında hiçbir şey bilmediği bir dünyada kaybolmak yerine evinde güvende olurdu."

En iyi ihtimalle. Ve Cas, Mirceo'nun kışına tekmeyi basacak cesareti nereden bulmuştu? "Beni Dacia'ya götüreceksin."

"Oraya gitmeye hakkınız yok."

Boynuzları öfkeyle dikleşen Cas, "Arkadaşım orada," dedi. Her türlü hakka sahibim!"

"Yine de onun bildiği en acı verici duruşma sırasında ondan ayrı kaldınız?"

Cas'ın midesi sıkıştı. "Bunu tekrar yapacak mıyız, sülük? Geçen seferkinden çok daha güçlüyüm." Yüzyıllar boyunca bu erkekten intikam alma ihtiyacı Cas'ı şekillendirmişti. Sonunda çok uzun zaman önce başlamış olan şeyi bitireceklerdi!

Bettina telaşla, "Trey, eşine ulaşmak için şeytana dönüşecek ve artık eskisinden beş yüz yıl daha yaşlı," dedi.

Trehan hiç endişelenmemişti. "Muhtemelen yüzlerce ölümden sonra mı? O zaman yavru bu sefer bir nebze olsun meydan okuyabilir."

Cas dişlerini gösterdi. "Binlerce ölüm. Ve eğer beni Mirceo'ya götürmezsen seninkini de listeye ekleyeceğim."

"Lütfen, siz ikiniz!" Bettina ağladı. "Sizden bunu yapmamanızı istiyorum."

Artık Trehan'la daha dengeli oldukları için bir savaş saatlerce sürebilirdi. Hatta günlerce. Cas ona yediği dayanın bedelini ödetmek için yanıp tutuşuyordu ama eşini ve kader kardeşini korumak için daha da hararetle yanıyordu.

Cas yılların bilgeliğini ve disiplinini pahalıya ödemişti. Daha önce Mirceo'yla uğraşırken ikisini de kullanmamış olsa da, şimdi bunu yapmaya çalışacaktı.

Boğazında safra birikti. "Kahretsin, bunun için zamanımız yok." Bana sadece bir hamle kalmıştı. Cas ısırdı: "Senden yardım istiyorum. Lütfen, vampir. Beni eşime kadar takip et."

Bettina ona bön bön baktı ve Trehan bile şaşırılmış görünüyordu. Her ikisi de bunu söylemenin Cas için ne kadar zor olduğunu biliyordu.

İki hafta önce bu sözler imkansız olurdu.

Dişlerini sıktı ve Trehan'ın daha fazla aşağılamasına hazırlandı. Cas yavruluğundan beri hiçbir şey için yalvarmamış olsa da Mirceo'ya ulaşmak için yalvaracaktı. Zedelenmiş gururu, yakıcı utancı, intikam ihtiyacı; ailesinin iyiliği karşısında bunların hiçbirinin önemi yoktu.

"Tanrılarım," dedi Trehan şaşkın bir ifadeyle, "yeğenimi çok seviyor olmalısınız."

Cas başıyla onayladı.

Bettina alt dudağını dişledi. "Lütfen, Trey."

Trehan karısına bakarken, duyguları gözlerini kararttı. "Seni hiçbir şeyden mahrum edemeyeceğimi biliyorsun, draga mea." Cas'a döndü. "Pekâlâ."

Ha? "Öylece mi?"

"Geçmiş bitti. Ayrıca, scry kristali olmadan, yetenekli bir iz sürücüye çok ihtiyacımız var."

Bettina kocasının yanına koştu. Nefes nefese bir sesle, "Teşekkür ederim, Trey!" dedi.

Vampir onun ellerini kavradı. "Caspion'u şimdi alacağım ama burada kalmanı istiyorum. Daçya sarayında işler çok karışık."

Terreddüt etti. "Tamam. Bu seferlik."

"Yakında döneceğim." Avucuna yüzünün kızarmasına neden olan nazik bir öpücük kondurdu. "Beni beklemek mi?" diye sordu, her nasılsa bu iki kelimeye kat kat şehvet yüklemişti.

Nefes nefese başını salladı.

Onu isteksizce bırakarak Cas'ın dirseğini kavradı. "Seni uyarmalıyım. Mirceo'nun görünüşü çok değişti." Onları Dacia'nın sarayına, muazzam ve yankılı odanın bir kenarına ışınladı.

Cas Mirceo'yu görünce göğsü daraldı. Arkadaşının teni ölümcül bir solgunluğa bürünmüş, yüzünde morluklar oluşmuş ve giysileri zayıf bedeninde kabarmıştı. Sanki

Sanki her an yerçekiminin ağırlığı altında parçalanacakmış gibi.

Zincirlenmiş ve ağzı kapatılmış bir mahkûmun yanında duran Mirceo, yenilmiş bir ifadeyle Lothaire'e -kırmızı gözlü krala- baktı.

Ne oluyordu? Aralarındaki gerilim o kadar gergindi ki yankılanıyor gibiydi. Sonra çözerim. Cas iz sürmeye hazırlandı-

Trehan onu engellemek için omzunu sıktı. "Lothaire son birkaç gündür nadir görülen bir formda," dedi alçak bir ses tonuyla. "Eğer bugün hayatta kalmak istiyorsan, onun yolundan uzak durmanı öneririm."

Cas homurdandı, "Eşime kim zarar verdi? Lothaire miydi?"

"Kral seni döverse, Kosmina'ya ne kadar iyi yardım edebilirsin? Daha önce bana karşı öfkeni bastırmıştın. Yine yapmalısın. Artık düşünmen gereken bir ailen var."

Cas pençelerini avuçlarına gömdü ve krala saldırmamak için kendini zor tuttu.

Lothaire sinsi adımlarla Mirceo'ya yaklaştı. "Yap şunu. Kız kardeşin için yap," dedi. "Bu bir kraliyet emridir."

Neyi?

Sersemlemiş görünen Mirceo, zaptedilmiş erkeğe doğru eğildi - boynuna doğru.

Cas'ın arkadaşı bir başkasını ısırarak üzereydi! Kendini Trehan'dan uzaklaştırmak için gerildi.

Mirceo'nun dudakları temas etmeden hemen önce, yanağından aşağı bir damla gözyaşı süzüldü. Başını sallayarak geri çekildi. "Yapamam."

Cas, Mirceo'nun kız kardeşini ne kadar sevdiğini biliyordu, vampirin ne kadar aç olduğunu görebiliyordu - o erkeği nasıl ısırmazdı?

Lothaire tersledi, "Eğer Kristoff'u sen içmezsen, ben içerim."

"Olmaz," dedi kraliçe -Elizabeth- tahtından. "Biraz daha anı seni uçurumun kenarına gönderir."

Lothaire hışımla, "Ben iyiyim Lizvetta. Ne zamandan beri herkes bu konuda bu kadar titiz olmaya başladı?"

"Unut gitsin, Leo."

Lothaire dişlerini göstererek Mirceo'ya döndü. "Kosmina tehlikede."

Bir başka erkek vampir, "Çünkü onu sen gönderdin!" dedi. "Kafanı tekrar kırmam mı gerekiyor Viktor?"

Elinde matarası olan iri yarı bir Dacialı -Stelian olmalı- "Sanki Mina umurundaymış gibi. Rol yapmayalım."

"Kosmina Daciano benim kan bağım. Benim kan bağım. Kimse benden alamaz." Lothaire, Mirceo'ya, "Kristoff'un lanet olası boynunu ısır! Kız kardeşinin hayatı tehlikede."

"Bunu biliyorum!" Mirceo neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Bu beni öldürüyor!"

Onun acısı benim acım.

Trehan, Caspion'un omzundaki baskıyı artırdı.

Lothaire gürledi, "Hemen yap! Kız kardeşinin kurtulmasını istemiyor musun?" Aniden tavır değiştirerek usulca sordu: "Sence şu anda korkmuş mudur? Küçük Kosmina senin için ağlayacak mı? Zaten yaralı olduğuna inanmıyor musun?"

Kanlı gözyaşları akarken Mirceo yumruklarını kafasına indirdi.

OTUZ BEŞ

Mirceo kafatasını dövdü ve saçlarını yoldu. Mina ağabeyi için mi ağlıyordu? Korkmuş muydu? Öldü mü?

Onu kurtarma ihtiyacı boğazını tırmalasa da, dişleri körelmiş ve işe yaramaz hale gelmişti. Zihni bu eylemin neden gerekli olduğunu anlamıştı ama bedeni eşine geri dönülmez bir şekilde sadık kalmıştı. Mirceo dişlerini Caspion'un sıcak, davetkâr damarlarından birine batırmak üzere olduğunu hayal etmeye bile çalışmıştı ama bedeni buna kanmamıştı.

Tam "İblisime ihtiyacım var" diye düşünmüştü ki, tanıdık eller bileklerini kavradı. Alçak bir ses onu yatıştırdı: "Hey, hey, aşkım. Seni tuttum." Güçlü kollar onu sardı. "Şşş, şşş. Kes şunu, vampir. Tuttum seni."

Caspion. Mirceo rahatlamaktan ürperdi. "Seni rüyada mı görüyorum?"

"Ben buradayım."

Lothaire, "Sarayımdaki bu iblis de kim?" diye sordu.

Caspion'un ses tonunda gurur çınlarken, "Mina'yı geri getirecek olan iz sürücü benim," dedi.

Caspion nasıl öğrenmişti? İblis bu krallığa nasıl ulaşmıştı?

Öfkesi sanki hiç olmamış gibi kaybolan Lothaire tahtına geri döndü. "Devam et iblis takipçisi."

"Eğer Forbearer'ların kalesinde değilse, o zaman ellerinde değildir. Zamanınızı boşa harcıyorsunuz. İz bu değil."

"O zaman kimde? İzi nedir?"

Caspion Mirceo'ya "Kolun hâlâ ağrıyor mu?" diye sordu.

"Evet. Yaralandığına inanıyorum ve bunu hissediyorum. Bu yüzden günler."

Caspion başını salladı. "Bu acıyı hissettiğin sürece onun hayatta olduğunu bilirsin."

"Ama nerede?"

"Ölümsüz bir vampir, bir dişi, neden sadece bir kol yaralanmasından sonra iyileşmesin?"

Farkına vardı. Bacakları t u t m a d ı ve Caspion'a doğru sarktı.

"Hayır, Mirceo," diye mırıldandı iblis. "Onu bulacağız. Ve onu iyileştireceğiz."

Lothaire başını eğdi. "Veba olduğunu düşünüyorsun. İlginç."

İlginç mi? Mirceo neredeyse tekrar saldırıyordu.

Caspion, "Gaolers onu kendi boyutlarına götürmüş olabilir. Bu da kahininizin onu neden göremediğini açıklıyor."

"Ah, yarı-tanrı şeytanlar yine mi at sürüyor? Eskiden çok daha aktiflerdi. Elbette, bu taramalar başlamadan önce çok daha fazla hasta vampir vardı." Lothaire mahkemeye, "Eğer Mina'da veba varsa, o zaman onu Gaolers ele geçirmiş demektir. Ne yazık ki evine geri dönemeyecek."

"Leo!" diye tersledi kraliçe. "Uslu durmaya başlasan iyi edersin."

Mirceo neredeyse tekrar kusuyordu.

Lothaire, "O hayaletler dokunulmazdır ve benim bile ulaşamayacağımı düşündüğüm çok az varlık vardır. Nereden geldiklerini kimse bilmiyor."

Caspion, Gaolers'ın boyutuna ulaşamayacağını söylemişti. Yüce tanrılar, ya Mirceo'nun sevdiği herkesi öldürmekle tehdit eden Silt Harea'yla ters düşerse?

Caspion omuzlarını dikleştirdi. "Gaolers'a ulaşabilirim."

Lothaire güldü. "Bunu duymalıyım. Yarı tanrıları nasıl bulabiliyorsun?"

Cas, "Çünkü gelecekte nereye gideceklerini biliyorum.
-Ve ne zaman."

Mirceo ona sorgulayıcı bir bakış attı.

Cas Lothaire'e şöyle dedi: "Mirceo ve ben onların ödülllerinden birini daha yakalayacağız. Gardiyanlar toplamaya geldiğinde, biz de onları toplayacağız."

Lothaire dişlerini gösterdi. Kralın gülümseme versiyonu mu? "Kurnazlığını onaylıyorum. Hangi ödülü geri alacaksın?"

"Birkaç olasılık var. Mirceo beslenip iyileştikten sonra" - Cas, Lothaire'e tehditkâr bir bakış fırlattı- "o ve ben diğer tecrübeli avcılarla birlikte ödülleri değerlendireceğiz."

"Beni bilgilendirmeye devam edin." Lothaire'in dikkati ağzı kapatılmış ve zincirlenmiş mahkûmuna yöneldi. "Özür dilerim, Kristoff. Görünüşe göre senin grubunun Dacianos'un sorunlarıyla hiçbir ilgisi yokmuş. Darılmaca gücenmece yok kardeşim." Kristoff ağzındaki tıkacın arkasından bağırarak çırpınmaya başladı. Lothaire etkilenmeden, "Sanırım bu öğleden sonraki maçımız hâlâ devam ediyor. Hatta kırık parmakların iyileşene kadar satranç taşlarını ben taşıyacağım. En iyisi gözünü vezirinden ayırma." Lothaire Elizabeth'in elini tuttu. Onu takip etmek üzereyken Mirceo'ya, "O iblis neden hâlâ seni kucaklıyor?" diye sormak için durakladı.

Mirceo morarmış çenesini kaldırdı. "O benim dostum."

Lothaire'in kırmızı gözleri genişledi ve parladı. "Kullanmamız için ne kadar değerli olduğu umurumda değil, krallığımda böyle bir birlikteliği yasaklıyorum!" Boştaki elini tahtının kolçağına vurarak onu parçaladı. "Benim gözetimimde olmaz! Eğer o erkeği istiyorsan, seni sürgüne gönderirim."

Mirceo çıldırmış gibi bir sesle, "O zaman eşim ve ben hayatımızın geri kalanında kasvetli bir mağarada yaşayıp Wendigo avlayacağız," dedi.

Cas ona yandan bir bakış attı. Pardon?

Mirceo ona mırıldandı: "Bu senaryoyu sensiz yaşamaktansa seninle yaşamayı tercih edeceğimi fark ettim."

Kraliçe elini Lothaire'den çekti ve ona ters ters baktı. "Bu maçın nesi var böyle?"

Leo?" Kızgınlığı arttıkça taşra aksanı da kalınlaşıyordu. "Belli ki birbirlerini önemsiyorlar."

"Mirceo benim kanımdan! Ve bu erkeği eşi olarak ilan etmeye cüret mi ediyor? Bunu getirerek" - Cas ve Mirceo'yu işaret etti

-"Benim mahkememe mi?"

Cas, Mirceo'nun zayıf bedenini kendine doğru çekti. Bir yerde ya da bir zaman -sadece aralarında iki penis olduğu için- geri tepeceklerini tahmin etmişti ama bunun üç bin yıllık bir vampirden geleceğini düşünmemişti.

Sesi öfkeyle titreyen kraliçe Lothaire'e, "Kendini kontrol etsen iyi olur," dedi.

Lothaire sanki tüm dünya çıldırmış gibi ellerini havaya kaldırdı. "Trehan iblis kanı taşıyan bir büyücüyle çiftleştğinde buna göz yumdum, hatta teşvik ettim. Ama şimdi Mirceo'nun eşi tam kanlı bir iblis mi? Hem de boynuzları olan! Viktor eve bir Wendigo mu getirecek? Stelian kesinlikle bir ghoulless ile çiftleşecek. Kosmina'yı bulduğumuzda, muhtemelen sentor taylorıyla hamile kalacak. Lizvetta, ancak bu kadarına dayanabilirim!"

"Bekle," dedi Cas, "erkek olmam umurunda değil mi?"

Lothaire o ürpertici gözlerini kırptırdı. "Erkek olman neden umurumda olsun ki?"

O zaman sadece iblis olduğum için mi?

Kraliçe kaşlarını çatı. "Tanrı aşkına, kraliçeniz siz onu vampire dönüştürmeden önce bir insan 'köylü' olduğu için daha hoşgörülü olacağınızı düşünmüştüm."

Lothaire onun gözlerinin içine baktı ve ifadesi yumuşadı. "Ah, ama sen farklıydın, aşkım. Sende alışılmadık bir yücelik var."

Gözleri de yumuşadı ve teslimiyetçi bir iç çekiş yaptı. "Kendini bir köstebekten daha derine gömüyorsun." Cas'a döndü. "Ben Ellie ve sizi burada, Dacia'da ağırlamaktan çok mutluyum Prens Caspion. Mirceo'yu ölümüne koruyacağınızı ve Mina'yı geri getirmeye yardım edeceğinizi biliyorum. Birliğinizi herkesin önünde resmen tanıyoruz." Lothaire'e işaret ederek, "Öyle değil mi Leo?" dedi.

Lothaire Cas'a alaycı bir ifadeyle, "Bu birlikteliği tanıyoruz," dedi. Kral uğursuz bir sırıtışla ekledi, "İblisin yaklaşan görevinden muhtemelen sağ çıkamayacağını da farkındayız. "

OTUZ ALTI

Caspion Mirceo'yu daha da yakınına çekerek onları villalarına ıslınladı.

"Bunu hayal ediyor olmalıyım." Mirceo o kadar zayıflamıştı ki görüşü bulanıklaşmış, düşünceleri hırıltıya dönüşmüştü.

"Ben buradayım." İblis parmaklarının tersini Mirceo'nun yanağında gezdirerek bir damla gözyaşını sildi. "Bana izin verdiğin sürece burada olacağım."

"Sen ve Mina benim için önemli olan tek şeysiniz. Ama ikinizi de kaybettim."

"İkisini de kaybettin." Mirceo'nun yüzünü avuçladı. "Sözlerime kulak ver: Mina'yı canlı bulacağız. Onun posterini panodan aldım, kendimi ve ortağımı bu sözleşmeye dahil ettim. O ve ben birlikte hiçbir zaman bir ödül talep etmekte başarısız olmadık."

"Yapabileceğimize gerçekten inanıyor musun?"

"Evet. Ve onu buraya geri getirdiğimizde, belki Lothaire varlığını hakaretten başka bir şey olarak görür."

Mirceo Caspion'a güveniyordu. Eğer iblis Mina'yı canlı bulacaklarını söylediyse, bulacaklardı. Onu alt etmekle tehdit eden korkular yönetilebilir bir seviyeye gerilemeye başladı.

"Sen hazır olur olmaz gideceğiz. O yüzden içmen gerek, sülük. Kansız kalmak için çok gençsin."

Mirceo, "Sen uzun bir sıranın sonuncusu değilsin," diye ağzından kaçırdı. "Sen sonuncusun. Benim sonuncum. Benim sonuncum. Dişlerimi pantolonumda ve aletimi ağzımda tuttuğumu bilmeni istiyorum."

Caspion'un sarı kaşları kalktı. "Tamam, vampir, sen gerçekten içmek zorundayım."

Mirceo kaşlarını çattı. "Mantıklı konuşuyor muyum? Düşünemiyor gibiyim."

"Tüm bunları iyileştikten sonra konuşacağız. Lütfen beslen."

Mirceo ona doğru sallandı. "Kendimi tutamayabilirim."

"Tutacaksın, çünkü paniğin daha az olacak. Sen tanımladın

Bunun nedenini ve neyle karşı karşıya olduğumuzu biliyoruz. Önümüzdeki yolu anlıyorsunuz ve galip geleceğimize inansanız iyi edersiniz. Ama bu iş için güçlü olmak adına içmen gerek." Caspion bir pençesini boynunun yan tarafına geçirdi, ardından Mirceo'nun başının arkasını kavrayarak onu kanayan yarığa bastırdı.

Bronz teninde parlayan ılık damlalar ... Mirceo'nun dişleri jilet gibi keskinleşti ama bu sözleri söylemesi gerekiyordu. "Yaptığım şeyden sonra bana neden bu kadar nazik davranıyorsun? O sabah her şeyi berbat ettim. Aylar önce seni manipüle ettiğimde de çuvalladım. Bunun için çok üzgünüm."

Caspion'un kaşları birbirine yaklaştı. "Olanlardan pişmanlık duyamam, çünkü kaderimizde var. Ama bir daha böyle bir şey yaparsan kışına tekmeyi basarım. Şimdi, iç."

Vampir açlıktan nefes nefese kalmış olsa da, perili gözlerini bir şekilde kandan uzaklaştırdı. "Birbirimize bağlı olduğumuzu bilmem gerek... olduğumuz yere geri döneceğimizi. "Beni sahiplendiğin geceye."

"Hayır, sülük. Çünkü sana karşı o zaman hissettiğimden çok daha fazlasını hissediyorum. Seni çok seviyorum." Mirceo'nun kulağına vurdu. "Şimdi kapa çenenin ve em."

Mirceo gergin bir kahkaha attı. Ama daha da yaklaştı ve ağzını Cas'ın boynuna dayadı. Bunu geçici yalamalar izledi.

"Isır, vampir."

Mirceo zayıf bir hırıltıyla dişlerini hazır ve bekleyen ete geçirdi.

"İşte bu, aşkım." Cas eşini iyileştirip aralarındaki bağı yeniden sağlamlaştırırken gözlerini tavana dikti. "İç."

Mirceo emdikçe vücudu dolmaya, yaraları iyileşmeye başladı.

Cas ona, "Ben bizim için güçlüyüm," diye güvence verdi. "İhtiyacın olduğu kadarını al."

Mirceo'nun cılız kalp atışları yavaşladı ve derinleşti. Kısa süre sonra Caspion'un kiyle senkronize oldu, kulaklarında tek bir davul sesi duyuldu.

"Bunu hissediyor musun, Mirceo?" Yanıt olarak inledi ve birlikte bu bağlantının tadını çıkardılar. "Seninle ilgilenecek birine ihtiyacın var. Bırak o eş ben olayım."

Mirceo'nun kolları Cas'ın göğsüne dolandı ve inleyerek onayladı.

"Sana inanmadığım için özür dilerim," dedi Cas. "Ya da seni tutma yeteneğime. Bir daha asla ikimizden de şüphe etmeyeceğim."

Mirceo son bir yalamayla ısırgı bıraktığında Cas'ın bakışları yüzünde gezindi. "İşte orada. İşte benim dostum."

Mirceo'nun gözleri açılmış, gri irisleri parlamıştı. Yanaklarına renk gelmiş, dudakları kızarmıştı. "Benim için Dacia'ya döndüğüne inanamıyorum. Buraya nasıl geldin?"

"Trehan beni takip etti." "İkiniz kavga mı ettiniz?"

"Sana ulaşmak için çaresizdim, zaman ayıramadım. Bu yüzden ondan çok nazıkçe beni arkadaşına götürmesini istedim."

Mirceo kaşlarını kaldırdı. "Beni çok seviyor olmalısın."

"Trehan'ın düşünceleri aynen." Cas ensesini sıktı. "Derimin altındasın Mirceo. Ayrıldığımızda kalbimi de yanında götürdün. Sakin ol, tamam mı?"

"Onu sonsuza dek koruyacağım, tıpkı senin benimkini koruyacağın gibi." "Beni sevdiğini mi söylüyorsun?"

"Çılgınca. Ertesi sabah bunu zaten biliyordum, bu yüzden paniğe kapıldım." Cas'a baktı, gözlerinin içine bakıyordu. "Gerçekten Mina'yı bulmaya mı gidiyoruz?"

"Gerekirse cehenneme saldırırız." Mirceo'nun elini kendi elinin içine aldı. Birbirimize uyduk. "Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım."

"Ya Harea onu bulursa?"

"O zaman kızın eline kılıç geçmemesi için dua etse iyi olur. Bir şekilde, bir şekilde, bu aile onu ikinci kez alt edecektir."

Mirceo kararlı bir şekilde başını salladı. İfadesi odaklanmış ve niyetli bir hal aldı. "O zaman başlayalım ihtiyar."

Cas sevdiği eşine baktı. "Lanet olası gölgem gibi üzerimde kalıyorsun, vampir."

Mirceo'nun dudakları kıvrıldı. "Sonsuza dek, iblis."

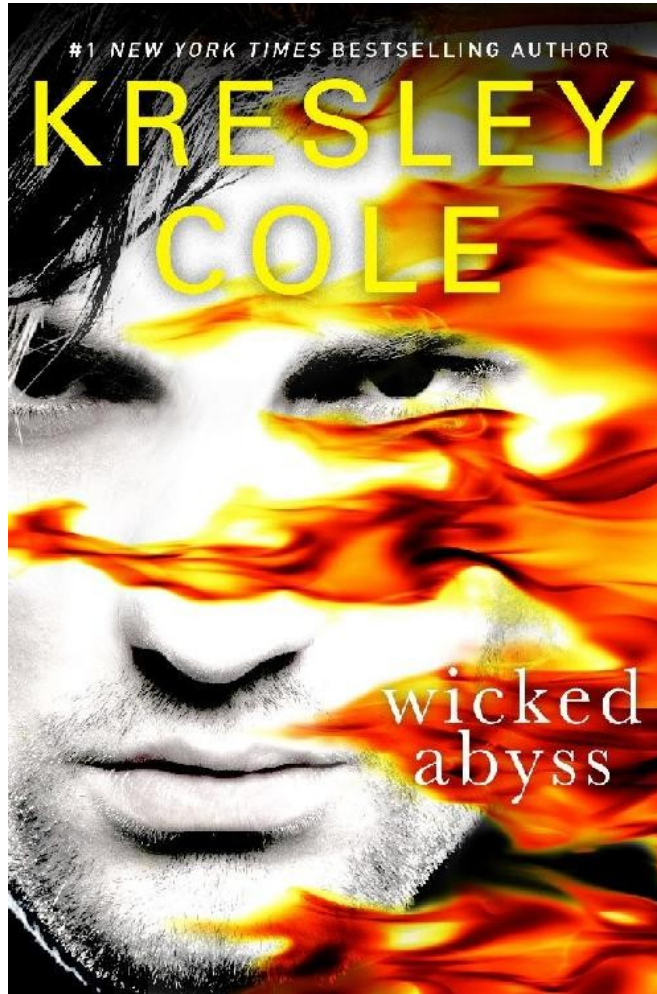
WICKED ABYSS'e Kısa Bir Bakış

Heyecan verici Karanlıktan Sonra Ölümsüzler serisinin bir sonraki kitabı.

25 Nisan 2017'de Geliyor

Bu peri masalı bir öpücükle bitmiyor.

Özel bir bonus önizleme için sayfayı çevirin.

New York Times oksatan 1 numaralı yazar Kresley Cole'dan büyüleyici bir Karanlıktan Sonra lmszler hikayesi!

Cehennemin korkunç kralı.

Abyssian "Sian" Infernas ocukken, intikamını alamadan ölen hain bir fey güzeli tarafından kalbi paramparça edilmişti. Bin yıl sonra, bir lanet onu şeytani bir canavara dönüştürmüştür; tıpkı kadının yeniden doğduğu gibi. Sian narin ama cesur dişi yi yakalar ve onu cehenneme geri dönmeye zorlar.

Eşiyle karşılaştı.

Prenses Calliope "Lila" Barbot'un halkı, Abyssian'dan ve onun canavarlardan oluşan ittifakından ağlar boyunca nefret etmiş ve korkmuştur. Canavar iblis onu mistik kalesine hapsedip hatırlayamadığı ihanetlerin intikamını almaya yemin ettiğinde, Lila kendi yeminini eder: kötü canavarı sonsuza dek alaşağı etmek.

İki düşman sonsuza dek mutlu bir hayatı paylaşabilir mi?

Lila cehennemin altını üstüne getirirken, her şeye gücü yeten Sian ona karşı olan hisleri karşısında kendini savunmasız bulur. Lila da isteksizce canavarın zekâsına ve huysuz kırılganlığına karşılık verir. Ancak çok uzak bir geçmişten gelen gerçekler ortaya çıktığında, aralarındaki zayıf bağ ağlar boyu süren aldatmacalara, bir lanete ve yaklaşmakta olan doğaüstü bir savaşa dayanabilecek midir?

PROLOGUE

"Masal anlatıcısını iyi dinle, öyle bir masal duyacaksın ki," dedi Her Şeyi Bilen Nix, geçici evlerinde ateşin önünde otururlarken kız kardeşi Regin'e. "Bir zamanlar, iki dişi ormanın iki ucundaki büyülü bir ormana girmiş. Biri, yaşlı bir ruhla doğmuş, belki biraz öfkeli, sevimli ve gerçek yürekli bir peri prensesiymiş. Diğer ise şehvetli ve sinsi olarak bilinen, belki de merhametten yoksun, Ateş Kadını adında bir baştan çıkarıcıymış.

"Prenses, tüm fey kraliyet soyunu yok etmeye yemin etmiş bir baneblood okçusundan kaçıyordu. Prenses sadece yaşamak istiyordu.

"Kadın, tüm halkını tehlikeye atan korkak bir hükümdarın peşindeydi. Kadın sadece öldürmek istiyordu.

"Prenses yolculuğu sırasında, kendisine ihanet eden gizemli, muhteşem, kurnaz bir kahin Valkyrie ile tanıştı. Sonra prenses iki büyücüyle tanıştı. Onu hayatının macerasına, tavşan deliğinden aşağıya, garip yeni bir dünyaya gönderdiler, çünkü her kötünün kötü olmadığını biliyorlardı.

"Sonunda prenses iki yüzü olan bir canavar kralıyla karşılaştı. Onu okçudan koruyabilirmiş ama önce peri prensesi canavarın gelini olmak zorundaymış.

"Ormanın diğer ucunda, ateşin kadını, cesaretini tanıyan ve ödüllendiren kadim ve ilkel bir güçle karşılaştı.

"Daha sonra onun cüretine hayran olan bilge bir ejderhayla karşılaştı ve ejderha onun bir dileğini yerine getirmeye karar verdi.

"Sonunda ona evlenme teklif eden güzel bir peri kralıyla tanıştı. Ve herkes en iyi yolu bilir

Kraliçe olmak, bir kralla evlenmektir.

"Kadın ve prenses ormanın ortasında karşılaşacak, öyle şiddetli çarpışacaklardı ki cehennem bile titreyecekti. Ormandan hangisi çıkacaktı? Saat gece yarısını çalmadan önce kim zafer kazanacaktı? Masalcının yoldaşı, Valkyrie kız kardeşlerinden biri, böyle bir masal karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı, sonra da ... dedi."

"Uh, Nix, ben sadece sana biraz gulyabani avlamak isteyip istemediğini sordum." Regin kaşlarını çatarak kız kardeşine baktı ve kahinin daha ne kadar delirebileceğini merak etti. Valkyrielerin evinin yıkılmasından sonra zihni eskisinden de hızlı bir şekilde gerilemeye başlamıştı. "Ve neden kendine 'hikâye anlatıcısı' diyorsun ve konuşmamızı anlatıyorsun?"

Nix boş boş gülümsedi. "Masalcı cevap verdi: 'Çünkü ben bir masal anlatıyorum. Ayrıca, bu peri masalının yapımı sırasında hiçbir hortlak zarar görmedi.'"

FITFO. Bir yolunu bul.

-CALLIOPE "LILA" BARBOT, SYLVAN PRENSESİ
FEY HATTI

Babam şeytandı, barajım ise karanlığın vücut bulmuş
haliydi. Ben sizi gecenin içinde bile takip edebilen bir
gölgeyim.

-ABYSSIAN "**SIAN**" INFERNAS, PANDEMONYA KRALI VE
TÜM
CEHENNEMLER, MØRIØR ÜYESİ (DİĞER ADIYLA
ŞEYTANIN KENDİSİ)

BİR

Sylvan Kalesi
On bir yıl önce . . .

Kral Saetth kılıcındaki kanı yavaşça silerken, Lila öfkesini bastırdı.

Tahtına oturmuş, herkesi merakta bırakarak acele etmedi. İki infaz tamamlandığında geriye sadece bir duruşma kalmıştı.

Benimkini.

Ailesinin kaderini mi takip edecekti?

Taht odasının yüksek pencerelerinden birinden kralın üzerine güneş ışığı vuruyordu. Sarı saçları ve süslü tacı - yaldızlı yaprak dökmeyen dallardan oluşan bir çelenk-parlıyor gibiydi. Güneş bile ona dokunmak istiyordu.

Lila on üç yaşı boyunca ona aynı derecede aşık olmuştu.

Yan taraftan, arkadan bıçaklayan kraliyet kuzenlerinden fısıltılar geliyordu.

"Saetth çocuk yaştaki nişanlısının kafasını kesmek üzere!"

"Ağzı bozuk velet kralın gözdesi olmaya alıştı."

"O küçük sürtük neden ağlamıyor?" "Ya da lanetli hayatı için yalvarmıyor?"

Ağlıyor musun yoksa yalvarıyor musun? Sanki. Lila çenesi yukarıda ve omuzları geride Saetth'e baktı, şımarık görüntüsü metanetini yalanlıyordu.

Bu fey sarayının tehlikeleri onun cesaretini geliştirmişti. Başkalarının hatalarından ders çıkarmak zekâsını keskinleştirmişti.

Ne de olsa doğduğundan beri Saetth ile nişanlıydı ve bu diyarın kraliçesi olmak üzere yetiştirilmişti. Hatta söylentilere göre yeniden dünyaya gelmiş bir prenesti.

Kader onun bir kraliçe olmasını istedi.

Lila bu olay için mor ipek bir elbise giymişti; bu renk asil ve meydan okuyucuydu.

Kalenin saat kulesi çalarken Saetth her zaman taşıdığı silahı, kraliyet soyunun birleştirici sembolü olan Ataların Kılıcı'nı temizlemeyi bitirdi. Kılıcı güneş ışığına doğru kaldırdı ve delici mavi bakışlarıyla kenarını inceledi.

En eski anıları, onun yakışıklı yüzüne bakıp iç geçirdiği, onu kocası ve bebeklerini de korudukları özneler olarak hayal ettiği anlardı.

Ama şimdi kralı Lila'nın ihanet ettiğinden mi şüpheleniyordu?

Taş kalpli anne babası nasıl olur da böylesine güçlü bir hükümdara karşı komplo kurabilirdi? Aptalca bir şekilde bir muhbire güvenmişler ve tek çocuklarının hayatını tehlikeye atmışlardı.

Bu mahkemede gizlilik eşittir hayatta kalmaktır.

Onu hiçbir zaman önemsememişlerdi, değerli bir pazarlık kozundan fazlasıymış gibi davranmamışlardı; en azından ona ilgi gösteren Saetth'e bu kadar güçlü bir şekilde bağlanmasının nedenlerinden biri de buydu. . . .

Kılıcını kınına soktu. Ona bakarak, duruşmasına tek bir soruyla başladı: "Ailenin tacımı çalma planına dahil olduğuna neden inanmayayım?"

Lila onun bakışlarını kendi tekinsiz bakışlarıyla sabitledi. Savunması sekiz kelimeden oluşuyordu: "Çünkü o hâlâ senin lanet olası kafanın üzerinde duruyor."

Şaşkın bir sessizlik hüküm sürdü.

Saetth'in şaşkınlığı yerini eğlenceye bıraktı. "İşte bu yüzden sen benim nişanlım olarak kalacaksın, Sylvan'lı Calliope, kalbimin kraliçesi." Güldü, bakışları sıcak görünüyordu. "Eğer hükmetmek için doğmuş bir kız varsa, o da sensin kuzenim. Ama ben de hükmetmek için doğdum ve bu tacı bin yıldır koruyorum çünkü etrafımda hiçbir tehdidin yeşermesine izin vermiyorum." Gülümsemesi

sanki hiç olmamış gibi kayboldu. "Bu vesileyle seni orman krallığımızdan sürgün ediyorum."

Sevgili Sylvan'ından ayrılmak mı? Lila neredeyse ölmeyi tercih ederdi. Sylvanları diğer feylerden ayıran şey ormanlardı. O ulu ağaçların ihtişamına ancak saraydaki yaşamın ışıltılı, titiz düzeni eşitti.

Daha iki hafta önce, onuruna verilen bir baloda, Saetth onu dansa kaldırırken binlerce mumun ışığı mücevherlerine yansımıştı. Ertesi gün ormanda koşan geyiklerle birlikte koşmuştu.

Onu buradan ayırmak damarlarındaki kanı boşaltmak gibi bir şey olurdu. "Nereye?"

"Ölümlüler diyarı."

Nefes sesleri duyuldu; bazı kuzenleri kıkırdadı. Onu cehenneme de mahkûm edebilirdi.

Onu bir Lorean yapan her şeyi gururla sergilemekten, türünü meraklı ölümlü gözlerden saklamaya geçecekti. Fey'in çok değer verdiği düzenden insan kaosuna.

Saetth, "Bakalım sera gülüm ilkel insanlar arasında hayatta kalabilecek mi?" dedi.

Dudaklarını dişlerinin arasından çekerek, "Dikkatli ol kuzen, bu sera gülü açmaya ve keskin dikenler yetiştirmeye niyetli" dedi.

Daha fazla nefes.

Saetth'in gözleri heyecanla parladı. Eğildi ve "Buna güveniyorum" dedi.

"Peki ya fey-katili beni bulursa, o zaman ne olacak?" Katil bir okçu ve Møriør'lardan biri olan Rune Darklight, Sylvan soyunu katlediyordu. Lila geriye kalan on dört kişiden biriydi.

Bu kalede Møriør'u dışarıda tutmak için bir bariyer vardı; başka bir yerde savunmasız olurdu.

"Yeni dikenlerinizi ona karşı test edin," dedi Saetth. Sanki canavar Møriør'dan herhangi biriyle dövüşülebirmiş gibi! "Eğer gerçekten hak ettiğim kraliçeysen, eminim bir yolunu bulacaksın."

"Ne zaman dönebilirim?" Altı ay mı? Bir yıl mı?

"Bana olan sadakatini büyük kişisel fedakârlıklarla kanıtlayabileceğin bir zaman gelirse, sana yanımda hak ettiğin yeri alma şansı vereceğim. O zamana kadar sözümü bekle. "

İki

Dünyanın En Mutlu Yeri Günümüz .

..

Lila, peygamber çiçeği mavisi balo elbisesi ve ışıltılı tacıyla kalenin balkonunda durmuş, sihirli krallığının gece güzelliğini seyrediyordu.

Ilıman bir esinti açık kahverengi saç tellerini saç buklesinden çekerken, aşağıda krallığın senfonisi çalmaya başladı.

İç geçirdi, son balosunu yeniden yaşadı. Saetth onu tertemiz balo salonunda döndürürken gül ve mum kokusu havayı doldurmuştu.

Gözlerini kapatarak eldivenli eliyle eteğini topladı ve sallandı-

"Sihre adım atın!" diye anons yapan bir insan onu hayal aleminden kopardı. "Walt Disney World'ün büyüü!"

Lila'nın hayatının hayal olması çok kötü.

Böyle giyinmek için para alıyordu. Peri benzeri balo elbisesi polyesterdi ve ona saygıyla dokunan ölümlü çocukların şeker lekeli izleriyle kaplıydı: Gerçekten bir peri prensesi misin?

Öyleyim. Gerçekten öyleyim. Kulaklarının sivri uçları saçının altında ustalıkla gizlenmişti.

Loreanlar kendilerini gizli tutarlardı - paranormal aktiviteleri insanlara açıklamak ağır cezalarla sonuçlanırdı - bu yüzden güvenlik kameralarıyla dolu bir eğlence parkı bir ölümsüzün en kötü kabusuydu. Okçu Rune'dan kaçmak için göz önünde saklanmaya karar verdi ve "yüz karakteri" olarak bir iş aldı.

Her vardiyadan sonra Sindirella şatosu'ndaki bu balkona gelir ve tacı gerçekmiş gibi davranırdı.

Okçu ve ölümlüler tarafından keşfedilmekten korktuğu için hiçbir arkadaşlığı ya da sosyal hayatı yoktu. Aşk hayatı da. İş dışında koşmaya gidiyor -doğal hızını yavaşlatarak- sonra da sıkıcı dairesine kapanıp hızlıca okuyor ya da başka bir online dereceyi tamamlıyordu.

Aşağıda genç bir çift gözüne çarptı. Bir duvara yaslanıp öpüşmeye başladıklarında özlemle iç çekti. Bu parkta gördüğü şeyler ...

Hiç seks yapmamıştı -bir yanı hâlâ kraliçe olabileceğine inanıyor olmalıydı- ama tam ölümsüzlüğe geçmeye başladığından beri giderek daha fazla riske giriyordu.

Tüm duyuları doğaüstü bir dereceye yükseldikçe şehveti de artıyordu. Loreanlar bu aşamaya "aşırı uyarılma" diyordu. Lila buna "kızışma" diyordu.

Bu mesafeden bile, gelişmiş görme yeteneği küçük ayrıntıları yakalayabiliyordu. Kadının tırnaklarının adamın omuzlarını ısırması, adamın kadına doğru hafifçe itmesi...

Birden kulaklarının ucu seğirmeye başladı. İçini tedirginlik kapladı. Başka bir Lorean yaklaşıyordu-

"Peri prensesi gibi davranan bir peri prensesi mi?" dedi derin bir ses arkasından.

Saetth. Sakin ol, sakin ol. Sakin ol! "Yeterince uzun sürdü kuzen." Ona dönerek başını yukarı kaldırdı. Nefesini kaybetti.

Tam bir saray kıyafeti içinde, iri cüssesini ön plana çıkaran, özel dikim, açık kahverengi bir takım elbise giymişti. Heyecan dolu mavi gözleri parlıyordu. Altın sarısı saçları alnına doğru dökülüyordu. Kılıç kını kraliyet havasını vurguluyordu ve tacı hâlâ gururla başının üzerinde duruyordu.

Erkeksi mükemmelliğin timsaliydi.

Şerefsiz. Onu sürgüne gönderdiği ve on yıldan uzun bir süre boyunca ona lanet ettiği gerçeğini bir kenara bırakın. Onunla yatardım. Of

Elbette, gelişiminin bu noktasında çok seçici değildi.

"Calliope, bir hayal gibi büyümüşsün." Bakışları onun üzerinde dolaştı. "Bu da ne, gözlerin artık eşleşiyor mu?"

"Bir kontakt lens." Park misafirlerinin arasına karışmasına izin verilmeden önce görünüşünün onaylanması gerekiyordu. Uyumsuz gözleri bu onayı asla alamazdı. "Neden buradasın?" Beni eve götür. Tek istediğim eve gitmek.

"Nişanlınız için uygun bir selamlamaya ne dersiniz?"

Nişanlı. Gerçekten hâlâ kraliçelik için yarışıyor muydu? Kalbi yerinden çıkacak gibi oldu ama ona duyduğu aşktan dolayı değil.

Lila kendi hayatı üzerinde mümkün olduğunca fazla kontrol sahibi olma fikrine aşıktı. Møriør'u sürekli kollamamak.

Bir hükümdar olmak ona umabileceği en büyük güvenliği ve kontrolü sağlayacaktı. "Hâlâ benim nişanlım mısınız? Senden tek kelime duymadığım için bilemiyorum."

Dudaklarında hafif bir sırıtış belirdi. "Küçük Calliope gittiğinden beri dili daha da mı katranlaştı?"

Tarter mı? Hiçbir fikrin yok kuzen. Sürgünü sadece öfkesini körüklemişti.

"Yine de tadının çok tatlı olacağına bahse girerim." Omuzlarını kavradı ve onu kendine yaklaştırdı. Onu öpmek için mi?

Bunun nasıl bir şey olacağını çok uzun zamandır merak ediyordu. Özellikle de son zamanlarda. Başka erkeklerle öpüştüğünde bile Saetth'in hayalini kurmuş, onun muhtemelen sosyal, asil ve cinsel açıdan ideal eşi olduğunu inkâr edememişti.

Onu bir şekilde etkilemiş miydi?

Eğildi. Dudakları temas ettiğinde havai fişekler patladı.

Saat 8'deki havai fişek gösterisi. Öpücükte o kadar değil. Goofy'yi oynayan ölümlüyle öpüşürken daha çok ateşi vardı.

Saetth inledi, ağzını eğerek dilini onunkine değdirdi.

Bu daha iyiydi ama eve yazabileceği bir şey değildi. Evime yazabileceğimden değil, çünkü burası lanet olası farklı bir boyutta ve bunun için pul yapmıyorlar.

Ayrıldı ve adamın göğsüne doğru itti.

Hiç de cesareti kırılmamıştı. Onu bırakırken, "Bal gibi tatlı." diye mırıldandı.

Yani ilk öpüşmeleri bu kadar mıydı? Ne kadar anticlimactic.

İçten içe yanan bir bakışla döndü ve dirseklerini korkuluklara dayayarak gökyüzünde parlayan havai fişekleri izlemeye koyuldu.

Bu gösteriyi o kadar çok izlemişti ki, sırada mor, kırmızı ve mavi zikzaklı çağlayanların olduğunu biliyordu.

"Okçudan korunmak için ölümlüleri kullanmak zekice," dedi. "Ve bir peri prensesi kılığına girmek yapabileceğin en cesur seçim. Neden şaşırmadım ki?"

Az önce Saetth'i öptüğüme inanamıyorum. "Beni geri götürmeye mi geldin?"

Doğruldu ve onunla yüzleşti. "Değilim."

Bir dizi hakareti ısırarak geri püskürttü. Daha ne kadar sürecek?

"Sizinle bir şey konuşmak için bir arkadaşım la buraya geldim. Ah, işte burada."

Altın gözlü, siyah saçlı, çarpıcı bir kadın balkona çıktı. Üzerinde kırmızı bir kılıf elbise vardı. Omzuna bir aksesuar gibi canlı bir yaras a tünemişti.

Yaratık bir tutam pamuk şeker mi yiyordu? Kadının postacı çantasından bir paket çıktı.

Saetth, "Calliope, bu Her Şeyi Bilen Nix, Valkyrielerin kahini," dedi.

Nix mi? Yaşayan en ünlü -ya da ittifakınıza bağlı olarak kötü şöhretli- ölümsüzlerden biriydi. "İrfan Kitabımda senin hakkında bir şeyler okudum." Lila'nın ölümsüzler dünyasıyla tek bağlantısı olan bu kitap, her büyük savaşta ya da güç değişiminde kendini güncellerdi. "Sizinle tanışmak bir zevk."

Nix Vertas ittifakında önemli bir lider olmasına rağmen, Valkyrie'nin deli olduğu da söyleniyordu. Nix selamlama amacıyla, "Hiç solgun ay ışığında şeytanla dans etmek istedin mi?" dedi.

Ha?

Saetth, "Sanırım Nix'in sormak istediği şey, Møriør'a karşı hiç saldırıya geçmek isteyip istemediğin." dedi.

Kıyamet Getirenler olarak da bilinirler. "Elbette." Söylentilere göre bu zorbalar evrenin kendi taraflarından burayı istila etmek için yola çıkmışlardı. Okçuları çoktan onlardan önce gelmişti.

Öcünün ne olduğunu anlayacak yaşa geldiğinden beri, hepsinden korkarak yaşamıştı.

Korkusuna eşlik eden öfke de giderek büyüyor, iki duygu iç içe geçmiş gibi görünüyordu. "Onları düşünmediğim bir dakika bile geçmiyor. Onların tehdidinden saklı kalmak için çok şey kaybettim." "Sürgünüm sırasında." diye ekledi.

Saetth sarı kaşlarını kaldırdı. "Sana sadakatini kanıtlamak için büyük bir kişisel fedakârlık yaptıktan sonra eve dönebileceğini söylemiştim. Hazır mısın?"

Lila hareketsiz kaldı, kalp atışlarını sakınleştirmeye çalıştı. O yapardı

Sylvan'da tekrar yaşamak için her şeyi yaparım.

Herhangi bir şey. "Evet, nasıl?"

"Nix bana savaş alanında Møriør'a karşı zafer kazanmanın imkânsız olduğunu söyledi ama aynı zamanda bu ittifaka bir darbe indirmek için bize eşsiz bir fırsat sundu."

Nix çantasından bir dosya çıkardı ve Lila'ya uzattı.

Kral Abyssian Infernas, Şeytanın Sahibi. Møriør ittifakının ilkel iblisiydi. Lila dosyanın sayfalarını çevirdi ve bir açıklamayı gözden geçirdi:

Fiziksel olarak kusursuz ... "Şeytan kadar yakışıklı" deyimi, kötü şöhretli baştan çıkarıcı efendisiyle yapılan karşılaştırmalar nedeniyle ortaya çıkmıştır . .. agresif bir şekilde dişiler tarafından takip edilirdi . . .

Çeşitli bölümünün altında şunları okudu:

Yaşayan en yaşlı iblis... Tüm silahlarda ustadır ama on bin yıldır aynı savaş baltasını taşımaktadır... Tek başına bütün bir orduyu yok edebilir... Pandemonia'nın, nam-ı diğer cehennemin yeni taç giymiş kralı.

Bu efsanevi diyar Lila'nın her zaman merakını uyandırmıştı. "Benden ne bekliyorsun?" Dosyayı kapattı. "Hiç ok atmadım ya da kılıç kullanmadım." Dövüş becerileri olmamasına rağmen savaş, hayatta kalma ve silahlar hakkında çok şey okumuştı.

Bir pusu düzenlemekten bir trebuchet inşa etmeye kadar her şeyi yapabilirdi - teoride.

Nix, "Daha da değerli olan doğuştan gelen üç avantajınız var," dedi. "Onun dilini okuyabiliyor ve yazabiliyorsunuz." Diğerlerinin yanı sıra. Bunlar ona kolayca geldi. "Büyürken zihin okumaya karşı zihinsel engeller geliştirdin." Sinsi fey sarayında korunmak için. "Ve sen onun eşisin."

Şok Lila'nın içini yumrukladı. Mate??? Ayaklarının üzerinde dönerek balkon korkuluklarına tutundu. "İmkânı yok. Kaderin beni o canavarlardan birine bağlamasına imkân yok." Aklına bir düşünce geldi: Belki de Pandemonia'ya olan hayranlığım o kadar da merak uyandırıcı değildir. Ama o bunu bastırdı.

"Sen Şeytan'ın Kendisisin," dedi Nix, gözleri parlayarak. "Cehenneme gideceksin ve bu bağlantıyı ondan bilgi toplamak için kullanacaksın - yaklaşan savaşlar için planlar, ittifakı hakkında ayrıntılar vb. Özellikle Møriør'un lideri Orion hakkında bilgi edinmek istiyorum."

Cehenneme gitmek mi? Hakkında okumak ve ziyaret etmek hiçbir şekilde aynı değildi.

Saetth, "Zayıflıklarınızı ortaya çıkardığınız anda sizi çıkaracağız" dedi.

Dosyayı kavrayan Lila'nın avuçları opera eldiveninin içinden terledi. "Casus olmamı mı istiyorsun? Bu fani âlem yeterince kötü ama en azından lanetlenmedim." Ve çiftleşti!

Kader onu nasıl böyle aldatmış olabilir? Lila'nın tacı çok sıkı takılmış olmalı. Beynine giden kan dolaşımını falan kesmiş olmalı.

Saetth'in dudakları inceldi. "Nix'in planını ilk duyduğumda, aslanın inine bir kuzu gönderecektim gibi geldi. Ama iblis içgüdüleriyle seni korumaya ve sana bakmaya mecbur kalacak."

"Ve ayrıca bana sahip çıkmak için." Bu düşünce mide bulantısına yol açtı.

Nix, "Saetth'e iblisin sana zarar veremeyeceği ve vermeyeceği konusunda güvence verdim. Abyssian'ın sana karşı olan hassas duyguları, ondan sırlar koparmayı kolaylaştıracaktır." Pembe pençesiyle çenesine vurdu. "Elbette, bu duyguları teşvik etmen gerekebilir. "

"Teşvik etmek mi? Hayatım boyunca nefret ettiğim ve korktuğum bir grup canavardan birini baştan çıkarmamı mı istiyorsun? Bu gittikçe daha da iyi oluyor!"

"Sonuna kadar gitmek zorunda değilsin." Nix göz kırptı. "Sadece yolun büyük bir kısmını."

Lila hayretler içinde Saetth'e sordu: "Başka bir erkeğin ellerinin üzerimde olmasına aldırılmaz mısın? Bir Møriør'un müstakbel kraliçenize dokunması?"

Sanki onun tavrını yorucu bulmuş gibi nefes verdi. "Belki ben de bir iblis olsaydım. Ama ben bundan daha iyiyim. Bunun tek mantıklı yol olduğunu biliyorum ve ilkel içgüdüler tarafından yönetilmiyorum."

Nix yarasa için daha fazla pamuk şeker topladı. "İçgüdülerden bahsetmişken, Abyssian son zamanlarda biraz daha şeytani olmaya başlamış olabilir. Ama Katılım yaklaşırken, kim değil ki - haksız mıyım? Sadece ona karşı alingan olduğunuzdan emin olun. Bundan hoşlanacaktır."

Alingan mı? Lila zaman zaman Møriør'a duyduğu öfkeden neredeyse boğuluyordu.

Saetth, "Eğer başka bir alternatif olsaydı, bunu üstlenirdim" dedi.

Nix'in bakışları ona kaydı ve Lila, Valkyrie'nin gözlerinde bir düşmanlık kıvılcımının parladığına yemin edebilirdi.

O kadar çabuk geçti ki, Lila hayal gördüğünü sandı. "Sadece eve dönmek istedim," dedi, clere karşı komploturma fırsatı biraz cazip gelse de.

Onlarla ilgili gördüğü bitmek bilmeyen kâbusları düşündüğünde -kendi çığlığıyla uyandığında, fey-avcısının okunu hâlâ göğsünde hissettiğnde- öfkesi kabardı.

Ve Saetth de bu suçun çoğunu paylaşıyordu. Onu lmller diyarına sadece birkaç eşyayla göndermişti. Kimlik yok, para yok, onunla iletişim kurmanın bir yolu yok.

Önceleri, onun davranışlarını mantıklı bulmuştı: Annem ve babam onu öldürmeye çalıştı.

Ama son zamanlarda, bir siki sik olarak adlandırmaya karar vermişti.

"Bu görevi tamamla," dedi Saetth, "ve eve döneceksin. Kraliem olarak."

Lila'nın gökyüzünde  hayali vardı: Sylvan'da güven içinde yaşıamak, kraliçe olmak ve yine güven içinde yaşıayacak bir aile kurmak. Uzak bir dördüncüsü ise bir gün aşıık olma umuduydu.

Saetth onun  hayalini gerçekleştirebilirdi. O bir amaç için bir araçtı.

Tek yapması gereken hüzünlü umutlarından vazgeçmektir. Hesapı bir fey asilzadesi olarak bunu yapmakta hiç sorun yaşıamamalıyım.

"Birlikte iyi işler yapacağımızı biliyorsun," dedi Saetth. "Senin dahiyane zekân ve benim acımasızlığım ile durdurulamaz olacağız. Bu da Sylvan'ın durdurulamaz olacağı anlamına geliyor." Ona bakarak, "Başarınızı bir dğnle kutlayacağız. Her zaman kendi aileni kurmak istedin. Yıl bitmeden bebeğimizi kucağına alabilirsin. Döndüğünde bu işe başlayacağız."

"Benim dönüşüm." Yüzüne fırlatılan bir bardak soğuk su gibi.

"Yaşıayan en yaşıı iblisi baştan çıkarmaktan." Krkllerle yaptığı elleme seansları bir yana, Lila tam olarak baştan çıkarıcı bir kadın değildi.

Nix suratını astı. "Ama sonuna kadar gitmek zorunda değilsin." Sonra kahin aniden ciddileşti ve bir şimşek

gökyüzünü muhteşem bir gösteriyle parçaladı. Aşağıdaki kalabalık

nefes nefese kaldı, bunun gösterinin bir parçası olduğunu düşündü. Gök gürültüsü öyle bir şiddetle patladı ki kale titredi. "Bu geleceği önceden gördüm - eğer cehenneme yolculuk edersen, Sylvan'ı Møriør'dan kurtaracaksın. Fedakârlığın sayesinde halkın korunacak. Sonsuzlukların sonsuzluğu için."

Çok mu dramatik?

"Ayrıca cehenneme gitmezseniz Møriør'un Sylvan'a savaş ilan edeceğini de öngördüm. Tıpkı benim evimi yerle bir ettikleri gibi, seninkini de yok edecekler. O zaman okçu, fey diyarındaki yeni dayanağını kraliyet soyundan daha fazlasını ortaya çıkarmak için kullanacak."

Lila kuzenlerinin hiçbirini umursamıyordu; hepsi pislikten alçaklığa kadar uzanan bir yelpazede yer alıyordu. Sadece kendisinin ve belki de Saetth'in hayatta kalmasını önemsiyordu. "İblis okçunun özel hedeflerinden biri olduğumu biliyorsa, benimle olan arkadaşlığına rağmen beni müttefikine teslim edebilir." Söyleyeceğini hiç düşünmediği bir cümle. "Hiçbir şeyi teşvik etme şansım olmayabilir." Kusma.

Nix başını salladı. "İnsan aksanın ve cesur tavırlarınla senin prenses olduğundan asla şüphelenmeyecektir, yeter ki onun eşi olduğunu bildiğini belli etme."

Sylvan'ın yıkımı bir taht ve bir aileye karşı.

Lila yıllar boyunca hayatta kalma mücadelesi verirken, en azından sevgili krallığına dönme umuduna sahipti. Halkı için fedakârlık yapmaya hazır olmadığı için onun mahvolmasına izin mi verecekti?

Fedakârlık kraliçelerin işi değil midir? "Nasıl başlayabilirim?"

Nix, "Normal günlük hayatınıza devam edin, bu mükemmel bir kılıf. Biz sizma işini ayarlayacağız."

"Nasıl?"

Valkyrie'nin bakışları odaksızlaştı. Geleceği mi görüyordu? "Cehennem kralına eşinin evrende bir yerlerde, ele geçirilmeye hazır olduğunu bildirdim ve senin eşkalini verdim. Çoktan bir ödül koydu bile. Zamanı geldiğinde, yakalandığından ve güvende olduğundan emin olacağım."

ona teslim edilecek. Tabii ki ne zaman teslim edileceğini bilemezsiniz, çünkü yakalanma gerçek görünmelidir."

Bu komplo kulağa giderek daha tehlikeli geliyordu. "Bunu kabul edersem, tamamen ölümsüz olana kadar beklemem gerekecek." Lila'nın ailesindeki dişiler genellikle yirmi üç yaşlarında geçiş yaparlardı, bu yüzden Lila çok gecikmişti. Bu gerçekleşene kadar, bir ölümlü kadar zarar görmeye açıktı. Ölümsüzlerle karşı karşıya gelmek aptallık olurdu. "Belki birkaç hafta içinde."

"Olaylar Møriør ile birlikte geliyor," dedi Nix. "Size o kadar zaman veremem."

Saetth Lila'ya, "Lore'dan uzak kaldığın için durumun ne kadar kötüleştiğini bilmiyorsun," dedi.

"İrfan Kitabı'nı okudum, Møriør'un büyük savaşlarından haberdar oldum." Eğer bu tek taraflı katliamlar savaş olarak kabul edilebilseydi.

"Perde arkasında olup bitenler de bir o kadar önemli." Kaşlarını çatarak, "Korkak fey-katili geçenlerde bana sinsice bir saldırı düzenledi. Ataların Kılıcı'nı yok etti."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Lila'nın bakışları Saetth'in kalçasındaki kına kaydı. Daha yakından bakınca, kralın kılıcı değil, başka bir kılıç taktığını gördü. Bu onu bu gece öğrendiği diğer her şey kadar şaşırtmıştı.

Ailesinin başını kesen kılıç artık yoktu.

Møriør bir kez daha eve saldırmıştı. Onlar krallığa saldırmaya devam ederken Lila saklanacak mıydı?

Asla.

Nix'le yüz yüze geldi. "Yakalama ne zaman gerçekleşecek?" "Er ya da geç."

Lila'nın kulakları seğirdi. Valkyrie'nin umursamaz ifadesi karşısında gözlerini kıstı. "Cehennemde kalış süremi ve çıkarılışımın ayrıntılarını bilmem gerekiyor."

"İblis sana istediğim şeyi söyleyene kadar burada kalacaksın ve ihtiyacın olduğu anda seni oradan çıkaracağız."

Lila başını salladı. "Bana bundan daha fazlasını vermelisin."

"Hayır."

"Hayır mı?"

"Evet." Kahin omuz silkerek sopasını salladı. "Bazı detaylar senin fey derecenı aşar."

"Feygrade mı? Bunu gerçekten söyledin mi?" Valkyrie'nin ağzına vurma.

Saetth Lila'nın elini tutarak dikkatini tekrar kendisine çekti. "Nix'in planına güvenmelisin. Sylvan için en iyisini o bilir. Kuzen, alternatif bu kadar korkunç olmasaydı senden bunu beklemezdim."

"Benden bir Møriør kalesine girmemi bekliyorsunuz."

"Her şey yoluna girecek," dedi. "Unutmayın, bir iblis eşine zarar veremez."

ÜÇ

Graven Kalesi
Pandemonia'nın boyutu

"Merhamet dileyene kadar ona işkence etmeyi planlıyorum," dedi Sian büyük savaş baltasını döndürürken. "Geçmiş hayatında yaptığı tüm ihanetlerin bedelini ödeteceğim."

O ve ejderha müttefiki Uthyr, Sian'ın kalesinin yüksek bir terasında duruyordu. Bir fersah altlarında iblis lejyonları savaş için haykırıyordu.

Sian da aynı şekilde kana susamış hissediyordu. "Prenses Kari yeniden dünyaya geldiyse bile." O hain kaltağı düşünmek bile kaslarının gerilmesine neden oluyordu. "Elimde sadece bir kahinin sözleri var."

Ama o hep inanmıştı. . . .

Uthyr arka ayakları üzerinde dinlendi ve dikenli kuyruğunu devasa vücuduna doladı. Tüm Møriør'lar gibi telepatik olarak iletişim kurabiliyordu: -Dışınız muhtemelen reenkarne olduğunu bile bilmiyordur, önceki varlığını hatırlamadan tüm hayatını geçirebilir. İhanete dair hiçbir anısı olmayabilir. O zaman ne olacak?

Sian hatırladığını umuyordu. Eğer hatırlamıyorsa . . .
"İkimiz için de fazlasıyla yeterli hafızam var-."

Uthyr ejdervari bir iç çekiş yaptı, dudaklarından tembel bir alev akışı yuvarlandı. -Bana eşinin suçlarını anlatmayacak mısın?

O kadar zaman sonra bile Sian öfkeden deliye dönmeden yaptıkları hakkında konuşamıyordu. Baltasının sapını kavradığında, Uthyr'in onu incelediğini hissedebiliyordu.

Ejderha şekil değiştirici Pandemonia'da bir süre tatil yapmaya karar vermiş, "satranç oyunu üzerinde çalışmayı ve yerel ejderha nüfusunu ziyaret etmeyi" planladığını söylemişti. Büyük olasılıkla Sian'ın azalan özdenetimini ve artan saldırganlığını gözlemlemek için buradaydı.

Sian, yoluna çıkmadığı sürece şekil değiştirenin ne yaptığını umursamıyordu. "Bilmen gereken tek şey onun bana ve bu diyardaki tüm iblislere ihanet ettiği." Onun yüzünden Sian on bin yıl boyunca sakat kalmıştı. İçten içe, çok ama çok daha kötü bir yara almıştı.

Çağlar boyunca, sadece eşinden değil, onun nefret ettiği tüm türden alacağı intikamı beklemişti.

Uthyr arka pençesinin tırnaklarıyla boynunu kaşıdı ve metalik mavi-altın bir pul döktü. -Onun yeniden doğacağından hiç şüphe etmedin. Seni bu kadar emin yapan neydi?

Çünkü başka seçeneği yoktu. "Onun ölümünü öğrendiğimde, geri dönüşünü göreceğ kadar uzun yaşayacağıma yemin ettim." Başka nasıl devam edebilirdi ki?

Kükreyen ve göğsünü tırmalayan ateş nehrinin yanında dizlerinin üzerine çöktüğünü, keder ve nefretin içini kavurduğunu asla unutmayacaktı.

-Ödölünüzden haber yok mu?

"Ölümsüzler evreni onun için tarıyor. Eğer türünü ve eşsiz görünümünü korursa" -bir gözü kehribar, diğeri menekşe rengi olan bir fey- "bulunacaktır." Aksi takdirde, sonraki iki savaşı arasında avı devralacaktı.

İlk seferde, izinsiz girenlerin istilasına karşı savaşacaktı. İkincisinde ise kendi istilasını başlatacaktı.

Hiçbir şey Sian'ı iyi, etli bir savaş kadar memnun edemezdi ve dikkatini dağıtacak çatışmalar olduğu için minnettardı. Aksi takdirde eşinin olası reenkarnasyonunu öğrendiğinden beri çıldırmış olurdu.

Ve cehennem değiştirme laneti ona vurduğundan beri.

Kardeşinin yakın zamanda ölümü üzerine Sian, tacı -ve tüm tacını- devralmak için isteksizce Pandemonia'ya dönmüştü.

Dezavantajları. Çarpıcı güzelliğe sahip bir erkekten en canavar haline dönüşmeye başlamıştı.

Cehennemi yöneten kişi yavaş yavaş cehenneme dönüşüyordu. Sian yansımalarına son kez baktığında -aylar önce- iğrenç bir yabancı ona bakmıştı.

Eskiden pürüzsüz, bronzlaşmış olan teni koyu kırmızıya dönmüştü ve göğsünün üzerinde parlayan işaretler vardı. Yontulmuş yüz hatları daha keskin, daha acımasız hale gelmişti. Mistik cehennem metali, vücudunun diğer kısımlarının yanı sıra burnunun köprüsündeki ve meme uçlarındaki deri çubuklarını deliyordu.

Bir yarasaninkine benzeyen bir çift devasa kanat geliştirmişti. Parmaklarının ucunda ve canavara benzeyen ayaklarının ucunda uzun siyah pençeler vardı.

On bin yıl boyunca boynuzsuz yaşadı, Kari sayesinde. -Ama şimdi yeni, daha büyük bir çift ortaya çıkmıştı, öncekinden bile daha tehditkârdı. Gözlerini çevreleyen geniş bir deri parçası şeytani bir maske gibi kararmıştı. Sadece yeşil gözlerinin rengi aynı kalmıştı -öfke anında siyaha dönmedikleri sürece.

Cehennem değişimi saldırganlığını o kadar artırmıştı ki, zaman zaman zar zor düşünebiliyor, en ilkel iblis içgüdüleri ön plana çıkıyordu. Onun gibi cehennem de kargaşa içindeydi. Sian eşinin hayatta olabileceğini öğrendiğinden beri, diyar ateş fırtınaları ve lav selleriyle boğuşuyordu. Kül havayı boğuyordu. Gökyüzü çalkalanıyordu.

Elini hâlâ tanımadığı yüzünde gezdirdi. Önceki hayatına dair anıları olsa bile -ki bu pek olası değildi- onu tanıyamazdı.

Onca yıl önce, eşinin ona karşı bir miktar çekim hissettiğine inanmıştı. Şimdi ise ondan tiksiniyordu.

Sadece tek bir şey onu eski haline döndürebilirdi. Ama bunu düşünmek bile deliliğe yol açabilirdi. . . .

Ejderhanın dikkatli bakışları onun üzerindeydi. -Eğer bu öfkeyi kontrol etmeyi öğrenebilirsen, görünüşün ne önemi kalır ki? Biz Møriør'ların bir görevi vardır, iblis. Hizmet için yaşarız.

"Bitmeyen varlığımızın amacı bu mu?" Sian'ın hayatı, her birkaç yüzyılda bir kum tanesi bırakan bir kum saatiyle ölçülen uzun bir bekleyiş gibi görünüyordu. "Sabahları kalkmanızı sağlayan şey hizmet mi?"

-Bu ve televizyon.

Sian kaşlarını kaldırdı. "Ne yazık ki, bu iki cazibenin üzerimde pek etkisi yok."

-O zaman seni ne etkiliyor?

"Bir meydan okuma. En son ne zaman bir düşmanın herhangi birimize karşı bir darbe indirdiğini hatırlamıyorum." Møriør -tam güçle bile değil- her türlü rakibi kolaylıkla bozguna uğratmaya devam etti. "Gücümüz çok büyük, ama hayat meydan okumasız uzun. Değerli bir rakip bulmak için baltamı verirdim."

Zor kazanılmış bir zaferi bir daha tadabilecek miydi?

Uthyr geniş kanatlarını silkti. -Eşinin olası dönüşünü öğrendiğinden beri düşüncelerin kasvetli.

"Bir süredir böyle hissediyordum ama onun dirilişi fikri her şeyi daha da netleştirdi."

Dişisinin kendisine dönmesi için on bin iki yüz otuz dört yıl, üç ay ve on yedi gün beklemişti.

Ya gerçekten yaptıysa? İntikamını aldıktan sonra ona ne olacaktı?

Ona ne olacaktı?

Sian, Sylvan Prensesi Karinna'yla tanıştığı günü dün gibi hatırlıyordu. Karinna'nın çıldırtıcı kokusunu diğer taraftan aldığı anda, yeni keşfedilen Pando-Sylvan geçidinin dışındaydı. Eşini bulacağından şüphelenerek, ipliği kaynağına kadar takip etmek için yarıktan aceleyle geçmişti.

Filtresiz güneş gözlerini yakmış, onu geçici olarak kör etmişti. Cennetle ilgili ilk gördüğü şey onun yüzü, ilk duyduğu ses de onun sesiydi. Yirmi dört yaşındaydı, flört etmeyi iyi biliyordu ve büyüleyici bir güzelliği vardı.

On altı yaşında bir yavruydu. Ona karşı hiç şansım yoktu.

Çıkarıcı, hain bir kadına güvenmiş ve neredeyse bir krallığı düşürecekti-

Bir deja vu dalgası ona çarptı, o kadar güçlüydü ki vücudu sarsıldı. Neredeyse Kari'nin kokusunu alabiliyordu, sanki çok uzun zaman önce o ilk gün Sylvan'a geri dönmüş gibiydi.

Bu nasıl olabilir? Rüya mı gördü?

Kasları savaştan önce olduğu gibi gerildi. Bu bir rüya değildi. "Tüm karanlık tanrılar adına..."

Uthyr burnunu kaldırdı. -Ne oldu?

Sian'ın dudakları onun dişlerinden geri çekildi. "Orospunun kokusu."

DÖRT

Dünyanın En Mutlu Yeri

"Hey, biri beni içeri almak ister mi?" Lila gizli çalışan kapısının dışından seslendi.

Tek istediği dairesine dönmek ve Saetth ile Nix'in bu gece ona anlattığı her şeyi sindirmektir. Yine de kıkırdayanın biri Lila'yı dışarıda bırakmıştı.

Tacını çıkararak kapının üzerindeki kameraya el salladı. "Yoo-hoo." Bu kostüm elbisesi bir düzine kilodan daha ağırdı; onu yorgun bedeninden sıyırmak için can atıyordu. "Hellooo! Şerefsizler!"

Etrafına bakındı. Bir ziyaretçinin Külkedisi'nin bir denizci gibi küfretmesini videoya çekmesi muhtemelen iyi olmazdı. "Yine de, şerefsizler," diye homurdanarak başka bir girişe doğru ilerledi. Acıkmıştı ve bitkin düşmüştü, ama hâlâ o toplantıdan dolayı heyecanlıydı.

O anın etkisiyle ve karşılık verme vaadiyle Saetth'e, "Habeş İnferralara zarar vermenin bir yolunu bulana kadar rahat etmeyeceğim," demişti. Başka bir deyişle, çıkarma ekibini hazır tut. "Zayıflıklarının ne olduğunu ve bunlardan nasıl yararlanacağımı bulacağım. Onu yok etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Şimdi bu planla ilgili şüpheler ortaya çıkmıştı. Geriye çok fazla soru ve değişken kalmıştı. Kendime not: Gelecekteki siyasi planlardan sorumlu ol ya da onlardan dışlan.

Öngörü. Yirmi. Her neyse.

Opera eldivenlerini çıkarıp gizli cebine koyduktan sonra gizli telefonunu çıkarıp sipariş verdi

paket servis. Sahte "gerçek hayatı" devam edecekti ve yeni bir dizi nasıl yapılır kitabını hızlıca okumayı planlıyordu.

Kulakları seğırdi ve metalin metale çarpması gibi bir gıcırtı duyulduğunda parmakları kadran ekranında durakladı. Yakındaki kurbağa ve böcek sesleri sustu.

Çığlık tekrar geldi. "Orada biri mi var?" diye seslendi, ancak bu soruyu soran herkesin çoktan boka batmış olduğunu biliyordu.

Sessizlik ona cevap verdi. Hayır, hayır, sadece hayal gücüm. Yine de telefonu cebine koydu ve hızla patikadan aşağı indi.

Tabii ki ürkekti. Uzun zamandır aşırı tetikte yaşamıştı ve şimdi beklemesi gereken bir yakalama olayı vardı.

Er ya da geç.

Görünüşe göre, Sylvan'a geri dönmek için her şeyi yapabilirdi - hatta ilkel bir iblisin cehennemdeki evine sızmak için bir ödül avcısının avı gibi davranabilirdi.

Bir "sızma düzeneği" beklemekle ilgili tek sorun nedir? Lila kendini okçuya karşı savunmasız bırakıyor olabilir-

İki kadın ondan on adım kadar ötede patikada cisimleşti. Loreanlar.

Biri siyah saçlıydı; diğeri kızıl saçlıydı. İkisi de muhteşemdi. Sorceri kıyafetleri giyiyorlardı -metal büstiyerler, ağır altın takılar ve pençe uçlu eldivenler.

İçlerinden biri bu çığlığı çıkarmak için patikanın korkuluklarını mı tırmalamıştı? Beni korkutmak için mi? İşe yarıyordu. Lila'nın kendini savunacak hiçbir gücü yoktu; tek varlığı hızıydı.

Parıldayan bir geçidin önünde durdular. Diğer tarafta devasa bir taş kale vardı. Sorceri'nin yarıktan fırlatıp attığı ipeksi malzeme yerde birikmişti.

Bekle. . . bu Lila'nın pembe kombinezonu! Bunu onun dairesinden nasıl almışlardı?

Kızıl saçlı kadın bir eldivenini kaldırarak pençelerini birbirine vurdu. Uğursuz bir sesle, "Burası kaçacağın kısım," dedi.

Üzerine! Lila dönmeye başladı, etekleri hareketle savruldu ve hızla uzaklaştı.

Sorceri Lila gibi bir fey'i izleyemez, ışınlayamaz ve asla ondan kaşamazdı. Bir grup  l ml ye ulaşabilirse, çift geri çekilirdi.

Topuzu           . Kulakları görünüyor muydu? Sa ları nı yüzünden uzaklaştırdı.

Adımlarının ortasında omzunun üzerinden bir bakış attı. Onları kaybetmiş! Bir yaya köprüsünün hemen üzerinden ana parka çıkan bir rampa vardı. Konukların g l şmelerini duyabiliyordu bile-

Karnı guruldadı, ayakları aniden başının üzerine  ıktı. Bir setten aşağı yuvarlanıyordu. Nasıl? Daha önce hiç görmemişti.

SPLAT.

Yüzüstü sı  bir su birikintisine düştü. Çamur tükürerek kurtulmak için çabaladı, ancak çamur ayakkabılarınını emdi ve elbisesini kapladı.

Sorceri'ler köprüye doğru yürüdüler, sanki tüm bunlar iyi huylu bir e lenceymiş gibi gülüyorlardı. Siyah saçlı olan, "İyiymi kardeşim. Yolu hareket ediyormuş gibi göstermek. Rydstrom'un arabasını çarptığında da benzer bir illüzyon yapmamış mıydın?"

Kızıl saçlı kıkırdadı. "Hiç şaşmaz. İnsanlar neden her zaman gördüklerinin gerçek olduğunu düşünüyor?"

Lila'nın görüşünü bozmuşlardı! Sete doğru tırmandı ama çıplak ayakları patinaj yapan lastikler gibi eteklerine takıldı. Tekrar yüzüstü düştü.

Ugh! Gözlerindeki pisli i silerek, "Bunu etrafta güvenlik kameraları varken mi yapacaksınız? Aklınızı mı kaçırdınız?"

"Tabii ki hayır," dedi kızıl saçlı kadın. "Bunların hepsini görünmez hale getirdim."

Tam Lila gevşeyip kaçmaya hazırlanırken, siyah saçlı dişi, "ř  köprüye tırman, fey. Gel ve   n   m   z d e dur. Başka bir ses çıkarmadan." Sözleri büyü yüklüydü! Bir zihin kontrolcüsü m ? Lila emri geri püskürtmek için savaştı ama kendini Sorceri'ye doğru tırmanırken buldu.

İki kadının önünde durduğunda, siyah saçlı olan, "Ben Melanthe. Bu da kız kardeşim Sabine."

Sabine hiç yoktan, tıpkı Lila'ya benzeyen bir kızın hayalini yarattı. Lila. "Bu fey bizim ödölümüz diyebilirim."

Sızma! Onu Abyssian'ın kalesine koymak üzereydiler. Er ya da geç mi, Nix?

Sabine illüzyonunu sildi. "Cehennem'in En Çok Arananları'nı yakaladık."

"Durum şu," dedi Melanthe Lila'ya. "Sevgili kocam Thronos ve ben Vrekener klanının yöneticileriyiz. Eminim adımızı duymuşsunuzdur."

Vrekener'ler ahlak konusunda fanatik olan kanatlı iblislerdi. Melek ilmi onlara dayanıyordu. Bir büyücü onların kraliçesi olarak ne yapıyordu?

"Şey, Thronos ve ben Pandemonia'ya izinsiz girdik. Bir scoch. Ben buna izinsiz girmek derdim. Ve bütün bir melek nüfusunu cehenneme götürmüş olabiliriz. Ish." Melanthe sözlerine şöyle devam etti: "Ama seni ödöl olarak Abyssian Infernas'a teslim edersem, muhtemelen halkımı yok etmek için iblis lejyonlarını serbest bırakmayacaktır." Bir elini koruyucu bir şekilde karnının üzerine koydu. "Yani sen bizim son kozumuz olacaksın. Aslına bakarsan, bundan sonra sana sadece As diyelim."

Sabine, "Senden para kazanmak üzereyiz Ace," dedi.

"Kişisel bir şey değil." Melanthe Lila'nın kulağına, "Bu arada Nix'in sana son bir mesajı var: Bir Valkyrie'ye asla güvenme. Şimdi uyurgezerlik yap, Ace."

Lila direndi ama uyku onu ele geçirdi.

BEŞ

Sian Pandemonia'ya her türlü girişi ya da çıkışı algılayabiliyordu. Bir portal açılmıştı, hem de kendi taht odasında. Kari'nin kokusu oradan yayılıyordu.

Odaya doğru ilerledi. Yerde pembe bir giysi duruyordu. Küçük parçayı kaptı, avucuna değen ipekten ürperdi. Kombinezon, bir zamanlar ondan çaldığı vardiyaya benziyordu.

Bu bir şaka mıydı? Geçitle yüzleşmek için döndü. Çenesi düştü. Diğer tarafta, uzak bir diyarda, eşi vardı.

Üzerini çamur kaplamış olsa da Sian ince kemikli yüz hatlarının ve dolgun dudaklarının aynı olduğunu söyleyebiliyordu. Bu da kirli olmadığında nefes kesici olacağı anlamına geliyordu.

Gözleri kapalı -yine uyumsuz mu olacaklardı- iki Sorceri dışisinin arasında hareketsiz duruyordu. Büyülenmiş miydi?

Siyah saçlı büyücü eldivenlerinden çıkardığı bir pençeyi Kari'nin şahdamarına bastırdı. Büyük ihtimalle zehirli bir uçtu. Sorceri'lerin zehirli olduğu bilinirdi. Bazı zehirler bir ölümsüzü bile öldürebilirdi.

Sian homurdandı, "Dikkatimi çektin." Geçide doğru yaklaştı. Lanet olsun, tek yönlü bir yarık. Kari'yi öylece kaçıramazdı.

Sorceri'nin düşüncelerini okumaya çalıştı ama dişiler yerinde bloklar oluşturmıştu. "Sen kimsin?" Kari'nin zihnini de araştırdı, ancak bu sersemlikte bile kendi bloklarını korudu.

Siyah saçlı kadın gözlerini ona dikti ve Sian'ın dehşet verici görüntüsünden olsa gerek, içinden bir titreme geçti. "Ben Melanthe, Vrekenerlerin kraliçesiyim. Bu da kız kardeşim Sabine, Rothkalina kraliçesi." Kızıl saçlı dikkatsizce el salladı.

"Benimle iletişime geçmeye çok cüret ediyorsun." Krallığını işgal edenler Vrekener'lerdi! Bu konuya yakında değinecekti. Şimdilik gözlerini Kari'den ayıramıyordu.

Sivri kulaklarının uçları nemli kahverengi saçlarından dışarı çıkmıştı. Yani bir kez daha feydi. Eskisi gibi 1.80'in biraz üzerindeydi. Çamurla kaplanmış elbisesi aynı söğüt figürünü ortaya çıkarıyordu.

Bir kopyasını beklemiyordu.

Pembe kombinezonu tuttuğunu fark ettiğinde, büyü kullanarak onu odasına götürdü. "Esirinizin nesi var?"

"Ona uyurgezer olmasını emrettim."

"Güçlerini duymuştum." Melanthe zihinleri kontrol edebiliyor ve dünyalar arasında portallar oluşturabiliyordu. Kız kardeşi de bir kurbanın istediği her şeyi görmesini sağlayabilirdi. Yetenekleri özellikle ödül avcılığı için çok değerliydi. "Neden beni büyülemeye çalışmıyorsun?"

"İçimden bir ses uzun yaşamınız boyunca bir bağışıklık geliştirdiğinizi söylüyor."

Doğru. Onun zihnini kontrol etmek için acemi bir büyücüden daha fazlası gerekirdi. "Ödülün neden çamurla kaplı?" Kari'nin yüzünü temiz görmek istiyordu.

Melanthe, "Oyunumuza kandı," dedi. Bunun üzerine her iki Sorceri de kıkırdadı.

"Onu nasıl buldunuz? Nix?"

"Nasıl olduğu önemli değil," dedi Sabine. "Sadece reenkarne olan eşinin oyunda olduğunu bil."

"Nix benim çöküşümü planlıyor. Eğer kahin Kari'ye sahip olma istiyorsa, belki de eşimi elde etmeye direnmeliyim."

Kari'ye direnmek Abyssian Infernas'ın güçlü yanı değildi.

Nix bunu biliyor olmalı. Kahinle son karşılaşmasında, kahin onu "Kıçını sıkı tut" diye uyarmıştı. Ayrıca bir grup Møriør'a, "Bu savaşı kazanmak için, küçük hileli çantamdaki her hileyi kullanacağım" demişti.

Valkyrie başladı.

Melanthe, "Eşinin adı artık Calliope. Kari değil."

"Şimdiki adı umurumda bile değil."

"Bu dışının başına bir Lorewide ödülü koymuşsun. Buna saygı göstermeyecek misiniz?"

"Sen ve kocan cehennemden dağlarından birini ele geçirip egemenlik alanı ilan etmemiş olsaydınız belki de ederdim." Kanatlı Vrekener'ler teknik olarak iblis olabilirdi ama melek gibi davranıyorlardı.

Cehennemde mi?

Buna katlanılamazdı! "Tebaam üzerinde yarattığın tahribattan bahsetmiyorum bile." O ve kocası, Pandemonia'nın iblis nüfusunun en savaşçıları olan lejyonları cehennemdeki bitmek bilmeyen işlerinden kurtarmışlardı.

Melanthe onun yorumunu elinin tersiyle itti. "Böylece binlerce iblisi sonu gelmeyen çekişmelerden kurtardık. Ish."

"Efendime karşı ayaklandıkları için cezalandırılacaklardı." Pandemonia asırlardır aktif olarak yönetilmese de, Sian'ın babası ve kardeşi kontroller kurmuştu. Kendi kendini yöneten bu boyut, davetsiz misafirleri cezalandırmak ve asi sakinlerini kontrol altında tutmak için korumalarla doluydu. "Kana susamışlar. Şimdi de size karşı savaş açlığı içindeler."

"Dışını ya istersin ya da istemezsin." Melanthe pençesini Kari'nin boynuna vurdu.

Büyücülerin cüretkârlığını alkışlasa da, bunun tuzağına düşmeyecekti. Sian omuz silkti. "Kaltak sende kalsın. Savaşırız. Seni yok edeceğim, sonra da onu alacağım."

"Onu riske mi atacaksın?" Melanthe dedi ki. "Yani görünüşe göre önceki hayatı boyunca onu sevdi."

Ona tapıyordum, onun için her şeyi yapardım. "Onu sadece intikam için istiyorum."

Sabine nefes verdi. "Her şey gönlünüzce olsun."

Melanthe başını salladı. "Onu bir saat içinde ölmesi için büyüledim - eğer onu emirlerimden azat etmezsem. Eşin zaten bir kez öldü."

Sabine ekledi, "Onunla üçüncü bir şansınız olmayacak, sizi temin ederim."

"Ne istiyorsun?" Sian Melanthe'ye sordu.

Avantajını kullandı. "Yerleştiğimiz dağ, ondan her yöne iki bin fersah ve Yeni Skye krallığıımıza asla saldırmayacağınıza dair verdiğiniz yemin."

Kız kardeşi bile bu açgözlü talep karşısında kaşlarını kaldırdı. "Bu alan benim kalemi de kapsar, büyücü. Eğer sen

Graven Kalesi'ni teslim edeceğimi mi sanıyorsun, Nix kadar delisin."

"Yakın zamanda Pandemonia kralının diyarla bütünleştiğini ve onu bir tanrı gibi manipüle ettiğini öğrendim."

Nix onlara bilgi veriyor olmalıydı. Kralın ve krallığın birbiriyle bağlantılı olduğunu, zihninin dünyayı şekillendirdiğini ve dünyanın da onun görünüşünü kontrol ettiğini çok az kişi biliyordu. Kâhin kurnaz bir düşman olduğunu kanıtlıyordu.

O zaman dışını rahat bırak, Sian. Lanet olası yemi reddet.

"Boyutu istediğiniz kadar büyütebilirsiniz," dedi Melanthe. "Aramıza bölge ekleyin. Kendi topraklarınızı olduğu gibi tutun ama bizimkini genişletin."

Yapabilirdi. Cehennemdeki büyüü sadece yaşam gücünün seviyesiyle sınırlıydı. Ancak bu süreç onu geçici olarak tüketecekti ve Møriør için gücüne ihtiyacı vardı.

"Zaman boşa geçiyor," dedi Melanthe. "Eğer eşin ölürse, çocuk yapma şansın da yok olur."

Sian dönüştüğünden beri düzensiz olarak sevişse de, hiç tohum dökmemişti. Eşini sahiplenmedikçe de asla yapmayacaktı. İblis mühründen kurtulmak için tek ihtiyacı olan şey bir kereydi. Böylece kaderin ona biçtiği çılgın eş yerine, kendi seçtiği farklı bir dışiden çocuk sahibi olabilirdi.

Sorceri'nin arkasında büyük bir patlama sesi duyuldu. Havai fişekler uzaktaki gökyüzünü aydınlatırken gözlerini kıstı; onların altında güzel bir kale gördü. "Hangi topraklardasın?" Her zaman Kari'yi Gaia-Dünya'da ve ona bağlı tüm boyutlarda bulacağına inanmıştı.

Sabine kıs kıs gülererek, "Sihirli Krallık'tayız," dedi.

Sian binlerce diyara gitmişti ama bunu bilmiyordu. "Bu hayatta bir kraliyet mensubu mu?"

"Pek sayılmaz," dedi Melanthe. "Aslında, dokuzdan beşe çalışan biri gibi görünüyor."

"Bir ne?"

"Zamanın tükeniyor iblis," dedi Sabine ses tonunu sertleştirerek. "Anlaşmayı yap, yoksa sana cesedini göndeririz, böylece onu gömebilirsin."

Sian dişlerini gösterdi, iblis içgüdüleri topraklarındaki sayısız volkan gibi patladı. Daha önce Kari'yi kurtaramamıştı ama şimdi Sian'ın gücü vardı.

Onu cezalandırmak için hayatını koruyabilirdi. Nix oyun oynamak isterse, Valkyrie'yi alt edebilir, onu kandırabilirdi. O şeytanın oğluydu; hile onun kanında vardı.

"Zamanımız çok değerli." Melanthe başka bir portal açmaya başladı. "İş yapamamamız ne yazık."

Sabine güldü. "Aynı anda iki portal mı? Bravo, kardeşim." Kari'yi yeni yarığa doğru yönlendirdiler.

"Durun." Pençeleri keskinleşerek Sorceri'ye şöyle dedi: "Onun karşılığında size topraklarınızı vereceğime ve onlara asla saldırmayacağıma dair Lore'a yemin ederim." Onun boyutunda egemen bir krallığın varlığı rahatsız edici olabilirdi! "Şimdi emirlerinizi geri çekin ve onu geçitten gönderin."

"Pekâlâ." Melanthe Kari'ye döndü. "Uyan bakalım."

Fey'in gözleri kırpışarak açıldı -bu kez ikisi de kehribardı- ama büyü'nün etkisinden yavaşça sıyrıldı. "Uyuya mı kalmışım?"

Tanrılar, onun tatlı sesi aynıydı. Ona söylediği ilk sözler anılarında çınladı: "Ben Prenses Karinna, ve

Sylvan'da rehberiniz ben olacağım. Tüm iblisler bu kadar yakışıklı mı?" Ona gülümsemişti, çift renkli gözleri parlıyordu. Kalbi gümbür gümbür atmış ve boynuzlarının kontrolsüzce dikleştiğini hissederek irkilmişti. . . .

"Diğer emir ne olacak büyücü?"

"Ah, evet. Tüm emirlerimden kurtul," dedi Melanthe esirine. Gülererek Sian'a "İyi eğlenceler" dedi -iki Sorceri Kari'yi Pandemonia'ya itti- "güzelliğinle, canavar."

"Lanet olası pis cadılar!" diye bağırdı ama onlar çoktan diğer portaldan kaçmışlardı.

Kari tökezlediğinde, hâlâ uyuşturulmuş gibi görünüyordu, Sian onu kendine doğru çekti. O Sorceri'lerle daha sonra ilgilenecekti. Şimdilik bu anın tadını çıkarıyordu, glifleri zafer duygusuyla parlıyordu.

Kari evimde. Ona sahibim, satın aldım ve yakında parasını ödeyeceğim. Hayat boyu bekledikten sonra, o benim.

Kanatlarını onun etrafına sardı ve yanağını göğsünde hissettiğinde neredeyse inleyecekti.

ALTI

Lila yavaşça farkına vardı. Bir tür yaratığın bedenine yaslanmıştı. Sorceri kardeşler onu tehdit etmemiş miydi? Zihnim çok bulanık.

Sıcaklık onu kucakladı ve kendini güvende hissetti. Bir okçunun kendi türünü avlamayı sevdiğini ilk öğrendiğinden beri böyle hissetmemişti.

Gözlerini zorla açtı ve başını geriye çekti. Deriye baktığını fark edene kadar bir an geçti. Üzerinde ışıklı kabarık yara izlerine benzeyen glifler olan kan kırmızısı bir sürü deri. Yüksek bir yaratığın göğsünde antik görünümlü desenler halinde kıvrılmışlardı.

Varlığın kokusu ateş gibiydi ve erkek kokusuydu.

Deri kayışlar güçlü göğsünü çaprazlamasına sarıyordu. Her iki meme ucu da ince metal çubuklarla delinmişti. Omzunun üzerinden baktı. Bu gliflerin ışığında, etrafını saran kanatları gördü.

Kanatlar???

Çırpınan bir sesle geri çekildiler. Yüzünü öne çevirdi ve başını yukarı kaldırdı. . . Zihni tersine döndü.

Bir canavar.

Çıkıntılı boynuzlarıyla boyu bir metreden fazlaydı. Dipsiz oniks gözlerinden yanaklarına ve ağır kaşlarının üstüne doğru siyah bir şerit yayılıyordu.

Kalın kalın yutkundu. "İblis mi?" Bu Abyssian Infernas olamazdı.

Yüz hatları kaba ve alaycıydı. "İblis."

O kanatlar bir kez daha etrafını sardığında, hayatı boyunca biriktirdiği bir çılgılık attı.

Sian ılık atan esirini Graven'in yedi büyük kulesinden birine kadar takip etti. Bir zamanlar cehennem alemleri için bir eğlence salonu olan bu kulenin eskimiş en st katı ideal bir hapishane olabilirdi.

Kırk oda merkezi bir avluyu ve kırık bir çeşmeyi çevreliyordu, ancak kaleye açılan hiçbir kapı yoktu.

Hiç konfor yoktu, sadece ufalanan taşlar, zehirli kan yiyen örümceklerin kalın örümcek ağları ve zehirli ateş sarmaşıkları vardı.

Bu kırmızı sarmaşıklar duvarlar boyunca uzanıyor ve kulenin dışını da kaplıyordu. Eğer Kari bu yükseklikten aşağı inmeye çalışırsa, kötü bir sürprizle karşılaşacaktı.

Tek ışık komşu yanardağlardan sızan lavlardan geliyordu. Gölgeler sürekli hareket halinde sürünerek ilerliyordu.

Ona karşı kıpırdandı. Onu son gördüğünde genç bir delikanlıydı ama şimdi yetişkin bir iblis erkek gibi tepki veriyor, vücudu geriliyordu.

Daha fazla mücadele ederek kollarında kıvrıldı. Onu çok fazla incitmek istemiyordu -henüz- bu yüzden onu serbest bıraktı ve avlunun diğer tarafına ışınlanırken onu umursamadan bıraktı.

Taş zeminde zıpladı, toz ve küller üzerini kaplayan çamurla karışmak üzere yükseldi. Sian onu banyoya atmayı düşündü.

ksrerek ayağa fırladı, sonra da koşarak ondan uzaklaştı. Fey hızıyla bir odadan diğerine koşarken bulanıktı.

Her biri farklı bir cinsel yn kutluyordu. Duvarların çoğunu kaplayan korkunç İblise yazıları okuyabilseydi, muhtemelen son nefesini verirdi. Kollarını kavuşturmuş, onun çıkışların eksikliğini keşfetmesini bekliyordu.

Sonunda yavaşladı ve avlunun karşısında durdu. "Beni nereye götürdün?" Nefes alıp verdi

havadaki kül, öksürük.

"Cehenneme. Ben Abyssian Infernas'ım, onun kralıyım. Beni hatırladın mı?"

"Sen ..." Başını iki yana salladı. "Seninle daha önce hiç karşılaşmadım ama adını duymuştum. Sen yaşayan en yaşlı iblis ve Møriør'lardan birisin."

Gerçekten onu hiç hatırlamıyor muydu? "Bu kule senin hapisanenin ve ölümsüz hayatının geri kalanında da öyle olacak."

"Beni neden esir tutuyorsun?" Tekrar öksürdü, gözleri yaşarmıştı. "Cehenneme kapatılmak için ne yaptım ben?"

"Geçmiş yaşamında bana yaptığın yanlışların bedelini ödeyeceksin. Ve şüphesiz sen ve Nix'in planladığınız yanlışlar için."

"Whoa, whoa, whoa. Geçmiş hayat mı? Belli ki yanlış kadınla konuşuyorsun. Ben reenkarne değilim ve Nix adında birini tanımıyorum."

Ona doğru ilerledi ve ince kolunu avucunun içine aldı. "Ve işte buradasın." Onu kulenin balkonuna, geniş bir taş terasa ışınladı. Yıkık dökük korkulukta, aşağıda kaynaşan lejyonları işaret etti.

Cezalarından kurtulan her türden iblis, asla gerçekleşmeyecek olan Vrekener savaşı için Slaughter Gorge'dan gelmişti. Ama onlara başka bir söz verebilirdi. . .

. "Eğer kaleminden kaçmaya çalışırsan, lejyonlarım seni yakalar ve seni öldürmek zorunda kalmazlar. Kendi kullanımları için seni canlı tutacaklar."

Sivri kulaklarının uçları başına doğru düzleşti.

"Eğer burada hayatta kalmak istiyorsanız, her emrime itaat edeceksiniz. Bir emri yerine getirmekte tereddüt edersen, reddetmiş sayılırsın. Sadece yarısına itaat edilen her emir reddedilmiş sayılacaktır. Herhangi bir yalan da ret olarak kabul edilecektir. Beni anladınız mı?"

Bakışları daraldı. Ondan çekinmek yerine, kısa süreliğine ayağı kaymış ama kendini toparlamayı başarmış gibi görünüyordu. "Özgürlüğümü elimden almaya ve beni tehdit etmeye hakkın yok, Møriør!"

"Güçlü olan haklı olur. Şimdi bana cevap ver: Emirlerimi anlıyor musun?"

"Onları anlıyorum."

"Ve ben onları reddediyorum" diye ekleyene kadar bir parça gevşedi.

YEDİ

Biraz şeytani mi, Nix?

Lila kralın yüz ifadesindeki öfke artışını, bir hız treninin pistten düşüşünü izler gibi izledi.

Belirgin çenesi sıkıştı ve kanatları uğursuz bir gösteriyle açıldı. Genişlikleri on beş metre olmalıydı! Şekilleri bir yarasanınki gibi sivriydi.

Bu hayvan nasıl Habeş olabilir? Delicesine seksi bir kral olması gerekiyordu. Delilik bu iblis için geçerli olan tek tanımlamaydı.

Kadınlar onun için mi kavga etti?

Lila'nın eşi olduğu hakkında hiçbir şey söylememişti. Eğer onun bir casus olduğundan emin olursa, onu öldürecekti.

Ve neden geçmiş bir yaşamdan bahsedip duruyordu? Eminim Nix Lila'ya söylerdi eğer-

Ya da güvenme. Bir Valkyrie'ye asla güvenme. Dersini aldın, sürtük.

"Akıllı olan her dişi yeni efendisine saygı gösterir!" Uzun, zayıf vücudundaki tüm kaslar gerildi. "Beni sınamayın, çağlar boyu süreceğim gazabım hazır."

Møriør'a karşı bir ömür boyu korku ve öfkeyle doluydu.

Vazgeçtiği her şey ... tüm kabuslar . .. dehşet içinde omzunun üzerinden baktığı onca zaman ...

Şimdi bu iblis ona belirsiz, temelsiz bir suçlama mı yöneltiyordu? Geçmiş yaşamında yaptığı yanlışlar mı? "Beni hangi özel suçlarla itham ediyorsun?"

Korkunç yüzünü okumak zordu ama kızın sinmemesine şaşırması gibiydi. Sonra yumrukları

Kol kasları kırbaç gibi sıkılmıştı. "Cehennem iblisliğine karşı ihanet."

"Bana tüm söyleyeceğin bu mu?"

"Daha fazlasını öğrenmek istiyorsan, o zaman hatırla." Sesi derindi, İblis aksanı kalındı. "Hafızanı yoklamak için bolca vaktin olacak."

O bir reenkart mıydı? Bir söylenti vardı " Neden beni öldürmez misin?"

"Sürekli işkencelerle dolu cehennemde sonsuz bir yaşamı hak ediyorsun. Ama işkencelerin beni eğlendirmeyi bırakırsa, kafanı keseceğim. Ne zaman Azrail'in olarak karşına çıkacağımı asla bilemezsin." Yanındaki kılıflı baltaya uzandı ve iğrenç siyah pençelerini bıçağın üzerinde gezdirdi.

Bu erkek onu korumaya ve ona bakmaya pek de hevesli değildi.

Ateşli bir iblis kalp kırıcıdan sırlar koparmak için anlaşılmıştı. Rahat bir iş. Bunun yerine Lila, hayatta kalmak için bir girişimde bulunuyordu.

Nix onu yakmıştı. Ama neden? Saetth biliyor muydu?

Lila tuzağa düşürülmeye iyi tepki vermedi. Sylvan'da yaşamayı umuyordu, cehennemde ölmeyi değil.

Bütün bahisler kapandı, Valkyrie. Nix onu bu kalede istediye, Lila burada kalmayı reddetti. Bu çöplükten kaçacağım.

Altı online derecesinden biri yapı mühendisliği üzerineydi ve kötü bir hayal gücü vardı. Hiçbir hapishane onu tutamazdı. Hele ki bu iblis gibi aptal bir zalim gardiyan varken.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve çevresini inceledi. Kaçışına bir hafta verdi. Üstler.

Şimdilik Abyssian'a, "Bu yığın senin 'kalen' mi? Neden şaşırmadım?"

"Beni kışkırtmaya cüret mi ediyorsun?" Kanatları tekrar parladı.

Møriør'un merhametine terk edilmişti. Yandı. "Yaşadığım günden sonra, buna cesaret edebilirim."

İleri atıldı ve onu tekrar ışınlamak için üst kolunu kavradı.

Ayaklarının üzerinde sallandı, yeni baş dönmesi nöbeti azalırken yönünü bulmaya çalıştı. Onu bir tür karanlık mağaraya götürmüştü. Lav kanalları, dumanı tüten bir su havuzunu çevreliyordu. "Bu izbe yer tam da senin yaşamayı beklediğim yer."

Göğsündeki işaretler daha parlak parlıyordu. "Vücudundaki pisliği temizle."

"Bu cehennemde senin önünde yıkanmamın imkanı yok."

"O zaman emrimi reddettin? Kim olduğunu öğreneceksin sana emrediyor."

"Lanet olası emirlerinizi alıp şeytanınıza sokabilirsiniz-"

Onu kaldırdı ve suya attı.

İğne! Yüzeye doğru çabaladı ama ağır elbisesinin eteği bir şeye takıldı. Tekmeledi, sonra ikinci kez daha sert vurdu... kurtulamadı! Panikle fermuara saldırdı ama fermuar sıkıştı.

İblis suyun içinde onun yanında belirdi, elbisesini yırttı ve onu yüzeye doğru itti.

Ciğerlerine hava çekti. "Seni pislik! Beni öldürebilirdin." Bir tehlikeden kurtulmuştu ama şimdi yeni bir tehlikeyle karşı karşıyaydı: Üzerinde sadece askısız bir sütyen ve kısa bir külot vardı ve iblisin kocaman elleri belini çevreliyordu. "Bırak beni. Şimdi."

Onları daha sık bir noktaya kadar takip etti, sonra onu serbest bıraktı.

Ayağa kalktığı anda, hevesli bakışları sütyeninin içinde şekilleri belirginleşen göğüslerine kayd. Eğildi ve boynuna kadar suya battı.

Başını sertçe salladı ve kanatlarını tekrar çırttı ama öfkesini askıya almış gibiydi. Onu neredeyse öldüreceği için kendini kötü hissedebilir miydi? Eğer onun eşiyse -ki bu şu anda büyük bir ihtimaldi- hissetmeliydi.

Elini sallayarak havadan bir kumaş yarattı. İblis de mi büyüye sahipti? Lanet olası

Dosya, Nix!

Lila'nın ensesinden tuttu ve bezi yüzüne yaklaştırdı. "Bana bak," diye homurdandı.

Çenesini kaldırdı ama sadece ters ters bakmak için. Öfkesinin bir kısmı azalırken, kızın öfkesi hâlâ kaynıyordu. "Beni bir oyuncak bebek gibi fırlatıp atmaktan zevk mi alıyorsun?"

"Kapa çenenini." Canavar bezi kadının elmacık kemiklerinden birinin üzerine sürerek onu sersemletip susturdu.

Şoka mı girmişti? Belki de tüm bunları rüyasında görüyordu. Sihirli Krallık'taki bir gölette baygın yatıyor olabilirdi.

Yüzünün diğer tarafından başlamak için çenesini hafifçe çimdikledi, kaşları konsantrasyonla çizilmişti. Kulaklarının ucunu temizledi, bu da seğirmelerine neden oldu. Hatta saçlarının durulamak için başından aşağı su döktü.

Damlaların adamın işaretli gövdesinden aşağı akmasını izledi, görüntü hipnotize ediciydi. Evet, hâlâ şoktayım. "İşin bitti mi?" diye sordu Møriør canavarına.

"Neden bu kadar kirliydin?" Ona bu şekilde davranmak iblisin öfkesinden geriye kalanları söndürmüştü gibiydi. Bakışları kızın yüzünde geziniyor, her bir özelliğini inceliyordu.

Ona bakışı... belki de onun eşiydi. Belki de bu kısmı doğruydı. "Çünkü senin uşakların beni çamura batırdı."

"Bir insan gibi konuşuyorsun. Sihirli Krallık'ta onların arasında mı yaşadın?"

Lunaparkın gerçek bir krallık olduğunu mu sanıyordu? Sorceri ona ne söylemişti? "Neden sana kendimle ilgili bir şey söyleyeyim ki?"

O konuşurken kumaş boynuna kadar indi, sonra daha da alçaldı, ağırlaşmış gözleri yolu takip etti.

Sarsılarak uzaklaştı. "Şaka yapıyor olmalısın! Şimdi de bana tecavüz etmeye mi çalışacaksın?" Onun boyutlarında bir erkek onu öldürebilirdi.

"Pek sayılmaz." Bakışlarını tekrar onunkilere çevirdi ve öfkesi bir kez daha yükseldi. "Asla unutma, burada kötü olan ben değilim."

"Ama ben öyle miyim? Geçmiş yaşamımda işlediğim iddia edilen suçlar yüzünden mi? Bunun kulağa ne kadar berbat geldiğini duyuyor musun?" Onun oniks gözleriyle karşılaştı. "Anla beni iblis: Eğer beni şimdi serbest bırakırsan, bu acınası kaleyi ayakta bırakmaya ikna olabilirim. Aksi takdirde, onu kulaklarının dibine yıkarım."

SEKİZ

Neden Sian'dan korkmuyordu? Yeni haliyle çoğu varlığı dehşete düşürüyordu. Hiç kimse ona hayır diyememişti.

Ve tamamen şeytani bir hale bürünmüş, boynuzları şehvet ve öfkeden dikleşirken ona doğru böğürüyordu.

Güçlü Melanthe bile onun ortaya çıkışından ürkmüştü. Sian'ın eşi onu tehdit ediyordu. "Bu hayatta dengesiz misin? Öyle olmalısın." O zaman onu nasıl kontrol edecekti? Zaten bir emri reddetmiş, onu öldürme sözüne blöf yaptığını söylemişti.

Ve ne kadar hak etmiş olursa olsun, bir dişiyi asla dövmezdi. Bir ölümsüzün boğularak ölmesi mümkün olmasa da, onun suda çırpınışını görmek bile midelerini sıkıştırmıştı.

"Ben deli değilim. Bu şekilde muamele gördüğüm için sinirliyim." Kullandığı dil kaba olabilirdi ama buyurgan ses tonu hâlâ bir prensesinkine benziyordu. Çenesini kaldırdığında da bir prenses gibi görünüyordu.

Kızın öfkesi onu rahatsız ediyordu. Ne kadar küçük olursa olsun, bunların hiçbirinden haberi olmama ihtimali vardı. Nix onu farkında olmadan bir piyon olarak kullanıyor olabilirdi.

Önemli değil. Yine de Kari'yi geçmiş için cezalandıracaktı.

Onu tekrar ışınlamak için kolundan tuttu. Su damlayarak kuleye geri döndüler. Adam onu tutmayı bıraktı - ancak bacakları büküldüğünde onu yakalayabildi.

"Kahretsin, beni takip etmeyi bırak, iblis!"

Bir adım uzaklaşarak onun dizlerinin üzerine çökmesine izin verdi. Saçlarını silkeledi ve derisindeki suyu süzdü.

Yerde kaldı ve öksürüklerini bastırmak için elinin tersini ağzına bastırdı.

Pembe ipek parçalarından başka bir şey giymemiş olan eşini görünce, ayakta durabilmek için ayaklarını sürüye sürüye yürüdü.

Kari geçmişte onunla alay etmiş, onun olabileceğine dair bir parça umut vermiş olsa da, vücuduna bir an bile bakmasına izin vermemişti.

Gözleri onu içine çekti, kasıklarında kan birikti. Daha önce olduğundan biraz daha zayıftı ama yine de büyüleyiciydi. Sütyeni göğüslerini ve meme uçlarını sarıyor, gizlemekten çok vurguluyordu. Yumrukları açılıp kapandı, onu yoğurma dürtüsü neredeyse onu eziyordu. Aleti sertleşti Taş, bakışlarını kadının gövdesinde gezdirdi, sonra daha da aşağıya indirdi.

Yüce Tanrım. Külotunun ince malzemesi ona yapışmış, seksinin neye benzeyeceğine dair çıldırtıcı ipuçları veriyordu. Eşini dillediğini, sonunda onun orgazmını tattığını hayal ederken boynuzları dikleşti. . . .

Onu arkadan görmek için bir adım geri attı. Külotu kışının gergin yarığının ortaya çıkaracak şekilde yukarı kalkmıştı. Bir hırlamayı zorlukla bastırdı.

"Kıçımın görüntüsü hoşuna mı gidiyor iblis?" Ayağa kalkmak için çabaladı.

Konuşmadan önce boğazını temizlemek zorunda kaldı. "Bu yeterli."

"O zaman bakışlarını ayırmakta hiç zorlanmayacaksın."

Yüzünü ona döndü, şişmiş aleti hakkında bir şey söylemesi için cesaretlendirdi ama kadın ona bakmayı reddetti. "Ne zaman doğdun sen, dişi?" Onu sadece aylar önce bulmuş olsaydı, hâlâ eski görünümüne sahip olacak, böyle bir güzelliğe fiziksel olarak uygun olacaktı.

Onu duymuyor gibiydi ya da onu görmezden geliyordu. Bir duvara yaslanmak için geri çekildi, ancak çılgılık atıp öne doğru tökezledi. Gözyaşları içinde çılgınca arkasına baktı. Ateş sarmaşıklarından birine sürtünmüştü. Temas, sanki bir alevmiş gibi derisinde bir yanık bırakmıştı.

"Bunlar ateş sarmaşıkları. Aşağı tırmanmaya kalkışacak kadar aptal olmanız ihtimaline karşı kulenin dışını da kaplıyorlar."

Sanki gözyaşlarını tutmaya çalışıyormuş gibi yumruklarını sıktı.

"Bir ölümsüz için bile acının çok şiddetli olduğunu duydum. Gece boyunca o zehir yüzünden hastalanacaksın."

Sefalet ondan yayılıyordu. Nefretine rağmen, eşine bakmak için duyduğu ilkel ihtiyaca karşı mücadele ediyordu.

Bu yüzden Kari'nin ona söylediği son sözleri hatırladı. Yüzünden kanlar akarken, "Artık neredeyse bir insan gibi görünüyorsun," demişti.

Öfke kaynıyordu. Cezalandır onu. Bakışlarını kaçırdı. Belki de önceki hayatından kalma fobileri vardı. "Hâlâ örümceklerden ölesiye korkuyor musun?" Kızın ürpermesi ona evet dedirtti.

Ah, ona karşı kullanabileceği bir araç. Bir elini sallayarak bir çıkıkrık ve bir sandalye çağırdı. "Bu kuledaki tüm örümcek ağlarını topla ve şafaktan önce onları iplik haline getir."

Direksiyondan ona ve tekrar direksiyona baktı. "Şaka mı yapıyorsun? Nasıl döndürüleceğini bilmiyorum."

Büyü kullanarak, bir kapı aralığından keçeleşmiş bir dokuma tomarını aşağı çekti. Sanki görünmez bir kişi tekerleği yönetiyormuş gibi pedal hareket etmeye, tekerlek dönmeye başladı. Kalın ağ parçaları bir başlangıç ipliğine bağlandı. "Gün doğmadan tüm ağları bitir, yoksa sakinleri seni ipeğe sarmak için geri dönecek. Kan yiyen örümcekler oldukça büyük ve zehirlidir."

Yüzü daha da soldu. "Atlayacağım." Öksürüğü yeniden başladı.

"Eğer lejyonlarımla tanışmak istiyorsan, tek yapman gereken sormak." Uzaklaşmadan önce, "Parmağını iğn üzerine batırmamaya dikkat et," dedi.

Taht odasına döndüğünde Uthyr onu bekliyordu.

-Ejderha keskin duyularıyla her şeyi duyabilirdi. Muhtemelen kaledeki entrikaları en az Sian kadar biliyordu. - Sence Nix için mi çalışıyor?

"Evet, bilerek ya da bilmeyerek." Mermer tahtının önünde volta atarken, "Eşim beni hiç tatmin etmiyor! O anlamsız biri." Kari şimdiye kadar tanıdığı en zeki varlıklardan biriydi. Bu hayatta da ondan aynı şeyi bekliyordu.

Ne hayal kırıklığı.

-Ya da cesurdur. Şeytan, zihninin değişimin yüzünden acı çekiyor ve düşüncelerin kaos içinde. Eğer ona kötü davranırsan, senden nefret edecektir. Onunla yeni bir başlangıç yapmayı hiç düşünmedin mi? Affetmeyi?

"İnsana dönüşür dönüşmez eşimi affedeceğim." Ejderhanın neden insansı formuna dönmeyi reddettiği Sian'ı şaşırttı.

-Bu olmayacak ve olamaz.

"Kesinlikle. Sadece intikam istiyorum. O daha fazlasını hak etmiyor."

-Ölümsüzler intikamlarını çok severler." Uthyr içini çekti, dudaklarından fışkıran alev bir başka duvarı daha yaktı. - Ama çoğu zaman dostluk pahasına değil.

Sian acı bir kahkaha attı. "Anlamıyor musun ejderha? Eş olmak imkânsız bir şey." Bir keresinde en yakın arkadaşı Rune'a bir eşe sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu sormuştu. Rune şöyle cevap vermişti: "Josie'yi sevdiğim bir saniyede, onsuz geçen yedi bin yıl boyunca yaşadığımdan daha fazla mutluluk duyuyorum."

Sian böyle bir tatmini asla yaşayamayacağını kabullenmişti. Bazen başka bir hilekâr iblisin bedenine girip Sian'ın kalbini soğuk bir lav taşıyla değiştirdiğini hayal ediyordu. Bir zamanlar ateşli ve canlı olan şey şimdi ufalanıyor ve simsiyah oluyordu.

"Dişimi hor görmesem bile -en iyi ihtimalle Nîx'in çöküşüm için yemi, en kötü ihtimalle de casusu olmasa bile- o kadar zarif bir fey'in beni bu halimle kabul edebileceğine gerçekten inanıyor musun?" Adam ilgisini belli edince, "Şaka yapıyor olmalısın," diye alay etti. "Ya da cehennemde hayatta kalabileceğine? Onun türü Pandemonia'ya ait değil." Kül, burada geçirdiği birkaç dakikadan sonra öksürmesine neden olmuştu. "Peki feylere savaş açtığımda benim hakkımda ne hissedeceğini tahmin ediyorsun?"

Sian yıllardır Sylvan'dan intikam almak için yanıp tutuşuyordu ama Orion ondan bu katılıma kadar beklemesini istemişti. Nihayet o zaman gelmişti. "Eşimle biraz eğlenebilirim." Kızın iplik eğirmeyi asla bitiremeyeceğinden emin olmuştu. Evet, hileyi ve oyunları severdi ama sonunda şaka hep ona kalırdı; bir eşin bağıını asla bilemezdi.

Lejyonlarını incelemek için teras korkuluklarına doğru ilerledi.

Uthyr de ona katıldı. Büyük ejderhanın her bir adımı terası sarssa da, istediği zaman kedi gibi bir zarafetle hareket edebiliyordu, bu da diğer yeteneğini kullandığı zaman bir nimetti: görünmezlik noktasına kadar bukalemun gizlenmesi. -Sana öğüt verebilirim dostum ama geçmişin hakkında daha çok şey bilmem gerek. Ondan nefret etmene ne sebep oldu?

Sian cevap vermedi. Veremezdi. Henüz veremezdi.

-Onunla neden bu kadar uzun zaman önce tanıştın ki? Fey ve iblisler aynı çevrelerde bulunmazlar.

O zamanlar feyler hâlâ elf olarak biliniyordu ve Sian'ın ikizi Goürlav, Pandemonia'nın tacını henüz devralmıştı. "Bir kaşif krallıklarımız arasında bir geçit keşfetti, ancak türlerin ortak hiçbir yanı olmadığı için her iki tarafta da çekingenlik arttı. Bu yüzden Sylvan Kralı beni bir süreliğine ülkesinde beslemeyi kabul etti."

Bir büyü Sian'ın Elfçe konuşmasını sağlamıştı. Güvenlik nedeniyle, iz sürme ve zihin okuma yeteneklerini de sınırlamıştı.

Var olan hiçbir büyü Sian'ın elflerin bastırılmış duygularını, hesapçı tavırlarını ve üstünlük taslamalarını anlamasına yardımcı olamazdı. Birçoğu iblisleri canavarlardan biraz daha iyi görüyordu.

Yine de Goürlav ona gitmesini emretmiş, gücünü ilk kez ikizi üzerinde kullanarak Sian'ı çileden çıkarmıştı. . . .

"Neden bu tekinsiz yeni gelenlere basitçe saldıramıyoruz?"

"Düşünceleriniz sonsuza dek çatışmaya dönüştü." Goürlav nefes verdi. "Onlarla her zaman savaşa girebiliriz. Yine de barış için bir şans çok kısa. Cehennem değişimi mantığımı elimden almadan önce en azından bunu denemeliyim." Sian'ın omzunu sıktı. "Eğer bu işe yararsa, eğer bunun işe yaraması için bana yardım edersen, hepimiz daha önce hiç olmadığı kadar refah içinde yaşayabiliriz. Diyarlarımızın birbirlerinin kaynaklarına ihtiyacı var; ticaretle tüm elf ve iblis türlerinin hayatlarını iyileştirebiliriz. "

Sian, diğer taraftaki Kari'nin kokusunu alana kadar direnmişti.

Uthyr dedi ki, -En azından söyle bana iblis: Neden onu döndürüyorsun?

-

"Çünkü görevini asla tamamlayamaz ve onun başarısızlığını izlemek beni memnun eder."

Ejderha irkildi, pulları dalgalandı. -Bazen hile ile zalimlik arasında bir fark olduğunu unutuyorsun.

"O dişi bana zalimlik hakkında çok şey öğretti." Ona olan duygularını manipüle etmek için kullanmış, iblisin zayıflıklarını hiç çekinmeden araştırmıştı çünkü onu daha aşağı bir varlık olarak görüyordu. Bağnaz ailesi ona tüm varlıkların elflerden çok daha aşağı olduğunu öğretmişti.

Sian, Kari'nin iblislerin bağ çiftleri oluşturup oluşturmadığını sorduğu zamanı hatırladı. Kari'nin iblis çiftleşmesi hakkındaki tüm detayları -grafiksel olsalar da- bilmesi gerektiğini düşünmüştü. . .

"Bir erkek, bir dişinin kendisine ait olduğunu hissedebilir. Yine de kesin olarak emin olmanın tek yolu cinsel ilişkidir." Yakasını çekiştirerek, "Bir iblis, kaderindeki dişiden başkasıyla ilk kez tohum saçamaz. Bazı erkekler bu umutla birçok kişiyle yatar. Buna teşebbüs denir."

"Ne kadar uygun," diye burnunu çekti. "Ve ilkel."

Elfler bağ çiftleri oluştursalar da, hiçbir fiziksel sınırlama onları kısıtlamıyordu; istedikleri yerde evlenebiliyorlardı. Duyguları üzerinde çok fazla kontrol sahibi olduklarından, içgüdüsel dürtülerini bastırabiliyorlardı.

Onları duygusuz kabuklar gibi bulmuştu. Ama Kari farklıydı.

"Peki girişim başarılı olursa, şeytanlar evlenir mi?" diye sordu.

"Sadece kraliyet ailesi. Ama evlilik sadece bir formalitedir. Eğer bir erkek eşini bulursa, onun boynunu işaretler. Bu ömür boyu sürececek bir sözdür."

"Mark?" Çift renkli gözlerinde farkındalık parladı. "Bir iblis bir dişiyi ısırır mı?" Dehşete kapılmıştı. "O iğrenç vampirler gibi mi? Ne kadar barbarca!"

"Hiç bir vampirle konuştun mu, Kari?"

şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Bir vampirle konuşmak mı? Neden zahmet edeyim ki?"

Kendisine onu diğerk türlerle tanıştıracasını, görüşlerini genişleteceğini söylemişti; ailesinden ayrıldıktan sonra onların dar görüşlülüğünden kurtulabilirdi. İnançlarının ne kadar derinlere kök salmış olduğunu fark etmemişti.

Kari'nin reenkarnasyonu bir kez daha feydi, bu yüzden onun da aynı şekilde yetiştirildiğinden pek şüphesi yoktu.

Ve lanet olası gözleri eşleşti.

Hepsi aynı kusurlar, ama hiçbir cazibesi yok.

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

